

Spis sylabusów Wydziału Kultury Japonii – studia I stopnia

Antropologia kulturowa Azji Wschodniej	4
Antropologia kina	7
Antropologia nowych mediów	11
Antropologia reklamy.....	13
Audiowizualność w kulturze cz. I.....	16
Audiowizualność w kulturze cz. II.....	21
Dyskusyjny klub filmowy	26
Dzieje nowożytnej kultury Zachodu – sztuka patrzenia	29
Estetyka i design w kulturze Japonii.....	33
Filozofia	39
Historia kultury japońskiej cz. I	45
Historia kultury japońskiej cz. II	50
Internet, kultura, społeczności	54
Japońska kultura biznesu	57
Japoński film animowany	59
Japońskie fantazje. Socjologia wyobraźni i władzy.....	62
Japońskie sztuki walki.....	69
Język japoński 1–6 (studia niestacjonarne)	74
Język japoński (1–6) – gramatyka (studia stacjonarne).....	81
Język japoński (1–6) – konwersacja (studia stacjonarne)	91
Język japoński (1–6) – pismo (studia stacjonarne).....	98
Język japoński (1–6) – praktyczna nauka języka (studia stacjonarne)	106
Język koreański – wprowadzenie	109
Język koreański 1	113
Język koreański 2	117
Kobiety w kulturze Japonii	121
Komputerowa edycja obrazu	123
Komputerowe edytorstwo tekstów	126
Komputerowe edytorstwo tekstów japońskich	130
Komunikowanie międzykulturowe cz. I	134

Komunikowanie międzykulturowe cz. II	139
Korekta tekstu	144
Krytyczne myślenie.....	147
Kultura duchowa i religie Japonii	149
Kultura i tożsamość współczesnej Japonii	153
Kultura japońskiej codzienności cz. I.....	160
Kultura japońskiej codzienności cz. II.....	163
Kultura Korei	166
Kultura literacka Japonii	170
Kultury muzyczne Azji	173
Lektorat języka obcego: Język angielski 1–6 (poziom B2) – studia stacjonarne.....	176
Lektorat języka obcego: Język angielski 1–3 (poziom B1) – studia stacjonarne.....	181
Lektorat języka obcego: Język angielski 1–6 (poziom C1) – studia stacjonarne	185
Lektorat języka obcego: Język angielski (poziom B1) – studia niestacjonarne.....	189
Lektorat języka obcego: Język angielski (poziom B2) – studia niestacjonarne.....	193
Lektorat języka obcego: Język angielski (poziom C1) – studia niestacjonarne.....	198
Lektorat języka obcego: Język japoński 3–6 – lektorat.....	202
Literatura popularna Japonii	204
Materialne dziedzictwo kultury Japonii	208
Monitorowanie mediów japońskich	211
Negocjowanie z Japończykami – warsztaty	213
Niematerialne dziedzictwo kultury Japonii.....	219
Nowe kierunki w humanistyce	221
Nowe zjawiska popkulturowe w Japonii.....	225
Ochrona własności intelektualnej	229
Praktykowanie etykiety japońskiej cz. I i II	232
Praktykowanie japońskiej codzienności	237
Praktyki zawodowe	240
Promocja kultury i sztuki	243
Proseminarium licencjackie	248
Regionalne zróżnicowanie Japonii.....	251
Seminarium kierunkowe – warsztaty translatorskie	255

Sylabusy PJATK, Wydział Kultury Japonii
Kierunek: Kulturoznawstwo
Studia I stopnia

Seminarium licencjackie	257
Skład tekstu	259
Skład tekstu japońskiego	262
Sztuka społeczna	264
Techniki autoprezentacji	267
Warsztaty dziennikarskie.....	269
Warsztaty oratorskie	272
Warsztaty pisarskie.....	275
Warsztaty rękodziela japońskiego	278
Warsztaty teatralne.....	282
Wprowadzenie do kulturoznawstwa cz. I	285
Wprowadzenie do kulturoznawstwa cz. II	289
Wprowadzenie do kultury popularnej Japonii cz. I	293
Wprowadzenie do kultury popularnej Japonii cz. II	298
Wprowadzenie do muzealnictwa	302
Wprowadzenie do wiedzy o teatrze	305

Nazwa przedmiotu	Antropologia kulturowa Azji Wschodniej			
Kod	AKAW	Liczba punktów ECTS		2
Osoba prowadząca	prof. dr hab. Jerzy Wasilewski			
Rekomendowany semestr nauczania	III (II rok, semestr zimowy)			
Liczba godzin w semestrze	Stacjonarne:	30	Niestacjonarne:	16
Forma zajęć	Wykład	Język wykładowy		Polski
Typ przedmiotu	Obowiązkowy			
Forma zaliczenia	Egzamin			
Warunki zaliczenia	Egzamin obejmujący całość przedstawionego na zajęciach materiału. Forma pisemna – w każdej z odpowiedzi na 5–6 pytań oczekiwane jest kompleksowe omówienie kolejnych zasadniczych zagadnień z wykładów (patrz poniżej – tabela sposobu realizacji) z uwzględnieniem istotnych treści z dostarczonej obowiązkowej listy lektur.			
Cele przedmiotu	Wykład ma za zadanie przybliżenie kultur Wschodu poprzez pokazanie ich związków i kontaktów z Europą i Polską, a także przez uprząstczenie treści symbolicznych wybranych kultur tamtego obszaru – przedstawiane i analizowane są najbardziej znaczące elementy kultury duchowej (języka symbolicznego, wierzeń i rytuałów) ludów Syberii, Korei, Chin, Tybetu, Azji południowo-wschodniej: model świata, obrzędy przejścia, tabu, szamanizm. Umożliwi to lepsze rozumienie lokalnych praktyk kulturowych w razie własnego pobytu (np. turystycznego) w którymś z tych krajów, jak również stworzy ogólne tło, na którym uwidacznia się odrębność kultury japońskiej. Prezentowane materiały pochodzą w znacznej części z własnych badań terenowych autora, towarzyszą mu materiały wizualne i oryginalne artefakty.			
Treści programowe	„Patrzeć lokalnie, rozumieć globalnie” – jak rozumieć treści danej kultury, badając je zarówno w ich miejscowej specyfice, jak i w uniwersalnych determinantach. Lokalna specyfika i globalne uwarunkowania treści kultury japońskiej (na przykładzie tokijskiej giełdy rybnej Tsukiji). Jedwabny Szlak – historyczne przepływy Wschód- Zachód. Święte miejsca wielkich religii azjatyckich.			

	Podstawowe elementy życia religijnego: festiwal, wspólnota, pielgrzymka w buddyzmie, hinduizmie, islamie. Tradycyjne modelowanie świata – wizja buddyjska. Rytualna nieczystość. Tabu i zakazy religijne. Szamanizm syberyjski, koreański, środkowoazjatycki – współczesne transformacje archaicznej praktyki.	
Literatura podstawowa	Roger Caillois, Człowiek i sacrum, PIW, Warszawa 1995. Mary Douglas, Czystość i zmaza, PIW, Warszawa 2007. Jacques Pimpaneau, Chiny. Kultura i tradycje, Wydawnictwo Akademickie Dialog, Warszawa 2001 Akira Sadakata, Góra Sumeru i kraina Sukhawati: Zarys kosmologii buddyjskiej, Wyd. Moderski i Ska, Poznań 2000. Jerzy Wasilewski, Podróże do piekieł. Rzecz o szamańskich misteriach, LSW, Warszawa 1983.	
Literatura uzupełniająca	Jerzy Wasilewski, Konfucjusz przed kamerami, szamanki przy mikrofonie, „Konteksty”, t. LVI, nr 1-2, s. 86-93. Jerzy Wasilewski J. S., Smutek Arktyki w szamańskim kostiumie, w masce święta, „Konteksty”, t. LX, nr 2 (273), 2006, s. 5-14. Zrozumieć Chińczyków. Kulturowe kody społeczności chińskich, Wydawnictwo Akademickie Dialog, Warszawa 2011	
Informacje dodatkowe	-	
Kierunkowe efekty uczenia się (kody)	Przedmiotowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji osiągnięcia efektu uczenia się
WIEDZA		
K_W02, K_W03	Ma uporządkowaną wiedzę dotyczącą podstawowych składników kultury duchowej najważniejszych społeczności azjatyckich i ich praktyk obrzędowych	egzamin
K_W03, K_W07	Zna podstawową literaturę antropologiczną, kulturoznawczą, orientalistyczną, zarówno dawną (podróżniczą), jak i współczesną – akademicką	egzamin
K_W06	Poznaje i rozumie procesy kształtowania się kulturowej złożoności Azji Wschodniej, zdobywa wiedzę faktograficzną i umiejętność ich analizy. Potrafi dokonać porównawczej interpretacji podobnych zjawisk w innych obszarach świata.	egzamin

	Zdobywa wiedzę na temat wybranych współczesnych postaci globalizacji (światowy handel jako migracja towarów i wzorów kulturowych, turystyka międzynarodowa). Potrafi te zjawiska w Azji odnieść do innych obszarów i rozumieć wzajemne oddziaływania w skali globalnej.	
K_W08	Uzyskana wiedza pozwala uczestniczyć w różnych organizacjach, podejmować pracę w instytucjach, których działalność jest zorientowana na Azję, zarówno o charakterze gospodarczym, dyplomatycznym, dziennikarskim, w których znajomość i rozumienie kultury i procesów dokonujących się w tej części świata jest nieodzowna.	ocena pracy na zajęciach
UMIEJĘTNOŚCI		
K_U01	Rozumie i potrafi zinterpretować złożone treści symboliczne wybranych kultur azjatyckich.	egzamin
K_U01	Umie posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi, paradygmatami badawczymi i pojęciami właściwymi dla antropologii kulturowej.	egzamin
K_U10	Umie samodzielnie zrealizować prezentację multimedialną, kierując się wskazówkami opiekuna naukowego	ocena projektu
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_K05	Jest otwarty na azjatycką rzeczywistość społeczno-kulturową, umie zachować się w kontakcie z nią i patrzeć na nią nie tylko z perspektywy europejskiej.	egzamin
K_K04, K_K05	Rozumie ważność innej, odmiennej kultury i jej „egzotycznych” treści dla jej przedstawicieli	egzamin
K_K03	Jest świadom globalnych uwarunkowań kultury	egzamin
K_K03, K_K04	Ma świadomość, że uzyskane kompetencje winny służyć nie tylko jemu, lecz także społeczeństwu, np. poprzez uczestniczenie w działaniach na rzecz niwelowania możliwości konfliktów na tle rasowym i etnicznym, jak też kulturowym i wyznaniowym.	egzamin

Nazwa przedmiotu	Antropologia kina			
Kod	AKA	Liczba punktów ECTS		2
Osoba prowadząca	dr Jakub Karpoluk			
Rekomendowany semestr nauczania	III (II rok, semestr zimowy) – tylko studia niestacjonarne			
Liczba godzin w semestrze	Stacjonarne:	-	Niestacjonarne:	16
Forma zajęć	Wykład	Język wykładowy		Polski
Typ przedmiotu	Fakultatywny			
Forma zaliczenia	Egzamin			
Warunki zaliczenia	Praca pisemna			
Cele przedmiotu	Zajęcia stanowią kontynuację zagadnień i tematów podejmowanych w ramach zajęć <i>Wprowadzenie do kultury popularnej</i>. Są w całości poświęcone sztuce filmowej i instytucjom kultury związanym z kinematografią. Zajęcia mają ukazać studentom oraz poddać analizie i interpretacji związki kina oraz filmu z szeregiem zjawisk kulturowych i społecznych. Spróbują odpowiedzieć na pytanie: czy film stanowi miarodajny środek diagnozy społecznej? Omówione zostanie zainteresowanie kinematografii definiowaniem specyficznych cech określonych kręgów kulturowych, w tym kultury japońskiej, filmowe wizerunki mniejszości etnicznych (w krajach europejskich oraz w Japonii) oraz filmowy obraz kultu religijnego i związanych z nim praktyk. W obrębie kinematografii japońskiej, już od ponad stu lat, ważne miejsce zajmuje gatunek filmu kostiumowego (historycznego) jidaigeki. W czasie zajęć analizie zostanie poddana jego historia, i cechy konstytutywne. Analiza filmów jidaigeki stanowić będzie punkt wyjścia dla rozważań dotyczących stosunku kinematografii i historii, możliwości miarodajnego przedstawiania historii w filmach fabularnych a także konwencji realizmu filmowego. Osobne miejsce przyznane zostanie zagadnieniu obecności obrazów przemocy i konfliktów zbrojnych w filmie fabularnym. Ponieważ dużą część omawianego materiału stanowią filmy japońskie poddany refleksji zostanie także globalny sukces kultury japońskiej. Punktem wyjścia do dyskusji jest za każdym razem konkretny film (fabularny, animowany, dokumentalny) dotyczący jednego z wymienionych problemów. Projekcje filmowe odbywają się podczas zajęć.			

Treści programowe	Wprowadzenie. Powtórzenie pojęć związanych z opisem, analizą oraz interpretacją różnego rodzaju form audiowizualnych. Film a historia I. Projekcja filmu Saigo no Chūshingura (Ostatni z wiernych wasali), reż. Sugita Shigemichi, Japonia 2010. Kino a historia II. Strukturalna analiza japońskiego gatunku filmu historycznego (kostiumowego) jidai geki. Film – analiza społeczeństwa? Kino gatunków i „teoria odzwierciedlenia”. Dyskusja. Film a historia III. Projekcja filmu Sakuradamon gai no hen (Incydent przy bramie Sakuradamon) reż. Satō Jun'ya, Japonia 2010. Film a historia IV. Możliwości przedstawiania historii w filmie fabularnym. Historiografia i historiofotia. Kino i rozumienie historii. Konwencja realizmu filmowego. Dyskusja. Kino a społeczeństwo I. Projekcja filmu Go reż. Isao Yukisada, Japonia 2001. Kino a społeczeństwo II. Nihonjinron. Koncepcje Japonii, kultury japońskiej i „japońskości”. Mniejszości etniczne w Japonii, w Polsce i w Europie. Dyskusja. Filmowy obraz konfliktów zbrojnych I. Projekcja filmu Full Metal Jacket, reż. Stanley Kubrick, USA 1987.
Literatura podstawowa	H. Aoki, Buraku culture [w:] Modern Japanese Culture, edited by Yoshio Sugimoto, Cambridge University Press, Cambridge 2010. H. Befu, Concepts of Japan, Japanese culture and the Japanese [w:] Modern Japanese Culture, edited by Yoshio Sugimoto, Cambridge University Press, Cambridge 2010. H. Befu, Hegemony of Homogeneity. An Anthropological analysis of “Nihonjinron”, Trans Pacific Press, Melbourne 2001. S. Covell, Religious culture, [w:] Modern Japanese Culture, edited by Yoshio Sugimoto, Cambridge University Press, Cambridge 2010. G. Daniels, Japanese History as Film, Japanese Film as History [w:] Collected Writings of Gordon Daniels, Taylor & Francis, London 2004. D. Desser, Toward a Structural Analysis of the Postwar Samurai Film [w:] Reframing Japanese Cinema. Authorship, Genre, History, edited by Arthur Nolletti Jr. and David Desser, Indiana University Press, Bloomington and Indianapolis 1992.

	M. Ferro, Film. Kontranaliza społeczeństwa? [w:] Film i historia. Antologia, red. Iwona Kurz, WUW, Warszawa 2008. J. Karpoluk, Kłopoty z Japonią [w:] „Dialog” Luty 2012. K. H. Okano, School culture [w:] Modern Japanese Culture, edited by Yoshio Sugimoto, Cambridge University Press, Cambridge 2010. R.R. Rosenstone, Historia w obrazach/historia w słowach: rozważania nad możliwością przedstawienia historii na taśmie filmowej [w:] Film i historia. Antologia, red. Iwona Kurz, WUW, Warszawa 2008. S. Radstone, Kino / pamięć /historia [w:] Film i historia. Antologia, red. Iwona Kurz, WUW, Warszawa 2008. M. Schilling, Contemporary Japanese Film, Weatherhill, New York, Tokyo 1999. I. Standish, A New History of Japanese Cinema A Century of Narrative Film, The Continuum International Publishing Group Inc., New York 2005. H. White, Historiografia i historiofotia [w:] Film i historia. Antologia, red. Iwona Kurz, WUW, Warszawa 2008.	
Literatura uzupełniająca	Film i historia. Antologia, red. Iwona Kurz, WUW, Warszawa 2008. T. Lubelski, Historia kina polskiego. Twórcy, filmy, konteksty, Videograf II, Katowice 2009. Modern Japanese Culture, edited by Yoshio Sugimoto, Cambridge University Press, Cambridge 2010. Reframing Japanese Cinema. Authorship, Genre, History, edited by Arthur Nalletti Jr. and David Desser, Indiana University Press, Bloomington and Indianapolis 1992.	
Informacje dodatkowe	-	
Kierunkowe efekty uczenia się (kody)	Przedmiotowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji osiągnięcia efektu uczenia się
WIEDZA		
K_W01	Zna i rozumie podstawowe metody analizy i interpretacji zjawisk kulturowych, w tym dzieł filmowych oraz różnych form audiowizualnych, ponadto posiada wiedzę na temat pochodzenia wybranych mediów audiowizualnych i rozumie	ocena pracy pisemnej

	związki pomiędzy fenomenami życia społecznego a kinematografią.	
K_W02	Zna teorie i szkoły badawcze w zakresie kulturoznawstwa oraz filmoznawstwa.	
UMIEJĘTNOŚCI		
K_U01	Potrafi wykonać oraz przedstawić (wypowiedź ustna oraz esej) analizę oraz interpretację zaproponowanego przez wykładowcę filmu fabularnego, posługując się podstawową terminologią związaną z filmem.	ocena prezen- tacji
K_U01	Samodzielnie potrafi dobrać odpowiednie opracowania służące analizie dzieł audiowizualnych w ich związku z życiem społecznym.	ocena pracy pisemnej
K_U05, K_U13	Potrafi sformułować analizę oraz interpretację wybranego dzieła (ustnie i pisemnie) z wykorzystaniem nowej wiedzy, także z innych dziedzin humanistyki. Rozumie potrzebę nauki przez całe życie.	
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_K05	Jest gotów do przyjmowania odpowiedzialności związanej z uczestnictwem w zajęciach o charakterze konwersatoryjnymi oraz funkcjonowaniem w różnych rolach, nie tylko słuchacza wykładu, ale i autora referatu; jest zdolny do pracy zespołowej oraz dyskusji.	ocena prezen- tacji

Nazwa przedmiotu	Antropologia nowych mediów			
Kod	ANM	Liczba punktów ECTS		2
Osoba prowadząca	mgr Przemysław Bociąga			
Rekomendowany semestr nauczania	V (III rok, semestr zimowy)			
Liczba godzin w semestrze	Stacjonarne:	30	Niestacjonarne:	16
Forma zajęć	Wykład konwersatoryjny	Język wykładowy	Polski	
Typ przedmiotu	Obowiązkowy			
Forma zaliczenia	Zaliczenie			
Warunki zaliczenia	obecność na zajęciach, praca zaliczeniowa			
Cele przedmiotu	Zajęcia przedstawiają najważniejsze zjawiska mediów cyfrowych i internetu w ujęciu antropologicznym. Poświęcone są zjawiskom zachodzącym w społecznej przestrzeni internetu (np. blogosfera, memy czy second life) oraz przemianom postrzegania ludzkiej kondycji zachodzącym pod wpływem postępującego rozwoju technik związanych z modyfikacjami ciała.			
Treści programowe	Czym są nowe media i jak je badać Cybertekst. Teoria literatury w świecie nowych mediów Myśleć jak maszyny. Uwewnętrznienie procedur komputerowych Manifest cyborga. Biomodyfikacje a tożsamość Kultura konwergencji. Platformy cyfrowe i konsekwencje dla obiegu kultury Cyfrowe meblowanie przestrzeni. Jak technologie kształtują nasze otoczenie Uberyzacja życia społecznego. Dolina Krzemowa eksportuje swoją kulturę i swoje rozwiązania			
Literatura podstawowa	Gleick J., Informacja. Bit, wszechświat, rewolucja, Kraków 2012 Manovich L., Język nowych mediów, Warszawa 2006 Harris M., Palo Alto. A History of California, Capitalism, and the World, Boston 2023			

Literatura uzupełniająca	Aarseth E. J., Cybertext. Perspectives on ergodic literature, Baltimore 1997 Bogost I., Persuasive games. The expressive power of videogames, Cambridge 2007 Filiciak M. (red.), Światy z pikseli. Antologia studiów nad grami komputerowymi, Warszawa 2010 Mańkowski P., Cyfrowe marzenia. Historia gier komputerowych i wideo, Warszawa 2010	
Informacje dodatkowe	-	
Kierunkowe efekty uczenia się (kody)	Przedmiotowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji osiągnięcia efektu uczenia się
WIEDZA		
K_W05	Rozumie pojęcie „nowych mediów”	ocena pracy zaliczeniowej
K_W05	Zna podstawowe fakty z historii rozwoju mediów w XIX-XXI wieku	
UMIEJĘTNOŚCI		
K_U04	Potrafi wskazać wpływ zmian w zakresie nowych mediów na otaczający go mediascape	ocena pracy zaliczeniowej
K_U05	Potrafi samodzielnie przeprowadzić krytyczną analizę zjawiska z zakresu nowych mediów	
K_U05	Potrafi dostrzec relacje między współczesną techniką, sztuką, modami i relacjami społecznymi	
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_K01	Jest w stanie czytać krytycznie informacje medialne	ocena pracy zaliczeniowej
K_K02	Jest gotów do samodzielnego zorganizowania sobie pracy w zakresie badania kultury	
K_K05	Jest gotów do zaangażowania w krótki projekt badawczy	

Nazwa przedmiotu	Antropologia reklamy			
Kod	AR	Liczba punktów ECTS		2
Osoba prowadząca	dr Aneta Pierzchała-Suska			
Rekomendowany semestr nauczania	V (III rok, semestr zimowy)			
Liczba godzin w semestrze	Stacjonarne:	30	Niestacjonarne:	16
Forma zajęć	Wykład	Język wykładowy		Polski
Typ przedmiotu	Obowiązkowy			
Forma zaliczenia	Egzamin			
Warunki zaliczenia	Obecność na zajęciach, aktywność (analizy, dyskusje), praca zaliczeniowa – analiza reklamy japońskiej lub kampanii reklamowej w kontekście omawianych tekstów naukowych i perspektyw interpretacyjnych.			
Cele przedmiotu	Wiedza na temat współczesnej kultury. Uruchamianie myślenia analitycznego i krytycznego. Omówienie wybranych elementów (poetyki) reklamy i jej związków z różnymi dziedzinami życia społecznego – sztuką, ekonomią, socjologią, psychologią. Próby (ćwiczeniowe) analizy konstrukcji reklamy i odpowiedzi na pytania, jak reklama wiąże się np. z retoryką, mitem czy marketingiem. Pytanie: czy reklama ma związek z tożsamością kulturową? Reklama a media – zagadnienie środków przekazu reklamowego. Reklama jako znak - analiza kodów, języków reklamy. Reklama jako komunikat perswazyjny i represyjny. Reklama i współczesna kultura konsumpcji. Zagadnienie reklamy społecznej. Celem przedmiotu jest wykazanie związków komunikatu reklamowego z aktualnymi zjawiskami kulturowymi – np. zagadnieniem manipulacji społecznej, kwestią wpływów najnowszych technologii na komunikację.			
Treści programowe	Reklama – znaki kultury. Retoryka reklamy. Funkcje reklamy. Zagadnienie komunikatu perswazyjnego. Zagadnienie represji. Teoria i praktyka. Analiza struktur reklam.			

	Technologia i reklama. Reklama i ideologia. Reklama – zagadnienie odbioru i odbiorcy (adresaci reklam). Reklama - związki z polityką społeczną, ekonomią, psychologią – przykłady. Reklama japońska – związki reklamy z zagadnieniem tożsamości narodowej. Formy przekazu reklamowego .
Literatura podstawowa	Literatura podstawowa: 1. Baudrillard, Jean. <i>Symulakry i symulacja</i>. Przeł. Sławomir Królak. Warszawa: Wydawnictwo Sic!, 2005. 2. Barber, Benjamin. <i>Skonsumowani. Jak rynek psuje dzieci, infantylizuje dorosłych i potyka obywateli</i>. Przeł. Agnieszka Nowak. Warszawa: Muza, 2008. 3. Barthes, Roland. <i>Mitologie</i>. Przeł. Adam Dziadek. Warszawa: Wydawnictwo Aletheia, 2008. 4. Bauman, Zygmunt. <i>Życie na przemiał</i>. Przeł. Tomasz Kunz. Kraków: Wydawnictwo Literackie, 2004. 5. Pitrus, Andrzej. <i>Znaki na sprzedaż. Wprowadzenie do semiotyki reklamy</i>. Kraków: Universitas, 2002.
Literatura uzupełniająca	Literatura uzupełniająca: 1. McLuhan, Marshall. <i>Zrozumieć media: przedłużenia człowieka</i>. Przeł. N. Szczucka. Warszawa: Wydawnictwa Naukowo-Techniczne, 2004. 2. Debord, Guy. <i>Spółeczeństwo spektaklu</i>. Przeł. Sławomir Królak. Gdańsk: Wydawnictwo słowo/obraz terytoria, 2006. 3. Baudrillard, Jean. <i>Konsumpcja społeczeństwa</i>. Przeł. Sławomir Królak. Warszawa: Wydawnictwo Sic!, 2006. 4. Eco, Umberto. <i>Superman w kulturze masowej</i>. Przeł. Tomasz Bieroń. Warszawa: Wydawnictwo PIW, 1996. 5. Łodziak, Conrad. <i>Reklama jako technologia społeczna</i>. Przeł. Jan Karłowski. Warszawa: Wydawnictwo Sic!, 2000. 6. Klein, Naomi. <i>No Logo</i>. Przeł. Juliusz Poprawski. Warszawa: Wydawnictwo MUZA, 2004.

	7. Berger, John. <i>Sposoby widzenia</i> . Przeł. Tomasz Kijewski. Warszawa: Wydawnictwo Rebis, 2008.	
Informacje dodatkowe	W trakcie zajęć poruszane są kwestie związane z rozwojem nowych mediów i kognitywistyki.	
Kierunkowe efekty uczenia się (kody)	Przedmiotowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji osiągnięcia efektu uczenia się
WIEDZA		
K_W05	Student zna podstawowe teorie reklamy. Dysponuje narzędziami do analizy reklam różnego typu (ma podstawową wiedzę z historii filmu, sztuki i antropologii, kultury Japonii). Rozumie m.in. pojęcia kodu, konwencji. Ma podstawową wiedzę z zakresu semiotyki, estetyki.	ocena pisemnej analizy wybranej reklamy
UMIEJĘTNOŚCI		
K_U01, K_U05	Kształcenie umiejętności oceny estetycznej i etycznej wybranego zagadnienia kulturowego (reklamy). Kształcenie umiejętności tworzenia komunikatu medialnego. Kształcenie zdolności analizy zjawisk społecznych. Student potrafi samodzielnie wykonywać zadania i rozwiązywać nieskomplikowane problemy wykorzystując twórczo swoją wiedzę. Uczy się krytycznego myślenia. Uczy się widzenia określonego zjawiska (reklamy) w szerszym kontekście kulturowym - społecznym, psychologicznym, estetycznym. Kształci umiejętności wypowiedzi. Krytycznie analizuje przekazy reklamowe od strony tekstowej i wizualnej.	dyskusja
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_K01, K_K05	Komunikacja - student gotów jest do podejmowania polemiki, rozumie konsekwencje swoich ocen (np. estetycznych). Student jest gotów do słuchania opinii innych.	dyskusja

Nazwa przedmiotu	Audiowizualność w kulturze cz. I			
Kod	AUK1	Liczba punktów ECTS		2
Osoba prowadząca	dr Jakub Karpoluk			
Rekomendowany semestr nauczania	III (II rok, semestr zimowy)			
Liczba godzin w semestrze	Stacjonarne:	30	Niestacjonarne:	16
Forma zajęć	Wykład	Język wykładowy		Polski
Typ przedmiotu	Obowiązkowy			
Forma zaliczenia	Egzamin			
Warunki zaliczenia	test pisemny			
Cele przedmiotu	Program zajęć obejmuje rozważania nad rodowodem oraz rolą sztuk i mediów audiowizualnych we współczesnej kulturze. Zajęcia są analitycznym wprowadzeniem do warsztatów audiowizualnych oraz prac z obrazem nieożywionym (fotografia i cyfrowa obróbka obrazu fotograficznego), które są proponowane studentom podczas kolejnych semestrów nauki. Program wykładu obejmuje także zagadnienia związane z antropologią obrazu fotograficznego, podczas zajęć studenci są zobligowani do podjęcia własnych praktyk fotograficznych, w obrębie fotografii reportażowej oraz fotografii reklamowej związanej z branżą turystyczną. Stanowiące znaczącą część programu studia poświęcone sztuce filmowej będą dotyczyć szeregu problemów natury ogólnej, m.in. rodowodu kina, zagadnieniu formy filmowej, narracji, inscenizacji filmowej oraz specyfiki technicznej i ekonomicznej przemysłu kinematograficznego (planowana są wizyty studyjne w studiu filmowym oraz telewizyjnym oraz wizyty profesjonalistów z branży audiowizualnej – projektantów treści wizualnych, dziennikarzy telewizyjnych oraz reżyserów filmowych). Omówione zostaną także międzykulturowe różnice w tworzeniu i postrzeganiu symboli wizualnych w znacznym stopniu determinujące różnego rodzaju przekazy audiowizualne, zaprezentowane zostaną także wybrane teorie filmowe.			
Treści programowe	Studia stacjonarne: Symbole wizualne i ich interpretacja. Kulturowe różnice w postrzeganiu symboli wizualnych. Obraz i widz.			

	Początki kina. Pionierzy filmu i wynalazki techniczne. Ze sceny na ekran: związki kina i teatru w Japonii. Sztuka filmowa I. Język filmu i zagadnienie stylu filmowego. Klasyczny film japoński. Sztuka filmowa II. Twórczość, technologia, biznes. Sztuka filmowa III. Zagadnienie formy filmowej. Sztuka filmowa IV. Narracja w filmie fabularnym. Sztuka filmowa V. Inscenizacja w filmie fabularnym. Sztuka filmowa VI. Wybrane teorie filmowe. Sztuka filmowa VII-VIII. Wizyty w studiu filmowym/telewizyjnym. Wizyta gościa – profesjonalisty związanego z jednym z mediów wizualnych bądź audiowizualnych (prasa, Internet, telewizja, film). Jak czytać fotografię? Wprowadzenie do antropologii obrazu nieożywionego I. Jak czytać fotografię? Wprowadzenie do antropologii obrazu nieożywionego II. Praktyki fotograficzne w terenie. Międzykulturowe różnice w tworzeniu i postrzeganiu symboli wizualnych. Temat zgłaszany przez studentów/ Prezentacja studenckich prac fotograficznych. Studia niestacjonarne: Symbole wizualne i ich interpretacja. Kulturowe różnice w postrzeganiu symboli wizualnych. Obraz i widz. Sztuka filmowa I. Język filmu i zagadnienie stylu filmowego. Klasyczny film japoński. Sztuka filmowa III. Zagadnienie formy filmowej. Sztuka filmowa IV. Narracja w filmie fabularnym. Sztuka filmowa V. Inscenizacja w filmie fabularnym. Wizyta gościa – profesjonalisty związanego z jednym z mediów wizualnych bądź audiowizualnych (prasa, Internet, telewizja, film). Jak czytać fotografię? Wprowadzenie do antropologii obrazu nieożywionego I.
--	--

	Temat zgłaszany przez studentów/ Prezentacja studenckich prac fotograficznych.
Literatura podstawowa	E. Bilissi, M. Langford, Fotografia według Langforda dla mistrzów, czyli jak osiągnąć doskonałość, Wydawnictwo: Wojciech Marzec, Warszawa 2015. D. Bordwell, K.Thompson, Sztuka filmowa. Wprowadzenie, tłum. Bogna Rosińska, Wydawnictwo Wojciech Marzec, Warszawa 2010. M. Giżycki, A. Trwoga (red.), Magia animacji: z archiwum animatora, PJATK, Warszawa 2016. A. Helman, J. Ostaszewski, Historia myśli filmowej. Podręcznik, słowo/obraz terytoria, Gdańsk 2011. Historia Kina. Tom I. Kino nieme, red. T. Lubelski, I. Sowińska, R. Syska, Universitas, Kraków 2010. I. Jeffrey, Jak czytać fotografię. Lekcje mistrzów fotografii, Universitas, Kraków 2009. J. Karpoluk, O związkach kina i teatru w Japonii, [w:] „Dialog“ nr 04, 2011, s. 167-178. T. Lubelski, Historia kina polskiego. Twórcy, filmy, konteksty, Videograf II, Katowice 2009 Pogranicza audiowizualności, red. Andrzej Gwóźdź, Universitas, Kraków 2010. M. Przyłipiak, Poetyka filmu dokumentalnego, Wydawnictwo Uniwersytetu Gdańskiego, Gdańsk 2004. I. Standish, A New History of Japanese Cinema A Century of Narrative Film, The Continuum International Publishing Group Inc., New York 2005.
Literatura uzupełniająca	Czas przestrzeni, red. Krystyna Wilkoszewska, Universitas, Kraków 2008. J. Karpoluk, Kabuki, przeszerzeń pustki oraz obrazy przestrzeni liminalnej w filmach Matsumoto Toshio, w: Czas przestrzeni, red. Krystyna Wilkoszewska, Universitas, Kraków 2009. The Oxford History of World Cinema, edited by Goeffrey Nowell Smith, Oxford University Press, Oxford 1997. J. Wójcik, Labirynty światła, Wydawnictwo CANONIA, Warszawa 2006.
Informacje dodatkowe	Wymagane przedmioty poprzedzające (powiązania merytoryczne): WKP1, WKP2

Kierunkowe efekty uczenia się (kody)	Przedmiotowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji osiągnięcia efektu uczenia się
WIEDZA		
K_W02, K_W03, K_W04	Zna i rozumie podstawowe fakty i pojęcia oraz zależności między wybranymi zjawiskami kultury wizualnej, zdaje sobie sprawę ze społecznego znaczenia mediów wizualnych, rozumie uwarunkowania rynkowe sztuk wizualnych, rozumie kulturowe i społeczne funkcje muzeów sztuk pięknych, zna rodowód kina i filmu fabularnego, rozumie pojęcie formy filmowej.	ocena testu
K_W02	Posiada wiedzę, w szerokim zakresie, na temat metodologii badań kultury wizualnej, rozumie różnorodne uwarunkowania funkcjonowania mediów wizualnych i audiowizualnych we współczesnym świecie.	
UMIEJĘTNOŚCI		
K_U01, K_U07	Potrafi wykonać opis, analizę oraz interpretację wybranego przez siebie obrazu wizualnego (obraz, rzeźba, fabularny film krótkometrażowy) według zaproponowanej przez prowadzącego, na zajęciach ikonograficzno-ikonologicznej metody badawczej. Potrafi formułować złożone wypowiedzi, w języku polskim, dotyczące analizowanego obrazu wizualnego.	ocena testu
K_U05, K_U07, K_U13	Potrafi wykonywać zadania związane z analizą obrazów wizualnych oraz innego rodzaju przekazów medialnych bez instrukcji dostarczonej przez prowadzącego. Potrafi uczyć się samodzielnie, samodzielnie wybierać materiały do analizy, formułuje wypowiedzi z użyciem specjalistycznej terminologii z zakresu sztuk wizualnych. Potrafi także odbierać i formułować złożone wypowiedzi, w języku polskim, z uwzględnieniem specjalistycznej terminologii z zakresu sztuk pięknych oraz filmu.	
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_K04, K_K05	Jest gotów do przyjmowania odpowiedzialności związanej z uczestnictwem w zajęciach polegających na pracy w zespole, jest w stanie przyjąć odpowiedzialność za skutki działań własnych w ramach pracy na zajęciach.	ocena pracy na zajęciach

K_K02, K_K05	Jest gotów do podejmowania podstawowych obowiązków zawodowych, związanych z organizacją wystaw i przeglądów wizualnych prac studenckich. Jest gotów do ich oceniania i interpretacji, do samodzielnego działania oraz współdziałania z innymi, w zorganizowanych warunkach, a nawet kierowania niewielkim zespołem przygotowujących wydarzenia o charakterze kulturalnym i artystycznym. Jest zdolny do przyjmowania odpowiedzialności za skutki tych działań.	
-----------------	--	--

Nazwa przedmiotu	Audiowizualność w kulturze cz. II			
Kod	AUK2	Liczba punktów ECTS		2
Osoba prowadząca	dr Jakub Karpoluk			
Rekomendowany semestr nauczania	IV (II rok, semestr letni)			
Liczba godzin w semestrze	Stacjonarne:	30	Niestacjonarne:	16
Forma zajęć	Wykład	Język wykładowy		Polski
Typ przedmiotu	Obowiązkowy			
Forma zaliczenia	Egzamin			
Warunki zaliczenia	test pisemny, praca pisemna – analiza wybranego dzieła filmowego			
Cele przedmiotu	Zajęcia są kontynuacją kursu „Audiowizualność w kulturze 1”, rozpocznie je analiza kinematograficznych środków wyrazu, w tym fenomenu kadrowania, fotograficznych jakości obrazu filmowego, planów filmowych, typowych ruchów kamery, montażu oraz analiza dźwięku w filmie. Przedstawione zostaną także różne rodzaje i gatunki filmowe, w tym film dokumentalny i animowany. Kolejne miejsce w programie zajęć będzie miało omówienie specyfiki produkcji telewizyjnych, w tym seriali, zajmujących istotne miejsce we współczesnym pejzażu audiowizualnym. Nacisk położony zostanie na analizę filmu oraz wypracowanie warsztatu krytyki filmowej, w związku z czym studenci będą zobligowani do napisania analizy, dowolnie wybranego filmu, niezbędnej dla zaliczenia zajęć. Program wykładu obejmuje także zagadnienia dotyczące mediów elektronicznych w Japonii i na świecie oraz antropologicznych konsekwencji ich funkcjonowania. Tak więc poruszony zostanie problem charakteru społeczeństwa informacyjnego oraz roli Internetu i nowych rodzajów komunikacji masowej w przemianach kultury globalnej ostatnich dekad. Omówione zostaną także różnego rodzaju cyfrowe przestrzenie komunikacji, m.in. telefonia mobilna oraz środowiska informacyjne mediów elektronicznych, w tym gry komputerowe. Zajęcia zostaną zakończone próbą podsumowania problemów antropologii mediów cyfrowych oraz analizą zjawiska mediatyzacji w XX i XXI wieku.			
Treści programowe	Studia stacjonarne:			

	Sztuka filmowa IX. Kadr, ujęcie, scena, sekwencja. Sztuka filmowa X. Techniki operatorskie – kadrowanie, plany filmowe, ruchy kamery, kolor. Sztuka filmowa X. Ruch w obrębie ujęcia, perspektywa, kompozycja obrazu filmowego. Sztuka filmowa XI. Montaż. Sztuka filmowa XII. Montaż. Sztuka filmowa XIII. Dźwięk w filmie. Sztuka filmowa XIV. Dźwięk w filmie. Sztuka filmowa XV. Film dokumentalny. Sztuka filmowa XVI. Film animowany. Sztuka filmowa XVI. Japoński film animowany – historia, twórcy, konteksty. Sztuka filmowa XVII. Podsumowanie – zagadnienie stylu filmowego. Jak napisać analizę filmową (warsztaty pisarskie). Media i społeczeństwo. Zjawisko mediatyzacji ze szczególnym uwzględnieniem Japonii. Wizyta gościa – profesjonalisty związanego z jednym z mediów wizualnych bądź audiowizualnych (prasa, Internet, telewizja, film). Wprowadzenie do wiedzy o designie i wzornictwie. Temat zaproponowany przez studentów (rozwińcie jednego z zagadnień poruszanych dotychczas). Studia niestacjonarne: Sztuka filmowa VI. Kadr, ujęcie, scena, sekwencja. Sztuka filmowa VII. Techniki operatorskie – kadrowanie, plany filmowe, ruchy kamery, kolor. Sztuka filmowa VII. Ruch w obrębie ujęcia, perspektywa, kompozycja obrazu filmowego. Sztuka filmowa IX. Montaż. Sztuka filmowa X. Dźwięk w filmie. Sztuka filmowa XI. Film dokumentalny. Sztuka filmowa XII. Film animowany. Sztuka filmowa XVII. Podsumowanie – zagadnienie stylu filmowego. Jak napisać analizę filmową (warsztaty pisarskie).
--	--

Literatura podstawowa	D. Bordwell, K.Thompson, Sztuka filmowa. Wprowadzenie, tłum. Bogna Rosińska, Wydawnictwo Wojciech Marzec, Warszawa 2010. S. Curran Bernard, Film dokumentalny. Kreatywne opowiadanie, Wydawnictwo Wojciech Marzec, Warszawa 2011. Feeling Asian Modernities. Transnational Consumption of Japanese TV Dramas, edited by Koichi Iwabuchi, Hong Kong University Press, Hong Kong 2004. M. Giżycki, Nie tylko Disney. Rzecz o filmie animowanym, Wydawnictwa artystyczne i filmowe, Warszawa 2007. M. Hiromura, Space Graphysm, BIS Publishers, Amsterdam 2003. J. Karpoluk, Od widowiska do filmu. Przemiany środków ekspresji filmowej w pierwszym okresie rozwoju kinematografii japońskiej. [w:] Sztuka Japonii. Studia, red. Agnieszka Kluczevska-Wójcik, Jerzy Malinowski, DiG, Warszawa 2009. Modern Japanese Culture, edited by Yoshio Sugimoto, Cambridge University Press, Cambridge 2010. S. J. Napier, From Impressionism to Anime: Japan as Fantasy and Fan Cult in the Mind of the West, Palgrave Macmillan, New York 2007. T. Satō, Kenji Mizoguchi and the Art of Japanese Cinema, translated by Brij Tankha, Berg Publishers, Oxford, New York 2008. M. Wellins, Myśleć animacją. Podręcznik dla filmowców, Wydawnictwo: Wojciech Marzec, Warszawa 2015. Reframing Japanese Cinema. Authorship, Genre, History, Edited by Artur Nolletti Jr. and David Desser, Indiana University Press, Bloomington and Indianapolis 1992. World and Image in Japanese Cinema, edited by Dennis Washburn, Carole Cavanaugh, Cambridge University Press, Cambridge 2004.
Literatura uzupełniająca	J. Karpoluk, Genji monogatari Yoshimury Kōzaburō. Problem filmowej reinterpretacji dzieła literackiego, w: Spotkania z Japonią, WUW, Warszawa 2009. J. Karpoluk, Kabuki, przeszeń pustki oraz obrazy przestrzeni liminalnej w filmach Matsumoto Toshio, w: Czas przestrzeni, red. Krystyna Wilkoszewska, Universitas, Kraków 2009. Kino po kinie. Film w kulturze uczestnictwa, red. Andrzej Gwóźdź, Oficyna Naukowa, Warszawa 2010.

	The Oxford History of World Cinema, edited by Goeffrey Nowell Smith, Oxford University Press, Oxford 1997.	
Informacje dodatkowe	Wymagane przedmioty poprzedzające (powiązania merytoryczne): AUK1, WKP1, WKP2	
Kierunkowe efekty uczenia się (kody)	Przedmiotowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji osiągnięcia efektu uczenia się
WIEDZA		
K_W02	W szerokim zakresie zna i rozumie sztukę filmową, zna porządek planów filmowych, konwencjonalne sposoby montażu materiałów audiowizualnych w obrębie formy filmowej, widzi różnice pomiędzy kadrem, ujęciem, sceną i sekwencją w filmie fabularnym i dokumentalnym. Zna rodzaju dźwięku filmowego, rozróżnia dźwięk diegetyczny i niediegetyczny, zna zasady montażu ścieżki dźwiękowej w filmie fabularnym.	ocena testu
K_W01, K_W02	W zaawansowanym stopniu rozumie zagadnienia związane z historią kina, złożone uwarunkowania kulturowe, które wpływają na przemysł filmowy, rozumie pojęcie stylu filmowego. Zna w zarysie historię kina polskiego i kina japońskiego. Rozumie znaczenie efektów specjalnych oraz jakości plastycznych obrazu filmowego.	
K_W02	W pogłębiony sposób rozumie medialną specyfikę i niezależność formalną filmu fabularnego, dokumentalnego oraz animowanego. Ma także wiedzę na temat współczesnych form projektowania informacji wizualnej (m.in. <i>wayfinding</i>) oraz systemów identyfikacji wizualnej.	
UMIEJĘTNOŚCI		
K_U01	Potrafi, w pełni samodzielnie oraz w innowacyjny sposób sporządzić analizę wybranego dzieła filmowego w formie pisemnej, zbliżonej do recenzji filmowej, ale z zachowaniem poetyki naukowej (przypisy, bibliografia).	ocena pracy pisemnej
K_U12, K_U13	Potrafi zaplanować realizację bardzo krótkiej etiudy filmowej z wykorzystaniem nowej wiedzy, która została zaprezentowana przez wykładowcę. Planuje własne uczenie się i rozumie potrzebę uczenia się przez całe życie, Jest w stanie odpowiednio uzasadnić swoje stanowisko analityczne.	

KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_K02, K_K05	Jest gotów do podejmowania podstawowych obowiązków zawodowych związanych z organizacją wystaw i przeglądów wizualnych prac studenckich. Jest gotów do ich oceniania i interpretacji, do samodzielnego działania oraz współdziałania z innymi, w zorganizowanych warunkach, a nawet kierowania niewielkim zespołem przygotowujących wydarzenia o charakterze kulturalnym i artystycznym. Jest zdolny do przyjmowania odpowiedzialności za skutki tych działań.	ocena pracy na zajęciach
K_K04, K_K05	Jest gotowy do kultywowania i upowszechniania wzorów właściwego postępowania w środowisku pracy, samodzielnego podejmowania decyzji, krytycznej oceny działań własnych ale i osób z którymi współpracuje, i organizacji, w których uczestniczy. Liczy się potrzebą przyjmowania odpowiedzialności za skutki własnych działań	

Nazwa przedmiotu	Dyskusyjny klub filmowy			
Kod	DKF	Liczba punktów ECTS		2
Osoba prowadząca	mgr Przemysław Bociąga			
Rekomendowany semestr nauczania	II (I rok, semestr letni)			
Liczba godzin w semestrze	Stacjonarne:	30	Niestacjonarne:	-
Forma zajęć	Wykład konwersatoryjny	Język wykładowy		Polski
Typ przedmiotu	Fakultatywny			
Forma zaliczenia	Zaliczenie			
Warunki zaliczenia	Aktywny udział w zajęciach oraz przygotowywanie prezentacji			
Cele przedmiotu	Celem zajęć jest zapoznanie studentów z kanonem sztuki filmowej XX i XXI wieku i wyrobienie wrażliwości na tę formę przekazu i języka jej opisu. Zajmujemy się treściami przekazanymi w filmach, a jedynie w drugiej kolejności technikami tworzenia obrazu.			
Treści programowe	Wspólną cechą wszystkich wybranych filmów jest ukazanie kondycji ludzkiej na tle otaczającego świata. Do szczególnych ujęć należą: problem cielesności i funkcjonowania jednostki w większej zbiorowości; relacje władzy, narracje neo- i postkolonialne; relacja człowieka i środowiska.			
Literatura podstawowa	<i>The Pervert's Guide to Ideology</i> , reż. Sophie Fiennes, Wielka Brytania, Irlandia 2012 <i>Nosferatu</i> , reż. Friedrich Werner Murnau, Niemcy 1922 <i>Metropolis</i> , reż. Fritz Lang, Niemcy 1927 <i>Dziecko Rosemary</i> , reż. Roman Polański, USA 1968 <i>Mechaniczna pomarańcza</i> , reż. Stanley Kubrick, Wielka Brytania, USA 1971 <i>Święta góra</i> , reż. Alejandro Jodorovsky, Meksyk, USA 1973 <i>Rozmowa</i> , reż. Francis Ford Coppola, USA 1974 <i>Piknik pod wiszącą skałą</i> , reż. Peter Weir, Australia 1975 <i>Uczta Babette</i> , reż. Gabriel Axel, Dania 1987			

	Kucharz, złodziej, jego żona i jej kochanek, reż. Peter Greenaway, Fancja, Holandia, Wielka Brytania 1989	
	Truposz, reż. Jim Jarmusch, USA, Niemcy, Japonia 1995	
	Memento, reż. Christopher Nolan, USA 2000	
	Nie czas umierać, reż. Cary Joji Fukunaga, USA, Wielka Brytania 2021	
	Deerskin, reż. Quentin Dupieux, Francja, Belgia, Szwajcaria 2019	
	Ona, reż. Spike Jonze, USA 2013	
Literatura uzupełniająca	-	
Informacje dodatkowe	Udział w zajęciach wymaga każdorazowego przygotowania się przez uważne obejrzenie filmu, który będzie omawiany. Warto robić notatki dotyczące ciekawych wątków. Sposób spojrzenia omawiany będzie na pierwszych zajęciach	
Kierunkowe efekty uczenia się (kody)	Przedmiotowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji osiągnięcia efektu uczenia się
WIEDZA		
K_W02	Zna podstawowe zasady analizy filmu i krytyki filmowej.	Praca zaliczeniowa
K_W03	Zna trendy w kinematografii, potrafi zaklasyfikować film w kategorii historii kina i gatunku filmowego.	
K_W06	Rozumie i interpretuje problematykę społeczną przedstawianą w sztuce filmowej.	
UMIEJĘTNOŚCI		
K_U05	Potrafi przeprowadzić krytyczną analizę filmu. Dostrzega relację między filmem a pozostałymi mediami i dyscyplinami sztuki.	Dyskusja na zajęciach, praca zaliczeniowa
K_U03	Dostrzega kulturowy bagaż zawarty w kinematografii i potrafi go nazwać i wskazać.	
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_K01	Rozumie subiektywny charakter interpretacji dzieła sztuki. Potrafi merytorycznie odnieść się do innych interpretacji. Powołuje się na inne niż własna opisy i interpretacje.	Dyskusja na zajęciach,

K_K05	Zna kanon filmów i potrafi analizować go także pod kątem ocen krytyków i publiczności, w tym na specjalistycznych portalach internetowych. Umie poruszać się po rynku krytyki filmowej uwzględniając dystans do działań promocyjnych producentów.	praca zaliczeniowa
-------	---	--------------------

Nazwa przedmiotu	Dzieje nowożytnej kultury Zachodu – sztuka patrzenia			
Kod	DKZ	Liczba punktów ECTS	2	
Osoba prowadząca	prof. PAN dr hab. Marta Leśniakowska			
Rekomendowany semestr nauczania	IV (II rok, semestr letni)			
Liczba godzin w semestrze	Stacjonarne:	30	Niestacjonarne:	16
Forma zajęć	Wykład (z warsztatami)	Język wykładowy		Polski
Typ przedmiotu	Obowiązkowy			
Forma zaliczenia	Egzamin			
Warunki zaliczenia	egzamin pisemny w formie punktowanego testu			
Cele przedmiotu	Cykl autorskich, bogato ilustrowanych zajęć hybrydowych łączących wykłady z wybranych zagadnień z zakresu dziejów kultury zachodniej, ze szczególnym naciskiem na kulturę wizualną, z warsztatami. Tak sprofilowane zajęcia mają dwa cele: 1) Wprowadzenie studenta w wybrane kluczowe pojęcia i problemy, jakie wytworzyła kultura Zachodu, ze szczególnym uwzględnieniem kultury wizualnej/artystycznej, wskazanie, jak pojęcia te kształtowały (-ują) postawy europocentryczne w kulturze globalnej, definiując tym samym zmienny w historii dyskurs transkulturowy. Omówione zostają takie pojęcia, jak: sztuka, antyk i rola kultu ruin, pojęcie Zachodu i Wschodu, zagadnienia stylów narodowych, kultu egzotyki i toposu podróży, instytucji Muzeum, problem ciała i seksualności w kulturze zachodniej i jego reprezentacji w kulturze wizualnej (akt), po współczesne zjawiska w kulturze wizualnej (fotografia, film awangardowy, nowe media, cyberkultura). 2) Zastosowanie tej wiedzy w sposób praktyczny na zajęciach warsztatowych, w trakcie których studenci będą wykonywać własne zdjęcia na zadany temat związany z problematyką prezentowaną na wykładach, a następnie omawiać je wspólnie. Pozwoli to studentom ugruntować prezentowane na wykładach problemy historyczno-teoretyczne i lepiej zrozumieć mechanizm wizualizacji w kulturze. Umożliwi to wykorzystanie tych umiejętności w przyszłej pracy zawodowej.			
Treści programowe	Sztuka – Zachód-Wschód – dzieje pojęć			

	Antyk Ruina Style narodowe Muzeum Akt Transmediacje obrazów Fotografia – świat odbity	
Literatura podstawowa	Roland Barthes, Światło obrazu. Uwagi o fotografii, Warszawa 1996 „Konteksty” 2000 nr 1-4 (numer tematyczny: Malinowski, Witkacy. Fotografia: między nauką a sztuką) Edward Said, Orientalizm, Poznań 2005 Jonathan Crary, Zawieszenia percepcji. Uwaga, spektakl i kultura nowoczesna, Warszawa 2009 Maria Popczyk, Muzeum sztuki – miejsce wizualizacji nowoczesności, [w:] Kulturowe wizualizacje doświadczenia. Red. W. Bolecki, A. Dziadek, Warszawa 2010, s. 431-443 Charlotte Cotton, Fotografia jako sztuka współczesna, Kraków 2010	
Literatura uzupełniająca	Muzeum sztuki. Antologia. Red. M. Popczyk, Kraków 2005 Ewa Rewers, Post-polis. Wstęp do filozofii ponowoczesnego miasta, Kraków 2005 Marta Leśniakowska, Varsovie, elle palimpseste, [w:] Architectures au-dela du Mur. Berlin-Varsovie-Moscou 1989-2009, dir. Ewa Berard, Corinne Jaquand, wstęp Krzysztof Pomian, Picard: Paris 2009 Marta Leśniakowska, Doświadczenie kulturowych wizualizacji. Antropologia (re-) konstrukcji, „Teksty Drugie” 2009 nr 1-2 s. 11-31 Andrzej Szczerski, Modernizacje. Sztuka i architektura w nowych państwach Europy Środkowo-Wschodniej 1918-1939, Łódź 2010 „Konteksty”, 2011 nr 2-3 (numer tematyczny: Aby Warburg nasz bliźni. Antropologia i historia sztuki. Atlas Mnemosyne)	
Informacje dodatkowe	-	
Kierunkowe efekty	Przedmiotowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji

uczenia się (kody)		osiągnięcia efektu uczenia się
WIEDZA – student zna i rozumie		
K_W02, K_W03	światowy dorobek naukowy i twórczy oraz wynikające z niego implikacje dla praktyki	ocena projektu
K_W02, K_W03	wybrane kluczowe pojęcia i problemy, jakie wytworzyła kultura Zachodu, ze szczególnym uwzględnieniem kultury wizualnej/artystycznej	
K_W03	procesy pozwalające na zrozumienie w kulturze mechanizmu wizualizacji / posługiwania się obrazem w globalnym świecie	
K_W04	zasady funkcjonowania instytucji kultury	
K_W06	procesy kształtujące postawy europocentryczne w kulturze globalnej i zmiennym w czasie dyskursie transkulturowym	
K_W04, K_W08	realia rynkowe, w których może prowadzić indywidualną działalność zarobkową, mając świadomość złożonych problemów uczestnictwa w kulturze	
UMIEJĘTNOŚCI – student potrafi		
K_U01, K_U13	ugruntować prezentowane podczas procesu edukacyjnego problemy historyczno-teoretyczne	ocena projektu
K_U01, K_U05, K_U13	dokonywać analizy i twórczej syntezy dorobku naukowego i twórczego w celu ich identyfikowania	
K_U01, K_U02	posługiwać się wiedzą teoretyczną oraz praktyczną w postaci umiejętności translacji pojęć na obraz (fotograficzny)	
K_U03, K_U04	rozwiązywać problemy badawcze i twórcze, związane z działalnością innowacyjną i twórczą	
K_U03	tworzyć nowe elementy tego dorobku	
K_U03, K_U12	samodzielnie planować własny rozwój oraz inspirować rozwój innych osób	
K_U09, K_U14	uczestniczyć w wymianie doświadczeń i idei, także w środowisku międzynarodowym, czyli praktycznie stosować wiedzę teoretyczną	

K_U10	posługiwać się wybranym systemem prezentacji multimedialnej	
K_U14	zastosować zdobytą wiedzę zbudowaną na zróżnicowanych kompetencjach łączących wiedzę teoretyczną z umiejętnością praktyczną posługiwania się obrazem fotograficznym, czyli osiąga zakładane efekty kształcenia we własnym działaniu praktycznym/pracy zawodowej	
KOMPETENCJE SPOŁECZNE – student jest gotów do		
K_K01	niezależnego badania i działalności twórczej, która powiększy istniejący dorobek naukowy i twórczy	ocena projektu
K_K02, K_K03, K_K04, K_K05	podejmowania wyzwań w sferze zawodowej i publicznej z uwzględnieniem ich etycznego wymiaru i odpowiedzialności za ich skutki, w tym zwłaszcza w odniesieniu do roli obrazu w budowaniu relacji społecznych na wszystkich ich poziomach	

Nazwa przedmiotu	Estetyka i design w kulturze Japonii			
Kod	EDJ	Liczba punktów ECTS		2
Osoba prowadząca	mgr Chie Piskorska			
Rekomendowany semestr nauczania	IV (II rok, semestr letni)			
Liczba godzin w semestrze	Stacjonarne:	30	Niestacjonarne:	16
Forma zajęć	Wykład konwersatoryjny	Język wykładowy		Polski
Typ przedmiotu	Obowiązkowy			
Forma zaliczenia	Zaliczenie			
Warunki zaliczenia	obecność na zajęciach, prace domowe, prezentacja projektu			
Cele przedmiotu	Celem wykładu jest przedstawienie istotnego miejsca estetyki w kulturze Japonii oraz wybranych zagadnień tej kultury badanych w świetle szeroko pojętego "designu". Prowadząc badania pod kątem "designu" uczestnicy mogą głębiej zrozumieć postawy życiowe Japończyków w relacjach międzyludzkich i w stosunku człowieka do rzeczy (przedmiotów) i świata (otoczenia). Cykl wykładów zaczyna się od wspólnych przemyśleń i dyskusji nad tym, czym jest „piękno”. Punktem wyjścia do dyskusji są słowa Yasunari Kawabata wygłoszone na ceremonii wręczenia literackiej nagrody Nobla „Japan the beautiful and myself”. Przedstawiając japonizm, czyli oddziaływania sztuki Japonii na Zachód pod koniec XIX w., analizujemy jakie cechy kultury Japonii inspirowały, a także inspirują dziś świat. W kolejnych wykładach chronologicznie omawiane zostają metafizyczne pojęcia i duchowe wartości w shinto i buddyzmie oraz historyczne kategorie estetyczne. Ich celem jest dostarczenie studentom narzędzi do badania współczesnego wzornictwa japońskiego oraz specyficznych zjawisk kulturowych Japonii, których wpływ na trendy kultury światowej można obserwować współcześnie. Uczestnicy dostają do wykonania 3 zadania, których celem jest odkrywanie w sobie kreatywności, czyli jest to ćwiczenie zastosowania w praktyce wiedzy i sposobów badań przedstawionych na zajęciach: stworzenie własnego zestawienia kolorów z nazwą (kasane irome ze sztuki dworskiej), stworzenie własnego kamon (symbolu rodzinnego, rozpowszechnionego od ery samurajów) jako własnej identyfikacji wizualnej, stworzenie własnej			

	aranżacji do ceremonii herbaty (dekoracja w przestrzeni tokonoma, wybór naczyń i wagashi). W kolejnych wykładach omówione zostaje, w jaki sposób tradycyjne pojęcia estetyczne były transformowane i są obecne we współczesnej kulturze Japonii (rodowód pojęć estetycznych). Uczestnicy dochodzą do głębszego zrozumienia i odkrycia miejsca pochodzenia powszechnie używanych przymiotników takich jak kirei, kawaii, kakkoi, okashii oraz nowych pojęć, pojawiających się w opisach cech dzisiejszej kultury Japonii, między innymi yurui, iyashi, otaku itd. Osobne miejsce zostaje poświęcone zagadnieniom eklektyczności (secchu shugi), która wyróżnia kulturę japońską. Dwa wykłady pod koniec semestru zostają przeznaczone na omówienie identyfikacji wizualnej i character marketing w Japonii. Korzystając z wiedzy nabytej w poprzednich wykładach, w czasie zajęć zostają poddane analizie silne tendencje do antropomorfizacji przedmiotów czy jednostek organizacyjnych w kulturze Japonii. Zostaje ukazane, jak niezbędnym elementem jest dziś „character” w przedsiębiorczości, instytucji i rozwoju regionalnym. Studenci początkowo jako pracę domową wykonują analizę jednego z istniejących „character”, a potem w pracy zaliczeniowej tworzą swój własny yuru-chara (słowo wymyślone przez Jun Miura, jednego z twórców manga i influencera) w celu promocji wybranego obiektu. Prezentacja przed wszystkimi uczestnikami umożliwia dyskusję, czy dany typ podejścia byłby akceptowany w Polsce i co można zrobić, aby miał szansę wpływu na rozwój ekonomiczny lub promocję obiektu. Cel dydaktyczny stawia na opanowanie umiejętności korzystania i prezentacji innym japońskiego sposobu myślenia oraz jego wdrażania w procesy społeczne. Jako praktyczne zastosowanie kultury Japonii, sposób realizacji prezentacji i jej przedstawienia zostaje oceniony na bazie <i>omotenashi</i>, czyli japońskiej gościnności, która opiera się przede wszystkim na myśleniu o innych i patrzeniu na wszystko z punktu widzenia innych, i jest integralną cechą designu japońskiego. Studenci ćwiczą swoje umiejętności przekonywania i „sprzedawania” swojej idei, traktując prezentację, jakby była przedstawiana klientom czy potencjalnym inwestorom na konkursach czy przetargach.
Treści programowe	Studia stacjonarne: Wprowadzenie: 1) czym jest ‘design’ i ‘designability’ 2) miejsce ‘estetyki’ oraz wartość ‘piękna’ w kulturze Japońskiej. Japonizm pod koniec XIX i dzisiaj - zjawisko oraz sposób przyjęcia i adaptacji kultury Japonii w Europie

	Kluczowe pojęcia w światopoglądzie shinto do analizy estetyki i designu Japonii Kluczowe pojęcia w światopoglądzie buddyzmu do analizy estetyki i designu Japonii Estetyka w kulturze dworskiej Japonii i jej wpływ na współczesny design japoński Wzory i kolory japońskie: 1) 'dento moyou' (tradycyjne wzory) – ich symbolika, historia, zastosowanie 2) sztuka 'kasane irome (warstwy kolorów)' i jej powiązanie z porami roku Japonii; ćwiczenie (praca domowa) - stworzenie własnego kasane irome Estetyka w kulturze samurajów i jej wpływ na współczesny design japoński Kamon (symbol rodzinny) – historia, zastosowanie, rodzaje, cechy graficzne, zasady tworzenia, wpływ na współczesny design, kamon jako identyfikacja wizualna; ćwiczenie (praca domowa) - stworzenie własnego kamon Estetyka i filozofia drogi herbaty oraz jej wpływ na współczesny design japoński; ćwiczenie (praca domowa) - stworzenie własnej aranżacji utensyliów do ceremonii herbaty Prezentacje studentów – przedstawienie własnych aranżacji do ceremonii herbaty Estetyka w kulturze ludowej Japonii oraz filozofia 'ruchu rzemiosła ludowego' i jej wpływ na współczesny design japoński, estetyka codzienności (seikatsu bigaku) Estetyka w kulturze mieszczańskiej i jej wpływ na współczesny design japoński, rodowód pojęć estetycznych Identyfikacja wizualna i character marketing w Japonii: 1) definicja 'identyfikacji wizualnej' 2) rola identyfikacji wizualnej w branding 3) różne pojęcia 'character (kyara, chara)' 4) miejsce 'character' w historii kultury Japonii. Praca domowa – analiza wybranego, japońskiego 'charakter' Identyfikacja wizualna i character marketing w Japonii: 1) pojęcia 'mascot character', 'yuru chara', 'character contents' 2) character design - sposoby kreowania i stosowania 3) psychologiczna strona w character marketingu 4) yuru chara w rozwoju regionalnym. Omawianie tematu do pracy zaliczeniowej – stworzenie yuru chara do wybranego obiektu oraz projekt jego zastosowania w promocji i marketingu Eklektyczność jako cecha charakterystyczna w kulturze Japonii: 1) Jomon/Yayoi 2) Shinto/Buddyzm 3) Chińskie/Japońskie 4) Japońskie/Europejskie
--	---

	Studia niestacjonarne Wprowadzenie: 1) czym jest ‘design’ i ‘designability’ 2) miejsce ‘estetyki’ oraz wartość ‘piękna’ w kulturze Japońskiej. Japonizm pod koniec XIX i dzisiaj - zjawisko i sposób przyjęcia i adaptacji kultury Japonii w Europie Kluczowe pojęcia w światopoglądzie shinto do analizy estetyki i designu Japonii Kluczowe pojęcia w światopoglądzie buddyzm do analizy estetyki i designu Japonii Estetyka w kulturze dworskiej Japonii i jej wpływ na współczesny design japoński Wzory i kolory Japońskie: 1) ‘dento moyou’ (tradycyjne wzory) – ich symbolika, historia, stosowanie 2) sztuka ‘kasane irome (warstwa kolorów)’ i jej powiązanie z porami roku Japonii; ćwiczenie (praca domowa) - stworzenie swojego kasane irome Estetyka w kulturze samurajów i jej wpływ na współczesny design japoński Kamon (symbol rodzinny) – historia, stosowanie, rodzaje, cechy graficzne, zasady tworzenia, wpływ na współczesny design, kamon jako identyfikacja wizualna; ćwiczenie (praca domowa) - stworzenie swojego kamon Estetyka i filozofia drogi herbaty i jej wpływ na współczesny design japoński; ćwiczenie (praca domowa) - stworzenie swojej aranżacji utensyliów do ceremonii herbaty Identyfikacja wizualna i character marketing w Japonii: 1) definicja ‘identyfikacji wizualnej’ 2) rola identyfikacji wizualnej w branding 3) różne pojęcia ‘character (kyara, chara)’ 4) miejsce ‘character’ w historii kultury Japonii. Praca domowa – analiza wybranego, japońskiego ‘charakter’ Identyfikacja wizualna i character marketing w Japonii: 1) pojęcia ‘mascot character’, ‘yuru chara’, ‘character contents’ 2) character design - sposoby kreowania i stosowania 3) psychologiczna strona w character marketingu 4) yuru chara w rozwoju regionalnym. Omawianie tematu do pracy zaliczeniowej – stworzenie yuru chara do wybranego obiektu oraz projekt jego zastosowania w promocji i marketingu
Literatura podstawowa	Kawabata Yasunari, Japan, the beautiful and myself, USA: Kodansha America, 1982 Ken'ya Hara, Nihon no design, Tokio: Iwanami shinsho, 2011 Kozyra Agnieszka, Filozofia zen, Warszawa: PWN, 2004

	Kubiak Ho-Chi Beata, Estetyka i sztuka japońska. Wybrane zagadnienia, Kraków: Universitas, 2009 Kuki Shūzō, Struktura Iki, Warszawa: Karakter, 2017 Menegazzo Rossella, Piotti Stefania, WA. The essence of Japanese Design, London: Phaidon, 2014 Okakura Kakuzō, Księga herbaty. Warszawa: Karakter, 2017 Tanizaki Jun’ichirō, Pochwała cienia. Warszawa: Karakter, 2016 Yanagi Sōetsu, The beauty of everyday things. Penguin Books, 2019 Yanagi Sōri, The Philosophy of Design. Tokyo: Yanagi Design Office, 2015	
Literatura uzupełniająca	-	
Informacje dodatkowe	-	
Kierunkowe efekty uczenia się (kody)	Przedmiotowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji osiągnięcia efektu uczenia się
WIEDZA – student zna i rozumie		
K_W01	ma uporządkowaną wiedzę ogólną, obejmującą terminologię, teorie i metodologię z zakresu nauk o estetyce i wzornictwie w Japonii	ocena pracy na zajęciach, pracy zaliczeniowej
K_W02	podstawowe metody analizy i interpretacji zjawisk kulturowych w świetle estetyki, teorii i szkół badawczych w zakresie wzornictwa	
K_W01	miejsce i znaczenie estetyki i design w kulturze Japonii oraz różnorodne kategorie estetyczne i cechy kultury w kolejnych okresach historii Japonii	
K_W01	źródła i uwarunkowania kultury Japonii, specyfikę duchowości japońskiej	
K_W01, K_W03	historyczne i współczesne oddziaływania kultury Japonii na Zachód	
UMIEJĘTNOŚCI – student potrafi		

K_U08, K_U12	wykonywać zadania oraz formułować i rozwiązywać problemy, samodzielnie planować własne uczenie się; rozwijać własną ciekawość poznawczą w odniesieniu do obcych kultur i inspirować w tym zakresie przyszłych odbiorców; komunikować się ze zróżnicowanymi kręgami odbiorców, odpowiednio uzasadniać stanowiska	ocena pracy na zajęciach, pracy zalicze- niowej
K_U01, K_U07	patrzeć na japońskie przedmioty artystyczne – analizować je, interpretować i czerpać inspiracje do dalszych przetworzeń; wydobywać przykłady z dostępnych źródeł	
K_U07	wskazać charakterystyczne cechy estetyki poszczególnych okresów historycznych, nazwy kategorii estetycznych	
K_U01, K_U07	rozpoznawać i wyjaśniać wpływy tradycyjnych wartości i ideałów estetycznych we współczesnych zjawiskach kulturowych w Japonii, prowadząc analizy i badania nad nimi na podstawie posiadanej wiedzy	
KOMPETENCJE SPOŁECZNE – student jest gotów do		
K_K04, K_K05	tworzenia i rozwijania wzorów właściwego postępowania w środowisku pracy i życia podejmowania inicjatyw, krytycznej oceny siebie oraz zespołów i organizacji, w których uczestniczy przewodzenia grupie i ponoszenia odpowiedzialności za nią	ocena pracy na zajęciach, pracy zalicze- niowej
K_K02, K_K03	poruszania wybranych tematów związanych z estetyką i wzornictwem Japonii i realizacji projektów badawczych, opracowania i prezentacji wyników, pozwalających na interpretowanie i tworzenie zjawisk, wydarzeń i działalności instytucji kultury, m in. organizowania przedsięwzięć (konferencje, wystawy, warsztaty itp.), formułowania i analizy problemów badawczych	
K_K01, K_K03	dyskusji na temat kultury Japonii oraz dalszego analizowania i badania tematów dotyczących estetyki i design Japonii na podstawie interpretacji kulturoznawczych	
K_K03, K_K05	poczuwa się do odpowiedzialności za zachowanie dziedzictwa kulturowego na poziomie lokalnym oraz jego promocję w szerokiej perspektywie (ze szczególnym uwzględnieniem kultury Japonii)	

Nazwa przedmiotu	Filozofia			
Kod	FIL	Liczba punktów ECTS		2
Osoba prowadząca	dr Radosław Siedliński			
Rekomendowany semestr nauczania	III (II rok, semestr zimowy)			
Liczba godzin w semestrze	Stacjonarne:	30	Niestacjonarne:	16
Forma zajęć	Wykład konwersatoryjny	Język wykładowy		Polski
Typ przedmiotu	Obowiązkowy			
Forma zaliczenia	Egzamin			
Warunki zaliczenia	Pozytywne zaliczenie na podstawie egzaminu			
Cele przedmiotu	Wykład prowadzony jest w porządku tematycznym, nie chronologicznym. Oznacza to odejście od tradycyjnego schematu historyczno-filozoficznego na rzecz perspektywy przekrojowej – pokazującej filozofię jako dynamiczną całość, zespół wzajemnie zazębiających się zagadnień, problemów, pytań i perspektyw. Taki sposób prowadzenia zajęć i prezentowania poszczególnych aspektów filozofii wydaje się być bardziej płodny poznawczo i stymulujący do własnej refleksji, niż standardowy wykład historii filozofii. Osią całości jest zestaw grup tematycznych, które sprofilowane zostały w taki sposób, aby przedstawić najważniejsze zagadnienia filozoficzne i jednocześnie uwypuklić te ich aspekty, które mogą być szczególnie interesujące dla kulturoznawców.			
Treści programowe	Studia stacjonarne 1. Wprowadzenie w tematykę filozoficzną. Próba odpowiedzi na pytanie: dlaczego warto zajmować się filozofią? Filozofowanie jako wyraz ludzkiego doświadczania świata. Pochodzenie i znaczenie terminu. 2. Przegląd głównych gałęzi filozofii: metafizyka / ontologia . Rzeczywistość (to-co-istnieje) jako pierwotny obiekt namysłu filozoficznego. Metafizyka, czyli rozważania warunków istnienia bytu aktualnego vs. ontologia jako namysł nad bytami możliwymi. Prezentacja i dyskusja najważniejszych pytań z zakresu ontologii. 3. Przegląd głównych gałęzi filozofii: epistemologia . Filozoficzna refleksja nad poznaniem oraz powstała w jego			

	efekcie wiedzy. Prawda jako centralny problem epistemologii. Prezentacja i dyskusja najważniejszych pytań z zakresu epistemologii. 4. Przegląd głównych gałęzi filozofii: etyka I. Opisowość vs. normatywność. Człowiek jako istota zakorzeniona w świecie wartości. Spór o naturę wartości: czym są i jak istnieją wartości? Tzw. „błąd naturalistyczny” Hume’a-Moore’a. 5. Przegląd głównych gałęzi filozofii: etyka II. Normatywność jako rdzeń etyki. Etyka opisowa vs. etyka normatywna. Dobro jako najwyższa wartość moralna i ostateczny cel ludzkich działań. Rozróżnienie moralnego dobra od moralnej słuszności. 6. Przegląd głównych gałęzi filozofii: estetyka I. Różne rozumienia terminu: od refleksji nad aisthesis do filozofii sztuki. Estetyczność codziennym doświadczeniem każdego człowieka. Estetyka filozoficzna jako systematyczny namysł nad ludzkim doznawaniem świata wyrażanym w postaci „sądów smaku” przy użyciu kategorii estetycznych (A. Baumgarten, I. Kant). 7. Przegląd głównych gałęzi filozofii: estetyka II. Problem uniwersalności ludzkiego doświadczenia świata. Czy estetyki muszą być z konieczności zawsze lokalne i niewspółmierne? Estetyka jako filozofia sztuki. Omówienie artystycznego eksperymentu V. Komara i A. Melamida p.t. „The People’s Choice”. Psychoewolucyjne ujęcie ludzkich preferencji estetycznych. 8. Przegląd głównych gałęzi filozofii: antropologia filozoficzna I. Czym jest człowiek? Antropologia jako poszukiwanie differentia specifica. Różne próby uchwycenia ludzkiej specyficzności: od zoon logikon (Arystoteles) do homo pictor (H. Jonas) 9. Przegląd głównych gałęzi filozofii: antropologia filozoficzna II. Antropologia filozoficzna jako filozofia człowieka. Pytanie o sens ludzkiej egzystencji w świecie: od Boga po wolną wolę. Natura ludzka: dziedziczona, czy kształtowana (nature vs nurture debate)? 10. Przybliżenia wybranych problemów filozoficznych: czym jest wiedza? Co to znaczy „wiedzieć coś”? Episteme vs doxa. Klasyczny model wiedzy: uzasadnione, prawdziwe przekonanie (Platon) i jego krytyka (E. Gettier). 11. Przybliżenia wybranych problemów filozoficznych: czym jest nauka? Wiedza potoczna a wiedza naukowa - sojusznicy, czy wrogowie? Czy nauka jest wyróżnionym sposobem zdobywania wiedzy prawdziwej? Fallibilistyczny vs dogmatyczny model wiedzy.
--	---

	12. Przybliżenia wybranych problemów filozoficznych: czym jest prawda I? Klasyczna definicja prawdy (Arystoteles) i jej scholastyczne przeformułowanie (Tomasz z Akwinu). Semantyczna definicja prawdy (A. Tarski). 13. Przybliżenia wybranych problemów filozoficznych: czym jest prawda II? Wybrane nieklasyczne teorie prawdy (pragmatyczna, koherencyjna, konsensualna, deflacyjna). Problem postmodernistycznej relatywizacji prawdy. 14. Przybliżenia wybranych problemów filozoficznych: hermeneutyka, czyli teoria rozumienia. Co jest ostatecznym celem wiedzy naukowej? Rozumienie jako cel Geisteswissenschaften vs wyjaśnianie jako cel Naturwissenschaften (W. Dilthey). Nauki idiograficzne vs nauki nomotetyczne (W. Windelbandt, H. Rickert). 15. Przybliżenia wybranych problemów filozoficznych: język i jego rola w poznaniu. Filozoficzne zmagania z językiem: od języka jako zwierciadła rzeczywistości do języka jako siatki gier (L. Wittgenstein). Czym jest znaczenie? Teoria niezdeterminowania przekładu (W. Quine). Performatywna funkcja języka w ujęciu J. Austina. Hipoteza Sapira-Whorfa. Studia niestacjonarne 1. Wprowadzenie w tematykę filozoficzną. Próba odpowiedzi na pytanie: dlaczego warto zajmować się filozofią? Filozofowanie jako wyraz ludzkiego doświadczania świata. Pochodzenie i znaczenie terminu. 2. Przegląd głównych gałęzi filozofii: epistemologia. Filozoficzna refleksja nad poznaniem oraz powstała w jego efekcie wiedza. Prawda jako centralny problem epistemologii. Prezentacja i dyskusja najważniejszych pytań z zakresu epistemologii. 3. Przegląd głównych gałęzi filozofii: etyka. Opisowość vs. normatywność. Człowiek jako istota zakorzeniona w świecie wartości. Spór o naturę wartości: czym są i jak istnieją wartości? Tzw. „błąd naturalistyczny” Hume’a-Moore’a. Normatywność jako rdzeń etyki. Rozróżnienie moralnego dobra od moralnej słuszności. 4. Przegląd głównych gałęzi filozofii: antropologia filozoficzna. Czym jest człowiek? Różne próby uchwycenia ludzkiej specyficzności: od zoon logikon (Arystoteles) do homo pictor (H. Jonas). Natura ludzka: dziedziczona, czy kształtowana (nature vs nurture debate)? 5. Przybliżenia wybranych problemów filozoficznych: czym jest wiedza? Co to znaczy „wiedzieć coś”? Episteme vs doxa.
--	---

	Klasyczny model wiedzy: uzasadnione, prawdziwe przekonanie (Platon) i jego krytyka (E. Gettier). 6. Przybliżenia wybranych problemów filozoficznych: czym jest nauka? Wiedza potoczna a wiedza naukowa - sojusznicy, czy wrogowie? Czy nauka jest wyróżnionym sposobem zdobywania wiedzy prawdziwej? Fallibilistyczny vs dogmatyczny model wiedzy. 7. Przybliżenia wybranych problemów filozoficznych: czym jest prawda? Klasyczna definicja prawdy (Arystoteles) i jej scholastyczne przeformułowanie (Tomasz z Akwinu). Semantyczna definicja prawdy (A. Tarski). Wybrane nieklasyczne definicje prawdy. 8. Przybliżenia wybranych problemów filozoficznych: hermeneutyka. Co jest ostatecznym celem wiedzy naukowej? Rozumienie jako cel Geisteswissenschaften vs wyjaśnianie jako cel Naturwissenschaften (W. Dilthey). Nauki idiograficzne vs nauki nomotetyczne (W. Windelbandt, H. Rickert). 9. Przybliżenia wybranych problemów filozoficznych: język i jego rola w poznaniu. Filozoficzne zmagania z językiem: od języka jako zwierciadła rzeczywistości do języka jako siatki gier (L. Wittgenstein). Czym jest znaczenie? Teoria niezdeterminowania przekładu (W. Quine). Performatywna funkcja języka w ujęciu J. Austina. Hipoteza Sapira-Whorfa.	
Literatura podstawowa	Jacek Wojtysiak, Filozofia i życie, Kraków 2007 John Hospers, Wprowadzenie do analizy filozoficznej, Fundacja Aletheia 2001	
Literatura uzupełniająca	1. Kazimierz Ajdukiewicz, Zagadnienia i kierunki filozofii, Wydawnictwo Marek Derewiecki 2004 2. Adam Morton, Przewodnik po teorii poznania, Fundacja Aletheia 2002. 3. Thomas Nagel, Co to wszystko znaczy?, Fundacja Aletheia 1997 4. Mark Rowlands, The philosopher at the end of the universe, Ebury Press 2005	
Informacje dodatkowe	-	
Kierunkowe efekty uczenia się (kody)	Przedmiotowe efekty uczenia się	
		Metody weryfikacji osiągnięcia efektu uczenia się

WIEDZA		
K_W02	Student ma podstawową wiedzę o miejscu i znaczeniu filozofii w relacji do nauk szczegółowych oraz o specyfice przedmiotowej i metodologicznej filozofii	Egzamin, dyskusje w trakcie zajęć
K_W02	Rozumie na poziomie podstawowym rolę refleksji filozoficznej w rozumieniu procesów i zjawisk kulturowych	
K_W02	Zna fundamentalne zależności między głównymi subdyscyplinami filozoficznymi	
K_W02	Zna podstawową terminologię filozoficzną w języku polskim	
K_W02	Posiada uporządkowaną znajomość i rozumie główne kierunki w obrębie epistemologii, filozofii nauki i logiki	
K_W02	Posiada uporządkowaną znajomość i rozumie główne kierunki w obrębie metafizyki, epistemologii i aksjologii	
K_W02, K_W06	Zna i rozumie historyczny charakter kształtowania się idei filozoficznych	
UMIEJĘTNOŚCI		
K_U01, K_U02, K_U13	Student wyszukuje, analizuje, ocenia, selekcjonuje i wykorzystuje informacje ze źródeł pisanych i elektronicznych	Egzamin, dyskusje w trakcie zajęć
K_U01	Samodzielnie czyta i interpretuje tekst filozoficzny	
K_U01	Słucha ze zrozumieniem ustnej prezentacji idei i argumentów filozoficznych	
K_U01	Poprawnie stosuje poznaną terminologię filozoficzną	
K_U01, K_U04	Wykrywa proste zależności między kształtowaniem się idei filozoficznych a procesami społecznymi i kulturalnymi	
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_K01	Student rozumie potrzebę ciągłego doskonalenia się i rozwoju zawodowego	Egzamin, dyskusje w trakcie zajęć
K_K01	Jest otwarty na nowe idee i gotów do zmiany opinii w świetle dostępnych danych i argumentów.	
K_K01	Na podstawie twórczej analizy nowych sytuacji i problemów samodzielnie formułuje propozycje ich rozwiązania	

K_K04	Rozumie problematykę etyczną związaną z odpowiedzialnością za trafność przekazywanej wiedzy oraz rzetelnością i uczciwością w sytuacji prowadzenia sporu filozoficznego i światopoglądowego	
-------	---	--

Nazwa przedmiotu	Historia kultury japońskiej cz. I			
Kod	HKJ1	Liczba punktów ECTS		2
Osoba prowadząca	studia stacjonarne: dr Jędrzej Greń studia niestacjonarne: dr Elżbieta Nowosielska			
Rekomendowany semestr nauczania	I (I rok, semestr zimowy)			
Liczba godzin w semestrze	Stacjonarne:	30	Niestacjonarne:	16
Forma zajęć	Wykład	Język wykładowy		Polski
Typ przedmiotu	Obowiązkowy			
Forma zaliczenia	Egzamin			
Warunki zaliczenia	Egzamin pisemny – test jednokrotnego wyboru (z trzech podanych propozycji odpowiedzi jedna prawidłowa) na koniec semestru. W sesji zimowej obowiązuje materiał przerobiony na wykładach w semestrze I. Zakres materiału podawany jest w konspektach do każdego wykładu.			
Cele przedmiotu	Wykład dotyczy dziejów kultury japońskiej, rozumianej szeroko jako całokształt duchowego i materialnego dorobku społeczeństwa. Podstawowym wątkiem jest historia polityczna Japonii i związana z nią kultura polityczna, ale zawarte tu będą także najważniejsze elementy kultury duchowej, materialnej, społecznej. Procesy związane z wydarzeniami politycznymi ukazane będą na tle zmian zachodzących w kulturze oraz przemian społeczno-ekonomicznych, od czasów najdawniejszych po współczesne. Przedstawione zostaną kulturowe przyczyny powstawania systemów władzy i ich upadku, zasadnicze cechy ich funkcjonowania oraz ich wpływ na kształtowanie się Japonii. Wykłady prowadzone są w porządku chronologicznym, obejmując poszczególne okresy historyczne, ale koncentrować się będą wokół najważniejszych dla kultury Japonii procesów i problemów, takich jak m.in.: wykształcanie się systemu cesarskiego, przyczyny jego upadku i restauracji; powstawanie i umacnianie porządku feudalnego; rządy samurajów: geneza, władza i upadek; kontakty międzykulturowe a tożsamość narodowa Japończyków; stosunek Japonii do odmiennej kultury; powstawanie mocarstwa światowego; nacjonalizm i jego wpływ na politykę państwa; przyczyny i skutki wojny w Azji i na			

	Pacyfiku; wpływ Stanów Zjednoczonych na powojenną Japonię; miejsce Japonii w świecie w XXI wieku.
Treści programowe	Studia stacjonarne: Prehistoria, okresy Jōmon i Yayoi, zagadnienia wstępne, periodyzacja dziejów Japonii, geografia Okresy Kofun, Asuka Okres Nara (710-784): podwaliny pod okres Nara, mnisi i buddyzm, kroniki Okres Heian (1): nowa stolica, polityka, główne nurty religijne, system shōen Okres Heian (2): polityka, wojownicy, kultura Okres Kamakura: pierwszy siogunat, zarządzanie wasalami i ziemią, najazdy mongolskie Okres Muromachi: upadek Kamakura bakufu, restauracja Kenmu, siogunat Muromachi, kultura Kitayamy i Higashiyamy Okres wojujących księstw: wojna ery Ōnin, sengoku jidai, Oda Nobunaga Okres Momoyama: zjednoczenie kraju, Toyotomi Hideyoshi, pokój w Japonii, wojna w Korei „Południowi barbarzyńcy” w Japonii (1543-1642), "chrześcijańskie stulecie", handel, misjonarze, kultura Azuchi-Momoyama Okres Edo (1): zwycięstwo Tokugawy Ieyasu i początek okresu Edo, podział i polityka wobec daimyō, prawo Okres Edo (2): system bakuhan, system społeczny i ideologia Okres Edo (3): izolacja Japonii, polityka zagraniczna Tokugawów, droga do izolacji, "okna na świat", kultura w izolacji Okres Edo (4): schyłek siogunatu Edo, gospodarka i reformy Okres Edo (5): edukacja, przełamanie izolacji, bilans okresu Edo Studia niestacjonarne: Periodyzacja dziejów Japonii; mitologia a historia; powstawanie federacji plemiennych; wykształcanie się centralnego ośrodka władzy z cesarzem na czele Centralizacja państwa: reformy ery Taihō (702); kontakty z kontynentem – Japonia wobec Chin i Korei; buddyzm w Japonii Przyczyny upadku władzy cesarza; kultura okresu Nara

	Supremacja i schyłek rodu Fujiwara: polityka mariaży, rządy regentów i kanclerzy; rozkwit kultury dworskiej; wykształcanie się warstwy wojowników i systemu wasalnego; rody Taira i Minamoto Rządy wojskowe w Kamakurze; rola Minamoto Yoritomo; bakufu a dwór cesarski; dominacja rodu Hōjō rządy abdykowanych cesarzy (insei); Kontakty z kontynentem, najazdy mongolskie (1274, 1279); kultura dworska a kultura wojowników. Restauracja ery Kemmu i rozbięcie dynastyczne (1336-1392); siogunat rodu Ashikaga (1336-1573); „Kraj w wojnie” i nowi możnowładcy; kultura Kitayamy i Higashiyamy, Oda Nobunaga, Toyotomi Hideyoshi, Tokugawa Ieyasu – proces jednoczenia Japonii; kontakty z Europą i ich skutki; Japonia wobec cudzoziemców w XVI w. Kultura: budownictwo wojskowe; płatnerstwo, zdobnictwo, malarstwo i ceramika; ceremonia herbaty i Sen-no Rikyū Siogunat w Edo: system bakufu i hany, podstawy prawne, struktura społeczna
Literatura podstawowa	John W. Hall, Japonia, PIW, Warszawa 1979 Ewa Pałasz-Rutkowska, Dzieje kultury japońskiej, PWN, Warszawa 2023 Ewa Pałasz-Rutkowska, Katarzyna Starecka, Japonia. Historia państw świata w XX wieku, Wydawnictwo TRIO, Warszawa 2004 Conrad Totman, Historia Japonii, WUJ, Kraków 2009 Jolanta Tubielewicz, Historia Japonii, Ossolineum, Wrocław 1984 Paul Varley, Kultura japońska, WUJ, Kraków 2006
Literatura uzupełniająca	Curtis Anderssen, Krótka historia Japonii, Dialog, Warszawa 2004 Andrew Gordon, Nowożytna historia Japonii, PIW, Warszawa 2010 Maciej Kanert, Starożytna Japonia, Wydawnictwa UJ, Kraków 2006 Kure Mitsuo, Samuraje. Ilustrowana historia, tł. Piotr Cieśla, Bellona, Warszawa 2005 Ewa Pałasz-Rutkowska, Andrzej T. Romer, Historia stosunków polsko-japońskich 1904-1945, Wydawnictwo TRIO, Warszawa 2009

	Ewa Pałasz-Rutkowska, Japońskie reakcje na spotkania z Zachodem, w: Wizerunek Europejczyków i kultury Zachodu w Azji i Afryce, Wyd. Trio, Warszawa 2005, s. 21-83 Jolanta Tubielewicz, Od mitu do historii, Wydawnictwo TRIO, Warszawa 2006	
Informacje dodatkowe	-	
Kierunkowe efekty uczenia się (kody)	Przedmiotowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji osiągnięcia efektu uczenia się
WIEDZA – student zna i rozumie		
K_W01	najważniejsze cechy geograficzne, klimatyczne i topograficzne Japonii oraz periodyzację jej dziejów; potrafi wskazać źródła japońskiej kultury i drogi dyfuzji kulturowej w regionie	egzamin
K_W01	rodzaje i specyfikę źródeł z kolejno omawianych epok oraz charakterystykę grup społecznych, które je wytworzyły, potrafi wskazać kluczowe wydarzenia w historii Japonii, które wpłynęły na wykształcenie się określonych zjawisk kulturowych	
K_W01	złożoność omawianych problemów z zakresu historii Japonii, jak również wpływy poszczególnych grup społecznych (arystokracja, wojownicy, kler, mieszczaństwo, chłop, obcokrajowcy itd.) na tworzenie kultury oraz przemiany i procesy społeczno-polityczne w Japonii; zna najważniejsze japońskie terminy historiograficzne	
K_W01	charakterystyczne cechy poszczególnych okresów historycznych, źródła ich nazw oraz okresy trwania	
UMIEJĘTNOŚCI – student potrafi		
K_U01, K_U07	analizować problemy społeczno-polityczne omawianych epok na podstawie opracowań historiograficznych; potrafi przedstawić uwarunkowania historyczne kształtujące japońską kulturę	egzamin
K_U01, K_U07	dokonać wstępnej analizy krytycznej tekstów źródłowych wydanych w znanych sobie językach na podstawie posiadanej wiedzy; potrafi rozpoznawać i wyjaśniać schematy działania przedstawicieli poszczególnych grup społecznych w Japonii, bazując na historycznych,	

	kulturowych i ekonomicznych uwarunkowaniach, charakterystycznych dla tego kraju	
KOMPETENCJE SPOŁECZNE – student jest gotów do		
K_K01, K_K03	poruszania podstawowych tematów związanych z dziejami japońskiej kultury, mając świadomość jej źródeł i uwarunkowań	egzamin
K_K01, K_K03	dyskusji na temat dziejów Japonii i jej kultury na podstawie ogólnych uwarunkowań historycznych, przy zrozumieniu złożoności występujących w przeszłości procesów społecznych i politycznych	
K_K01, K_K03	wspólnego analizowania ogólnych problemów historycznych dotyczących Japonii oraz jej pozycji w różnorodnym kulturowo regionie i świecie; krytycznego wypowiedania się na temat kulturowych powiązań między Japonią, Azją kontynentalną i światem zachodnim	
K_K01, K_K03	rozpoznawania najważniejszych wytworów japońskiej kultury materialnej i duchowej oraz wiązania ich z określonymi okresami historycznymi, obcymi wpływami itp.	

Nazwa przedmiotu	Historia kultury japońskiej cz. II			
Kod	HKJ2	Liczba punktów ECTS		2
Osoba prowadząca	studia stacjonarne: dr Jędrzej Greń studia niestacjonarne: dr Elżbieta Nowosielska			
Rekomendowany semestr nauczania	II (I rok, semestr letni)			
Liczba godzin w semestrze	Stacjonarne:	16	Niestacjonarne:	16
Forma zajęć	Wykład	Język wykładowy		Polski
Typ przedmiotu	Obowiązkowy			
Forma zaliczenia	Egzamin			
Warunki zaliczenia	Egzamin pisemny – test jednokrotnego wyboru (z trzech podanych propozycji odpowiedzi jedna prawidłowa) na koniec semestru. W sesji letniej obowiązuje materiał przerobiony na wykładach w semestrze II. Zakres materiału podawany jest w konspektach do każdego wykładu.			
Cele przedmiotu	Wykład dotyczy dziejów kultury japońskiej, rozumianej szeroko jako całokształt duchowego i materialnego dorobku społeczeństwa. Podstawowym wątkiem jest historia polityczna Japonii i związana z nią kultura polityczna, ale zawarte tu będą także najważniejsze elementy kultury duchowej, materialnej, społecznej. Procesy związane z wydarzeniami politycznymi ukazane będą na tle zmian zachodzących w kulturze oraz przemian społeczno-ekonomicznych, od czasów najdawniejszych po współczesne. Przedstawione zostaną kulturowe przyczyny powstawania systemów władzy i ich upadku, zasadnicze cechy ich funkcjonowania oraz ich wpływ na kształtowanie się Japonii. Wykłady prowadzone są w porządku chronologicznym, obejmując poszczególne okresy historyczne, ale koncentrować się będą wokół najważniejszych dla kultury Japonii procesów i problemów, takich jak m.in.: wykształcanie się systemu cesarskiego, przyczyny jego upadku i restauracji; powstawanie i umacnianie porządku feudalnego; rządy samurajów: geneza, władza i upadek; kontakty międzykulturowe a tożsamość narodowa Japończyków; stosunek Japonii do odmiennej kultury; powstawanie mocarstwa światowego; nacjonalizm i jego wpływ na politykę państwa; przyczyny i skutki wojny w Azji i na			

	Pacyfiku; wpływ Stanów Zjednoczonych na powojenną Japonię; miejsce Japonii w świecie w XXI wieku.
Treści programowe	Upadek rządów wojskowych: proces otwierania Japonii. Restauracja władzy cesarskiej: rola samurajów i dworu cesarskiego. Cesarz Meiji i oligarchia. Odnowa Meiji (1868-1889): tworzenie scentralizowanego systemu władzy i reformy; ruch na rzecz swobód i praw obywatelskich; monarchia konstytucyjna. Polityka zagraniczna (1871-1919): wojny z Chinami i z Rosją; aneksja Korei; I wojna światowa – Japonia mocarstwem światowym. Drugi etap modernizacji (l. 20. XX w.): cesarz Yoshihito; „demokracja okresu Taishō”; kultura masowa. Cesarz Hirohito; nacjonalizm lat 30. i Odnowa Shōwa. Polityka zagraniczna (1920-1941); dyplomacja Shidehary i Tanaki; Nowi sojusznicy – Niemcy i Włochy; stosunki z USA. Wojna w Azji i na Pacyfiku; „Nowy porządek w Wielkiej Azji Wschodniej”; bezwarunkowa kapitulacja. Okupacja Japonii: gen. D. MacArthur; demilitaryzacja, demokratyzacja, decentralizacja); „kurs zwrotny” i „zimna wojna”; normalizacja stosunków ze światem. Polityka zagraniczna w XXI w. Japonia między Wschodem a Zachodem. Wybrane problemy XXI w. (polityczne, społeczne, gospodarcze). Problemy domu cesarskiego. Stosunki polsko – japońskie.
Literatura podstawowa	Andrew Gordon, Nowożytna historia Japonii, PIW, Warszawa 2010 John W. Hall, Japonia, PIW, Warszawa 1979 Ewa Pałasz-Rutkowska, Dzieje kultury japońskiej, PWN, Warszawa 2023 Ewa Pałasz-Rutkowska, Katarzyna Starecka, Japonia. Historia państw świata w XX wieku, Wydawnictwo TRIO, Warszawa 2004 Conrad Totman, Historia Japonii, WUJ, Kraków 2009 Jolanta Tubielewicz, Historia Japonii, Ossolineum, Wrocław 1984 Paul Varley, Kultura japońska, WUJ, Kraków 2006
Literatura uzupełniająca	Curtis Anderssen, Krótka historia Japonii, Dialog, Warszawa 2004

	Michał Kołodziejski, Takahashi Korekiyo (1854-1936) a gospodarka międzywojennej Japonii, Wydawnictwo TRIO, Warszawa 2004 Halina Królak, Tsuda Ume, Wydawnictwo TRIO, Warszawa 2003 Ewa Pałasz-Rutkowska, Cesarz Meiji (1852-1912). Wizerunek władcy w modernizowanej Japonii, WUW, Warszawa 2012 Ewa Pałasz-Rutkowska, Andrzej T. Romer, Historia stosunków polsko-japońskich 1904-1945, Wydawnictwo TRIO, Warszawa 2009 Ewa Pałasz-Rutkowska, Japońskie reakcje na spotkania z Zachodem, w: Wizerunek Europejczyków i kultury Zachodu w Azji i Afryce, Wyd. Trio, Warszawa 2005, s. 21-83	
Informacje dodatkowe	Wymagane przedmioty poprzedzające (powiązania merytoryczne): HKJ1	
Kierunkowe efekty uczenia się (kody)	Przedmiotowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji osiągnięcia efektu uczenia się
WIEDZA – student zna i rozumie		
K_W01	najważniejsze cechy geograficzne, klimatyczne i topograficzne Japonii oraz periodyzację jej dziejów; potrafi wskazać źródła japońskiej kultury i drogi dyfuzji kulturowej w regionie	egzamin
K_W01	rodzaje i specyfikę źródeł z kolejno omawianych epok oraz charakterystykę grup społecznych, które je wytworzyły, potrafi wskazać kluczowe wydarzenia w historii Japonii, które wpłynęły na wykształcenie się określonych zjawisk kulturowych	
K_W01	złożoność omawianych problemów z zakresu historii Japonii, jak również wpływy poszczególnych grup społecznych (arystokracja, wojownicy, kler, mieszczaństwo, chłop, obcokrajowcy itd.) na tworzenie kultury oraz przemiany i procesy społeczno-polityczne w Japonii; zna najważniejsze japońskie terminy historiograficzne	
K_W01	charakterystyczne cechy poszczególnych okresów historycznych, źródła ich nazw oraz okresy trwania	
UMIEJĘTNOŚCI – student potrafi		

K_U01, K_U07	analizować problemy społeczno-polityczne omawianych epok na podstawie opracowań historiograficznych; potrafi przedstawić uwarunkowania historyczne kształtujące japońską kulturę	egzamin
K_U01, K_U07	dokonać wstępnej analizy krytycznej tekstów źródłowych wydanych w znanych sobie językach na podstawie posiadanej wiedzy; potrafi rozpoznawać i wyjaśniać schematy działania przedstawicieli poszczególnych grup społecznych w Japonii, bazując na historycznych, kulturowych i ekonomicznych uwarunkowaniach, charakterystycznych dla tego kraju	
K_U01, K_U07	zastosować wiedzę dotyczącą historii i kultury Japonii do analizy współczesnych zjawisk ekonomicznych, społecznych i kulturalnych	
KOMPETENCJE SPOŁECZNE – student jest gotów do		
K_K01, K_K03	poruszania podstawowych tematów związanych z dziejami japońskiej kultury, mając świadomość jej źródeł i uwarunkowań	egzamin
K_K01, K_K03	dyskusji na temat dziejów Japonii i jej kultury na podstawie ogólnych uwarunkowań historycznych, przy zrozumieniu złożoności występujących w przeszłości procesów społecznych i politycznych	
K_K01, K_K03	wspólnego analizowania ogólnych problemów historycznych dotyczących Japonii oraz jej pozycji w różnorodnym kulturowo regionie i świecie; krytycznego wypowiedzania się na temat kulturowych powiązań między Japonią, Azją kontynentalną i światem zachodnim	
K_K01, K_K03	rozpoznawania najważniejszych wytworów japońskiej kultury materialnej i duchowej oraz wiązania ich z określonymi okresami historycznymi, obcymi wpływami itp.	

Nazwa przedmiotu	Internet, kultura, społeczności			
Kod	IKS	Liczba punktów ECTS	Stacjonarne: 1 Niestacjonarne: 2	
Osoba prowadząca	mgr Przemysław Bociąga			
Rekomendowany semestr nauczania	I (I rok, semestr zimowy)			
Liczba godzin w semestrze	Stacjonarne:	16	Niestacjonarne:	16
Forma zajęć	Wykład konwersatoryjny	Język wykładowy	Polski	
Typ przedmiotu	Obowiązkowy			
Forma zaliczenia	Zaliczenie			
Warunki zaliczenia	obecność na zajęciach, praca zaliczeniowa			
Cele przedmiotu	Antropologia kultury opiera się na badaniach terenowych i traktuje je jako wyznacznik dyscypliny. Jednak w świecie nowych mediów, przepełnionym zjawiskami zachodzącymi w przestrzeni wirtualnej, zmienia się obserwowana rzeczywistość i możliwe metody jej badania. Zajęcia wprowadzają studentów w świat badań terenowych, akcentując te nowe zjawiska i nową – wirtualną – odmianę terenu badań.			
Treści programowe	Wstęp: badania terenowe jako wyznacznik antropologii kultury Czym jest netnografia. Etnograficzne badania w świecie nowych mediów Język jako narzędzie tworzenia i badania kultury Memetyka – informacja jako byt i jej środowisko Social networking. Socjograf jako metoda kwantyfikacji stosunków społecznych Opis wirtualnego świata. Przykłady etnografii wirtualnych społeczności Antropologia trolla. Przyczynek do etnografii zachowań subwersyjnych Cyfrowy panoptikon. Analiza struktur władzy w dzisiejszym świecie			
Literatura podstawowa	Robert V. Kozinets, Netnografia: badania etnograficzne online, Warszawa 2012			

	Walter J. Ong, Oralność i piśmienność: słowo poddane technologii, Lublin 1992 Gleick J., Informacja. Bit, wszechświat, rewolucja, Kraków 2012	
Literatura uzupełniająca	David Graeber, David Wengrow, Narodziny wszystkiego. Nowa historia ludzkości, Poznań 2022 Michel Foucault, Nadzorować i karać. Narodziny więzienia, Warszawa 1998 Umberto Eco, Superman w literaturze masowej. Powieść popularna między retoryką a ideologią, Kraków 2008	
Informacje dodatkowe	-	
Kierunkowe efekty uczenia się (kody)	Przedmiotowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji osiągnięcia efektu uczenia się
WIEDZA		
K_W05	Zna podstawy historii nauk społecznych	ocena pracy zaliczeniowej
K_W05	Zna rozróżnienie na metody ilościową i jakościową	
K_W05, K_W03	Rozumie wpływ nowych mediów na zmiany relacji społecznych i zachowań społecznych	
UMIEJĘTNOŚCI		
K_U03, K_U04	Potrafi sformułować pytania badawcze	ocena pracy zaliczeniowej
K_U04, K_U05	Potrafi przeczytać ze zrozumieniem niedługie opracowanie badawcze z zakresu netnografii	
K_U01, K_U04	Potrafi wskazać w prostym tekście poświęconym wiedzy o kulturze jego podstawowe elementy składowe – opis terenu badań, definicję użytych pojęć, uwagi poświęcone etyce badań	
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_K04	Umie współpracować w podgrupach w ramach zajęć	ocena pracy
K_K04	Umie zorganizować własną pracę tak, by przestrzegać terminów zobowiązujących grupę	

K_K01	Umie zwrócić się o pomoc w razie wątpliwości	podczas zajęć
K_K01	Umie prowadzić dyskusję nad zagadnieniem poruszonym w trakcie zajęć	

Nazwa przedmiotu	Japońska kultura biznesu			
Kod	JKB	Liczba punktów ECTS	Stacjonarne: 1 Niestacjonarne: 2	
Osoba prowadząca	dr Piotr Milewski			
Rekomendowany semestr nauczania	IV (II rok, semestr letni)			
Liczba godzin w semestrze	Stacjonarne:	16	Niestacjonarne:	16
Forma zajęć	Wykład konwersatoryjny	Język wykładowy	Polski	
Typ przedmiotu	Obowiązkowy			
Forma zaliczenia	Egzamin			
Warunki zaliczenia	Aktywność – obecność, prezentacja		20%	
	Komunikatywność – dyskusja, współpraca		10%	
	Wiedza		10%	
	Egzamin		70%	
Cele przedmiotu	Poznając specyfikę działania japońskich przedsiębiorstw oraz rynków, studenci pogłębiają i poszerzają swoją wiedzę o kulturze Japonii, a także o panujących w tym kraju zwyczajach w obrocie gospodarczym, w praktyczny sposób zapoznając się równocześnie z podstawowymi pojęciami z zakresu nauk o zarządzaniu i ekonomii.			
Treści programowe	Japońska kultura pracy Japoński system zatrudnienia Japoński system wynagrodzeń Organizacja przedsiębiorstwa w Japonii Etyka biznesu i negocjacje w Japonii			
Literatura podstawowa	„Salaryman” in Japan, JTB Publishing, Tokio 2006 Jolanta Tubielewicz, Kultura Japonii - Słownik, WSiP, Warszawa 1996			
Literatura uzupełniająca	Amelie Nothomb, Z pokorą i uniżeniem, Muza, Warszawa 2003			

	Piotr Milewski, Planeta K. Pięć lat w japońskiej korporacji, Świat Książki, Warszawa 2020	
Informacje dodatkowe	-	
Kierunkowe efekty uczenia się (kody)	Przedmiotowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji osiągnięcia efektu uczenia się
WIEDZA		
K_W01	Zna i rozumie charakterystyczne terminy ekonomiczne, potrafi nazwać i rozumie podstawowe zjawiska gospodarcze.	Ocena z egzaminu
K_W01, K_W03	Obserwuje obecną sytuację w gospodarce i orientuje się w sprawach ekonomicznych w Japonii.	
K_W01	Ma orientację w postrzeganiu specyfiki działania japońskich przedsiębiorstw oraz japońskiej gospodarki (ujęcia mikro- oraz makroekonomiczne).	
UMIEJĘTNOŚCI		
K_U10	Umie samodzielnie opracować przedmiot badań oraz zrealizować prezentację multimedialną, kierując się wskazówkami opiekuna naukowego	Ocena z pracy na zajęciach
K_U01, K_U06	Potrafi czytać teksty wiadomości gospodarczych. Umie zrozumieć i streścić ich treść. Potrafi korzystać z dostępnych źródeł, analizować i przetwarzać pozyskane z nich informacje	Ocena z egzaminu
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_K05	Potrafi współpracować w grupie studenckiej podejmując się realizacji różnorodnych zadań. Potrafi odpowiednio określić priorytety służące realizacji określonego zadania.	Ocena z pracy na zajęciach
K_K05	W pełni świadomie uczestniczy w całokształcie życia kulturalnego i jest otwarty na nowoczesne formy komunikowania kulturowego (ze szczególnym uwzględnieniem mediów cyfrowych)	

Nazwa przedmiotu	Japoński film animowany			
Kod	Jafa	Liczba punktów ECTS		2
Osoba prowadząca	dr Jakub Karpoluk			
Rekomendowany semestr nauczania	IV (II rok, semestr letni)			
Liczba godzin w semestrze	Stacjonarne:	30	Niestacjonarne:	16
Forma zajęć	Wykład	Język wykładowy		Polski
Typ przedmiotu	Studia stacjonarne: fakultatywny Studia niestacjonarne: obowiązkowy			
Forma zaliczenia	Egzamin pisemny			
Warunki zaliczenia	Aktywny udział w zajęciach, zdanie egzaminu			
Cele przedmiotu	Geneza, historia, konwencje wizualne, wiodące tematy, twórcy oraz konteksty kulturowe japońskiego filmu animowanego (<i>anime</i>). Zajęcia posiadają wymiar praktyczny. Zadaniem uczestników kursu jest stworzenie autorskiego planu przeglądu japońskiego filmu animowanego, co będzie wymagało dokonania wyboru filmów, zgodnie z przyjętą narracją oraz opracowanie wszelkich materiałów, które byłyby niezbędne dla zaprezentowania przeglądu widzom.			
Treści programowe	Na wstępie słuchaczom zostanie przedstawione wprowadzenie do medialnej specyfiki filmu animowanego w ogólności. Rozważania dotyczące <i>anime</i> obejmują szereg tematów, m.in. twórczość Tezuki Osamu, powstanie i filmy Studio Ghibli, rozwój animacji lalkowej, poza głównym nurtem kinematograficznym, dystopie technologiczne (<i>Akira</i> reż. Ōtomo Katsuhiro oraz <i>Neon Genesis Evangelion</i> reż. Anno Hideaki), nurt postmodernistyczny w japońskiej animacji, filmy nowych twórców i nowe tematy w XXI wieku (posthumanizm - <i>Wilcze dzieci</i> Hosody Mamoru), <i>anime</i> realizmu społecznego Shinkaia Makoto, a także animację eksperymentalną i autorską (Mizue Mirai i Wada Atsushi). Program zajęć dopełnią wizyty profesjonalistów związanych z produkcją oraz dystrybucją filmów animowanych. W planie zajęć są więc zajęcia, które poprowadzą: reżyser i producent filmów animowanych, dyrektor programowy jednego z polskich festiwali animacji oraz osoba programująca repertuar i kierująca			

	jednym ze stołecznych kin studyjnych. Wizyty profesjonalistów związanych z przemysłem kinematograficznym mają zapewnić słuchaczom wiedzę niezbędną do wykonania planowanego zadania oraz zaznajomić ich z przemysłem filmu animowanego.	
Literatura podstawowa	<i>Anime, Philosophy and Religion</i>, edited by K.Hayashi, W. H. U. Anderson Vernon Press, Wilmington 2023. <i>Magia animacji: z archiwum animatora</i>, red. M. Giżycki, A. Trwoga, PJATK, Warszawa 2016. M.R. Novielli, <i>Floating Worlds. A Short History of Japanese Animation</i>, CRC Press, London 2018. <i>Studio Ghibli. Miejsce filmu animowanego w japońskiej kulturze</i>, red. Joanna Zaremba-Penk, Kirin, Bydgoszcz 2012. <i>The Cambridge Companion to Manga and Anime</i>, edited by Jacqueline Berndt, Cambridge University Press, Cambridge 2024. <u>Strony www:</u> www.annecy.org www.animator-festival.com www.animocje.com www.festiwalgdynia.pl www.nipponconnection.com www.wff.pl www.2020.tiff-jp.net	
Literatura uzupełniająca	F. Taylor Atkins, <i>A History of Popular Culture in Japan: From the Seventeenth Century to the Present</i>, Bloomsbury Academic, New York 2017. M. Wellins, <i>Myśleć animacją. Podręcznik dla filmowców</i>, Wydawnictwo: Wojciech Marzec, Warszawa 2015.	
Informacje dodatkowe	Wymagane przedmioty poprzedzające (powiązania merytoryczne): AUK1	
Kierunkowe efekty uczenia się (kody)	Przedmiotowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji osiągnięcia efektu uczenia się
WIEDZA		
K_W02	Posiada wiedzę, w szerokim zakresie, na temat metodologii badań kultury wizualnej, rozumie różnorodne uwarunkowania funkcjonowania mediów wizualnych i	ocena z egzaminu

	audiowizualnych we współczesnym świecie, w tym w Japonii.	
K_W07	Ma podstawową wiedzę o celach, organizacji i funkcjonowaniu instytucji związanych z wybraną sferą działalności kulturalnej, medialnej, promocyjno-reklamowej przede wszystkim z sektora produkcji filmów animowanych.	ocena z egzaminu
UMIEJĘTNOŚCI		
K_U01	Potrafi wyszukiwać, analizować, oceniać, selekcjonować i użytkować informację z wykorzystaniem różnych źródeł i sposobów interpretacji japońskich filmów animowanych	ocena z egzaminu
K_U05, K_U07, K_U13	Potrafi wykonywać zadania związane z analizą obrazów wizualnych oraz innego rodzaju przekazów medialnych, w tym filmów animowanych bez instrukcji dostarczonej przez prowadzącego. Potrafi uczyć się samodzielnie, samodzielnie wybierać materiały do analizy, formułuje wypowiedzi z użyciem specjalistycznej terminologii z zakresu sztuk wizualnych. Potrafi także odbierać i formułować złożone wypowiedzi, w języku polskim, z uwzględnieniem specjalistycznej terminologii z zakresu sztuk pięknych, filmu oraz kultury japońskiej.	
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_K04, K_K05	Jest gotów do przyjmowania odpowiedzialności związanej z uczestnictwem w zajęciach polegających na pracy w zespole, jest w stanie przyjąć odpowiedzialność za skutki działań własnych w ramach pracy na zajęciach.	ocena pracy na zajęciach
K_K02, K_K05	Jest gotów do podejmowania podstawowych obowiązków zawodowych, związanych z organizacją wystaw i przeglądów wizualnych prac studenckich. Jest gotów do ich oceniania i interpretacji, do samodzielnego działania oraz współdziałania z innymi, w zorganizowanych warunkach, a nawet kierowania niewielkim zespołem przygotowujących wydarzenia o charakterze kulturalnym i artystycznym. Jest zdolny do przyjmowania odpowiedzialności za skutki tych działań.	

Nazwa przedmiotu	Japońskie fantazje. Socjologia wyobraźni i władzy			
Kod	JFAN	Liczba punktów ECTS		2
Osoba prowadząca	dr Yasuko Shibata			
Rekomendowany semestr nauczania	VI (III rok, semestr letni)			
Liczba godzin w semestrze	Stacjonarne:	30	Niestacjonarne:	16
Forma zajęć	Wykład	Język wykładowy		Polski Angielski
Typ przedmiotu	Studia stacjonarne: fakultatywny Studia niestacjonarne: obowiązkowy			
Forma zaliczenia	Egzamin			
Warunki zaliczenia	Uczestnictwo, prezentacja i praca pisemna			
Cele przedmiotu	Fantazje – różnego rodzaju wyobrażenia, obrazy, mistyfikacje, halucynacje, marzenia, iluzje i inne – nie tylko oferują odbiorcom niezwykle doświadczenia estetyczne i twórcze, ale też funkcjonują, żeby uwikłać ich umysł, sposób myślenia i życia we wspólnocie. Zaproponowany kurs zaprasza studentów na krytyczne dyskusje nt. obu działań fantazji na przykładzie różnych zjawisk społecznych w Japonii, którego znaczenia wytwarza jej kultura i historia. Punktem wyjścia dyskusji jest społeczno-historyczny kontekst Japonii, która w dobie modernizacji objęła władzę nad krajami azjatyckimi poprzez ekspansję, a także przeżyła okres powojennej okupacji przez USA. Jak Japończycy rozwinęli wyobraźnię i fantazje w stosunku do „Wschodu” i „Zachodu”, żeby określić swoje miejsce we współczesnym świecie? Jakiej fantazji potrzebowali powojenni konsumenci japońscy i jacy aktorzy potrafili je oferować? Jakiej fantazji pragną Japończycy, którzy wyjeżdżają z kraju? Jaka jest rola płci, etniczności i narodowości w ideologicznych działaniach fantazji? Zajęcia stanowią próbę odpowiedzi na te i inne pytania z punktu widzenia socjologii i antropologii kultury, kulturoznawstwa i literaturoznawstwa. Słuchacze uzyskują umiejętność krytycznej argumentacji oraz warsztaty pisania tekstów poprzez uczestnictwo w dyskusjach i złożenie prac pisemnych (ok. 1.500 słów) na wybrany przez nich temat z zaproponowanej przez wykładowczynię listy zagadnień.			

Treści programowe	1. <u>Wprowadzenie</u> 1) Pojęcie fantazji. 2) Plan semestru. 3) Wystawienie wizerunków Japonii – <i>japonisme</i> i pierwsze wystawy światowe. 2. <u>Współczesne wizerunki Japonii:</u> 1) Olimpiada Tokijska w 1964 r. 2) Wystawa Światowa w Osace w 1970 r. 3) Cool Japan. 4) Olimpiada 2020 r. i Expo 2025. 3. <u>Hotele</u> 1) Rodzimy typy noclegów w Japonii. 2) Hotele jako symbole kultury europejskiej i próby „nauki” japońskości dla cudzoziemców. 3) Oferty fantazji przez hotele i dyskurs hotelowy we współczesnej Japonii. 4. <u>Domy towarowe</u> 1) Dom handlowy jako mechanizm pobudzania żądania i nauki. 2) Od Mitsui do Mitsukoshi. 3) Kultury tworzone przez japońskie domy towarowe 5. <u>Idole i fani</u> 1) Społeczny kontekst powstania przemysłu idoli w Japonii. 2) Rozwój zespołów idoli. 3) Relacja fanów i idoli – infantyilizacja czy twórczy proces? 6. <u>Teatr Takarazuka</u> 1) Krótka historia teatru Takarazuka. 2) System kreowania gwiazd. 3) Fantazja idealnej męskości i kobiecości w Takarazuce. 7. <u>Dyskusje i mini-prezentacje (grupowe) studentów</u> 1) Dyskusje w grupie. 2) Grupowe mini-prezentacje wyników dyskusji. 3) Dyskusje ogólne 8. <u>Migracje z Japonii</u> 1) Japończycy poza Japonią – dane ogólne. 2) „Klasyczne” migracje Japończyków. 3) Dzisiejsze migracje do Azji. 4) Kulturowe migracje do Zachodu. 9. <u>Japonia, Wschód i kobiety</u> 1) Kobiety jako „strażniczki” wyobrażonych granic narodowych. 2) Karayuki-san. 3) „Pocieszycielki”. 10. <u>Malowanie:</u> 1) Zarys japońskiej historii kosmetyki. 2) Makijaż Japonek po modernizacji. 3) Rozwój rynku kosmetyki dla mężczyzn w dzisiejszej Japonii. 11. <u>Podejścia do seksualności</u>
-------------------	---

	1) „Spojrzenie” na nagość i seksualność. 2) Shungi i akty. Z obyczajów do sztuki. 3) Hotele miłości. <u>12. Alkohol</u> 1) Dane ogólne – popularne kategorie alkoholu w Japonii. 2) Powstanie „izakaya” w okresie Edo i jego cechy. 3) Konsumpcja alkoholu przez współczesnych Japończyków i ich podejścia do pijaństwa. <u>13. Muzyka hybrydycznej Japonii</u> 1) Popularyzacja muzyki poważnej w Japonii jako narzędzie modernizacji. 2) Hybrydowa muzyka popularna. 3) J-Pop i tożsamość współczesnych Japończyków. <u>14. Fantazja i przebieranie się</u> 1) Cosplay jako tworzenie dzieła. 2) Feminizm w cosplayu Japonek. 3) Globalizacja cosplayu 4) Visual-kei. <u>15. Prezentacje studentów</u> Studia niestacjonarne 1. <u>Wystawienie wizerunki Japonii</u> 1) Pojęcie fantazji. 2) <i>Japonisme</i> i pierwsze wystawy światowe. 3) Olimpiada Tokijska w 1964 r. i Wystawa Światowa w Osace w 1970 r. 4) Olimpiada 2020 r. i Expo 2025. 2. <u>Idole i fani</u> 1) Społeczny kontekst powstania przemysłu idoli w Japonii. 2) Rozwój zespołów idoli. 3) Relacja fanów i idoli – infantylizacja czy twórczy proces? 3. <u>Teatr Takarazuka</u> 1) Krótka historia teatru Takarazuka. 2) System kreowania gwiazd. 3) Fantazja idealnej męskości i kobiecości w Takarazuce. 4. <u>Migracje z Japonii</u> 1) Japończycy poza Japonią – dane ogólne. 2) „Klasyczne” migracje Japończyków. 3) Dzisiejsze migracje do Azji. 4) Kulturowe migracje do Zachodu. 5. <u>Japonia, Wschód i kobiety</u> 1) Kobiety jako „strażniczki” wyobrażonych granic narodowych. 2) Karayuki-san. 3) „Pocieszycielki”. 6. <u>Malowanie:</u>
--	---

	1) Zarys japońskiej historii kosmetyki. 2) Makijaż Japonek po modernizacji. 3) Rozwój rynku kosmetyki dla mężczyzn w dzisiejszej Japonii. <u>7. Muzyka hybrydycznej Japonii</u> 1) Popularyzacja muzyki poważnej w Japonii jako narzędzie modernizacji. 2) Hybrydowa muzyka popularna. 3) J-Pop i tożsamość współczesnych Japończyków. <u>8. Fantazja i przebieranie się</u> 1) Cosplay jako tworzenie dzieła. 2) Feminizm w cosplayu Japonek. 3) Globalizacja cosplayu 4) Visual-kei.
Literatura podstawowa	Brau, L. (1990). The women's theater of Takarazuka. <i>TDR</i>, 34 (4), 79-95. Coates, J., Fraser, L., Pendleton, M. (eds.). (2019). <i>Routledge companion to gender and Japanese culture</i>. Abingdon, Ox & New York: Routledge. Darling-Wolf, F. (ed.). (2018). <i>Routledge handbook of Japanese media</i>. Abingdon, Ox & New York: Routledge. Foucault, M. (1995). <i>Historia seksualności</i>. T.1: Wola wiedzy, przeł. B. Banasiak i in. Warszawa: Czytelnik. Fujita, Y. (2009). <i>Cultural migrants from Japan: Youth, media and migration in New York and London</i>. Plymouth: Lexington Books. Galbraith, P. & Karlin, J. (2012). <i>Idols and celebrity in Japanese media culture</i>, New York: Palgrave Macmillan. Janion, M. (1996). <i>Kobiety i duch inności</i>. Warszawa: Sic! Merklejn, I. (2013). Remembering the oriental witches: Sports, gender and Shōwa nostalgia in the NHK narratives of the Tokyo Olympics. <i>Social Science Japan Journal</i>, 16(2), 235-250. Min, P. G. (2003). Korean 'comfort women': The intersection of colonial power, gender, and class. <i>Gender & Society</i>, 17 (6), 938-957. Mitsui, T. (2020). <i>Popular music in Japan</i>. New York: Bloomsbury Academic. Monden, M. (2014). <i>Japanese fashion cultures: Dress and gender in contemporary Japan</i>. New York: Bloomsbury. Takeda, H., & Williams, M. (eds.), (2020). <i>Routledge handbook of contemporary Japan</i>. London & New York: Routledge. Yuval-Davis, N. (1996). <i>Gender & nation</i>. London: Sage Publications.

Literatura uzupełniająca	Assman. A. (2007). Memory, individual and collective. In: R. E. Goodin & Ch. Tilly (eds.), <i>The Oxford handbook of contextual political analysis</i>. Oxford University Press. Chaplin, S. (2007). <i>Japanese love hotels: A cultural history</i>. London: Routledge. Debnár, M. (2016). <i>Migration, whiteness and cosmopolitanism: Europeans in Japan</i>. New York: Palgrave Macmillan. Doi. K. (2014). <i>The hotel industry in Japan</i>. Tokyo: Ohta Publications. Hames, G. (2012). <i>Alcohol in world history</i>. London & New York: Routledge. Kargon, R., Fiss, K., & Low, M.F. (2015). <i>Word's fairs on the eve of war: Science, technology, and modernity, 1937-1942</i>. University of Pittsburgh Press. Lee, J. (2010). <i>Japan of pure invention: Gilbert and Sullivan's Mikado</i>. Minneapolis & London: University of Minnesota Press. Leers, A. (2017). <i>Welcoming the West: Japan's grand resort hotels</i>. Berlin: Jovis. Muta, K. (2016). The 'comfort women' issue and the embedded culture of sexual violence in contemporary Japan. <i>Current Sociology</i>, 64 (4), 1-17. Nagahara, H. (2017). <i>Tokyo boogie-woogie: Japan's pop era and its discontents</i>. Cambridge, Mass.: Harvard University Press. Said, E. (1991). <i>Orientalizm</i>, tł. W. Kalinowski, Warszawa: PIW. Yamanashi, M. (2014). <i>A History of the Takarazuka Revue since 1914: Modernity, girl's culture, Japan pop</i>. Leiden: Brill. Yamasaki, N. (2021). <i>Prostitutes, hostesses, and actresses at the edge of the Japanese empire: Fragmenting history</i>. Abingdon, Ox & New York: Routledge.	
Informacje dodatkowe	-	
Kierunkowe efekty uczenia się (kody)	Przedmiotowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji osiągnięcia efektu uczenia się
WIEDZA – student zna i rozumie:		
K_W01	Wybrane najnowsze i istotne fakty z życia kulturowego, społecznego i artystycznego współczesnej Japonii (dostępne w języku polskim, angielskim i japońskim), wartość krytycznej	

	analizy i interpretacji z perspektywy dzisiejszej Europy oraz nauk kulturowych i społecznych	Ocena pracy pisemnej
K_W03, K_W05	Nadające do twórczej i innowacyjnej analizy wybrane teorie i metody interpretacji zjawisk społecznych i kulturowych z takich dziedzin jak: socjologia kultury, antropologia i literaturoznawstwo	
K_W01, K_W05, K_W06	Złożony mechanizm rozwoju życia społecznego, kulturowego i artystycznego powojennej i dzisiejszej Japonii na tle postaw i idei dominujących w japońskich i międzynarodowych dyskursach społecznych	
K_W07	Zasady ochrony własności intelektualnej i prawa autorskiego potrzebne do napisania własnych prac akademickich	
UMIEJĘTNOŚCI – student potrafi:		
K_U01, K_U04	Dokonać twórczej syntezy z istniejących dorobków naukowych nt. wybranego zjawiska artystycznego albo społeczno-kulturowego dzisiejszej Japonii	Ocena pracy pisemnej
K_U01, K_U04, K_U07	Zbudować uzasadnioną i oryginalną argumentację, a także dokonać innowacyjnej analizy służącej rozwiązywaniu problemów badawczych związanych z kulturą dzisiejszej Japonii	
K_U09	Napisać naukowe prace pisemne, inspirujące odbiorców japońskich i międzynarodowych	
K_U08, K_U09	Aktywnie uczestniczyć w wymianie idei i propozycji ku wzbogaceniu kulturowych i artystycznych perspektyw współczesnej Japonii	
K_U12	Zbudować i realizować samodzielny plan własnego rozwoju umysłowego i hermeneutycznego na przykładzie interpretacji kulturowych i artystycznych fenomenów dzisiejszej Japonii	
KOMPETENCJE SPOŁECZNE – student jest gotów do:		
K_K01	Samodzielnego badania najnowszych zjawisk społeczno-kulturowych i artystycznych Japonii, wzbogacając istniejący dorobek naukowy i publicystyczny	Ocena pracy pisemnej
K_K01	Przyjmowania racji i atutów stanowisk różniących się od własnych i bezustannego dążenia do przekroczenia „barier” interpretacyjnych	

K_K03, K_K04	Ponoszenia odpowiedzialności za tworzenie istotnej części przyszłej relacji między Polską i Japonią poprzez własne opinie i postępowanie stanowiące wzór w dziedzinie wymiany kultur oraz w życiu zawodowym i publicznym	
-----------------	--	--

Nazwa przedmiotu	Japońskie sztuki walki			
Kod	JSW	Liczba punktów ECTS		2
Osoba prowadząca	mgr Jakub Zajfert			
Rekomendowany semestr nauczania	II (I rok, semestr letni)			
Liczba godzin w semestrze	Stacjonarne:	30	Niestacjonarne:	16
Forma zajęć	Wykład	Język wykładowy		Polski
Typ przedmiotu	Studia stacjonarne: fakultatywny Studia niestacjonarne: obowiązkowy			
Forma zaliczenia	Egzamin			
Warunki zaliczenia	egzamin pisemny lub praca semestralna			
Cele przedmiotu	Przedmiot ten ma na celu zapoznanie studentów z japońskimi sztukami walki. Zagadnienie zostanie omówione zarówno z perspektywy mitologicznej, historycznej, jak i współczesnej. W trakcie zajęć studenci będą mieli możliwość zdobycia wiedzy o dawnych praktykach militarnych, broni oraz opancerzeniu używanym w epoce samurajów. W dalszej części zajęć przedstawione zostaną współczesne sporty walki wywodzące się z Japonii. Będzie to okazja do zagłębienia się nie tylko w aspekty techniczne, lecz także zasady wybranych dyscyplin. Zostanie również podjęta próba porównania japońskiego i europejskiego podejścia do sztuk walki i ich miejsca w kulturze.			
Treści programowe	W trakcie wykładów omówione zostaną następujące sztuki walki: <u>Współczesne sztuki walki</u> Judo – sztuka walki oparta na rzutach i chwytach Kendo – walka mieczem japońskim Kyudo – japońskie łucznictwo Sumo – rodzaj zapasów Karate – japońska sztuka walki wręcz Aikido – sztuka walki oparta na rzutach i dźwigniach Naginata – walka japońską włócznią Jukendo – walka bagnietem			

	laido – walka mieczem japońskim <u>Tradycyjne sztuki wojenne:</u> Yabusame – konne łucznictwo Kyujutsu – piesze łucznictwo Hojutsu – strzelectwo z broni czarnoprochowej Kenjutsu – walka mieczem japońskim Iaijutsu – walka mieczem japońskim Jojutsu – walka krótkim kijem Jujutsu – walka w ręcz Studia stacjonarne Historyczne i mitologiczne początki japońskich sztuk walki. Narodowy sport Japonii – Sumo. Japonia podbija świat! Co to jest karate? Japonia na olimpiadzie – Judo i Jujutsu. Spuścizna samurajów – Kenjutsu - Kendo i Iaijutsu – laido. Porozmawiajmy o wojownikach – samuraje i bushido. Katana symbolem samuraja? – Kyūdo, Kyujutsu i Yabusame. Nie samym mieczem samuraj walczy! – Aikido i Naginata. Kij nie jest tylko podporą mnicha – jojutsu. Kobieta walcząca Czas odrzucić miecze! – Jukendo i Hojutsu. Japońskie sporty walki zyskują na popularności. Sztuki walki w kinie. Sztuki walki w codzienności współczesnego Japończyka. Co świat zrobił ze sztukami wojennymi? Europejskie podejście do ideologii sztuk walki. Studia niestacjonarne Historyczne i mitologiczne początki japońskich sztuk walki. Narodowy sport Japonii – Sumo. Japonia podbija świat! Co to jest karate? Japonia na olimpiadzie – Judo i Jujutsu. Sztuki Walki samurajów
--	--

	Jojutsy, Jukendo i Hojutsu Sztuki walki w codzienności współczesnego Japończyka. Co świat zrobił ze sztukami wojennymi? Europejskie podejście do ideologii sztuk walki.
Literatura podstawowa	Carey Todd Brian, Wojny średniowiecznego świata, techniki walki, Bellona, Warszawa, 2008 Daidōji Yūzan Taira-no Shigesue, Wprowadzenie do Bushidō, (przekład z japońskiego, Marek Mydel), Diamond Books, Bydgoszcz, 2009 Cynarski Wojciech, Sztuki walki i sporty walki, Wydawnictwo Naukowe Katedra, Gdańsk, 2019 Draeger F. Donn, Współczesne bujutsu i budo, Diamond Books, Bydgoszcz, 2007 Ikegami Eiko, Poskromienie samurajów, Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego, Kraków, 2011 Kozyra Agnieszka, Mitologia japońska, PWN, Warszawa 2011 Mitkowski Jerzy, Encyklopedia Sztuk Walki, Algo, Toruń, 2008 Mitsuo Kure, Samuraje, Bellona, Warszawa, 2006 Mitsuo Kure, Samuraje, uzbrojenie, ekwipunek, ubiór, Bellona, 2008 Norman E.J., Japoński Wojownik, Diamond Books, Bydgoszcz, 2006 Ozawa Hiroshi, Kendo, Diamond Books, Bydgoszcz, 1999 Ratti Oscar, Westbrook Adele, Sekrety Samurajów, Diamond Books, Bydgoszcz, 1997 Ravina Mark, Ostatni Samuraj, Amber, Warszawa, 2004 Śpiewakowski Aleksander, Samuraje, Państwowy Instytut Wydawniczy, Warszawa, 2007 Takagi Takeshi, Rycerze i samuraje tōzai bushidō-no hikaku, Diamond Book, Bydgoszcz, 2004 Tanaka Fumon, Sztuki Walki Samurajów, teoria i praktyka, Diamond Books, Bydgoszcz, 2005 Turnbull Stephen, Samuraje, dzieje japońskich wojowników, Arkady, Warszawa, 2007 Turnbull Stephen, Samurajowie i sacrum, Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego, Kraków, 2012

Literatura uzupełniająca		Adams Andrew, Ninja niewidzialni zabójcy, Wydawnictwo BWS Budo-sport, Warszawa, 1993 Polak Krzysztof, Leksykon broni japońskiej, Bellona, Warszawa, 2007 Ratti Oscar, Westbrook Adele, Aikido i dynamiczna sfera, Diamond Books, Bydgoszcz, 2002 Shigeyoshi Yamatsuta, Podstawy Iaido, Diamond Books, Bydgoszcz, 2012 Shioda Gōzō, Dynamiczne Aikido, Diamond Books, Bydgoszcz, 1998 Tubielewicz Jolanta, Historia Japonii, Zakład Narodowy im. Ossolińskich – Wydawnictwo, Wrocław, 1984 Tubielewicz Jolanta, Kultura Japońska Słownik, Wydawnictwo szkolne i pedagogiczne, Warszawa, 1996 Tubielewicz Jolanta, Mitologia Japonii, Wydawnictwa Artystyczne i Filmowe, Warszawa 1986 Varley Paul, Kultura Japońska, Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego, Kraków, 2006 Yagyū Munenori, Heihō Kadensho księga przekładów rodzinnych o sztuce wojny, Diamond Books, Bydgoszcz, 2002	
Informacje dodatkowe		-	
Kierunkowe efekty uczenia się (kody)	Przedmiotowe efekty uczenia się		Metody weryfikacji osiągnięcia efektu uczenia się
WIEDZA			
K_W01	Zna historię i pochodzenie współczesnych i tradycyjnych sztuk walki		Ocena pracy pisemnej lub egzaminu
K_W01	Posiada wiedzę na temat japońskich sztuk walki zarówno od strony technicznej jak i ideologicznej.		
K_W01	Umie nazwać i rozróżnić japońskie sztuki walki.		
K_W01	Zna różnicę między współczesnymi sztukami walki a tradycyjnymi.		
UMIEJĘTNOŚCI			

K_U01	Potrafi wskazać cechy charakterystyczne dla poszczególnych japońskich sztuk walki.	Ocena pracy pisemnej lub egzaminu
K_U07	Posługuje się podstawowymi pojęciami związanymi ze sztukami walki	
K_U01	Potrafi wskazać i wyjaśnić podstawy ideologiczne japońskich sztuk walki oraz jakie miejsce zajmują w kulturze Japonii.	
K_U01	Potrafi zaprezentować różne zagadnienia z zakresu sztuk walki oraz w przypadku walk sportowych wyjaśnić ich zasady.	
K_U06, K_U07	Potrafi rozpoznać znaki służące do zapisu poszczególnych sztuk walki oraz potrafi zrozumieć podstawowe zwroty używane przez sędziów.	
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_K05	Jest gotów do działania na rzecz rozpowszechniania informacji w społeczeństwie polskim na temat japońskich sztuk walki.	Ocena pracy pisemnej lub egzaminu
K_K05	Jest gotów do wyjaśniania różnic między japońskim a polskim postrzeganiem sztuk walki.	
K_K05	Jest w stanie w stopniu podstawowym przeprowadzić rozmowę z adeptami sztuk walki.	

Nazwa przedmiotu	Język japoński 1–6 (studia niestacjonarne)		
Kod	JAP1 – JAP6	Liczba punktów ECTS	3
Osoba prowadząca	mgr Joanna Pieronek-Saito		
Rekomendowany semestr nauczania	Wszystkie semestry na studiach niestacjonarnych		
Liczba godzin w semestrze	Stacjonarne:	-	Niestacjonarne: 6 semestrów x 16 godzin
Forma zajęć	Ćwiczenia	Język wykładowy	Polski
Typ przedmiotu	Obowiązkowy		
Forma zaliczenia	Zaliczenie		
Warunki zaliczenia	Testy cząstkowe i pisemne zaliczenie końcowe		
Cele przedmiotu	Zajęcia prowadzone przez 6 semestrów mają nauczyć studentów posługiwania się językiem japońskim na poziomie podstawowym i przygotować ich do uzyskania certyfikatu języka japońskiego na międzynarodowym egzaminie JLPT (Japanese Language Proficiency Test) organizowanym przez Fundację Japońską (Japan Foundation) na poziomie N5. Studenci w ciągu 6 semestrów nauki nabędą umiejętność rozumienia prostych wypowiedzi w standardowym języku japońskim, zarówno w stylu ugrzecznionym, jak i neutralnym. Będą potrafili posługiwać się biegle sylabariuszami japońskimi, a także poznają ok. 120 znaków chińskich, co pozwoli na przeczytanie i zrozumienie prostych komunikatów pisemnych. Nabędą kompetencje językowe pozwalające na odnalezienie się w sytuacjach życia codziennego, takie jak: wyrażenie propozycji, prośby, własnej woli czy opinii. Zapoznają się również z ogólnymi zasadami japońskiej etykiety językowej przejawiającej się w języku i będą potrafili dostosować poziom grzeczności wypowiedzi w zależności od pozycji społecznej rozmówcy.		
Treści programowe	I semestr Zwroty grzecznościowe. Przedstawienie się. Wprowadzenie konstrukcji A wa B desu. Wprowadzenie podstawowych znaków sylabariusza hiragana. Partykuła przynależności „no”.		

	Wprowadzenie modyfikacji podstawowych znaków sylabariusza hiragana. Zaimki wskazujące kore/sore/are. Ćwiczenie czytania i pisanie sylabariusza hiragana. Zaimki wskazujące kono/sono/ano. Wprowadzenie podstawowych znaków sylabariusza katakana. Wprowadzenie liczebników, podawanie wieku oraz cen. Nazewnictwo członków rodziny własnej i cudzej – podział na kategorie „soto” i „uchi”. Zasady zapisu głosek występujących w wyrazach zapożyczonych. Wstęp do japońskich przymiotników predykatywnych i niepredykatywnych. Przymiotnik w funkcji przydawki. Zdania pytające z zaimkiem „donna”. Ćwiczenie czytania i pisanie wyrazów zapożyczonych w sylabariuszu katakana. Przeczenie przymiotników predykatywnych. Zaimek pytający „dō”- forma propozycji. Test zaliczeniowy. II semestr Dni tygodnia, daty, godziny. Partykuły „kara” i „made”. Wprowadzenie do znaków chińskich kanji – liczebniki. Konstrukcje z czasownikami „aru” i „iru”, okoliczniki miejsca. Znaki kanji – ciąg dalszy liczebników, zapis cen. Konstrukcja „mieć” z użyciem czasowników „aru” i „iru”. Znaki kanji – żywioły. Wprowadzenie do japońskiego systemu liczenia – podstawowe klasyfikatory. Znaki kanji – jednostki czasu. Wprowadzenie i podział czasowników japońskich. Ugrzecznona forma czasu teraźniejszo-przyszłego „-masu”. Ćwiczenie czytania i pisanie poznanych dotychczas znaków kanji. Wprowadzenie partykuły dopełnienia bliższego „o” oraz partykuły czasu i kierunku „ni”. Test podsumowujący dotychczas poznane znaki kanji.
--	---

	Wprowadzenie partykuły miejsca i sposobu „de” oraz partykuły „to”. Określenia częstotliwości. Test zaliczeniowy. III semestr Czas przeszły czasowników, przymiotników oraz spójki „-desu”. Znaki kanji – określenia miejsca. Forma konektywna przymiotników. Spójniki przeciwstawne „ga” i „kedo”. Znaki kanji – kierunki świata. Partykuła „mo” – „też” przy różnych częściach zdania. Określenia długości czasu. Znaki kanji – ludzie. Konstrukcja „A wa B ga ...” w opisie cech, upodobań oraz mocnych i słabych stron. Znaki kanji – rodzina, określenia czasu. Przysłówki odprzymiotnikowe oraz konstrukcja z czasownikiem „naru” w wyrażeniu zmiany. Ćwiczenie czytania i pisania poznanych dotychczas znaków kanji. Wyrażenie pragnienia – forma „-tai” oraz przymiotnik „hoshii”. Spójnik przyczynowy „kara”. Test podsumowujący dotychczas poznane znaki kanji. Formy propozycji „-masenka” oraz „mashō”. Przyjęcie propozycji oraz odmowa. Test zaliczeniowy. IV semestr Konstrukcja celowa z czasownikami ruchu. Znaki kanji – czasowniki. Wyrażenie czynności równoczesnej przez formę „-nagara”. Znaki kanji – czasowniki c.d. Zaimki typu „coś” i „nic” oraz ich zastosowanie w zdaniach. Znaki kanji – przymiotniki. Forma konektywna czasownika – następstwo czynności oraz konstrukcja uprzejmej prośby.
--	--

	Znaki kanji – przymiotniki c.d. Forma ciągła czasownika oraz jej zastosowania. Ćwiczenie czytania i pisania poznanych dotychczas znaków kanji. Konstrukcje wyrażające pozwolenie oraz zakaz. Test podsumowujący dotychczas poznane znaki kanji. Neutralna forma negacji czasownika. Uprzejma forma zakazu. Powtórzenie wiadomości. Test zaliczeniowy. V semestr Neutralne formy czasowników, przymiotników oraz spójki „desu”. Wprowadzenie do mowy nieformalnej. Znaki kanji – miejsca. Wyrażanie opinii z użyciem czasownika „omou”. Znaki kanji – miejsca c.d. Mowa zależna. Przytoczeniowa partykuła „to”. Znaki kanji – złożone znaki oznaczające czasowniki. Wyrażenie przykładów wykonywanych czynności lub czynności naprzemiennych w konstrukcji „-tari –tari”. Znaki kanji – złożone znaki oznaczające czasowniki c.d. Zdania czasowe z użyciem „toki”. Ćwiczenie czytania i pisania poznanych dotychczas znaków kanji. Zdania czasowe z użycie „mae”, „ato” oraz konstrukcja czasowa „te kara”. Test podsumowujący dotychczas poznane znaki kanji. Zdania przydawkowe. Powtórzenie wiadomości. Test zaliczeniowy. VI semestr Czasowniki przechodnie i nieprzechodnie – wprowadzenie.
--	--

		Ćwiczenie czytania znaków chińskich kanji w prostych tekstach opisowych. Wyrażenie stanu przez formę ciągłą czasownika oraz konstrukcję „-te aru”. Ćwiczenie czytania znaków chińskich kanji w prostych tekstach opisowych – c.d. Wyrażenie porady przez konstrukcje komparatywną „-ta hō ga ii”. Ćwiczenie czytania znaków chińskich kanji w prostych tekstach – ulotkach, programach wydarzeń kulturalnych. Opis doświadczeń z użyciem konstrukcji „-ta koto ga aru”. Ćwiczenie czytania znaków chińskich kanji w prostych tekstach – listach oraz notatkach. Podsumowanie poznanych partykuł oraz sufiksów. Partykuły emfatyczne „yo”, „ne”, „wa” oraz ich porównanie. Podsumowanie poznanych przysłówków nieodprzymiotnikowych oraz spójników łącznych, przeciwstawnych i przyczynowych. Podsumowanie poznanych zwrotów grzecznościowych. Powtórzenie zasad mowy formalnej i nieformalnej. Test zaliczeniowy.
Literatura podstawowa		Materiały autorskie
Literatura uzupełniająca		E. Krassowska-Mackiewicz, Język japoński dla początkujących, PJWSTK, Warszawa, 2004 E. Krassowska-Mackiewicz, Podstawowe znaki japońskie, PJWSTK, Warszawa, 2006 Genki, The Japan Times, 2011 Kanji – look and learn, Workbook, The Japan Times, 2009
Informacje dodatkowe		Certyfikat, do którego przygotowuje przedmiot: Certyfikat języka japońskiego JLPT, poziom N5
Kierunkowe efekty uczenia się (kody)	Przedmiotowe efekty uczenia się	
		Metody weryfikacji osiągnięcia efektu uczenia się
WIEDZA		

K_W01, K_W02	Zna podstawową terminologię nauk humanistycznych ze szczególnym uwzględnieniem lingwistyki i filologii	Testy częstkowe i zaliczenie końcowe
K_W01, K_W02	Ma uporządkowaną wiedzę szczegółową z zakresu kulturoznawstwa i nauk społecznych ze szczególnym uwzględnieniem charakterystycznych zjawisk językowych w różnych kulturach (głównie na przykładach języka: polskiego, japońskiego i angielskiego)	
K_W01, K_W02	Zna i rozumie podstawowe metody analizy i interpretacji zjawisk kulturowych, jest świadomy różnic kulturowych społeczeństw i wynikających z nich problemów w komunikowaniu się ich przedstawicieli.	
K_W01, K_W02	Ma świadomość kompleksowej natury języka (głównie w odniesieniu do języka japońskiego), odmienności systemów gramatycznych oraz złożoności języka i historycznej zmienności jego znaczeń	
UMIEJĘTNOŚCI		
K_U01	Potrafi korzystać z dostępnych źródeł, analizować i przetwarzać pozyskane z nich informacje.	Zaliczenie końcowe
K_U02, K_U06, K_U08, K_U12	Potrafi porozumiewać się z wykorzystaniem różnych kanałów i technik komunikacyjnych w języku japońskim. Potrafi poznawać i rozwijać umiejętności związane z tradycyjnymi praktykami japońskiego życia codziennego w bezpośrednim kontakcie z Japończykami.	
K_U06, K_U07	Posiada umiejętność przygotowania akademickich prac pisemnych w języku japońskim w zakresie wybranych aspektów japońskiej kultury artystycznej, jak i umiejętność wykorzystywania różnorodnych źródeł.	
K_U06, K_U08	Posiada umiejętność przygotowania wystąpień ustnych w języku japońskim w zakresie wybranych aspektów japońskiej kultury artystycznej, z wykorzystaniem różnorodnych źródeł	
K_U06, K_U11	Ma umiejętności językowe w zakresie kulturoznawstwa zgodne z wymaganiami określonymi dla poziomu A1 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego, dotyczy to szczególnie znajomości języka japońskiego na dwóch poziomach: podstawowym lub średniozaawansowanym.	Testy częstkowe i zaliczenie końcowe

K_U12	Umie planować i organizować pracę indywidualną oraz w grupie, w oparciu o japońskie wzory i dobre praktyki.	Ocena pracy na zajęciach
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_K01	Rozumie potrzebę uczenia się przez całe życie i zdobywania kompetencji językowej zarówno w języku ojczystym jak i obcym (ze szczególnym naciskiem na język japoński)	Ocena pracy na zajęciach
K_K02, K_K03	Potrafi współpracować w grupie studenckiej podejmując się realizacji różnorodnych zadań (w tym np. zadań językowych związanych ze wspólnymi wystąpieniami ustnymi, recytatorskimi, tłumaczeniowymi itp.) .	
K_K01	Potrafi odpowiednio określić priorytety służące realizacji określonego zadania.	
K_K03, K_K05	Jest świadom dylematów natury etycznej związanych z wykonywanym zawodem (w tym np. tłumacza, lektora języka itp.) i umie je rozstrzygać.	
K_K01, K_K03, K_K04, K_K05	Jest świadomy własnej tożsamości kulturowej i ma poczucie odpowiedzialności za zachowanie dziedzictwa kulturowego zarówno na poziomie lokalnym, jak i w szerokiej perspektywie globalnej, rozumiejąc jednocześnie znaczenie relatywizmu kulturowego i akceptując odmienne zachowania społeczne oraz językowe przedstawicieli innych kultur (ze szczególnym uwzględnieniem kultury Japonii i języka japońskiego)	

Nazwa przedmiotu	Język japoński (1–6) – gramatyka (studia stacjonarne)			
Kod	JAP1g–JAP6g	Liczba punktów ECTS	2	
Osoba prowadząca	mgr Ewa Krassowska-Mackiewicz, mgr Karolina Tarasiuk			
Rekomendowany semestr nauczania	Wszystkie semestry na studiach stacjonarnych			
Liczba godzin w semestrze	Stacjonarne:	6 semestrów x 30 godzin	Niestacjonarne:	-
Forma zajęć	Ćwiczenia	Język wykładowy	Polski	
Typ przedmiotu	Obowiązkowy			
Forma zaliczenia	Zaliczenie			
Warunki zaliczenia	Testy cząstkowe oraz pisemne zaliczenie końcowe			
Cele przedmiotu	Zajęcia prowadzone przez 6 semestrów mają nauczyć studentów gramatyki japońskiej w stopniu średnio zaawansowanym. Wraz z zajęciami dotyczącymi systemu pisma japońskiego i konwersacji mają przygotować studentów do uzyskania certyfikatu japońskiego na międzynarodowym egzaminie JLPT (Japanese Language Proficiency Test) organizowanym przez Fundację Japońską (Japan Foundation) na poziomie od N5 do N3. Studenci po skończeniu 6 semestrów nauki będą umieli tworzyć i czytać teksty o średnim stopniu skomplikowania, swobodnie porozumiewać się z Japończykami w sytuacjach życia codziennego oraz analizować proste materiały naukowe. W toku zajęć studenci poznają zasady japońskiej grzeczności językowej i opanowują style komunikowania charakterystyczne dla kobiet i mężczyzn, co w kulturze japońskiej jest niezwykle ważnym elementem kompetencji językowej.			
Treści programowe	I semestr Podstawowa konstrukcja zdania japońskiego: A-wa B desu. Twierdzenie, pytanie, przeczenie. Zwroty grzecznościowe. Wprowadzenie zaimków osobowych, narodowości i nazw zawodów. Rzeczowniki japońskie. Zaimki wskazujące i zaimek dzierżawczy. Wprowadzenie do przymiotników. Prezentacja „i-przymiotników”. Zadania z przymiotnikiem.			

	Prezentacja „na-przymiotników”. Porównanie zdań z dwiema grupami przymiotników. Opisywanie wyglądu ludzi i zwierząt. Liczebniki japońskie. Klasyfikatory. Tworzenie zdań z liczebnikami i klasyfikatorami. Określanie godziny, daty. II semestr (grupa przyspieszona shinkansen) Wprowadzenie do czasowników. Podział czasowników na grupy. Praca ze słownikiem. Forma prosta, forma ugrzecznioma, zastosowanie końcówki czasownikowej –masu (twierdzenie, pyt., przeczenie). Odmiana czasowników z różnych grup. Wprowadzenie mowy ugrzecznionej. Tworzenie przysłówków od dwóch grup przymiotników. Zastosowanie przysłówków w zdaniach z czasownikiem. Wyrażanie celowości działań. Zdania z czasownikami „kierunkowymi”. Wprowadzenie partykuł japońskich, zastosowanie ich w zdaniach. Tworzenie prostego tekstu o czynnościach wykonywanych każdego dnia. Wprowadzenie czasu przeszłego czasowników oraz okoliczników czasu. Wprowadzenie czasu przeszłego przymiotników i zastosowanie ich w zdaniach. Partykuły dopełnienia, okolicznikowe, wyjątki. Pisanie dłuższego tekstu. Tworzenie przysłówków od i-przymiotników i –na-przymiotników. Czas przeszły czasowników. Konstrukcja „–ni naru, -ni suru” Porównanie zdań czasownikowych, przymiotnikowych, rzeczownikowych. Konstrukcja służąca do opisu wyglądu: A-wa B-ga Przym. Zastosowanie partykuły –ga: lubię, umiem itp. Wprowadzenie konstrukcji wolitywnej „chcę” z czasownikiem. Wprowadzenie przymiotnika „chcę” (hoshii) z rzeczownikiem. Konstrukcja potencjalna – koto-ga dekiru
--	--

	Wykorzystanie konstrukcji „umieć, „interesować się” itp. do opowiadania o hobby i zainteresowaniach. Porównanie japońskich czasowników „mieć” i „być”. Podsumowanie japońskich partykuł gramatycznych i łączników zdań. II semestr (grupa średnia kuruma) Wprowadzenie do czasowników. Podział czasowników na grupy. Praca ze słownikiem. Forma prosta, forma ugrzecznioma, zastosowanie końcówki czasownikowej –masu (twierdzenie, pyt., przeczenie). Odmiana czasowników z różnych grup. Wprowadzenie mowy ugrzecznionej. Tworzenie przysłówków od dwóch grup przymiotników. Zastosowanie przysłówków w zdaniach z czasownikiem. Wyrażanie celowości działań. Zdania z czasownikami „kierunkowymi”. Wprowadzenie partykuł japońskich, zastosowanie ich w zdaniach. Tworzenie prostego tekstu o czynnościach wykonywanych każdego dnia. Wprowadzenie czasu przeszłego czasowników oraz okoliczników czasu. Wprowadzenie czasu przeszłego przymiotników i zastosowanie ich w zdaniach. Partykuły dopełnienia, okolicznikowe, wyjątki. Pisanie dłuższego tekstu. Tworzenie przysłówków od i-przymiotników i –na-przymiotników. Czas przeszły czasowników. Konstrukcja „–ni naru, -ni suru” Porównanie zdań czasownikowych, przymiotnikowych, rzeczownikowych. Konstrukcja służąca do opisu wyglądu: A-wa B-ga Przym. Zastosowanie partykuły –ga: lubię, umiem itp. Wprowadzenie konstrukcji wolitywnej „chcę” z czasownikiem. III semestr (grupa przyspieszona shinkansen) Wstęp do „keigo” – mowy honoryfikatywnej Członkowie rodziny. Porównywanie przymiotników i przysłówków – konstrukcje zdań z porównaniem.
--	--

	Imiestów przysłówkowy czynny. Wprowadzenie formy prostej czasowników w czasie teraźniejszym, negacja – mowa nieformalna. Konstrukcja wolitywna „mam zamiar” Forma potencjalna czasowników wszystkich grup. Forma-ta czasowników – czas przeszły zwykły. Forma –te czasowników – jej zastosowania. Konstrukcje dotyczące wrażen i zmysłów. Konstrukcje związane z wypełnieniem obowiązku –nakereba ikenai itp. Onomatopeje japońskie – podział na dźwiękowe i obrazowe. Czasowniki benefaktywne: ageru itp. Konstrukcje benefaktywne: -te ageru itp. Tryb rozkazujący i zakazujący III semestr (grupa średnia kuruma) Wprowadzenie przymiotnika „chcę” (hoshii) z rzeczownikiem. Konstrukcja potencjalna – koto-ga dekiru Wykorzystanie konstrukcji „umieć, „interesować się” itp. do opowiadania o hobby i zainteresowaniach. Porównanie japońskich czasowników „mieć” i „być”. Podsumowanie japońskich partykuł gramatycznych i łączników zdań. Wstęp do „keigo” – mowy honoryfikatywnej Członkowie rodziny. Porównywanie przymiotników i przysłówków – konstrukcje zdań z porównaniem. Imiestów przysłówkowy czynny. Wprowadzenie formy prostej czasowników w czasie teraźniejszym, negacja – mowa nieformalna. Forma-ta czasowników – czas przeszły zwykły. Forma –te czasowników – jej zastosowania. IV semestr (grupa przyspieszona shinkansen) Forma –te czasownika, następstwo czynności. Zdania złożone Czas teraźniejszy ciągły –te imasu, różne zastosowania Prośba o pozwolenie „–te-mo ii desu-ka”
--	---

	Łączniki zdań złożonych: mae, ato, -te kara itp. Udzielanie porad twierdz. –ta hō-ga ii i przecz. –nai hō-ga ii Opisywanie działań w przeszłości, konstrukcja: -tari –tari suru Zdania przydawkowe, budowanie dłuższych wypowiedzi Grzeczność językowa – czasowniki honoryfikatywne Japońskie czasowniki przechodnie i nieprzechodnie Porównanie konstrukcji-ta imasu oraz –te arimasu Wprowadzenie do złożzeń wyrażen rzeczownikowych i czasownikowych Opowiadanie o przeszłości „-ta-koto-ga aru” Zdania okolicznikowe czasu: gdy, kiedy, jak itp. Wykorzystanie mowy keigo do pisania listów IV semestr (grupa średnia kuruma) Konstrukcja wolitywna „mam zamiar” Forma potencjalna czasowników wszystkich grup. Konstrukcje dotyczące wrażeń i zmysłów. Konstrukcje związane z wypełnieniem obowiązku –nakereba ikenai itp. Onomatopeje japońskie – podział na dźwiękowe i obrazowe. Czasowniki benefaktywne: ageru itp. Konstrukcje benefaktywne: -te ageru itp. Tryb rozkazujący i zakazujący Forma –te czasownika, następstwo czynności. Zdania złożone Czas teraźniejszy ciągły –te imasu, różne zastosowania Prośba o pozwolenie „–te-mo ii desu-ka” Łączniki zdań złożonych: mae, ato, -te kara itp. Udzielanie porad twierdz. –ta hō-ga ii i przecz. –nai hō-ga ii Opisywanie działań w przeszłości, konstrukcja: -tari –tari suru V semestr (grupa przyspieszona shinkansen) Złożenia z czasownikami – kontynuacja. Zdania skutku, przyczyny i sposobu. Tryb potencjalny – rozszerzenie. Czasowniki typu: mieru, kikoeru. Funkcje łącznika –tame-ni.
--	--

	Zdania z formą wolitywną –tai-to omou. Zdania z formą wolitywną 3 os. Zdania złożone z pytaniem: -ka, ka dō-ka. Tryby rozkazujące – proste: -ro, nasai, -na, -naide hoshii. Funkcje łącznika –no-ni. Zdania okolicznikowe czasu z „tokoro”. Funkcje łącznika „bakari”. Tryb warunkowy „-tara”. Tryb warunkowy „-eba”. Tryb warunkowy „-to” oraz „-nara”. V semestr (grupa średnia kuruma) Zdania przydawkowe, budowanie dłuższych wypowiedzi Grzeczność językowa – czasowniki honoryfikatywne Japońskie czasowniki przechodnie i nieprzechodnie Porównanie konstrukcji-ta imasu oraz –te arimasu Wprowadzenie do złożzeń wyrażeń rzeczownikowych i czasownikowych Opowiadanie o przeszłości „-ta-koto-ga aru” Zdania okolicznikowe czasu: gdy, kiedy, jak itp. Wykorzystanie mowy keigo do pisania listów. Złożenia z czasownikami – kontynuacja. Zdania skutku, przyczyny i sposobu. Tryb potencjalny – rozszerzenie. Czasowniki typu: mieru, kikoeru. Funkcje łącznika –tame-ni. Zdania z formą wolitywną –tai-to omou. Zdania z formą wolitywną 3 os. VI semestr (przyspieszona shinkansen) Porównanie czterech trybów warunkowych. Konstrukcje -temo oraz –demo. Porównanie łącznika czasowego–made oraz made-ni Strona bierna japońskich czasowników. Tryb sprawczy „-saseru” czasowników. Tryb causatywno-pasywny.
--	---

	Forma wolitywna -ō oraz konstrukcje z jej zastosowaniem „-ō to omou” itp. Łącznik -shi w zdaniu złożonym. Konstrukcje celowości „-yō-ni naru, „-yō-ni suru” Konstrukcja „koto-ni naru” oraz „koto-ni suru” Zastosowanie rzeczownika powinności „hazu” w kilku konstrukcjach. Zastosowanie zbitki „-tte” w zdaniu. Konstrukcja opisująca narastanie zjawiska i natężanie się cechy „-te kuru”, „-te iku” Pozostałe konstrukcje i łączniki obowiązujące na poziomie N3 VI semestr (grupa średnia kuruma) Zdania złożone z pytaniem: -ka, ka dō-ka. Tryby rozkazujące – proste: -ro, nasai, -na, -naide hoshii. Funkcje łącznika -no-ni. Zdania okolicznikowe czasu z „tokoro”. Funkcje łącznika „bakari”. Tryb warunkowy „-tara”. Tryb warunkowy „-eba”. Tryb warunkowy „-to” oraz „-nara”. Porównanie czterech trybów warunkowych. Konstrukcje -temo oraz -demo. Porównanie łącznika czasowego-made oraz made-ni Strona bierna japońskich czasowników. Tryb sprawczy „-saseru” czasowników. Tryb causatywno-pasywny. Forma wolitywna -ō oraz konstrukcje z jej zastosowaniem „-ō to omou” itp. Konstrukcja opisująca narastanie zjawiska i natężanie się cechy „-te kuru”, „-te iku” Pozostałe konstrukcje i łączniki obowiązujące na poziomie N3
Literatura podstawowa	E. Krassowska-Mackiewicz, Język japoński dla początkujących, PJWSTK, Warszawa, 2004 E. Krassowska-Mackiewicz, Język japoński dla średnio zaawansowanych, PJWSTK, Warszawa, 2008

	E. Krassowska-Mackiewicz, Język japoński dla średnio zaawansowanych II Konstrukcje gramatyczne, PJWSTK, Warszawa, 2011	
Literatura uzupełniająca	Minna-no nihongo, 3A, Tokio 1998. Nihongo sōmatome N5, Japonia 2017 Nihongo sōmatome N4, Japonia 2010 Try Nihongo Nōryoku Shiken N4, Japonia 2017 Nihongo sōmatome N3, Japonia 2010 Try Nihongo Nōryoku Shiken N3, Japonia 2014	
Informacje dodatkowe	Certyfikat, do którego przygotowuje przedmiot: Certyfikat języka japońskiego JLPT, poziom od N4 do N3	
Kierunkowe efekty uczenia się (kody)	Przedmiotowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji osiągnięcia efektu uczenia się
	WIEDZA	
K_W01, K_W02	Zna podstawową terminologię nauk humanistycznych ze szczególnym uwzględnieniem lingwistyki i filologii	Testy cząstkowe i zaliczenie końcowe
K_W01, K_W02	Ma uporządkowaną wiedzę szczegółową z zakresu kulturoznawstwa i nauk społecznych ze szczególnym uwzględnieniem charakterystycznych zjawisk językowych w różnych kulturach (głównie na przykładach języka: polskiego, japońskiego i angielskiego)	
K_W01, K_W02	Zna i rozumie podstawowe metody analizy i interpretacji zjawisk kulturowych, jest świadomy różnic kulturowych społeczeństw i wynikających z nich problemów w komunikowaniu się ich przedstawicieli.	
K_W01, K_W02	Ma świadomość kompleksowej natury języka (głównie w odniesieniu do języka japońskiego), odmienności systemów gramatycznych oraz złożoności języka i historycznej zmienności jego znaczeń	
	UMIEJĘTNOŚCI	
K_U01	Potrafi korzystać z dostępnych źródeł, analizować i przetwarzać pozyskane z nich informacje.	Zaliczenie końcowe
K_U02, K_U06,	Potrafi porozumiewać się z wykorzystaniem różnych kanałów i technik komunikacyjnych w języku japońskim.	

K_U08, K_U12	Potrafi poznawać i rozwijać umiejętności związane z tradycyjnymi praktykami japońskiego życia codziennego w bezpośrednim kontakcie z Japończykami.	
K_U06, K_U07	Posiada umiejętność przygotowania akademickich prac pisemnych w języku japońskim w zakresie wybranych aspektów japońskiej kultury artystycznej, jak i umiejętność wykorzystywania różnorodnych źródeł.	
K_U06, K_U08	Posiada umiejętność przygotowania wystąpień ustnych w języku japońskim w zakresie wybranych aspektów japońskiej kultury artystycznej, z wykorzystaniem różnorodnych źródeł	
K_U06, K_U11	Ma umiejętności językowe w zakresie kulturoznawstwa zgodne z wymaganiami określonymi dla poziomu A1 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego, dotyczy to szczególnie znajomości języka japońskiego na dwóch poziomach: podstawowym lub średniozaawansowanym.	Testy częstkowe i zaliczenie końcowe
K_U12	Potrafi porozumiewać się z wykorzystaniem różnych kanałów i technik komunikacyjnych w języku japońskim. Potrafi poznawać i rozwijać umiejętności związane z tradycyjnymi praktykami japońskiego życia codziennego w bezpośrednim kontakcie z Japończykami.	Ocena pracy na zajęciach
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_K01	Rozumie potrzebę uczenia się przez całe życie i zdobywania kompetencji językowej zarówno w języku ojczystym jak i obcym (ze szczególnym naciskiem na język japoński)	Ocena pracy na zajęciach
K_K02, K_K03	Potrafi współpracować w grupie studenckiej podejmując się realizacji różnorodnych zadań (w tym np. zadań językowych związanych ze wspólnymi wystąpieniami ustnymi, recytatorskimi, tłumaczeniowymi itp.) .	
K_K01	Potrafi odpowiednio określić priorytety służące realizacji określonego zadania.	
K_K03, K_K05	Jest świadom dylematów natury etycznej związanych z wykonywanym zawodem (w tym np. tłumacza, lektora języka itp.) i umie je rozstrzygać.	
K_K01, K_K03,	Jest świadomy własnej tożsamości kulturowej i ma poczucie odpowiedzialności za zachowanie dziedzictwa kulturowego zarówno na poziomie lokalnym, jak i w szerokiej perspektywie globalnej, rozumiejąc jednocześnie znaczenie	

Sylabusy PJATK, Wydział Kultury Japonii
Kierunek: Kulturoznawstwo
Studia I stopnia

K_K04, K_K05	relatywizmu kulturowego i akceptując odmienne zachowania społeczne oraz językowe przedstawicieli innych kultur (ze szczególnym uwzględnieniem kultury Japonii i języka japońskiego)	
-----------------	---	--

Nazwa przedmiotu	Język japoński (1–6) – konwersacja (studia stacjonarne)			
Kod	JAP1k–JAP6k	Liczba punktów ECTS	2	
Osoba prowadząca	mgr Joanna Pieronek-Saito			
Rekomendowany semestr nauczania	Wszystkie semestry na studiach stacjonarnych			
Liczba godzin w semestrze	Stacjonarne:	6 semestrów x 30 godzin	Niestacjonarne:	-
Forma zajęć	Ćwiczenia	Język wykładowy	Polski	
Typ przedmiotu	Obowiązkowy			
Forma zaliczenia	Zaliczenie			
Warunki zaliczenia	Pisemne testy cząstkowe i ustne zaliczenie końcowe			
Cele przedmiotu	Zajęcia prowadzone przez 6 semestrów mają nauczyć studentów posługiwania się językiem japońskim w konwersacji na poziomie średnio zaawansowanym. Wraz z zajęciami dotyczącymi systemu pisma japońskiego i gramatyki mają przygotować studentów do uzyskania certyfikatu języka japońskiego na międzynarodowym egzaminie JLPT (Japanese Language Proficiency Test) organizowanym przez Fundację Japońską (Japan Foundation) na poziomie od N5 (w grupie „rikisha”) do N3 (w grupie „shinkansen”). Studenci grupy „shinkansen” w ciągu 6 semestrów nauki nabędą umiejętność różnicowania stopnia grzeczności wypowiedzi w zależności od pozycji społecznej rozmówcy (przejawiającego się w honoryfikatywnych i modestywnych formach orzeczenia oraz w użyciu prefiksów i sufiksów grzecznościowych). Poznają również formy skrótowe występujące w języku kolokwialnym oraz przyswoją sobie style wypowiedzi charakterystyczne dla kobiet i mężczyzn. Zdobędą kompetencje językowe pozwalające nie tylko na odnalezienie się w różnorodnych sytuacjach życia codziennego, lecz również na formułowanie dłuższej wypowiedzi ustnej. Zapoznają się z podstawowymi zasadami etykiety japońskiej przejawiającymi się w języku, takich jak powściągliwość w wyrażaniu kategoriycznych sądów i unikanie stanowczych negacji. Osoby, które ukończą kurs składający się 6 semestrów, będą przygotowane, by odnaleźć się w różnorodnych sytuacjach życia codziennego w Japonii (na zakupach, u lekarza, podczas			

	rozmowy kwalifikacyjnej, w restauracji, w biurze podróży, podczas rozmowy telefonicznej, na posterunku policji). Tempo i zakres przerabianego materiału są różne w zależności od typu grupy.
Treści programowe	I semestr Zwroty grzecznościowe. Przedstawienie się. Kraje i narodowości. Zawody. Partykuła no. Wyrażenie posiadania, pochodzenia i przynależności. Opowiadanie o sobie: zawód, kierunek studiów, wiek oraz formułowanie zapytań z uwzględnieniem form języka grzecznościowego. Prezentacja własnej rodziny. Zróżnicowanie nazewnictwa członków rodziny własnej i cudzej w kontekście etykiety. Wskazywanie i opis rzeczy. Podawanie cen. Na zakupach. Wprowadzenie podstawowych zwrotów grzecznościowych używanych w usługach. Opis z użyciem przymiotników predykatywnych i niepredykatywnych oraz ich form przeczących. Wprowadzenie podstawowej formy propozycji, jej przyjęcie oraz odmowa. Podawanie godzin. Dni tygodnia. Partykuły <i>kara</i> i <i>made</i>. Pytanie o miejsce, wskazywanie miejsca. Opis przestrzeni z użyciem okoliczników miejsca. Opis planów i wyrażenie posiadania. II semestr Podstawowe klasyfikatory w języku japońskim i ich zastosowanie w zdaniu. Zakupy w sklepach różnych branż. Ugrzecznione formy czasowników w konwersacji. Formułowanie pytań i przeczeń. Podstawowe partykuły w języku japońskim. Konstrukcja celowa. Czasownikowe formy propozycji, zaproszenia. Ich przyjęcie i odmowa. Pytanie o dogodny termin oraz miejsce – umówienie się na spotkanie.

	Pytanie o drogę i jej wyjaśnienie. W środkach transportu publicznego – wprowadzenie słownictwa oraz scenki sytuacyjne. Wyrażenie własnych upodobań, mocnych i słabych stron. Słownictwo związane m.in. ze sportem, literaturą i filmem. Hobby i zainteresowania. Wyrażenie chęci i planów na przyszłość. III semestr Forma uprzejmej i neutralnej prośby. Wydawanie poleceń i odpowiedź na nie. Czasowniki ruchu modyfikujące znaczenie czasownika głównego oraz ich zastosowanie w konwersacji. Opis czynności wykonywanych w danym momencie oraz stanu (zatrudnienia, zamieszkania) na przykładzie rozmowy o członkach rodziny. Opis wyglądu i ubioru. Pytanie o pozwolenie. Formułowanie zakazu. Forma uprzejmej prośby połączona z negacją. Neutralne formy orzeczenia w zdaniu. Zestawienie i porównanie wypowiedzi w stylu uprzejmym i neutralnym. Wyrażanie opinii. Oferowanie pomocy i przysługi. Mowa zależna. Przywoływanie zasłyszanych informacji. Formułowanie komentarzy i komplementów. Pytanie o powód, podawanie wyjaśnień oraz uzupełnianie informacji. IV semestr Udzielanie porad, wyrażenie obowiązku. Zwroty typu: „wygląda na to” używane w celu wyrażania swoich sądów i obserwacji. U lekarza. Słownictwo medyczne. Rozmowa o posiadanych doświadczeniach i marzeniach na przyszłość. Rozmowa o pracę.
--	---

	Formy podziękowania i przeproszenia z użyciem czasowników benefaktywnych. Formy prośby z użyciem czasowników benefaktywnych na różnych poziomach grzeczności. Zastosowanie konstrukcji „robić coś z myślą o przyszłości” i „zrobić coś przez przypadek” w opisie przygotowań oraz przykrych doświadczeń. Formy kolokwialne poznanych konstrukcji. Wyrażenie sądów i obserwacji z uwzględnieniem różnego stopnia prawdopodobieństwa (wyrażenia typu „z pewnością”, „być może”, „chyba”). Plany na przyszłość. Zestawienie form i konstrukcji używanych w prośbach. Wyrażanie postanowień i przyzwyczajzeń. V semestr Tryby warunkowe. Wyrażanie sądów hipotetycznych, sugestii, porad oraz nadziei. Pytanie o poradę. Wyrażanie zadowolenia oraz żalu w odniesieniu do zdarzeń przeszłych. Inne strategie przytaczania zastyszanych informacji w języku formalnym i potocznym – zestawienie. Strona bierna i jej zastosowanie w celu opisu nieprzyjemnych doświadczeń. Strona sprawcza i jej zastosowanie w celu opisu przystug, wydawania pozwolenia i prośby o pozwolenie. Strona sprawczo-bierna i jej zastosowanie w celu opisu nieprzyjemnych doświadczeń. VI semestr Wprowadzenie do języka grzecznościowego <i>keigo</i>. Formy honoryfikatywne <i>sonkeigo</i>. Formy modestywne <i>kenjōgo</i> oraz podsumowanie form <i>bikago</i>. Uprzejme prośby i oferowanie pomocy z zastosowanie języka grzecznościowego <i>keigo</i>.
--	--

	Rozmowa przez telefon, przekazywanie wiadomości – scenki sytuacyjne. W sklepie – składanie reklamacji, obsługa klienta – scenki sytuacyjne. Wyjaśnianie drogi, obsługa klienta w restauracji – scenki sytuacyjne. W biurze – wprowadzenie słownictwa, scenki sytuacyjne. Szukanie pracy i rozmowa kwalifikacyjna – wprowadzenie słownictwa, scenki. Rozszerzanie słownictwa z różnych dziedzin życia na podstawie materiałów audio lub czytanek. Doskonalenie umiejętności wypowiadania się na różne tematy, zarówno w oparciu o materiały źródłowe, jak i na podstawie własnych doświadczeń (tematyka może się różnić w zależności od poziomu i zainteresowań grupy).	
Literatura podstawowa	materiały autorskie	
Literatura uzupełniająca	E. Krassowska-Mackiewicz, Język japoński dla początkujących, PJATK, Warszawa, 2004 E. Krassowska-Mackiewicz, Język japoński dla średniozaawansowanych, PJWSTK, Warszawa, 2008 <i>Genki</i>, The Japan Times, 2011 <i>Mainichi no kikitori</i> Plus 40, Bonjinsha, 2003 Hitomi Kobayashi, <i>Nihongo kaiwa toreningu</i>, ASK Publishing, 2008 Yoko Tomisaka, <i>Nameraka nihongo kaiwa</i>, ALC, 1997	
Informacje dodatkowe	Certyfikat, do którego przygotowuje przedmiot: Certyfikat języka japońskiego JLPT, poziom od N5 do N3	
Kierunkowe efekty uczenia się (kody)	Przedmiotowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji osiągnięcia efektu uczenia się
	WIEDZA	
K_W01	Ma uporządkowaną wiedzę na temat języka japońskiego, a także na temat obecnych w nim przejawów kultury (m.in. kategorii <i>uchi</i> i <i>soto</i> , istoty hierarchii społecznej, zasad etykiety).	Zaliczenie końcowe

K_W02	Ma świadomość kompleksowej natury języka (głównie w odniesieniu do języka japońskiego), odmienności systemów gramatycznych oraz złożoności języka.	Zaliczenie końcowe
K_W03	Zna i rozumie mechanizmy rządzące komunikacją w języku japońskim.	
UMIEJĘTNOŚCI		
K_U01	Potrafi korzystać z dostępnych źródeł, analizować i wykorzystywać zawarte w nich informacje.	Testy częściowe i zaliczenie końcowe
K_U02	Potrafi porozumiewać się z wykorzystaniem różnych kanałów i technik komunikacyjnych w języku japońskim (w tym z zastosowaniem technologii typu: telefon, czat, komunikator, e-mail).	
K_U06, K_U08	Posiada umiejętność przygotowania wystąpień ustnych w języku japońskim w zakresie wybranych aspektów japońskiej kultury, z wykorzystaniem różnorodnych źródeł. Potrafi brać udział w konwersacji na poziomie podstawowym lub średniozaawansowanym, dostosowując styl wypowiedzi do statusu rozmówcy.	
K_U13	Jest świadomy konieczności ustawicznego poszerzania swojej wiedzy w zakresie znajomości języka, potrafi zweryfikować wiarygodność źródeł wykorzystywanych w tym celu.	Ocena przygotowania do zajęć i prac domowych
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_K01	Jest samokrytyczny wobec własnych kompetencji, poszukuje opinii ekspertów w przypadku trudności w rozwiązaniu problemu. Jest świadomy niezbędności wysokich kompetencji językowych w pracy tłumacza i nieustannie dąży do ich podnoszenia.	Ocena pracy na zajęciach i prac domowych
K_K02, K_K03	Potrafi współpracować w grupie studenckiej, podejmując się realizacji różnorodnych zadań (w tym np. zadań językowych związanych ze wspólnymi wystąpieniami ustnymi, recytatorskimi, tłumaczeniowymi itp.).	Ocena pracy na zajęciach
K_K03, K_K04	Jest świadom dylematów natury etycznej związanych z wykonywanym zawodem (w tym np. tłumacza, lektora języka itp.) i umie je rozstrzygać.	

K_K03	Jest świadomy własnej tożsamości kulturowej, rozumiejąc jednocześnie znaczenie relatywizmu kulturowego i akceptując odmienne zachowania społeczne oraz językowe przedstawicieli innych kultur (ze szczególnym uwzględnieniem kultury Japonii i języka japońskiego)	Ocena pracy na zajęciach
-------	--	--------------------------

Nazwa przedmiotu	Język japoński (1–6) – pismo (studia stacjonarne)			
Kod	JAP1p–JAP6p	Liczba punktów ECTS	2	
Osoba prowadząca	mgr Ewa Krassowska-Mackiewicz, mgr Karolina Tarasiuk, mgr Joanna Pieronek-Saito			
Rekomendowany semestr nauczania	Wszystkie semestry na studiach stacjonarnych			
Liczba godzin w semestrze	Stacjonarne:	6 semestrów x 30 godzin	Niestacjonarne:	-
Forma zajęć	Ćwiczenia	Język wykładowy	Polski	
Typ przedmiotu	I semestr – obowiązkowy, pozostałe semestry – fakultatywny			
Forma zaliczenia	Zaliczenie			
Warunki zaliczenia	Testy cząstkowe oraz pisemne zaliczenie końcowe			
Cele przedmiotu	Zajęcia mają na celu przedstawienie studentom złożoności systemu pisma japońskiego, jego genezy, ewolucji i współczesnych zastosowań. Studenci poznają w pierwszym semestrze dwa sylabariusze (hiragana oraz katakana), aby móc notować i odczytywać teksty japońskie. Wprowadzone są także podstawowe ideogramy (około 50), głównie piktograficzne. W toku zajęć studenci poznają kolejne ideogramy oraz zasady kaligrafii japońskiej, terminologię przyborów i technik używanych podczas sztuki pisania pędzlem. Podczas warsztatów kaligraficznych studenci mają okazję zrozumieć, na czym polega sztuka japońskiej kaligrafii i w razie zainteresowania tą dziedziną rozwijać swoje artystyczne umiejętności. W ciągu kolejnych semestrów nauki pisma japońskiego studenci opanowują materiał ideograficzny pozwalający czytać z pomocą słownika gazetę japońską, pisać proste eseje oraz listy po japońsku, a także tłumaczyć fragmenty prozy japońskiej. Nauka znaków poprzez korzystanie ze słownika elektronicznego. W ciągu dwóch ostatnich semestrów nauki pisma studenci opanują zakres materiału wymagany na egzaminie międzynarodowym JLPT organizowanym przez Fundację Japońską na poziomie N4-N3. Studenci poznają znaki używane w różnych dziedzinach życia codziennego i słownictwo pozwalające swobodnie czytać i rozumieć proste teksty. Każde zajęcia są wzbogacane autentycznymi tekstami o różnej tematyce, zaczerpniętymi z gazet, czasopism lub Internetu.			

	Po sześciu semestrach nauki student z grupy przyspieszonej zna około 800 ideogramów, zaś student z grupy fakultatywnej zna ich około 400.
Treści programowe	I semestr Wprowadzenie. Pismo japońskie – geneza. Co to jest „ideogram”? Współczesne pismo japońskie. Trzy systemy pisma: kanji, hiragana, katakana. Omówienie związków pisma japońskiego z chińskim. Wprowadzenie podstawowych znaków hiragany. Transkrypcja Hepburna. Zasady łączenia sylab, stosowanie znaków diakrytycznych, sylab jotowanych, podwojenia spółgłosek itp. Wprowadzenie podstawowych znaków katakany. Omówienie problemu transkrypcji zapożyczeń w języku japońskim. Porównanie sylabariuszy: hiragany i katakany. Wprowadzenie 50 ideogramów japońskich. Klasyfikacja znaków. Wprowadzenie do kaligrafii japońskiej. Omówienie zasad i przyborów pisania, a także roli kaligrafii w edukacji i z życia codziennym Japonii. Warsztaty kaligraficzne. Nauka kaligrafii podstawowych elementów znaków i prostych ideogramów. II semestr (grupa przyspieszona shinkansen) 130 ideogramów podstawowych (poziom N5). Wstęp do klasyfikacji ideogramów – podobieństwa budowy i lekcji, słowniki znakowe. Wprowadzenie metody interpretacji budowy i znaczenia ideogramów Podsumowanie znaków podstawowych. II semestr (grupa średnia kuruma) 60 ideogramów podstawowych. Podsumowanie znaków podstawowych (N5). III semestr (grupa przyspieszona shinkansen) Podział ideogramów – budowa i podstawowe elementy znaków

	Wprowadzenie 100 podstawowych elementów „pierwiastków” znaków Nauka postępowania się japońskimi słownikami. Ideogramy zawierające pierwiastki: nitki, dnia, bramy, świątyni itp. Tłumaczenie tekstu japońskiego na polski. Ideogramy zawierające pierwiastki: ust, trawy, muszli, konia itp. Nauka postępowania się słownikiem elektronicznym – słownik znakowy. Lektura tekstu japońskiego. Ideogramy zawierające pierwiastki: ognia, drzewa, serca, przykrywkę itp. Próba pisania krótkiego eseju. Podsumowanie 80 znaków średnio zaawansowanych. III semestr (grupa fakultatywna) 60 ideogramów podstawowych (N5) Wstęp do klasyfikacji ideogramów – podobieństwa budowy i lekcji Wprowadzenie metody interpretacji budowy i znaczenia ideogramów Podział ideogramów – budowa i podstawowe elementy znaków IV semestr (grupa przyspieszona shinkansen) Ideogramy zawierające pierwiastki: osoby, metalu, łuku, otoczenia itp. Ideogramy wyjątkowe: ateji oraz kokuji Znaki używane w imionach, nazwiskach i nazwach własnych miejsc geograficznych Ideogramy o znaczeniu przymiotnikowym Ideogramy o znaczeniu czasownikowym Metoda klasyfikacji ideogramów – wspólne elementy i podobieństwa Lektura tekstu współczesnego Lektura tekstu klasycznego Pisanie wypracowań i krótkich sprawozdań
--	--

	Podsumowanie kolejnych 120 znaków średnio zaawansowanych (N4). IV semestr (grupa fakultatywna) Wprowadzenie 100 podstawowych elementów „pierwiastków” znaków Ideogramy zawierające pierwiastki: dachu, drogi, człowieka, wody itp. Wstęp do nauki posługiwania się japońskim słownikiem elektronicznym. Ideogramy zawierające pierwiastki: nitki, dnia, bramy, świątyni itp. Tłumaczenie tekstu japońskiego na polski. Ideogramy zawierające pierwiastki: ust, trawy, muszli, konia itp. Lektura tekstu japońskiego. Ideogramy zawierające pierwiastki: ognia, drzewa, serca, przykrywki itp. Próba pisania krótkiego eseju. Ideogramy zawierające pierwiastki: osoby, metalu, łuku, otoczenia itp. Ideogramy wyjątkowe: ateji oraz kokuji Podsumowanie kolejnych 60 znaków średnio zaawansowanych. V semestr (grupa przyspieszona shinkansen) 200 ideogramów średnio zaawansowanych. Czytanie tekstów użytkowych. Zasady kompozycji tekstu japońskiego. Pisanie tekstów po japońsku. Znaki używane w wiadomościach prasowych o różnej tematyce. Zasady kompozycji listu, e-maila oraz pozdrowień na kartce pocztowej. Zasady pisania CV w języku japońskim. V semestr (grupa fakultatywna) 60 ideogramów średnio zaawansowanych. Znaki używane w wiadomościach prasowych o różnej tematyce.
--	--

	Zasady kompozycji tekstu japońskiego. Zasady kompozycji listu, e-maila oraz pozdrowień na kartce pocztowej. Zasady pisania CV w języku japońskim. Podsumowanie kolejnych 60 znaków średnio zaawansowanych VI semestr (grupa przyspieszona shinkansen) 200 ideogramów średnio zaawansowanych (materiały własne). Znaki używane w miejscu pracy. Lektura autentycznych tekstów o różnej tematyce. Podsumowanie kolejnych 200 znaków średnio zaawansowanych (N3). VI semestr (grupa fakultatywna) 60 ideogramów średnio zaawansowanych. Lektura tekstu współczesnego Lektura autentycznych tekstów o różnej tematyce. Podsumowanie kolejnych 60 znaków średnio zaawansowanych (N4).
Literatura podstawowa	E. Krassowska-Mackiewicz, Pismo japońskie. Metody transkrypcji, PJWSTK, Warszawa, 2003 E. Krassowska-Mackiewicz, Podstawowe znaki japońskie, PJWSTK, Warszawa, 2006 E. Krassowska-Mackiewicz, Kaligrafia Japońska, PJWSTK, Warszawa, 2004 E. Krassowska-Mackiewicz, Znaki japońskie dla średnio zaawansowanych, PJWSTK, Warszawa, 2012 E. Krassowska-Mackiewicz, J. Pieronek-Saito, Znaki japońskie dla zaawansowanych, PJWSTK, Warszawa, 2020 Materiały autorskie
Literatura uzupełniająca	I–IV semestr: M. Suga/M. Yusa, Basic Kanji, Taishukan Shoten, Tokio 1989. Pismo japońskie Tom 1., Nozomi, Warszawa, 2007 V–VI semestr: Pismo japońskie Tom 1. i 2., Nozomi, Warszawa, 2007

	Ryūgakusei no tame no kanji no kyōkasho – Chūkyū 700, wyd. Kokushokankōkai, Tokio, 2008 Intermediate Kanji Book Vol.1, Bonjinsha, Tokio, 2005 Shinkanzen Masutā Kanji N3, wyd. 3A Network, Tokio, 2014	
Informacje dodatkowe	Certyfikat, do którego przygotowuje przedmiot: Certyfikat języka japońskiego JLPT, poziom od N4-N3 Powiązania merytoryczne: od II semestru – KEJ	
Kierunkowe efekty uczenia się (kody)	Przedmiotowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji osiągnięcia efektu uczenia się
	WIEDZA	
K_W01, K_W02	Zna podstawową terminologię nauk humanistycznych ze szczególnym uwzględnieniem lingwistyki i filologii	Testy cząstkowe i zaliczenie końcowe
K_W01, K_W02	Ma uporządkowaną wiedzę szczegółową z zakresu kulturoznawstwa i nauk społecznych ze szczególnym uwzględnieniem charakterystycznych zjawisk językowych w różnych kulturach (głównie na przykładach języka: polskiego, japońskiego i angielskiego)	
K_W01, K_W02	Zna i rozumie podstawowe metody analizy i interpretacji zjawisk kulturowych, jest świadomy różnic kulturowych społeczeństw i wynikających z nich problemów w komunikowaniu się ich przedstawicieli.	
K_W01, K_W02	Ma świadomość kompleksowej natury języka (głównie w odniesieniu do pisanego języka japońskiego), odmienności systemów pisma oraz złożoności języka i historycznych wpływów.	
	UMIEJĘTNOŚCI	
K_U01, K_U06	Potrafi korzystać z dostępnych źródeł, analizować i przetwarzać pozyskane z nich informacje w celu dalszego samokształcenia w zakresie pisma japońskiego. Potrafi czytać proste teksty popularnonaukowe oraz literaturę japońską w oryginale.	Zaliczenie końcowe
K_U02, K_U06	Potrafi porozumiewać się na piśmie z wykorzystaniem różnych systemów pisma w języku japońskim. Posiada wiedzę i umiejętności w zakresie kaligrafii japońskiej.	Ocena pracy na zajęciach

K_U06	Posiada umiejętność przygotowania akademickich prac pisemnych w języku polskim oraz w języku japońskim. Ma umiejętność wykorzystywania różnorodnych źródeł (w tym sporządzonych w języku japońskim, zarówno w mowie jak i w piśmie), korzysta z nowoczesnych urządzeń i technik informatycznych.	Ocena pracy na zajęciach
K_U06, K_U11	Ma umiejętności językowe w zakresie kulturoznawstwa zgodne z wymaganiami określonymi dla poziomu A1–B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego, dotyczy to szczególnie znajomości języka japońskiego na dwóch poziomach: podstawowym lub średniozaawansowanym.	Testy cząstkowe i zaliczenie końcowe
K_U12	Potrafi korzystać z dostępnych źródeł, analizować i przetwarzać pozyskane z nich informacje w celu dalszego samokształcenia w zakresie pisma japońskiego. Potrafi czytać proste teksty popularnonaukowe oraz literaturę japońską w oryginale.	Ocena pracy na zajęciach
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_K01	Rozumie potrzebę uczenia się przez całe życie ze szczególnym naciskiem na konieczność pogłębiania znajomości japońskiego systemu pisma i rozwijania umiejętności kaligraficznych.	Ocena pracy na zajęciach
K_K02, K_K03	Potrafi współpracować w grupie studenckiej podejmując się realizacji różnorodnych zadań (w tym np. zadań językowych związanych z przygotowywaniem materiałów do ćwiczeń, tłumaczeń pisemnych, gier edukacyjnych itp.).	
K_K01	Potrafi odpowiednio określić priorytety, narzucić sobie właściwe dla siebie tempo i organizację pracy oraz odnaleźć optymalne metody nauki (głównie pisma japońskiego) służące realizacji określonego zadania.	
K_K03, K_K05	Jest świadom dylematów natury etycznej związanych z wykonywanym zawodem (w tym np. tłumacza, lektora języka itp.) i umie je rozstrzygać.	
K_K01, K_K03, K_K04, K_K05	Jest świadomy własnej tożsamości kulturowej i ma poczucie odpowiedzialności za zachowanie dziedzictwa kulturowego zarówno na poziomie lokalnym, jak i w szerokiej perspektywie globalnej, rozumiejąc jednocześnie znaczenie relatywizmu kulturowego i akceptując odmienne zachowania społeczne oraz językowe przedstawicieli innych	

	kultur (ze szczególnym uwzględnieniem kultury Japonii i języka japońskiego)	
--	---	--

Nazwa przedmiotu	Język japoński (1–6) – praktyczna nauka języka (studia stacjonarne)			
Kod	JAP1n–JAP6n	Liczba punktów ECTS	2	
Osoba prowadząca	mgr Joanna Pieronek-Saito, mgr Ewa Krassowska-Mackiewicz			
Rekomendowany semestr nauczania	Wszystkie semestry na studiach stacjonarnych			
Liczba godzin w semestrze	Stacjonarne:	6 semestrów x 30 godzin	Niestacjonarne:	-
Forma zajęć	Ćwiczenia	Język wykładowy	Polski	
Typ przedmiotu	I semestr – obowiązkowy, pozostałe semestry – fakultatywny			
Forma zaliczenia	Zaliczenie			
Warunki zaliczenia	Testy cząstkowe oraz pisemne i ustne zaliczenie końcowe			
Cele przedmiotu	Zajęcia mają na celu przygotowanie studentów do wszelkich form japońskich testów i egzaminów wymaganych na uczelniach japońskich i egzaminie międzynarodowym Nihongo Nōryoku Shiken.			
Treści programowe	Podczas I i II semestru realizowany jest materiał przygotowujący do życia i nauki w japońskim systemie edukacji - „Erin”. Podczas III i IV semestru studenci przygotowują się do testów i egzaminów typu Nōryoku SHiken (na poziomie N5 – w grupie kuruma i N4 w grupie shinkansen) z ideogramów, słownictwa, gramatyki, lektury tekstu i egzaminu ze słuchu. Podczas V i VI semestru studenci przygotowują się do testów i egzaminów typu Nōryoku Shiken (na poziomie N4/N3 – w grupie kuruma i N3/N2 w grupie shinkansen) z ideogramów, słownictwa, gramatyki, lektury tekstu i egzaminu ze słuchu.			
Literatura podstawowa	Materiały przygotowujące do egzaminu Nihongo Nōryoku Shiken przygotowane przez Japanese Foundation.			
Literatura uzupełniająca	Materiały własne			
Informacje dodatkowe	Certyfikat, do którego przygotowuje przedmiot: Certyfikat języka japońskiego JLPT, poziom od N5 do N3			

Kierunkowe efekty uczenia się (kody)	Przedmiotowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji osiągnięcia efektu uczenia się
	WIEDZA	
K_W01, K_W02	Zna podstawową terminologię nauk humanistycznych ze szczególnym uwzględnieniem językoznawstwa, gramatyki itd.	Testy częściowe i zaliczenie końcowe
K_W01, K_W02	Ma uporządkowaną wiedzę szczegółową z zakresu glottodydaktyki, ze szczególnym uwzględnieniem japońskiego systemu edukacji. Zna i rozumie podstawowe metody analizy składni japońskiej i zasady poprawnościowe w języku japońskim.	
K_W01, K_W02	Ma świadomość kompleksowej natury języka (głównie w odniesieniu do języka japońskiego), odmienności systemów gramatycznych oraz złożoności języka i historycznej zmienności jego znaczeń	
K_W01, K_W02	Zna i rozumie aktualne zjawiska językowe, problemy poprawnościowe języka japońskiego we współczesnym społeczeństwie. Wie, gdzie szukać interpretacji i metod analizy tych zjawisk.	
	UMIEJĘTNOŚCI	
K_U01, K_U06	Potrafi korzystać z dostępnych źródeł, analizować i przetwarzać pozyskane z nich informacje.	Testy częściowe
K_U02, K_U06	Potrafi porozumiewać się z wykorzystaniem różnych kanałów i technik komunikacyjnych w języku japońskim. Potrafi poznawać i rozwijać umiejętności związane z tradycyjnymi praktykami japońskiego życia codziennego w bezpośrednim kontakcie z Japończykami	Ocena pracy na zajęciach
K_U06	Posiada umiejętność języka japońskiego w stopniu co najmniej średnio zaawansowanym w mowie i piśmie. Umie wykorzystywać różnorodne źródła (w tym sporządzone w języku japońskim, zarówno w mowie jak i w piśmie).	Ocena z testów i zaliczenie końcowe
K_U06, K_U11	Ma umiejętności językowe zgodne z wymaganiami określonymi dla poziomu A1–B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego, dotyczy to szczególnie znajomości języka japońskiego na dwóch poziomach: podstawowym lub średniozaawansowanym.	Testy częściowe i ocena z zaliczenia

	KOMPETENCJE SPOŁECZNE	
K_K01	Rozumie potrzebę uczenia się przez całe życie i zdobywania kompetencji językowej zarówno w języku ojczystym jak i obcym (ze szczególnym naciskiem na język japoński). Potrafi odpowiednio określić priorytety służące realizacji określonego zadania.	Testy częstkowe i ocena z zaliczenia
K_K03	Jest świadom dylematów natury etycznej związanych z wykonywanym zawodem (w tym np. tłumacza, lektora języka itp.) i umie je rozstrzygać. Ma świadomość odpowiedzialności wynikającej z uczestnictwa w relacjach międzykulturowych, ze szczególnym uwzględnieniem Japonii, stosowania japońskiej grzeczności językowej itp.	
K_K05	Jest świadomy własnej tożsamości kulturowej i ma poczucie odpowiedzialności za zachowanie dziedzictwa kulturowego zarówno na poziomie lokalnym, jak i w szerokiej perspektywie globalnej, rozumiejąc jednocześnie znaczenie relatywizmu kulturowego i akceptując odmienne zachowania społeczne oraz językowe przedstawicieli innych kultur (ze szczególnym uwzględnieniem kultury Japonii i języka japońskiego)	

Nazwa przedmiotu	Język koreański – wprowadzenie			
Kod	WJK	Liczba punktów ECTS		2
Osoba prowadząca	mgr Karolina Tarasiuk			
Rekomendowany semestr nauczania	IV (II rok, semestr letni)			
Liczba godzin w semestrze	Stacjonarne:	30	Niestacjonarne:	16
Forma zajęć	Ćwiczenia	Język wykładowy		Polski
Typ przedmiotu	Fakultatywny			
Forma zaliczenia	Zaliczenie			
Warunki zaliczenia	Testy cząstkowe i pisemne zaliczenie końcowe			
Cele przedmiotu	Zajęcia mają na celu przedstawić studentom podstawy języka koreańskiego. Na zajęciach studenci poznają alfabet koreański <i>hangul</i> oraz uczą się wyrażać podstawowe myśli i uczucia z użyciem oficjalnego poziomu grzeczności. Mają możliwość doświadczyć podobieństw między językiem koreańskim i japońskim, wynikających z ich przynależności do wschodnioazjatyckiego kręgu pisma chińskiego.			
Treści programowe	Studia stacjonarne: Podstawowe spółgłoski i samogłoski koreańskiego alfabetu <i>hangul</i> . Ćwiczenia wymowy i czytania. Spółgłoski geminowane i przydechowe oraz samogłoski jotowane koreańskiego alfabetu <i>hangul</i> . Ćwiczenia wymowy i czytania. Dyftongi samogłoskowe koreańskiego alfabetu <i>hangul</i> . Ćwiczenia wymowy i czytania. Tworzenie sylab. Zasady zapisywania imion alfabetem koreańskim. Konstrukcja „być kimś/czymś”. Słownictwo – zawody i rodzina, przedmioty z życia codziennego. Tworzenie pytań. Konstrukcja „nie być kimś/czymś”. Zaimki wskazujące. Konstrukcja „to jest/nie jest ktoś/coś”. Słownictwo – przedmioty z życia codziennego. Partykuła dzierżawcza. Konstrukcja „mam kogoś/coś”.			

	Konstrukcja „być gdzieś”. Podstawowe przymiotniki i ich twierdzące formy czasu teraźniejszego oficjalnego. Podstawowe czasowniki i ich twierdzące formy czasu teraźniejszego oficjalnego. Partykuły czasownikowe. Analityczne przeczenie przymiotników i czasowników. Liczebniki sinokoreańskie – daty i ceny. Studia niestacjonarne: Podstawowe spółgłoski i samogłoski koreańskiego alfabetu <i>hangul</i>. Ćwiczenia wymowy i czytania. Spółgłoski geminowane i przydechowe oraz samogłoski jotowane koreańskiego alfabetu <i>hangul</i>. Ćwiczenia wymowy i czytania. Dyftongi samogłoskowe koreańskiego alfabetu <i>hangul</i>. Ćwiczenia wymowy i czytania. Tworzenie sylab. Zasady zapisywania imion alfabetem koreańskim. Konstrukcja „być kimś/czymś”. Słownictwo – zawody i rodzina, przedmioty z życia codziennego. Tworzenie pytań. Konstrukcja „nie być kimś/czymś”. Zaimki wskazujące. Konstrukcja „to jest/nie jest ktoś/coś”. Słownictwo – przedmioty z życia codziennego. Partykuła dzierżawcza. Konstrukcja „mam kogoś/coś”. Konstrukcja „być gdzieś”.
Literatura podstawowa	Materiały autorskie
Literatura uzupełniająca	Jang, S.W., Kim, S.G, Jeon, Y.C., Paradowska, A., Janasiak C., Nam, S.G., Chae, S.H., <i>Język koreański dla Polaków, część 1</i>, Wydawnictwo Bagijeong, Seul 2011. Ogarek-Czój, H., Huszcza, R., Choi, G.Y., <i>Język koreański. Część I. Kurs podstawowy</i>, Wydawnictwo Akademickie DIALOG, Warszawa 2014. Paradowska, A., <i>Gramatyka języka koreańskiego z ćwiczeniami. Część 1, tom I</i>, Wydawnictwa Uniwersytetu Warszawskiego, Warszawa 2021.

Informacje dodatkowe		-
Kierunkowe efekty uczenia się (kody)	Przedmiotowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji osiągnięcia efektu uczenia się
WIEDZA		
K_W02	Zna podstawową terminologię nauk humanistycznych ze szczególnym uwzględnieniem lingwistyki i filologii.	Ocena pracy na zajęciach, ocena z testów, zaliczenie
K_W02	Ma uporządkowaną wiedzę szczegółową z zakresu kulturoznawstwa i nauk społecznych ze szczególnym uwzględnieniem charakterystycznych zjawisk językowych w różnych kulturach (głównie na przykładach języka koreańskiego).	
K_W02	Zna i rozumie podstawowe metody analizy i interpretacji zjawisk kulturowych, jest świadomy różnic kulturowych społeczeństw i wynikających z nich problemów w komunikowaniu się ich przedstawicieli.	
K_W02	Ma świadomość kompleksowej natury języka (głównie w odniesieniu do języka koreańskiego), odmienności systemów gramatycznych oraz złożoności języka i historycznej zmienności jego znaczeń.	
UMIEJĘTNOŚCI		
K_U01	Potrafi korzystać z dostępnych źródeł, analizować i przetwarzać pozyskane z nich informacje.	Ocena pracy na zajęciach, ocena z testów, zaliczenie
K_U02	Potrafi w podstawowym stopniu porozumiewać się z wykorzystaniem różnych kanałów i technik komunikacyjnych w języku koreańskim.	
K_U11	Ma umiejętności językowe w zakresie kulturoznawstwa zgodne z wymaganiami określonymi dla poziomu A1 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego, dotyczy to szczególnie znajomości języka koreańskiego na poziomie podstawowym.	
K_U12	Potrafi odpowiednio określić priorytety służące realizacji określonego zadania.	
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		

K_K01	Rozumie potrzebę uczenia się przez całe życie i zdobywania kompetencji językowej, zarówno w języku ojczystym, jak i obcym - koreańskim.	Ocena pracy na zajęciach, ocena z testów, zaliczenie
K_K02, K_K03	Potrafi współpracować w grupie studenckiej podejmując się realizacji różnorodnych zadań (w tym np. zadań językowych związanych ze wspólnymi wystąpieniami ustnymi, recytatorskimi, tłumaczeniowymi itp.).	
K_K03, K_K05	Jest świadom dylematów natury etycznej związanych z wykonywanym zawodem (w tym np. tłumacza, lektora języka itp.) i umie je rozstrzygać.	
K_K01, K_K03, K_K04, K_K05	Jest świadomy własnej tożsamości kulturowej i ma poczucie odpowiedzialności za zachowanie dziedzictwa kulturowego zarówno na poziomie lokalnym, jak i w szerokiej perspektywie globalnej, rozumiejąc jednocześnie znaczenie relatywizmu kulturowego i akceptując odmienne zachowania społeczne oraz językowe przedstawicieli innych kultur.	

Nazwa przedmiotu	Język koreański 1			
Kod	JKOR1	Liczba punktów ECTS		2
Osoba prowadząca	mgr Karolina Tarasiuk			
Rekomendowany semestr nauczania	V (III rok, semestr zimowy)			
Liczba godzin w semestrze	Stacjonarne:	30	Niestacjonarne:	16
Forma zajęć	Ćwiczenia	Język wykładowy		Polski
Typ przedmiotu	Fakultatywny			
Forma zaliczenia	Zaliczenie			
Warunki zaliczenia	Testy cząstkowe i pisemne zaliczenie końcowe			
Cele przedmiotu	Zajęcia mają na celu pogłębić wiedzę zdobytą przez studentów na przedmiocie Wprowadzenie do języka koreańskiego (WJK). Na zajęciach w trybie stacjonarnym studenci poznają nieoficjalny poziom grzeczności oraz dwa dodatkowe czasy – przeszły i przyszły, jak również niektóre sposoby tworzenia zdań złożonych. Na zajęciach w trybie niestacjonarnym studenci poznają sposób tworzenia zdań przymiotnikowych i czasownikowych w oficjalnym poziomie grzeczności oraz niektóre sposoby tworzenia zdań złożonych.			
Treści programowe	Studia stacjonarne: Rodzime liczebniki koreańskie. Poziomy grzeczności w języku koreańskim. Zdania rzeczownikowe w nieoficjalnym poziomie grzeczności czasu teraźniejszego. Zdania przymiotnikowe i czasownikowe w nieoficjalnym poziomie grzeczności czasu teraźniejszego. Wyjątki przymiotnikowe i czasownikowe w nieoficjalnym poziomie grzeczności czasu teraźniejszego. Syntetyczne przeczenie przymiotników i czasowników. Zdania złożone – spójnik „i”. Zdania złożone – spójnik „ale”. Zdania złożone – spójnik „więc”. Zdania złożone – spójnik „jeżeli”.			

	Czas przeszły zdań rzeczownikowych, przymiotnikowych i czasownikowych. Czas przyszły zdań rzeczownikowych, przymiotnikowych i czasownikowych. Studia niestacjonarne: Liczebniki sinokoreańskie – daty i ceny. Podstawowe przymiotniki i ich twierdzące formy czasu teraźniejszego oficjalnego. Podstawowe czasowniki i ich twierdzące formy czasu teraźniejszego oficjalnego. Partykuły czasownikowe. Analityczne przeczenie przymiotników i czasowników. Zdania złożone – spójnik „i”. Zdania złożone – spójnik „ale”.	
Literatura podstawowa	Materiały autorskie	
Literatura uzupełniająca	Jang, S.W., Kim, S.G, Jeon, Y.C., Paradowska, A., Janasiak C., Nam, S.G., Chae, S.H., <i>Język koreański dla Polaków, część 1</i>, Wydawnictwo Bagijeong, Seul 2011. Ogarek-Czój, H., Huszcza, R., Choi, G.Y., <i>Język koreański. Część I. Kurs podstawowy</i>, Wydawnictwo Akademickie DIALOG, Warszawa 2014. Paradowska, A., <i>Gramatyka języka koreańskiego z ćwiczeniami. Część 1, tom I</i>, Wydawnictwa Uniwersytetu Warszawskiego, Warszawa 2021.	
Informacje dodatkowe	Wymagane przedmioty poprzedzające (powiązania merytoryczne): WJK	
Kierunkowe efekty uczenia się (kody)	Przedmiotowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji osiągnięcia efektu uczenia się
WIEDZA		
K_W02	Zna podstawową terminologię nauk humanistycznych ze szczególnym uwzględnieniem lingwistyki i filologii.	Ocena pracy na zajęciach, ocena z
K_W02	Ma uporządkowaną wiedzę szczegółową z zakresu kulturoznawstwa i nauk społecznych ze szczególnym uwzględnieniem charakterystycznych zjawisk językowych w	

	różnych kulturach (głównie na przykładach języka koreańskiego).	testów, zaliczenie
K_W02	Zna i rozumie podstawowe metody analizy i interpretacji zjawisk kulturowych, jest świadomy różnic kulturowych społeczeństw i wynikających z nich problemów w komunikowaniu się ich przedstawicieli.	
K_W02	Ma świadomość kompleksowej natury języka (głównie w odniesieniu do języka koreańskiego), odmienności systemów gramatycznych oraz złożoności języka i historycznej zmienności jego znaczeń.	
UMIEJĘTNOŚCI		
K_U01	Potrafi korzystać z dostępnych źródeł, analizować i przetwarzać pozyskane z nich informacje.	Ocena pracy na zajęciach, ocena z testów, zaliczenie
K_U02	Potrafi w podstawowym stopniu porozumiewać się z wykorzystaniem różnych kanałów i technik komunikacyjnych w języku koreańskim.	
K_U11	Ma umiejętności językowe w zakresie kulturoznawstwa zgodne z wymaganiami określonymi dla poziomu A1 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego, dotyczy to szczególnie znajomości języka koreańskiego na poziomie podstawowym.	
K_U12	Potrafi odpowiednio określić priorytety służące realizacji określonego zadania.	
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_K01	Rozumie potrzebę uczenia się przez całe życie i zdobywania kompetencji językowej, zarówno w języku ojczystym, jak i obcym - koreańskim.	Ocena pracy na zajęciach, ocena z testów, zaliczenie
K_K02, K_K03	Potrafi współpracować w grupie studenckiej podejmując się realizacji różnorodnych zadań (w tym np. zadań językowych związanych ze wspólnymi wystąpieniami ustnymi, recytatorskimi, tłumaczeniowymi itp.).	
K_K03, K_K05	Jest świadom dylematów natury etycznej związanych z wykonywanym zawodem (w tym np. tłumacza, lektora języka itp.) i umie je rozstrzygać.	
K_K01, K_K03,	Jest świadomy własnej tożsamości kulturowej i ma poczucie odpowiedzialności za zachowanie dziedzictwa kulturowego zarówno na poziomie lokalnym, jak i w szerokiej	

K_K04, K_K05	perspektywie globalnej, rozumiejąc jednocześnie znaczenie relatywizmu kulturowego i akceptując odmienne zachowania społeczne oraz językowe przedstawicieli innych kultur.	
-----------------	---	--

Nazwa przedmiotu	Język koreański 2			
Kod	JKOR2	Liczba punktów ECTS		2
Osoba prowadząca	mgr Karolina Tarasiuk			
Rekomendowany semestr nauczania	VI (III rok, semestr letni)			
Liczba godzin w semestrze	Stacjonarne:	30	Niestacjonarne:	16
Forma zajęć	Ćwiczenia	Język wykładowy		Polski
Typ przedmiotu	Fakultatywny			
Forma zaliczenia	Zaliczenie			
Warunki zaliczenia	Testy cząstkowe i pisemne zaliczenie końcowe			
Cele przedmiotu	Zajęcia mają na celu pogłębić wiedzę zdobytą przez studentów na przedmiocie <i>Język koreański 1</i> (JKOR1). Na zajęciach w trybie stacjonarnym studenci poznają sposoby tworzenia koreańskich zdań przydawkowych oraz zdań wyrażających chęć zrobienia czegoś. Uzupełniają swój zasób słownictwa, jak również zaczynają orientować się w różnych kategoriach koreańskiej grzeczności językowej oraz opanowują umiejętność pisanie na klawiaturze koreańskiej. Na zajęciach w trybie niestacjonarnym studenci poznają nieoficjalny poziom grzeczności czasu teraźniejszego, czas przeszły, jak również sposób tworzenia zdań wynikowych. Poznają rodzime liczebniki koreańskie.			
Treści programowe	Studia stacjonarne: Zdania przydawkowe z użyciem przymiotników. Zdania przydawkowe z użyciem czasowników 1 - współczesność. Zdania przydawkowe z użyciem czasowników 2 - przeszłość. Zdania przydawkowe z użyciem czasowników 3 - przyszłość. Konstrukcja „chcę/chcesz zrobić”. Konstrukcja „nie chcę/chcesz zrobić”. Słownictwo pod egzamin TOPIK I. Honoryfikatywność ze względu na rozmówcę. Honoryfikatywność ze względu na bohatera wypowiedzi. Pisanie na klawiaturze koreańskiej.			

	Studia niestacjonarne: Rodzime liczebniki koreańskie. Poziomy grzeczności w języku koreańskim. Zdania rzeczownikowe w nieoficjalnym poziomie grzeczności czasu teraźniejszego. Zdania przymiotnikowe i czasownikowe w nieoficjalnym poziomie grzeczności czasu teraźniejszego. Wyjątki przymiotnikowe i czasownikowe w nieoficjalnym poziomie grzeczności czasu teraźniejszego. Syntetyczne przeczenie przymiotników i czasowników. Czas przeszły zdań rzeczownikowych, przymiotnikowych i czasownikowych. Zdania złożone – spójnik „więc”.	
Literatura podstawowa	Materiały autorskie	
Literatura uzupełniająca	Jang, S.W., Kim, S.G, Jeon, Y.C., Paradowska, A., Janasiak C., Nam, S.G., Chae, S.H., <i>Język koreański dla Polaków, część 1</i>, Wydawnictwo Bagijeong, Seul 2011. Jang, S.W., Kim, S.G, Jeon, Y.C., Paradowska, A., Huszcza R., Nam, S.G., Chae, S.H., <i>Język koreański dla Polaków, część 2</i>, Wydawnictwo Bagijeong, Seul 2011. Ogarek-Czój, H., Huszcza, R., Choi, G.Y., <i>Język koreański. Część I. Kurs podstawowy</i>, Wydawnictwo Akademickie DIALOG, Warszawa 2014. Ogarek-Czój, H., Huszcza, R., Choi, G.Y., <i>Język koreański. Część II. Kurs dla zaawansowanych</i>, Wydawnictwo Akademickie DIALOG, Warszawa 2004. Paradowska, A., <i>Gramatyka języka koreańskiego z ćwiczeniami. Część 1, tom I</i>, Wydawnictwa Uniwersytetu Warszawskiego, Warszawa 2021.	
Informacje dodatkowe	Wymagane przedmioty poprzedzające (powiązania merytoryczne): WJK, JKOR1	
Kierunkowe efekty uczenia się (kody)	Przedmiotowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji osiągnięcia efektu uczenia się
WIEDZA		

K_W02	Zna podstawową terminologię nauk humanistycznych ze szczególnym uwzględnieniem lingwistyki i filologii.	Ocena pracy na zajęciach, ocena z testów, zaliczenie
K_W02	Ma uporządkowaną wiedzę szczegółową z zakresu kulturoznawstwa i nauk społecznych ze szczególnym uwzględnieniem charakterystycznych zjawisk językowych w różnych kulturach (głównie na przykładach języka koreańskiego).	
K_W02	Zna i rozumie podstawowe metody analizy i interpretacji zjawisk kulturowych, jest świadomy różnic kulturowych społeczeństw i wynikających z nich problemów w komunikowaniu się ich przedstawicieli.	
K_W02	Ma świadomość kompleksowej natury języka (głównie w odniesieniu do języka koreańskiego), odmienności systemów gramatycznych oraz złożoności języka i historycznej zmienności jego znaczeń.	
UMIEJĘTNOŚCI		
K_U01	Potrafi korzystać z dostępnych źródeł, analizować i przetwarzać pozyskane z nich informacje.	Ocena pracy na zajęciach, ocena z testów, zaliczenie
K_U02	Potrafi w podstawowym stopniu porozumiewać się z wykorzystaniem różnych kanałów i technik komunikacyjnych w języku koreańskim.	
K_U11	Ma umiejętności językowe w zakresie kulturoznawstwa zgodne z wymaganiami określonymi dla poziomu A1 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego, dotyczy to szczególnie znajomości języka koreańskiego na poziomie podstawowym.	
K_U12	Potrafi odpowiednio określić priorytety służące realizacji określonego zadania.	
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_K01	Rozumie potrzebę uczenia się przez całe życie i zdobywania kompetencji językowej, zarówno w języku ojczystym, jak i obcym - koreańskim.	Ocena pracy na zajęciach, ocena z testów, zaliczenie
K_K02, K_K03	Potrafi współpracować w grupie studenckiej podejmując się realizacji różnorodnych zadań (w tym np. zadań językowych związanych ze wspólnymi wystąpieniami ustnymi, recytatorskimi, tłumaczeniowymi itp.).	

K_K03, K_K05	Jest świadom dylematów natury etycznej związanych z wykonywanym zawodem (w tym np. tłumacza, lektora języka itp.) i umie je rozstrzygać.	
K_K01, K_K03, K_K04, K_K05	Jest świadomy własnej tożsamości kulturowej i ma poczucie odpowiedzialności za zachowanie dziedzictwa kulturowego zarówno na poziomie lokalnym, jak i w szerokiej perspektywie globalnej, rozumiejąc jednocześnie znaczenie relatywizmu kulturowego i akceptując odmienne zachowania społeczne oraz językowe przedstawicieli innych kultur.	

Nazwa przedmiotu	Kobiety w kulturze Japonii			
Kod	KOJ	Liczba punktów ECTS		1
Osoba prowadząca	Jowita Piątkowska			
Rekomendowany semestr nauczania	VI (III rok, semestr letni)			
Liczba godzin w semestrze	Stacjonarne:	16	Niestacjonarne:	-
Forma zajęć	Wykład konwersatoryjny	Język wykładowy		Polski
Typ przedmiotu	Fakultatywny			
Forma zaliczenia	Zaliczenie			
Warunki zaliczenia	Aktywny udział w zajęciach, lektura tekstów, prezentacja			
Cele przedmiotu	Celem zajęć jest przedstawienie problematyki społecznej i kulturowej dotyczącej sytuacji kobiet w Japonii. Poprzez poznanie podstawowych narzędzi badawczych dotyczących japońskiego feminizmu i gender, uczestnicy i uczestniczki wykładu będą mogli przeprowadzić własną pracę badawczą w formie projektu i w sposób krytyczny przeanalizować wybrane zjawiska. Osoby studiujące poprzez czynny udział w wykładzie będą miały również możliwość poszerzenia wiedzy w zakresie własnych zainteresowań.			
Treści programowe	Wprowadzenie do teorii feministycznej. Zapoznanie z działalnością kobiet w sferze społecznej i kulturowej. Zapoznanie z japońskimi tekstami feministycznymi. Prezentowanie zdobytej wiedzy.			
Literatura podstawowa	Bullock, Julia C., Kano, A. i Welker, J. (2017). Rethinking Japanese Feminisms. Honolulu: University of Hawaii Press. Fujimura-Fanselow, K. (2024). Zmieniając Japonię: Jak feminizm i różnorodność wpływają na społeczeństwo. Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego. Mackie, V. (2003). Feminism in Modern Japan: Citizenship, Embodiment and Sexuality. Cambridge: Cambridge University Press Varley, P. (2006). Kultura Japońska. Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego.			

Literatura uzupełniająca		Hiratsuka, R. (2006). In the Beginning Woman Was the Sun: The Autobiography of a Japanese Feminist. New York: Columbia University Press. Ito, S. (2024). Czarna skrzynka. Warszawa: Tajfuny. Sievers, Sharon L. (1983). Flowers in Salt: The Beginnings of Feminist Consciousness in Modern Japan. Stanford: Stanford University Press.	
Informacje dodatkowe		-	
Kierunkowe efekty uczenia się (kody)	Przedmiotowe efekty uczenia się		Metody weryfikacji osiągnięcia efektu uczenia się
WIEDZA			
K_W01	Posiada wiedzę w zakresie historii japońskiego feminizmu.		Ocena z pracy zaliczeniowej
K_W02	Zna podstawowe teksty dotyczące sytuacji kobiet w Japonii.		
K_W03	Zna i rozumie podstawowe pojęcia związane ze społeczeństwem japońskim.		
UMIEJĘTNOŚCI			
K_U10	Potrafi przedstawić zdobytą wiedzę w formie prezentacji multimedialnej.		Ocena z pracy zaliczeniowej
K_U03	Potrafi zastosować zdobytą wiedzę i dokonać wnikliwej analizy wybranych zjawisk z zakresu nauk japonistycznych.		
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
K_K01	Czerpie inspiracje naukowe z własnego zakresu zainteresowań przy zachowaniu postawy krytycznej wobec świata.		Ocena z pracy zaliczeniowej
K_K05	Jest otwarty na komunikację w zakresie międzyplciowym i międzykulturowym.		

Nazwa przedmiotu	Komputerowa edycja obrazu			
Kod	KEO	Liczba punktów ECTS		2
Osoba prowadząca	mgr Maciej Pancześnik			
Rekomendowany semestr nauczania	IV (II rok, semestr letni)			
Liczba godzin w semestrze	Stacjonarne:	30	Niestacjonarne:	16
Forma zajęć	Ćwiczenia	Język wykładowy		Polski
Typ przedmiotu	Obowiązkowy			
Forma zaliczenia	Zaliczenie			
Warunki zaliczenia	Przygotowanie projektu zaliczeniowego na podstawie przedstawionych narzędzi			
Cele przedmiotu	Zapoznanie studentów z dostępnymi narzędziami do edycji obrazu; przekazanie umiejętności korekcji różnych aspektów obrazu przy pomocy tych narzędzi			
Treści programowe	Studia stacjonarne Przedstawienie, omówienie i użycie edytorów graficznych Zrozumienie i stosowanie odpowiednich formatów graficznych Przycinanie i kadrowanie obrazu. Dostosowywanie materiałów do oczekiwanego formatu. Odcienie, edycja barw i krótkie wprowadzenie do teorii kolorów Dodawanie elementów i grafik do obrazu; Tworzenie elementów przy pomocy narzędzi generatywnych. Podstawy typografii: tworzenie własnego fonta Warstwy obrazu oraz transparentne tło; Ustawienia transparentności Łączenie obrazów; Tworzenie kolażu Maski i narzędzia selekcji Nakładanie filtrów i efektów Retusz: Usuwanie zbędnych elementów; Korekcja przy pomocy narzędzi sztucznej inteligencji; Rozwarstwienie, technika Dodge & Burn Poprawa jakości obrazu			

	Studia niestacjonarne Przedstawienie i użycie edytorów graficznych; stosowanie odpowiednich formatów graficznych Proste operacje edytorskie: przycinanie, kadrowanie, dodawanie nowych elementów Odcienie, edycja barw i krótkie wprowadzenie do teorii kolorów Podstawy typografii: tworzenie własnego fonta Warstwy obrazu oraz transparentne tło; Ustawienia transparentności; Łączenie obrazów Maski, narzędzia selekcji, filtry i efekty Retusz: Usuwanie zbędnych elementów; Korekcja przy pomocy narzędzi sztucznej inteligencji; Rozwarstwienie, technika Dodge & Burn	
Literatura podstawowa	Computer Graphics: Theory and Applications - T.L. Kunii Photo Editing - Margaret Brown · 2016	
Literatura uzupełniająca	Photoshop CS3/CS3 PL. Kanały i maski https://www.adobe.com/acrobat/hub/guide-to-image-file-formats.html https://www.elegantthemes.com/blog/tips-tricks/create-your-own-font https://www.squareshot.com/post/complete-guide-to-product-photo-retouching	
Informacje dodatkowe	-	
Kierunkowe efekty uczenia się (kody)	Przedmiotowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji osiągnięcia efektu uczenia się
WIEDZA		
K_W07	Zna i rozumie podstawowe pojęcia i zasady z zakresu ochrony własności intelektualnej i prawa autorskiego. Zna uprawnienia twórcy i obowiązki osób korzystających z cudzej własności intelektualnej. Zna terminy z zakresu prawa autorskiego. Rozumie kwestie dozwolonego użytku publicznego i prywatnego. Rzetelnie przywołuje źródła wykorzystywane we własnej pracy i swoich projektach oraz wie, które elementy może wykorzystać we własnym projekcie a które są chronione prawnie.	Ocena z zaliczenia projektem

K_W08	W podstawowym zakresie jest zaznajomiony z realiami rynkowymi, w których może prowadzić indywidualną działalność zarobkową. Jest świadomy dostępnych kierunków, które prowadzą do odnalezienia się na rynku pracy.	
UMIEJĘTNOŚCI		
K_U02	Potrafi korzystać z nowoczesnych technik pracy informacyjno-komunikacyjnej (metody i narzędzia audiowizualnego opracowania danych, komputer jako edytor, elektroniczne środki zapisu i przetwarzania obrazu itp.) w celu przygotowania odpowiednich grafik.	Ocena z zaliczenia projektem
K_U05	Potrafi przeprowadzić krytyczną analizę zjawiska z zakresu nowych mediów. Dostrzega relację między współczesną techniką, sztuką, modami a relacjami społecznymi. Potrafi dostosować formę i treść swoich materiałów by wywołać odpowiedni efekt u odbiorcy.	
K_U10	Ma opanowane wybrane nowoczesne systemy prezentacji multimedialnej. Potrafi w prosty, wygodny oraz dostępny sposób zaprezentować przygotowane treści.	
K_U14	Umie kompetentnie szukać zastosowań praktycznych dla swojej wiedzy w postaci pracy zawodowej. Potrafi rozwiązać napotymane problemy graficzne bez potrzeby omijania ich.	
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_K01	Jest samokrytyczny w odniesieniu do własnych kompetencji, jak również potrafi krytycznie ocenić przekazywane treści (np. medialne). Uznając równoprawność odmiennych stanowisk, potrafi dokonywać ich wartościowania i selekcji, a także zasięgać opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemu.	Ocena pracy na zajęciach

Nazwa przedmiotu	Komputerowe edytorstwo tekstów			
Kod	KET	Liczba punktów ECTS		2
Osoba prowadząca	Studia stacjonarne: mgr Marcin Chmielnicki Studia niestacjonarne: Jakub Wagner, mgr Wiktoria Kubica			
Rekomendowany semestr nauczania	I (I rok, semestr zimowy)			
Liczba godzin w semestrze	Stacjonarne:	30	Niestacjonarne:	16
Forma zajęć	Ćwiczenia	Język wykładowy		Polski
Typ przedmiotu	Obowiązkowy			
Forma zaliczenia	Zaliczenie			
Warunki zaliczenia	Uzyskanie 50% maksymalnie możliwej do zdobycia liczby punktów za zadania praktyczne realizowane w ramach ćwiczeń.			
Cele przedmiotu	Studia stacjonarne Podczas zajęć studenci poznają podstawy zasad typografii (rodzaj czcionek, zastosowanie określonych krojów). Poznają techniki składania różnych form dokumentów: od prostych ulotek, broszur, po dłuższe prace charakteryzujące się określonymi elementami składowymi (prace inżynierskie, magisterskie) czy prezentacje multimedialne. Wszystkie omawiane zagadnienia ćwiczone są w praktyce z zastosowaniem najpopularniej używanego edytora, jakim jest Microsoft Word i Microsoft Power Point. Studia niestacjonarne Studenci zaczynają od zapoznaniem się z zasadami korzystania z systemu uczelnianego: poprzez logowanie do systemów PJATK po korzystanie z dostępnych dla nich programów (przede wszystkim ze środowiska Microsoft). Podczas zajęć studenci poznają podstawy zasad typografii (rodzaj czcionek, zastosowanie określonych krojów). Poznają techniki składania różnych form dokumentów: od prostych ulotek, broszur, po dłuższe prace charakteryzujące się określonymi elementami składowymi (prace inżynierskie, magisterskie) czy prezentacje multimedialne. W pracy będą korzystać z programu Microsoft Word. Studenci nauczą się korzystania z narzędzi takich jak Canva oraz WordPress. Zostaną zapoznani ze środowiskiem			

	Google przez korzystanie z narzędzi takich jak Google Docs, Google Sheets, Google Slides oraz Google Drive.
Treści programowe	Studia stacjonarne Rekonesans: sprawdzenie aktualnych umiejętności edytorskich studentów. Wprowadzenie poprawnego znaczenia pojęcia akapit i konsekwencji z tego wynikających. Czy w ogóle potrzebujemy jakichkolwiek zasad typograficznych? Rodzaje i zastosowanie określonych typów czcionek. Znaki diakrytyczne, piktogramy, symbole. Białe znaki, cztery „minusy” i ich zastosowania, rodzaje „enterów” i ich zastosowanie. Poprawne sposoby wyróżniania fragmentów tekstu. Organizacja tekstu: tytuły, śródtytuły. Sposoby formatowania akapitów, interlinia, wdowy, sieroty. Omówienie typowych błędów podczas składania dłuższych form tekstowych. Malarz formatów. Tabulatory. Wykorzystanie znaków wiodących. Tabele. Klasyczne wykorzystanie tabel. Formatowanie komórek. Zastosowanie tabulatorów w tabelach. Tabele. Niestandardowe wykorzystanie tabel w dokumentach. Wyliczenia (akapitowe, jednozdaniowe, wielozdaniowe). Zasady dotyczące składania wyliczeń. Wyliczenia hierarchiczne. Zasady składania wyliczeń hierarchicznych. Paginy. Paginy żywe. Podział dokumentu na sekcje. Nagłówki i stopki. Spisy treści, literatury. Sposoby składania bibliografii w pracach licencjackich. Wykorzystanie sekcji do składania tekstów z różną liczbą kolumn. Prezentacje multimedialne. Wzorce slajdów. Prezentacje multimedialne. Zasady projektowania i omówienie zasad składania prezentacji. Studia niestacjonarne Podstawy używania komputerów w sieci PJATK; logowanie do komputera i innych systemów PJATK.

	Wprowadzenie do edycji tekstu z elementami gramatyki polskiej; zastosowanie akapitu i linijki w edytorze tekstowym. Wykorzystanie symboli w edycji tekstu zgodnie z gramatyką języka polskiego. Sposoby wyróżnienia tekstu. Tworzenie i zastosowanie tabel w edycji tekstu; wykorzystanie narzędzia malarz formatów. Tworzenie ulotek, broszur i plakatów informacyjnych za pomocą narzędzia Canva. Wykorzystanie narzędzi Google w pracy biurowej: Google Sheets, Google Docs, Google Slides, Google Drive. Zarządzanie treścią na stronie typu open source: WordPress.
Literatura podstawowa	Cendrowska D., <i>Zrób to lepiej! O sztuce komputerowego składu tekstu</i>, PWN, Warszawa 2006 Williams R., <i>Mistrzowskie stosowanie czcionek. Jak to zrobić?</i>, Helion, Gliwice 2003 Murray K., <i>Microsoft Word 2010 PL. Praktyczne podejście</i>, Helion, Gliwice 2011
Literatura uzupełniająca	Dziewoński M., <i>OpenOffice 2.0 PL</i>, Helion, Gliwice, 2005 Mendrala D., Szeliga M., <i>ABC systemu Windows 10</i>, Helion, Gliwice 2015. Brett H., <i>Korzystanie z usług Microsoft Office 365. Prowadzenie małej firmy w chmurze</i>, Promise, Warszawa, 2012
Informacje dodatkowe	W jakiego typu firmach będą potrzebne umiejętności nabyte w trakcie zajęć: Wiedza zdobyta w ramach przedmiotu może być wykorzystywana we wszystkich firmach wykorzystujących do pracy komputery. Zdobyte umiejętności podstawowej edycji tekstu umożliwiają edycję dokumentów tekstowych o krótszej (broszura, ulotka, plakat) lub dłuższej (np. tekst literacki) formie. Studenci mogą wykorzystać znajomość środowiska Google i Microsoft. W jakich zawodach wiedza i umiejętności są istotne: Asystent, programista, administrator systemów, analityk, dowolne stanowisko wykorzystujące pakiety biurowe.
Kierunkowe efekty	Przedmiotowe efekty uczenia się Metody weryfikacji osiągnięć

uczenia się (kody)		efektu uczenia się
WIEDZA		
K_W07	Studenci dysponują wiedzą w zakresie poprawnego składania różnego typu prac oraz szczególnych elementów składowych dokumentów.	Ocena wykonanych zadań
UMIEJĘTNOŚCI		
K_U02, K_U10	Studenci znają zasady dotyczące poprawnie złożonych prezentacji multimedialnych i potrafią przygotować prezentację nt. własnego projektu zaliczeniowego	Ocena wykonanych zadań
K_U02, K_U10	Studenci dysponują umiejętnością zastosowania właściwych czcionek w różnych formach dokumentów i prezentacji.	
K_U02, K_U09	Poprawnie składają akapity, tytuły i aranżują przestrzeń pomiędzy nimi.	
K_U02, K_U09	Potrafią korzystać z właściwych narzędzi do składania poszczególnych elementów tekstu takich jak tabele, wyliczenia, spis treści, nagłówki, stopki	
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_K01	Studenci potrafią wybrać istotne treści do projektowanej pracy, która wymaga obróbki tekstu.	Ocena wykonanych zadań
K_K01	Studenci doceniają wartość dobrze złożonych dokumentów, tekstów, książek w życiu społecznym i komunikacji pomiędzy pracownikami różnego szczebla	

Nazwa przedmiotu	Komputerowe edytorstwo tekstów japońskich			
Kod	KEJ	Liczba punktów ECTS		2
Osoba prowadząca	mgr Karolina Tarasiuk			
Rekomendowany semestr nauczania	II (I rok, semestr letni)			
Liczba godzin w semestrze	Stacjonarne:	30	Niestacjonarne:	16
Forma zajęć	Ćwiczenia	Język wykładowy		Polski
Typ przedmiotu	Obowiązkowy			
Forma zaliczenia	Zaliczenie			
Warunki zaliczenia	Testy cząstkowe i zaliczenie końcowe.			
Cele przedmiotu	Zajęcia mają na celu nauczanie studentów posługiwania się japońskim komputerem i oprogramowaniem. Umożliwiają opanowanie w wystarczającym stopniu japońskiej edycji tekstu oraz pozwalają studentom osiągnąć niezbędną wiedzę, aby umieć dostosować własne komputery do potrzeb pracy na japońskim tekście. Studenci powinni umieć sporządzić w edytorze tekst japoński zarówno w układzie poziomym jak i pionowym. Potrafią naprzemiennie posługiwać się wszystkimi systemami pisma japońskiego, a także łączyć tekst japoński z tekstem zapisanym alfabetem łacińskim i polskim. Studenci poznają charakterystyczne pojęcia i skróty klawiszowe japońskiego edytora tekstu oraz funkcje klawiszy typowych dla klawiatury japońskiej. Efektem zajęć powinna być kompleksowa umiejętność pracy nad drukowanym tekstem japońskim.			
Treści programowe	Studia stacjonarne Wprowadzenie techniczne. Jak dostosować komputer do pracy na tekście japońskim. Omówienie oprogramowania i sposób instalacji. Charakterystyka japońskiego tekstu drukowanego – wstęp. Wprowadzenie podstawowych technik i omówienie funkcji klawiatury japońskiej. Pisanie prostych słów japońskich – konwersja znaków alfabetu łacińskiego na <i>hiraganę</i> . Pisanie prostych słów japońskich – konwersja znaków alfabetu łacińskiego na <i>katakanę</i> . Omówienie różnic zastosowania <i>hiragany</i> i <i>katakany</i> .			

	Pisanie <i>hiraganą</i> skomplikowanych wyrazów japońskich, stosowanie zasad ortograficznych. Pisanie trudnych zapożyczeń <i>katakaną</i>. Pisanie dłuższego tekstu sylabariuszami w układzie poziomym. Wprowadzenie do pisania ideogramów. Konwersja alfabetu łacińskiego oraz sylabariuszy japońskich na ideogramy japońskie i odwrotnie. Pisanie podstawowych słów ideogramami. Korzystanie z wirtualnej „tablicy do rysowania”, wprowadzanie i wyszukiwanie pożądaných symboli. Odnajdowanie „czytań” znaków. Pisanie tekstu japońskiego w układzie poziomym przy użyciu wszystkich systemów pisma. Wprowadzenie do pisania tekstu w układzie pionowym. Omówienie zasad i typowych problemów. Mieszanie układu tekstu poziomego i pionowego w jednym dokumencie. Korzystanie z funkcji „text box”. Tworzenie tabeli służących do wypełniania przy użyciu języka japońskiego zarówno w układzie poziomym jak i pionowym. Pisanie tekstu z pomniejszonymi znakami japońskimi (tzw. <i>ruby</i>) nad wersem – w poziomie i w pionie. Korzystanie z japońskich stron i słowników internetowych (np. typu „on-line”). Przypomnienie zasad poszanowania prawa autorskiego. Tworzenie slajdów do prezentacji (np. w programie <i>Word</i> lub <i>Power Point</i>) z wykorzystaniem języka japońskiego. Kompleksowa obróbka tekstu japońskiego, wyszukiwanie i korygowanie „błędów literowych”, wprowadzanie znaków dodatkowych i zmienianie kroju czcionki japońskiej. Studia niestacjonarne Wprowadzenie techniczne. Jak dostosować komputer do pracy na tekście japońskim. Omówienie oprogramowania i sposób instalacji. Charakterystyka japońskiego tekstu drukowanego – wstęp. Wprowadzenie podstawowych technik i omówienie funkcji klawiatury japońskiej. Pisanie prostych słów japońskich – konwersja znaków alfabetu łacińskiego na <i>hiraganę</i> i <i>katakanę</i>. Pisanie dłuższego tekstu sylabariuszami w układzie poziomym.
--	---

	Wprowadzenie do pisania ideogramów. Konwersja alfabetu łacińskiego oraz sylabariuszy japońskich na ideogramy japońskie i odwrotnie. Pisanie podstawowych słów ideogramami. Wprowadzenie do pisania tekstu w układzie pionowym. Omówienie zasad i typowych problemów. Mieszanie układu tekstu poziomego i pionowego w jednym dokumencie. Korzystanie z funkcji „text box”. Pisanie tekstu z pomniejszonymi znakami japońskimi (tzw. <i>ruby</i>) nad wersem – w poziomie i w pionie. Kompleksowa obróbka tekstu japońskiego, wyszukiwanie i korygowanie „błędów literowych”, wprowadzanie znaków dodatkowych i zmienianie kroju czcionki japońskiej.	
Literatura podstawowa	Materiały autorskie. Krassowska-Mackiewicz, E., <i>Pismo japońskie. Metody transkrypcji</i>, PJWSTK, Warszawa, 2003.	
Literatura uzupełniająca	-	
Informacje dodatkowe	-	
Kierunkowe efekty uczenia się (kody)	Przedmiotowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji osiągnięcia efektu uczenia się
WIEDZA		
K_W01	Zna podstawową terminologię nauk humanistycznych oraz podstawowe słownictwo i zagadnienia związane z informatyką i komputerową edycją tekstu japońskiego.	ocena z testów, zaliczenie
K_W07	Zna i rozumie podstawowe pojęcia i zasady z zakresu ochrony własności intelektualnej i prawa autorskiego.	
UMIEJĘTNOŚCI		
K_U02, K_U06	Potrafi korzystać z dostępnych źródeł elektronicznych, analizować i przetwarzać pozyskane z nich informacje. Potrafi czytać i sporządzać teksty w języku japońskim przy wykorzystaniu technik komputerowych i internetu.	ocena z testów, zaliczenie

K_U02, K_U08, K_U09	Potrafi porozumiewać się z wykorzystaniem różnych kanałów i technik komunikacyjnych w języku japońskim ze szczególnym uwzględnieniem nowoczesnych technik komputerowych.	
K_U01, K_U02	Posiada umiejętność przygotowania akademickich prac pisemnych (sporządzonych technikami komputerowymi) w języku polskim oraz w języku japońskim. Ma umiejętność wykorzystywania japońskich źródeł drukowanych i elektronicznych.	
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_K01	Rozumie potrzebę uczenia się przez całe życie ze szczególnym naciskiem na konieczność pogłębiania znajomości języka japońskiego i rozwijania umiejętności korzystania ze współczesnych technik komputerowych.	ocena z testów, zaliczenie
K_K01	Potrafi odpowiednio określić priorytety, narzucić sobie właściwe dla siebie tempo i organizację pracy (w zakresie poznawania komputerowych technik japońskiej edycji tekstu) służące realizacji określonego zadania.	
K_K03	Jest świadom dylematów natury etycznej związanych z wykonywanym zawodem (w tym np. tłumacza, lektora języka itp.) i umie je rozstrzygać. Jest świadom korzyści i zagrożeń, jakie niesie ze sobą korzystanie z technik komputerowych i komunikacji internetowej.	

Nazwa przedmiotu	Komunikowanie międzykulturowe cz. I			
Kod	KOM1	Liczba punktów ECTS		2
Osoba prowadząca	mgr Ewa Krassowska-Mackiewicz			
Rekomendowany semestr nauczania	Studia stacjonarne: IV (II rok sem. letni) Studia niestacjonarne: V (III rok, sem. zimowy)			
Liczba godzin w semestrze	Stacjonarne:	30	Niestacjonarne:	16
Forma zajęć	Wykład konwersatoryjny	Język wykładowy		Polski
Typ przedmiotu	Obowiązkowy			
Forma zaliczenia	Zaliczenie			
Warunki zaliczenia	Testy i prace pisemne			
Cele przedmiotu	Zajęcia mają na celu przedstawienie studentom problemów w kontaktach przedstawicieli różnych kręgów kulturowych, ze szczególnym uwzględnieniem różnic w komunikowaniu się Polaków i Japończyków. Omówione zostaną zagadnienia związane z pojęciem kultury, tożsamości, genezy i funkcjonowania stereotypów, różnic wynikających z odmiennego postrzegania świata w różnych kręgach kulturowych, funkcji języka itp. Zaprezentowane będą studentom główne teorie E. Halla, E. Sapira, B. L. Whorfa, G. Hofstede, B. Gydykusta odnoszące się do pojęć kultury, postrzegania rzeczywistości, relatywizmu kulturowego, funkcji języka w procesie komunikowania itp. Omówione będą między innymi pojęcia: kultury nisko- i wysokokontekstowej, dystansu władzy, aktu komunikacji. Osobne miejsce zajmie także tematyka komunikowania się Japończyków z obcokrajowcami, różnic w komunikowaniu się kobiet i mężczyzn w Japonii, mowa ciała Japończyków. Zajęcia mają uświadomić studentom przynależność do ich własnej kultury i uwrażliwić ich na wszelkie odmienne zachowania przedstawicieli kultury obcej. Jednocześnie założeniem zajęć jest pobudzenie świadomości istnienia w społeczeństwie uprzedzeń w stosunku do obcych narodowości i wartości, a jednocześnie próba ich wyeliminowania w zachowaniach studentów na kierunku „Kulturoznawstwo”. Zajęcia mają na celu propagowanie zasady akceptowania odmienności kulturowych i rozumienia bądź poszukiwania tych różnic. Założenie to ma się przyczynić do lepszego zrozumienia kultury, której języka studenci się uczą i			

	sprawniejszej potem komunikacji, prawidłowych zachowań w kontaktach z jej przedstawicielami.
Treści programowe	Studia stacjonarne Wprowadzenie do przedmiotu. Co to jest kultura. Omówienie definicji „kultura” w różnych aspektach. Proces inkulturacji. Co to jest tożsamość. Omówienie zagadnienia tożsamości kulturowej. Kultura a postrzeganie świata. System wartości Japończyków. Definiowanie japońskich pojęć odnoszących się do obowiązku, wdzięczności i zależności: on, gimu, giri, kansha, omoiari itp. Omówienie różnic z postrzeganiu kolorów i definiowaniu smaków przez Japończyków i Polaków. Teoria Sapira-Whorfa. Kultura a czas i przestrzeń. Czas linearny, elastyczny i cykliczny. Przestrzeń w kulturze japońskiej. Kultura a zachowanie. Indywidualizm i kolektywizm (Hofstede). Dystans władzy. Unikanie niepewności. Męskość i kobiecość kultury. Co o kulturze mówią japońskie przysłowia. Zestawienie kilkudziesięciu przysłów japońskich i próba ich analizy. Co to jest akt komunikacji. Elementy i czynniki wpływające na pomyślny przebieg aktu komunikowania. Warsztaty komunikatywności - realizowanie różnorodnych aktów komunikowania się. Mowa niewerbalna Japończyków. Zestawienie ok. 70 gestów japońskich. Znaczenie i rola wyglądu zewnętrznego (ubioru, fryzury) w mowie niewerbalnej. Analiza materiału video. Porównanie CV Japończyka i Polaka – cechy i wartości „dobrego pracownika” w firmie polskiej i japońskiej – ćwiczenie autoprezentacji, pisanie życiorysu. Jak nas widzą? Co sądzi o Polakach świat? Jak my widzimy obcokrajowców? Stereotypy i uprzedzenia. Relatywizm kulturowy. Język a komunikowanie się. Kultury wysokokontekstowe i niskokontekstowe (E. Hall). Analiza przykładów. Style i sposoby komunikowania się (Gudykunst). Styl rozwinięty, styl kontekstowy, styl osobisty itd. Porównanie sposobów komunikowania się Polaków i Japończyków. Wyjaśnienie terminów „honne”, „tatemaie”, „soto” i „uchi” itp. Omówienie typowych japońskich zachowań w kontaktach interpersonalnych, w tym biznesowych, i znaczenia wybranych aktów komunikacyjnych.

	Znaczenie ciszy i patrzenia w oczy w kulturze japońskiej. Co Japończyków zaskakuje w zachowaniu Polaków. Paralingwistyczne japońskie środki językowe. Rola i znaczenie w komunikowaniu. Analiza przykładowego fragmentu filmowego. Wyrazy i zwroty tabu w kulturze japońskiej. Przesady i zakazane sformułowania np. podczas ślubów, pogrzebów, w okresie egzaminów szkolnych itp. Symbolika słów tabu. Studia niestacjonarne Wprowadzenie do przedmiotu. Co to jest kultura. Omówienie definicji „kultura” w różnych aspektach. Proces inkulturacji. Co to jest tożsamość. Omówienie zagadnienia tożsamości kulturowej. Kultura a postrzeganie świata. System wartości Japończyków. Definiowanie japońskich pojęć odnoszących się do obowiązku, wdzięczności i zależności: on, gimu, giri, kansha, omoiyari itp. Omówienie różnic z postrzeganiem kolorów i definiowaniu smaków przez Japończyków i Polaków. Teoria Sapira-Whorfa. Kultura a czas i przestrzeń. Czas linearny, elastyczny i cykliczny. Przestrzeń w kulturze japońskiej. Kultura a zachowanie. Indywidualizm i kolektywizm (Hofstede). Dystans władzy. Unikanie niepewności. Męskość i kobiecość kultury. Język a komunikowanie się. Kultury wysokokontekstowe i niskokontekstowe (E. Hall). Analiza przykładów. Style i sposoby komunikowania się (Gudykunst). Styl rozwinięty, styl kontekstowy, styl osobisty itd. Porównanie sposobów komunikowania się Polaków i Japończyków. Wyjaśnienie terminów „honne”, „tatemaie”, „soto” i „uchi” itp. Mowa niewerbalna Japończyków. Zestawienie ok. 70 gestów japońskich. Znaczenie i rola wyglądu zewnętrznego (ubioru, fryzury) w mowie niewerbalnej. Analiza materiału video. Wyrazy i zwroty tabu w kulturze japońskiej. Przesady i zakazane sformułowania np. podczas ślubów, pogrzebów, w okresie egzaminów szkolnych itp. Symbolika słów tabu.
Literatura podstawowa	R. Benedict, Chryzantema i miecz. Wzory kultury japońskiej, Warszawa 1999 T. Sugiyama Lebra, Japanese Patterns of Behaviour, Hawaii 1976 M. Szopski, Komunikowanie międzykulturowe, Warszawa 2005

Literatura uzupełniająca	Adler, Rosenfeld, Proctor, Relacje interpersonalne, Poznań 2006 M. Bugajski, Język w komunikowaniu, Warszawa 2006 W. B. Gudykunst, T. Nishida, „Ibunkakan Komunikēshon Nyūmon” (Wstęp do komunikacji międzykulturowej), Tokio 2002 E. T. Hall, Ukryty Wymiar, Warszawa 1966 E. T. Hall, Bezgłośny język, Warszawa 1987 G. Hofsteede, Kultury i organizacje: Zaprogramowanie umysłu, Warszawa 2000 E. Sapir, Kultura, język, osobowość, Warszawa 1978 B. Lee Whorf, Język, myśl i rzeczywistość, Warszawa 1982 D. Hałasa, Życie codzienne w Tokio, Dialog, Warszawa 2004. E. Lipniacka, Pōrandojin-no makka-na honto (Cała prawda o Polakach), Macmillan Language House, Tokio 2000.	
Informacje dodatkowe	-	
Kierunkowe efekty uczenia się (kody)	Przedmiotowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji osiągnięcia efektu uczenia się
WIEDZA		
K_W01, K_W02, K_W05	Zna podstawową terminologię i ma uporządkowaną wiedzę szczegółową z zakresu kulturoznawstwa i nauk społecznych ze szczególnym uwzględnieniem kultury Japonii. Zna i rozumie podstawowe metody analizy i interpretacji zjawisk kulturowych, jest świadomy różnic kulturowych społeczeństw i wynikających z nich problemów w komunikowaniu się ich przedstawicieli.	Ocena z testów
K_W03	Rozumie mechanizmy i zasady funkcjonowania kultury Japonii, zna najważniejsze aktualne zjawiska społeczno-kulturowe	
K_W06	Rozumie dylematy współczesności związane z takimi procesami, jak globalizacja, stosunek do Innego itp.	
K_W07	Zna i rozumie podstawowe pojęcia i zasady z zakresu ochrony własności intelektualnej i prawa autorskiego	
UMIEJĘTNOŚCI		

K_U01	W oparciu o posiadaną wiedzę umie identyfikować wartości badania zagadnienia z obszaru zjawisk społecznych i kulturowych. Potrafi przeprowadzić ich kompetentną analizę, wykorzystując właściwe źródła i odpowiednie metody i narzędzia badawcze z zakresu nauk o kulturze.	Test
K_U07	Umie operować japońską terminologią stosowaną w odniesieniu do zjawisk społeczno-kulturowych oraz do treści stanowiących o specyfice japońskiego życia społecznego.	Test
K_U08	Ma podstawową orientację w kwestii zasad prowadzenia konwersacji (debata, negocjacje) z rozmówcami japońskimi. Potrafi porozumiewać się z osobami reprezentującymi podobny obszar kompetencji.	Ocena z testów
K_K09	Umie brać udział w debatach w języku polskim i wypowiadać się poprawnie w mowie i piśmie; zna elementarne wymogi dotyczące redagowania tekstów, potrafi wstępnie przygotowywać je do druku i in	Praca na zajęciach
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_K01	Jest samokrytyczny w odniesieniu do własnych kompetencji, ma świadomość własnej tożsamości, potrafi krytycznie ocenić przekazywane treści, dostrzega i rozumie stałą potrzebę poznawania różnic kulturowych.	Ocena z testów
K_K03	Jest świadomy własnej tożsamości kulturowej i ma poczucie odpowiedzialności za zachowanie dziedzictwa kulturowego zarówno na poziomie lokalnym, jak i w szerokiej perspektywie globalnej, rozumiejąc jednocześnie znaczenie relatywizmu kulturowego i akceptując odmienne zachowania społeczne przedstawicieli innych kultur (ze szczególnym uwzględnieniem kultury Japonii)	Ocena z testów
K_K05	Jest wdrożony do uczestnictwa w życiu kulturalnym. Umie kreatywnie brać udział w jego różnorodnych formach.	Praca na zajęciach

Nazwa przedmiotu	Komunikowanie międzykulturowe cz. II			
Kod	KOM2	Liczba punktów ECTS		2
Osoba prowadząca	mgr Ewa Krassowska-Mackiewicz			
Rekomendowany semestr nauczania	Studia stacjonarne: V (III rok sem. zimowy) Studia niestacjonarne: VI (III rok, sem. letni)			
Liczba godzin w semestrze	Stacjonarne:	30	Niestacjonarne:	16
Forma zajęć	Wykład konwersatoryjny	Język wykładowy		Polski
Typ przedmiotu	Obowiązkowy			
Forma zaliczenia	Zaliczenie			
Warunki zaliczenia	Testy i prace pisemne			
Cele przedmiotu	Zajęcia mają na celu przedstawienie studentom problemów w kontaktach przedstawicieli różnych kręgów kulturowych, ze szczególnym uwzględnieniem różnic w komunikowaniu się Polaków i Japończyków. Omówione zostaną zagadnienia związane z pojęciem kultury, tożsamości, genezy i funkcjonowania stereotypów, różnic wynikających z odmiennego postrzegania świata w różnych kręgach kulturowych, funkcji języka itp. Zaprezentowane będą studentom główne teorie E. Halla, E. Sapira, B. L. Whorfa, G. Hofstede, B. Gydykusta odnoszące się do pojęć kultury, postrzegania rzeczywistości, relatywizmu kulturowego, funkcji języka w procesie komunikowania itp. Omówione będą między innymi pojęcia: kultury nisko- i wysokokontekstowej, dystansu władzy, aktu komunikacji. Osobne miejsce zajmie także tematyka komunikowania się Japończyków z obcokrajowcami, różnic w komunikowaniu się kobiet i mężczyzn w Japonii, mowa ciała Japończyków. Zajęcia mają uświadomić studentom przynależność do ich własnej kultury i uwrażliwić ich na wszelkie odmienne zachowania przedstawicieli kultury obcej. Jednocześnie założeniem zajęć jest pobudzenie świadomości istnienia w społeczeństwie uprzedzeń w stosunku do obcych narodowości i wartości, a jednocześnie próba ich wyeliminowania w zachowaniach studentów na kierunku „Kulturoznawstwo”. Zajęcia mają na celu propagowanie zasady akceptowania odmienności kulturowych i rozumienia bądź poszukiwania tych różnic. Założenie to ma się przyczynić do lepszego zrozumienia kultury, której języka studenci się uczą i			

	sprawniejszej potem komunikacji, prawidłowych zachowań w kontaktach z jej przedstawicielami.
Treści programowe	Studia stacjonarne Japońska kultura przeprosin – znaczenie i geneza japońskich zwrotów grzecznościowych. Przetłumaczyć „nieprzetłumaczalne” – słowa i wyrażenia japońskie, które trudno przetłumaczyć na inny język. Problemy tłumacza – na przykładzie materiału filmowego. Kompetencja językowa – omówienie zagadnień związanych ze sprawnością komunikacyjną w języku rodzimym (polskim) i obcym na przykładzie komunikacji mailowej studentów. Grzeczność językowa – polska i japońska – mowa „keigo” itp. (R. Grzegorzczkowska, R. Huszcza) Strategie i szablony aktów komunikowania się w języku japońskim – analiza takich aktów mowy jak: przeprosiny, prośby, podziękowania, pozdrowienia itp. Szablony aktów mowy w biznesie w Japonii. Humor japoński – prezentacja najbardziej typowych form satyrycznych (konto, manzai, rakugo) i próba interpretacji japońskiego humoru. Warsztaty z tłumaczenia żartów językowych z japońskiego na polski i odwrotnie. Japońska kultura prezentów – znaczenie i rodzaj „daru” w Japonii. Omówienie typowych okoliczności związanych z ofiarowaniem i opakowywaniem prezentów. Znaczenie symboli, wzorów i kolorów w kulturze japońskiej. Symbole szczęścia, bogactwa, zdrowia i długowieczności. Omówienie na przykładzie chust furoshiki i tradycyjnych kimon. Japoński dress code – omówienie zagadnień związanych z modą, ubiorem prywatnym, szkolnymi mundurkami, uniformami służbowymi itp. Japońska hierarchia miejsc w pomieszczeniach i pojazdach – omówienie przykładów dnia codziennego i sytuacji biznesowych. Etykieta przy japońskim stole – omówienie właściwych zachowań i typowych błędów. Wyjaśnienie zasad związanych z prawidłową konsumpcją poszczególnych potraw japońskich i napojów. Zasady konsumpcji poszczególnych potraw kuchni japońskiej, posługiwania się pałeczkami – wizyta w japońskiej restauracji – omówienie i podsumowanie spostrzeżeń.

	Savoir vivre – przykłady polskiej etykiety i japońskich dobrych obyczajów – porównanie Japońska elegancja – omówienie niektórych aspektów japońskiej grzeczności i elegancji oraz ich roli w kontaktach prywatnych i biznesowych Wyrazy i zwroty japońskie określające charakterystyczne zjawiska w kulturze japońskiej oraz relacje międzyludzkie, np.: iwakan, gaijinkusai, aimai, ikigai, meue, meshita, konkyo, aizuchi, amai, en, gamanzuyoi, kūki-o yomu itp. (Lafayette De Mente) Studia niestacjonarne Japońska kultura przeprosin – znaczenie i geneza japońskich zwrotów grzecznościowych. Grzeczność językowa – polska i japońska – mowa „keigo”. Przetłumaczyć „nieprzetłumaczalne” – słowa i wyrażenia japońskie, które trudno przetłumaczyć na inny język. Problemy tłumacza – na przykładzie materiału filmowego. Humor japoński – prezentacja najbardziej typowych form satyrycznych (konto, manzai, rakugo) i próba interpretacji japońskiego humoru. Warsztaty z tłumaczenia żartów językowych z japońskiego na polski i odwrotnie. Japońska kultura prezentów – znaczenie i rodzaj „daru” w Japonii. Omówienie typowych okoliczności związanych z ofiarowaniem i opakowywaniem prezentów. Znaczenie symboli, wzorów i kolorów w kulturze japońskiej. Symbole szczęścia, bogactwa, zdrowia i długowieczności. Omówienie na przykładzie chust furoshiki i tradycyjnych kimon. Etykieta przy japońskim stole – omówienie właściwych zachowań i typowych błędów. Wyjaśnienie zasad związanych z prawidłową konsumpcją poszczególnych potraw japońskich i napojów. Savoir vivre – przykłady polskiej etykiety i japońskich dobrych obyczajów – porównanie. Japońska elegancja – omówienie niektórych aspektów japońskiej grzeczności i elegancji oraz ich roli w kontaktach prywatnych i biznesowych Wyrazy i zwroty japońskie określające charakterystyczne zjawiska w kulturze japońskiej oraz relacje międzyludzkie, np.: iwakan, gaijinkusai, aimai, ikigai, meue, meshita, konkyo, aizuchi, amai, en, gamanzuyoi, kūki-o yomu itp. (Lafayette De Mente)
--	---

Literatura podstawowa		B. Lafayette De Mente, The Japanese Have a Word for It, Chicago 1997 M. Marcjanik, Grzeczność w komunikacji językowej, Warszawa 2017	
Literatura uzupełniająca		B. Lafayette De Mente, Japan`s Cultural Code Words, Singapur 2004 R. Huszcza, Honoryfikatywność, Warszawa 2006 M. Bando, Josei-no hinkaku (Elegancja kobiety), Japonia 2006 T. Hayasaka, Sekai-no Nihonjin-no Jōkushū (Zbiór dowcipów z całego świata na temat Japończyków), Japonia 2006 Tokio Knowledge, Otona-no manā (Zasady dobrego zachowania dorosłego człowieka), Tokio 2017	
Informacje dodatkowe		-	
Kierunkowe efekty uczenia się (kody)	Przedmiotowe efekty uczenia się		Metody weryfikacji osiągnięcia efektu uczenia się
WIEDZA			
K_W01, K_W02, K_W05	Zna podstawową terminologię i ma uporządkowaną wiedzę szczegółową z zakresu kulturoznawstwa i nauk społecznych ze szczególnym uwzględnieniem kultury Japonii. Zna i rozumie podstawowe metody analizy i interpretacji zjawisk kulturowych, jest świadomy różnic kulturowych społeczeństw i wynikających z nich problemów w komunikowaniu się ich przedstawicieli.		Ocena z testów
K_W03	Rozumie mechanizmy i zasady funkcjonowania kultury Japonii, zna najważniejsze aktualne zjawiska społeczno-kulturowe		
K_W06	Rozumie dylematy współczesności związane z takimi procesami, jak globalizacja, stosunek do Innego itp.		
K_W07	Zna i rozumie podstawowe pojęcia i zasady z zakresu ochrony własności intelektualnej i prawa autorskiego		
UMIEJĘTNOŚCI			
K_U01	W oparciu o posiadaną wiedzę umie identyfikować wartości badania zagadnienia z obszaru zjawisk społecznych i kulturowych. Potrafi przeprowadzić ich kompetentna		Test

	analizę, wykorzystując właściwe źródła i odpowiednie metody i narzędzia badawcze z zakresu nauk o kulturze.	
K_U07	Umie operować japońską terminologią stosowaną w odniesieniu do zjawisk społeczno-kulturowych oraz do treści stanowiących o specyfice japońskiego życia społecznego.	Test
K_U08	Ma podstawową orientację w kwestii zasad prowadzenia konwersacji (debata, negocjacje) z rozmówcami japońskimi. Potrafi porozumiewać się z osobami reprezentującymi podobny obszar kompetencji.	Ocena z testów
K_K09	Umie brać udział w debatach w języku polskim i wypowiadać się poprawnie w mowie i piśmie; zna elementarne wymogi dotyczące redagowania tekstów, potrafi wstępnie przygotowywać je do druku i in	Praca na zajęciach
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_K01	Jest samokrytyczny w odniesieniu do własnych kompetencji, ma świadomość własnej tożsamości, potrafi krytycznie ocenić przekazywane treści, dostrzega i rozumie stałą potrzebę poznawania różnic kulturowych.	Ocena z testów
K_K03	Jest świadomy własnej tożsamości kulturowej i ma poczucie odpowiedzialności za zachowanie dziedzictwa kulturowego zarówno na poziomie lokalnym, jak i w szerokiej perspektywie globalnej, rozumiejąc jednocześnie znaczenie relatywizmu kulturowego i akceptując odmienne zachowania społeczne przedstawicieli innych kultur (ze szczególnym uwzględnieniem kultury Japonii)	Ocena z testów
K_K05	Jest wdrożony do uczestnictwa w życiu kulturalnym. Umie kreatywnie brać udział w jego różnorodnych formach.	Praca na zajęciach

Nazwa przedmiotu	Korekta tekstu			
Kod	KT	Liczba punktów ECTS		2
Osoba prowadząca	mgr Ewa Krassowska-Mackiewicz			
Rekomendowany semestr nauczania	II (I rok, semestr letni) – tylko na studiach stacjonarnych			
Liczba godzin w semestrze	Stacjonarne:	30	Niestacjonarne:	-
Forma zajęć	Ćwiczenia	Język wykładowy		Polski
Typ przedmiotu	Obowiązkowy			
Forma zaliczenia	Zaliczenie			
Warunki zaliczenia	Udział w zadaniach punktowanych, ocena za aktywność, testy			
Cele przedmiotu	Przedmiot ten uświadamia studentom konieczność pracy nad językiem, zapoznaje ich z nagminnymi błędami w polszczyźnie, złym doбором języka w różnych okolicznościach. Przedmiot podkreśla negatywny wpływ błędów językowych na prawidłową komunikację. Jest to przedmiot praktyczny, angażujący studentów w zadania związane z korektą tekstu zarówno pisanego, jak i mówionego. Studenci poznają i analizują zasady ortograficzne, gramatyczne, stylistyczne, leksykalne, fleksyjne, frazeologiczne, interpunkcyjne, a także podstawowe kwestie związane z przygotowaniem tekstu do druku. Studenci poznają pojęcia: normy językowej, uzusu społecznego, nowomody, hiperpoprawności, pleonazmów, tautologii, zapożyczeń i kalek językowych itp. W ramach zajęć poznają godne zaufania słowniki poprawnościowe i ćwiczą praktyki szukania w nich odpowiedzi na wybrane zagadnienia językowe. Głównym celem przedmiotu jest uwrażliwienie studentów na prawidłową i piękną mowę, dbałość o kulturę języka, odpowiedni dobór środków stylistycznych w pracach pisemnych oraz wyeliminowanie najbardziej typowych błędów językowych.			
Treści programowe	Analiza przykładowego tekstu – szukanie błędów Kultura języka polskiego – kategorie błędów Kultura języka polskiego – powszechne błędy, analiza przykładów Błędy gramatyczne – analiza przykładów Błędy ortograficzne i fonetyczne – analiza przykładów			

	Błędy fleksyjne – analiza przykładów Błędy stylistyczne – analiza przykładów Tradycyjne i internetowe słowniki poprawnościowe Błędy w mediach – praca na zebranych przykładach Błędy interpunkcyjne – analiza przykładów Praca nad własnym tekstem – korekta językowa Związki frazeologiczne – quiz Korekta tekstu drukowanego	
Literatura podstawowa	Materiały własne	
Literatura uzupełniająca	<i>Słownik Języka Polskiego PWN</i> https://sjp.pwn.pl/slowniki/s%C5%82ownik-poprawnej-polszczyzny.html <i>Praktyczny słownik poprawnej polszczyzny. Nie tylko dla młodzieży</i>, pod red. Andrzeja Markowskiego; aut. hasel Anna Cegieta – PWN 1999	
Informacje dodatkowe	-	
Kierunkowe efekty uczenia się (kody)	Przedmiotowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji osiągnięcia efektu uczenia się
WIEDZA		
K_W02	Ma uporządkowaną wiedzę w obszarze dyscypliny nauki o kulturze i języku, ze szczególnym uwzględnieniem kwestii poprawności mowy ojczystej oraz języka jako narzędzia komunikowania się ludzi w życiu codziennym.	Ocena z prac i testu
K_W03	Zna i rozumie mechanizmy i zasady funkcjonowania kultury, rozumie rolę języka w kulturze, zna najważniejsze aktualne zjawiska językowe i podstawową terminologię z zakresu poprawności języka.	Ocena z prac i testu
K_W06	Rozumie dylematy współczesności związane z takimi zjawiskami językowymi i kwestiami jak: norma a uzus społeczny, skrócenia, nowomoda, grzeczność językowa, zubożenie języka, upowszechnienie mowy potocznej, język mówiony vs język pisany, obce wpływy na język ojczysty itp.	Ocena z prac i testu

UMIEJĘTNOŚCI		
K_U01	W oparciu p posiadaną wiedzę i doświadczenie umie identyfikować warte badania zagadnienia z obszaru kultury i ewolucji języka i nowych zjawisk w języku. Potrafi przeprowadzić ich analizę, wykorzystując właściwe źródła i narzędzia.	Ocena z prac i testu
K_U05	Potrafi przeprowadzić krytyczną analizę językową treści przekazywanych przez media przy użyciu nowych technologii i narzędzi komunikacyjnych. Dostrzega relację między językiem a komunikatem i komunikowaniem się ludzi.	Ocena z zadania
K_U08	Ma podstawową orientację w kwestii zasad prowadzenia konwersacji z rozmówcą, szczególnie w języku polskim.	Ocena z pracy i testu
K_U09	Umie brać udział w debatach w języku polskim i wypowiadać się poprawnie w mowie i w piśmie, zna elementarne wymogi dotyczące redakcji tekstu, korekty, potrafi wstępnie przygotować je do składu.	Ocena z zadania
K_U13	Jest świadom ważności kształcenia ustawicznego i nieustannego śledzenia zmian zachodzących w języku.	Ocena z prac i testu
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_K01	Jest samokrytyczny w odniesieniu do własnych kompetencji i umiejętności językowych oraz potrafi krytycznie ocenić poprawność językową przekazywanych treści, zasięgać opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemu.	Ocena z prac
K_K04	Przestrzega zasad etycznego postępowania, prawidłowej formy komunikowania się, grzeczności językowej w interakcji z innymi ludźmi.	Ocena z prac
K_K05	Jest wdrożony do uczestnictwa w życiu społecznym i kulturalnym. Umie kreatywnie brać udział w jego różnorodnych formach.	Ocena z pracy

Nazwa przedmiotu	Krytyczne myślenie			
Kod	KRM	Liczba punktów ECTS	Stacjonarne: 1 Niestacjonarne: 2	
Osoba prowadząca	dr Radosław Siedliński			
Rekomendowany semestr nauczania	IV (II rok, semestr letni)			
Liczba godzin w semestrze	Stacjonarne:	16	Niestacjonarne:	16
Forma zajęć	Wykład konwersatoryjny	Język wykładowy	Polski	
Typ przedmiotu	Obowiązkowy			
Forma zaliczenia	Egzamin			
Warunki zaliczenia	Egzamin pisemny			
Cele przedmiotu	Cel zajęć jest dwójaki: 1) zapoznanie studentów z elementarnymi wiadomościami z zakresu logiki stosowanej oraz 2) przygotowanie studentów do samodzielnej analizy wypowiedzi argumentacyjnych. Zajęcia prezentują: podłoże teoretyczne (czym jest wnioskowanie, jakie są podstawowe typy wnioskowań, co to jest argument, jakie są typy argumentów) wraz z ogólnymi zasadami rozpoznawania wypowiedzi argumentacyjnych oraz analizą i oceną jakości użytych w nich argumentów (w tym identyfikacja błędów charakterystycznych dla rozmaitych typów argumentów)			
Treści programowe	1. Zdanie w sensie logicznym. Zdania analityczne vs zdania syntetyczne. Wynikanie analityczne vs. wynikanie syntetyczne. Wypowiedzi niejasne oraz wypowiedzi mętne. 2. Co to jest argument. Czym jest wypowiedź argumentacyjna. Rozpoznawanie wypowiedzi argumentacyjnych. 3. Standaryzacja argumentu. Tworzenie diagramów dla argumentów prostych i złożonych. 4. Ocena argumentów. Do czego służą argumenty? Kiedy argument jest trafny? Argumenty idealne vs argumenty rzeczywiste. Tzw. „metoda dwóch zasadniczych pytań”. 5. Typy argumentów i ich analiza (cz.1): Argumenty z autorytetu oraz argumenty z konsekwencji 6. Typy argumentów i ich analiza (cz.2): Argumenty ad absurdum oraz argumenty o przyczynowości			

	7. Typy argumentów i ich analiza (cz.3): Argumenty ad hominem oraz argumenty z podobieństwa	
	8. Typy argumentów i ich analiza (cz.4): Argumenty tzw. „równi pochytej” (logiczne, empiryczne oraz decyzyjne „równie pochyte)	
Literatura podstawowa	Krzysztof Szymanek, Krzysztof Wieczorek, <i>Sztuka argumentacji. Rozszerzone ćwiczenia w badaniu argumentów</i> , Warszawa, PWN 2021 Teresa Hołówska, <i>Kultura logiczna w przykładach</i> , Warszawa, PWN 2005	
Kierunkowe efekty uczenia się (kody)	Przedmiotowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji osiągnięcia efektu uczenia się
WIEDZA		
K_W02	Student posiada wiedzę z zakresu podstaw logiki praktycznej i jej zastosowań	Egzamin
K_W02	Student wie czym jest wypowiedź argumentacyjna oraz zna główne typy argumentów w nich używanych	
UMIEJĘTNOŚCI		
K_U01	Student potrafi rozpoznać wypowiedź argumentacyjną oraz dokonać krytycznej analizy argumentu w niej użytego; potrafi także krytycznie odnieść się do argumentów użytych we własnych wypowiedziach słownych i pisemnych	Egzamin, aktywne uczestnictwo w zajęciach
K_U12	Student potrafi zaplanować proces analizy tekstu mówionego lub pisanego w oparciu o poznane sposoby krytycznego myślenia w odniesieniu do użytych argumentów	
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_K01	Student posiada praktyczne doświadczenia w pracy grupowej skoncentrowanej na rozwiązywaniu problemów z wykorzystaniem poznanych technik argumentacji i krytycznego myślenia	Egzamin, aktywne uczestnictwo w zajęciach

Nazwa przedmiotu	Kultura duchowa i religie Japonii			
Kod	KDR	Liczba punktów ECTS		2
Osoba prowadząca	dr Aleksandra Skowron			
Rekomendowany semestr nauczania	III (II rok, semestr zimowy)			
Liczba godzin w semestrze	Stacjonarne:	30	Niestacjonarne:	16
Forma zajęć	Wykład	Język wykładowy		Polski
Typ przedmiotu	Obowiązkowy			
Forma zaliczenia	Egzamin			
Warunki zaliczenia	egzamin pisemny			
Cele przedmiotu	Celem wykładu jest analiza cech charakterystycznych duchowości japońskiej w perspektywie historycznej, szczególna uwaga zostanie poświęcona m.in. synkretyzmowi, który nie wyklucza jednak nietolerancji religijnej. Ponadto omówiona zostanie problematyka wymykania się duchowości japońskiej tradycyjnym definicjom pojęcia religii. Takie podejście pozwoli uczestnikom zrozumieć w pogłębiony sposób współczesną duchowość Japończyków. Zagadnienia poruszane w trakcie wykładu dotyczą dwóch najważniejszych religii Japonii – shintō (dosł. Droga Bogów) i buddyzmu, które miały największy wpływ na rozwój kultury tego kraju i jego mieszkańców. Omówione zostaną zasadnicze założenia shintō, a także znaczenie mitologii spisanej w starożytnych kronikach. Uwypuklona zostanie również znacząca rola świąt shintō (matsuri) w kształtowaniu lokalnych więzi społecznych oraz tożsamości kulturowej. Na interpretację etyki shintō ogromny wpływ miały poglądy takich przedstawicieli szkoły narodowej (kokugaku), jak Motoori Norinaga (1730-1801), który rozwinął filozoficzną refleksję nad doktryną shintō. Kolejna część wykładu zostanie poświęcona podstawowym filozoficznym pojęciom buddyzmu, a także najważniejszym teoriom szkół tendai, shingon, zen oraz szkół należących do nurtu amidyzmu. Przedstawiona zostanie doktryna tych szkół oraz praktyki religijne duchowieństwa i wyznawców, szczególnie te współczesne. Japonia uważana jest za kraj tolerancji religijnej ze względu na synkretyzm buddyzmu i shintō, który również zostanie przeanalizowany w trakcie wykładu, należy jednak			

	zwrócić uwagę na liczne przykłady nietolerancji religijnej m.in. prześladowania chrześcijan w okresie Edo czy buddyzmu w okresie Meiji. Kolejna część wykładu poświęcona jest nowym ruchom religijnym i ich synkretycznemu charakterowi. Dopiero taka pogłębiona perspektywa pozwoli uczestnikom zrozumieć cechy właściwe współczesnej duchowości japońskiej.
Treści programowe	shintō – podstawowe założenia, mitologia, sintoizm świątynny, sintoizm dworu cesarskiego, shintō państwowe fundamentalne teorie i pojęcia buddyzmu, główne szkoły – ich doktryna i praktyki synkretyzm buddyzmu i shintō (etapy, przykłady) przykłady nietolerancji religijnej – np. kakure kirishitan (okres Edo), sytuacja buddyzmu (w okresie Meiji) nowe ruchy religijne współczesna duchowość japońska – podstawowe cechy charakterystyczne
Literatura podstawowa	Breen John, Mark Teeuwen. A New History of Shinto, John Willey&Sons 2010. Habito Ruben L.F. Originary Enlightenment: Tendai Hngaku Doctrine and Japanese Buddhism. Studia Philosophica Budhica. Original Paper Series XI. The International Institute for Buddhist Studies of The International College for Advanced Buddhist Studies 1996. Hardacre Helen. Shinto: A History. Oxford University Press 2016. Kojiki, czyli Księga dawnych wydarzeń. (przekład Wiesław Kotański) Państwowy Instytut Wydawniczy, Warszawa 1986 Kotański Wiesław Opowieści o pierwszych władcach japońskich, Iskry, Warszawa, 1990 Kotański Wiesław, Japońskie opowieści o bogach, Iskry, Warszawa, 1983 Kozyra Agnieszka, Mitologia japońska, PWN, Warszawa 2011 Kozyra Agnieszka, Filozofia zen, Wydawnictwo PWN, Warszawa 2004 Kozyra Agnieszka, Estetyka zen, Wydawnictwo TRIO, Warszawa 2010 Kozyra Agnieszka, Cieleśność w tradycji shingon, japońskiej szkoły buddyzmu ezoterycznego. Przegląd Orientalistyczny 4 (2017) 401-413

	Krawczyk Joanna, Shugendō. Droga górskiej ascezy, Wydawnictwo Trio, Warszawa 2006 Kanert Maciej, Buddyzm japoński, Wydawnictwo Trio, Warszawa 2005 Meyor Marek, Buddyzm, Pruszyński i S-ka, Warszawa 2001 Rupert Gethin, Podstawy buddyzmu, Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego, Kraków 2010 Shinran Gutoku Shaku, The Kyōgyōshinshō. The Collection of Passages Expounding the True Teaching, Living, Faith, and Realizing of the Pure Land, przetł. Suzuki Daisetz Teitarō, Shinshū Ōtaniha, Kyoto, wyd. 1, 1973. Tubielewicz Jolanta, Mitologia Japonii, Wydawnictwa Artystyczne i Filmowe, Warszawa 1986	
Literatura uzupełniająca	-	
Informacje dodatkowe	-	
Kierunkowe efekty uczenia się (kody)	Przedmiotowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji osiągnięcia efektu uczenia się
WIEDZA		
K_W01, K_W02	zna podstawowe pojęcia religijne Japonii, zwłaszcza buddyzmu i shintō (dosł. ‘droga bogów’, rodzime wierzenia)	Ocena egzaminu pisemnego
K_W01, K_W02	ma uporządkowaną wiedzę szczegółową o religiach Japonii (doktryna oraz praktyka religijna)	
K_W01, K_W02	potrafi nazwać i scharakteryzować podstawowe zjawiska religijne Japonii	
K_W01	rozumie rolę tradycji religijnej w kształtowaniu się kultury Japonii	
K_W02	zna i rozumie podstawowe metody analizy i interpretacji różnych wytworów kultury	
UMIEJĘTNOŚCI		
K_U01	potrafi wskazać cechy charakterystyczne religii Japonii (np. tendencje synkretyczne)	

K_U07	posługuje się podstawowymi pojęciami dotyczącymi religii Japonii (głównie buddyzmu i shintō)	Ocena egzaminu pisemnego
K_U01 K_U04	potrafi wskazać i wyjaśnić najważniejsze religijne problemy oraz polemiki związane z funkcjonowaniem organizacji religijnych w życiu społecznym Japonii	
K_U01, K_U03, K_U06, K_U10, K_U11	posiada umiejętność prezentacji zagadnień szczegółowych z zakresu problematyki religijnej Japonii w języku polskim lub obcym	
K_U01, K_U07	potrafi interpretować kluczowe pojęcia kultury Japonii poprzez analizę językową/ filologiczną	
K_U08	potrafi poprawnie funkcjonować w środowisku językowym i religijnym Japonii	
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_K02, K_K03	Jest gotów do działania na rzecz rozpowszechniania informacji w społeczeństwie polskim na temat tradycji religijnej Japonii.	Ocena egzaminu pisemnego
K_K03	Jest gotów do wyjaśniania odmienności kulturowej i jej źródeł religijnych, oraz jej znaczenia dla rozumienia współczesnego świata	
K_K01, K_K03, K_K05	Jest gotów do prowadzenia na poziomie podstawowym dialogu międzykulturowego z wyznawcami buddyzmu i shintō	

Nazwa przedmiotu	Kultura i tożsamość współczesnej Japonii			
Kod	KTW	Liczba punktów ECTS		2
Osoba prowadząca	dr Yasuko Shibata			
Rekomendowany semestr nauczania	VI (III rok, semestr letni)			
Liczba godzin w semestrze	Stacjonarne:	30	Niestacjonarne:	16
Forma zajęć	Wykład	Język wykładowy		Polski i angielski
Typ przedmiotu	Obowiązkowy			
Forma zaliczenia	Egzamin			
Warunki zaliczenia	Uczestnictwo, prezentacja i praca pisemna			
Cele przedmiotu	Celem niniejszych wykładów monograficznych jest krytyczne omówienie rozwoju współczesnego społeczeństwa japońskiego na przykładzie rozmaitych zjawisk kulturowych. Zajęcia stanowią próbę analizy różnych fenomenów kultury japońskiej poprzez uwzględnianie ich kontekstów: historycznego, społecznego i politycznego. Obszary naszego zainteresowania obejmuje: a) kulturę życia codziennego, b) zagadnienia dotyczące rodziny; c) mniejszości społeczne; d) kulturę wolnego czasu; oraz e) kulturę ciała. Na zajęciach zajmiemy obliczem kulturowych tożsamości Japonii w kontekście globalizującego się świata. Podstawą wykładów są narzędzia teoretyczne i metodologiczne z takich dziedzin jak: socjologii kultury, literaturoznawstwa oraz politologii. Zajęcia składają się z wykładu oraz dyskusji; ważnym elementem tych zajęć jest wkład własny uczestników; oczekuje się od uczestników ich własnej opinii na poruszone tematy oraz zdobycie przez nich umiejętności krytycznej obserwacji wielostronnych aspektów dzisiejszej Japonii. Oprócz obecności i udziału w dyskusji uczestnicy na zaliczenie zobowiązani są oddać pracę pisemną (ok. 1.500 słów) na wybrany przez studentkę/studenta temat z listy zaproponowanych zagadnień i przedstawić wniosek z napisanej przez siebie pracy pisemnej pod koniec semestru.			
Treści programowe	Studia stacjonarne 1. Kultura pracy			

	1) Etyka pracy japońskiej. 2) Sposoby estetyzowania pracy w Japonii. 3) Zjawisko karōshi we współczesnym społeczeństwie japońskim. 4) Etyka samo-odpowiedzialności i zmiana kultury pracy. <u>2. Japońska kultura kulinarna</u> 1) Modernizacja kuchni japońskiej w okresie Meiji. 2) Japońskie, „zachodnie” i chińskie: dominacja trzech elementów do lat 80. XX w. 3) Japońska polityka gastronomiczna. <u>3. Kulturowe podejścia do zwierząt:</u> 1) Miejsce zwierząt w japońskim systemie religijnym. 2) Społeczno-kulturowe podejścia Japończyków do uboju. 3) „Pet boom” w Japonii w latach 90. XX w. i rozwój związanego z nim przemysłu. <u>4. Kultura miłości romantycznej i małżeństwa w Japonii</u> 1) Małżeństwo i modernizacja Japonii. 2) Przemiany percepcji Japończyków wobec miłości i małżeństwa. 3) Czy małżeństwo się opłaca? Profile singli w społeczeństwie japońskim. <u>5. Kultura urodzenia i wychowania dzieci</u> 1) Kulturowe podejścia Japończyków do macierzyństwa. 2) Polityka dzietności rządu i jej oceny przez matki/ojców. 3) „Mizuko (水子)” czyli dziecko płynne. Aborcja w systemie myślenia japońskiego buddyzmu. <u>6. Oblicze męskości we współczesnej Japonii</u> 1) Wzory męskości w historii Japonii i tradycja męskiej homoseksualności. 2) Idealna męskość w okresie rozwoju ekonomicznego. 3) Wzory dzisiejsze: „roślinożercy”, <i>ikumeni</i> (mężczyźni wychowujący dzieci) i <i>shufu</i> (主夫; pan domu). <u>7. Dyskusje i mini-prezentacje studentów</u> 1) Dyskusje w grupie. 2) Grupowe mini-prezentacje wyników dyskusji. 3) Dyskusje ogólne <u>8. Zagadnienia związane z „japońskością”</u> 1) Narodowość japońska i mit homogeniczności Japończyków. 2) „Konketsuji” w powojennej Japonii. 3) Reprezentacja „hafu” w mass mediach. <u>9. Podejścia Japończyków do mniejszości seksualnych</u> 1) Stosunki homoseksualne w Japonii przed modernizacją. 2) „Moda” na gejów od lat 50. XX w. 3) Mniejszości seksualne w dzisiejszym społeczeństwie japońskim i system partnerstwa.
--	--

	<u>10. Imigranci w Japonii:</u> 1) Definicja imigracji. 2) Koreańczycy w Japonii i ich tożsamość. 3) Nikkeijin. 4) Pracujący cudzoziemcy? Postawy Japończyków wobec przyjęcia imigrantów. 5) Migranci kulturowi. <u>11. „Komunikacja” z bohaterami mangi/anime</u> 1) Zarys rozwoju przemysłu mangi w powojennej Japonii. 2) Upodmiotowienie bohaterów mangi/anime przez odbiorców w kontekście kultury i społeczeństwa Japonii po latach 80. XX w. 3) Społeczne konsekwencje wirtualnej komunikacji? <u>12. Japońska kultura podróży</u> 1) Zabawa i podróż. 2) Spojrzenie turystów w historii Japonii. 3) Podróż współczesnych Japończyków. 4) „Contents tourism”: Znaczenie podróży w społeczeństwie informacyjnym. <u>13. Oblicze sportu we współczesnej Japonii</u> 1) Pojęcie sport i ulubione sporty Japończyków. 2) Japonizowanie sportu. Sport jako narzędzie japońskiego nacjonalizmu. 3) Płciowy dyskurs sportowy w dzisiejszym społeczeństwie japońskim. <u>14. Zdrowie w Japonii</u> 1) Medycyna i zdrowie. Zdrowie jako rzeczywistość i zdrowie jako dyskurs. 2) Sposoby postrzegania zdrowia przez Japończyków. 3) Rynek zdrowia w Japonii. <u>15. Prezentacje studentów</u> Studia niestacjonarne <u>1. Kultura pracy:</u> 1) Etyka pracy japońskiej. Sposoby estetyzowania pracy w Japonii. 2) Zjawisko karōshi we współczesnym społeczeństwie japońskim. 3) Etyka samo-odpowiedzialności i zmiana kultury pracy. <u>2. Japońska kultura kulinarna:</u> 1) Modernizacja kuchni japońskiej w okresie Meiji. 2) Japońskie, „zachodnie” i chińskie: dominacja trzech elementów do lat 80. XX w. 3) Japońska polityka gastronomiczna. <u>3. Kultura miłości romantycznej i małżeństwa w Japonii:</u> 1) Małżeństwo w modernizacji Japonii. 2) Przemiany percepcji Japończyków wobec miłości i małżeństwa. 3) Czy małżeństwo się opłaca? Profile singli w społeczeństwie japońskim. <u>4. Kultura urodzenia i wychowania dzieci:</u>
--	--

	1) Kulturowe podejścia Japończyków do macierzyństwa. 2) Polityka dietności rządów japońskich i jej oceny przez matki/ojców. 3) <i>Mizuko</i> (水子) czyli dziecko płynne. Aborcja w systemie myślenia japońskiego buddyzmu. <u>5. Zagadnienia związane z „japońskością”:</u> 1) Narodowość japońska i mit homogeniczności Japończyków. 2) „Konketsuji” w powojennej Japonii. 3) Reprezentacja „hafu” w mass mediach. <u>6. Podejścia Japończyków do mniejszości seksualnych:</u> 1) Stosunki homoseksualne w Japonii przed modernizacją. 2) „Moda” na gejów od lat 50. XX w. 3) Mniejszości seksualne w dzisiejszym społeczeństwie japońskim i system partnerstwa. <u>7. „Komunikacja” z bohaterami mangi/anime:</u> 1) Zarys rozwoju przemysłu mangi w powojennej Japonii. 2) Upodmiotowienie bohaterów mangi/anime przez odbiorców w kontekście kultury i społeczeństwa Japonii po latach 80. 3) Społeczne konsekwencje wirtualnej komunikacji w świecie mangi? <u>8. Oblicze sportu we współczesnej Japonii:</u> 1) Pojęcie sport i ulubione sporty Japończyków. 2) Japonizowanie sportu. Sport jako narzędzie nacjonalizmu japońskiego. 3) Płciowy dyskurs sportowy w dzisiejszym społeczeństwie japońskim.
Literatura podstawowa	Ambros, B.R. (2012). <i>Bones of contention: Animals and religion in contemporary Japan</i>. Honolulu: University of Hawai’i Press. Bauman, Z. (2007). <i>Płynna nowoczesność</i>. przeł. T. Kunz, Kraków: Wydawnictwo Literackie. Baldwin, F., & Allison, A. (eds.). (2015). <i>Japan: The precarious future</i>. New York: New York University Press. Cwierotka, K. (2006). <i>Modern Japanese cuisine: Food power and national identity</i>. London: Reaktion Books. Foucault, M. (1999). <i>Narodziny kliniki</i>, przeł. P. Pieniążek, Warszawa: Wydawnictwo KR. Giddens, A. (2006). <i>Przemiany intymności. Seksualność, miłość i erotyzm we współczesnych społeczeństwach</i>. przeł. A. Szulżycka, Warszawa: PWN LaFleur, W. R. (1995). <i>Liquid Life: Abortion and Buddhism in Japan</i>. Princeton, NJ: Princeton University Press.

	Liu-Farrel, G. (2020). <i>Immigrant Japan : Mobility and belonging in an ethno-nationalist society</i>. Ithaca & London: Cornell University Press. Manzenreiter, W. (2014). <i>Sport and body politics in Japan</i>. New York: Routledge. McLelland, M. (2005). <i>Queer Japan from the Pacific War to the Internet age</i>, Lanham/Boulder/New York: Rowman & Littlefield. Ohnuki-Tierney, E. (2005). <i>Illness and culture in contemporary Japan: An anthropological view</i>. Cambridge: Cambridge University Press. Okura-Gagné, N. (2021). <i>Reworking Japan: Changing men at work and play under neoliberalism</i>. Ithaca: Ilr Press. Salenius, S. (ed.). (2023). <i>Gender in Japanese popular culture: Rethinking masculinities and femininities</i>. Cham: Springer International Publishing. Shiobara, Y., Kawabata, K., & Matthews, J. (eds.). (2019). <i>Cultural and social division in contemporary Japan: Rethinking discourses of inclusion and exclusion</i>. London & New York: Routledge. Takeda, H., & Williams, M. (eds.). (2020). <i>Routledge handbook of contemporary Japan</i>. New York: Routledge. Tokuhiro, Y. (2010). <i>Marriage in contemporary Japan</i>. New York: Routledge. Urry, J. (2007). <i>Spojrzenie turysty</i>, przeł. A. Szulżycka, Warszawa: PWN. Yamashiro, J. (2008). Hafu. In: R. T. Schaefer (ed.), <i>Encyclopaedia of race and ethnicity</i>, pp. 569-570. London: Sage Publications. Yamashiro, J. (2013). The social construction of race and minorities in Japan. <i>Sociology Compass</i>, 7 (2), 147-161.
Literatura uzupełniająca	Bullock, J.C., Kano, A., & Welker, J. (eds.). (2018). <i>Rethinking Japanese feminisms</i>. Honolulu: University of Hawai'i Press. Connell, R. W. (1995). <i>Masculinities</i>. Berkeley & Los Angeles: University of California Press. Couldry, N. (2012). <i>Media, society, world: Social theory and digital media practice</i>. Cambridge: Polity. Cwierтка, K. & Yasuhara, M. (2020). <i>Branding Japanese food: From meibutsu to washoku</i>. Honolulu: University of Hawai'i Press. Elias, N. & Dunning, E. (1986). <i>Quest for excitement: Sport and leisure in the civilizing process</i>. Oxford: Basil Blackwell.

	Ichijo, A. & Ranta, D. (2016). <i>Food, national identity and nationalism: From everyday to global politics</i>. London & New York: Palgrave Macmillan Murphy-Shigematsu, S. (2014). <i>When half is whole : Multiethnic Asian American identities</i>. Stanford University Press. Nemoto, K. (2018). <i>Too few women at the top: The persistence of inequality in Japan</i>. Ithaca: Ilr Press. North, S. (2011). Deadly virtues: Inner-worldly asceticism and karoshi in Japan. <i>Current Sociology</i>, 59 (2), 146-159 Oguma, E. (2002). <i>A genealogy of 'Japanese' self-images</i> (D. Askew, Trans.), Melbourne: Trans Pacific Press. Shibata, S. (2020). <i>Contesting precarity in Japan: The rise of non-regular workers and the new policy dissensus</i>. Ithaca: Ilr Press. Stalker, N.K. (ed.). (2018). <i>Devouring Japan: Global perspectives on Japanese culinary identity</i>. New York: Oxford University Press. Yoshino, K. (1992). <i>Cultural nationalism in contemporary Japan</i>. London: Routledge. Yuval-Davis, N. (2011). <i>The politics of belonging: Intersectional contestations</i>. London: Sage Publications.	
Informacje dodatkowe	-	
Kierunkowe efekty uczenia się (kody)	Przedmiotowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji osiągnięć a efektu uczenia się
WIEDZA – student zna i rozumie:		
K_W01, K_W03, K_W05	Wybrane nowsze i istotne fakty z życia kulturalnego i społecznego współczesnej Japonii (dostępne w języku polskim i angielskim), wartości aktualnej i krytycznej analizy i interpretacji z perspektywy dzisiejszej Europy oraz nauk kulturowych i społecznych	Ocena pracy pisemnej
K_W03, K_W05	Nadające do rzetelnej analizy wybrane teorie i metody interpretacji zjawisk społecznych i kulturowych z takich dziedzin jak: socjologia kultury, antropologia i literaturoznawstwo	
K_W01, K_W06	Złożony mechanizm rozwoju życia kulturalnego i społecznego Japonii na tle postaw i idei dominujących w japońskich dyskursach społecznych	

K_W07	Zasady ochrony własności intelektualnej i prawa autorskiego potrzebne do napisania własnych prac akademickich	
UMIEJĘTNOŚCI – student potrafi:		
K_U01, K_U13	Opracować złożone wypowiedzi, obiektywnie pojmując realia kultury i społeczeństwa Japonii. Ma świadomość konieczności ciągłego i samodzielnego uaktualniania wykorzystywanej w tym celu wiedzy	Ocena udziału w dyskusji
K_U04	Zbudować własną i uzasadnioną argumentację nt. wybranych fenomenów kultury i społeczeństwa Japonii poprzez ich krytyczną obserwację i analizę	
K_U04, K_U05	Formułować i rozwiązywać problemy mające znaczenie dla rozwoju życia kulturalnego i społecznego dzisiejszej Japonii. Dokonuje rzetelnej analizy i interpretuje za pomocą określonych metodologii w zakresie kulturoznawstwa	Ocena pracy pisemnej
K_U04, K_U05	Napisać pracę naukową z zakresu nauk o kulturze, przy wykorzystaniu określonych teorii i różnych prac naukowych ze stosownych dziedzin	
KOMPETENCJE SPOŁECZNE – student jest gotów do:		
K_K04	Współpracy w grupie oraz obserwacji i analizy fenomenów kulturowych Japonii, etycznie różniących się od zjawisk kultury europejskiej. Opracowuje i przedstawia obiektywne wnioski z tych obserwacji.	Ocena udziału w dyskusji
K_K01	Przyjmowania racji i atutów innych stanowisk. Dąży do przekroczenia „barier” interpretacyjnych	
K_K03	Szanowania dziedzictw kulturowych Japonii z krytycznym zrozumieniem ich wpływu na dzisiejsze społeczeństwo japońskie i na świat	
K_K01	Ponoszenia odpowiedzialności za tworzenie istotnej części przyszłej relacji między Polską i Japonią poprzez własne opinie i postępowanie stanowiące wzór w dziedzinie wymiany kultur	

Nazwa przedmiotu	Kultura japońskiej codzienności cz. I			
Kod	KJC1	Liczba punktów ECTS	Stacjonarne: 1 Niestacjonarne: 2	
Osoba prowadząca	dr Aleksandra Skowron			
Rekomendowany semestr nauczania	I (I rok, semestr zimowy)			
Liczba godzin w semestrze	Stacjonarne:	16	Niestacjonarne:	16
Forma zajęć	Wykład	Język wykładowy	Polski	
Typ przedmiotu	Obowiązkowy			
Forma zaliczenia	Egzamin			
Warunki zaliczenia	praca semestralna			
Cele przedmiotu	Problematyka wykładu skupiona jest na prezentacji wybranych zagadnień dotyczących kultury życia codziennego Japonii. Współczesna kultura japońska jest przykładem synkretycznego połączenia różnorodnych wzorców zarówno rodzimych, jak i obcych, gdzie tradycja harmonijnie koegzystuje z nowoczesnością. Pośród wybranych tematów omówione zostaną między innymi: obyczaje, normy i wzory społeczne, sposoby wyrażania emocji w życiu codziennym oraz niektóre aspekty życia współczesnej rodziny. Ponadto poruszona zostanie tematyka edukacji, a także kultury pracy i organizacji. Osobne miejsce poświęcone zostanie tradycji kulinarnej, estetyce kuchni japońskiej i zwyczajom żywieniowym. Zaprezentowana zostanie ponadto kultura spędzania wolnego czasu. Uzupełnieniem wykładu będzie prezentacja bogatego materiału filmowego związanego z jego tematyką.			
Treści programowe	Wprowadzenie do kultury japońskiej – najważniejsze pojęcia, definicje Normy i wzory zachowań w życiu codziennym Japońska rodzina System edukacji Firma japońska, kultura pracy i kultura korporacyjna Japońskie doroczne święta i obrzędy przejścia Kultura kulinarna			

	Kultura medialna Kultura zabawy	
Literatura podstawowa	Barthes R., Imperium znaku, Warszawa 1999 Henry Joy, Japończycy: kultura i społeczeństwo, Kraków 2013 Kordzińska-Nawrocka I., Japońska kultura kulinarna, Warszawa 2008 Hałas D., Życie codzienne w Tokio, Warszawa, 2004. Tubielewicz J., Japonia zmienna czy niezmienna, Warszawa 1999	
Literatura uzupełniająca	-	
Informacje dodatkowe	-	
Kierunkowe efekty uczenia się (kody)	Przedmiotowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji osiągnięcia efektu uczenia się
WIEDZA		
K_W01, K_W03	Zna podstawowe fakty i pojęcia dotyczące ogólnego pojmowania kultury i różnorodności kulturowej na świecie oraz rozumie zależności między wybranymi zjawiskami społecznymi i kulturowymi w zakresie japońskiego kręgu cywilizacyjnego.	Ocena pracy semestralnej
K_W01, K_W03	Zna w rozszerzonym zakresie podstawowe fakty, najważniejsze pojęcia dotyczące współczesnej kultury japońskiej oraz ma pogłębioną wiedzę na temat zależności między wybranymi zjawiskami kulturowymi i społecznymi w zakresie japońskiego kręgu cywilizacyjnego.	
K_W01, K_W03	Ma pogłębioną wiedzę szczegółową obejmującą terminologię, teorię i metodologię w zakresie różnych zjawisk społecznych i kulturowych we współczesnej Japonii.	
UMIEJĘTNOŚCI		
K_U01	Potrafi wyszukiwać, analizować i oceniać informacje dotyczące identyfikacji zjawisk w całokształcie kultury, rozwiązywać i analizować proste typowe problemy w ramach badań kulturowych oraz odbierać i tworzyć wypowiedzi na ten temat.	Ocena pracy semestralnej

K_U03, K_U07	Potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę i poszerzać umiejętności badawcze pod kierunkiem wykładowcy, tworząc wstępne projekty.	
K_U03,	Potrafi operować we właściwy sposób japońską terminologią, tworzyć i formułować proste wypowiedzi dotyczące współczesnej kultury japońskiej, ze szczególnym uwzględnieniem różnych zjawisk życia codziennego.	
K_U04, K_U07, K_U08	Potrafi porównywać, analizować i odbierać bardziej pogłębione wypowiedzi i tworzyć rozbudowane wypowiedzi na temat wybranych zjawisk i przemian we współczesnej Japonii z uwzględnieniem kultury tego kraju.	
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_K03	Jest gotów do respektowania zobowiązań wynikających z przynależności do własnej wspólnoty i współdziałania pod bezpośrednim nadzorem w zorganizowanych warunkach z przedstawicielami innych wspólnot. Jest gotów do oceniania swoich działań i przyjmowania odpowiedzialności za bezpośrednie ich skutki.	Ocena pracy semestralnej
K_K02, K_K04, K_K01	Jest gotów do aktywnego współdziałania i pracy w grupie oraz nawiązywania kontaktów i oceniania działań, w których uczestniczy.	
K_K01, K_K03	Jest gotów do otwarcia się na nowe idee i nurty oraz odmienność kulturową na funkcjonowanie w różnych rolach społecznych oraz podejmowanie podstawowych powinności z tego wynikających z samodzielnego działania oraz współdziałania w zorganizowanych warunkach.	

Nazwa przedmiotu	Kultura japońskiej codzienności cz. II			
Kod	KJC2	Liczba punktów ECTS		2
Osoba prowadząca	dr Piotr Milewski			
Rekomendowany semestr nauczania	II (I rok, semestr letni)			
Liczba godzin w semestrze	Stacjonarne:	30	Niestacjonarne:	16
Forma zajęć	Wykład	Język wykładowy		Polski
Typ przedmiotu	Obowiązkowy			
Forma zaliczenia	Egzamin			
Warunki zaliczenia	Test pisemny			
Cele przedmiotu	Wykłady mają na celu prezentację wybranych zagadnień dotyczących kultury życia codziennego Japonii. Szczególny nacisk położony zostanie na współczesną kulturę japońską. Pośród wybranych tematów omówione zostaną między innymi: położenie geograficzne oraz klimat i ich wpływ na kulturę, zwyczaje mieszkaniowe, infrastruktura transportowa, a także obyczaje, normy i wzory społeczne, sposoby wyrażania emocji w życiu codziennym oraz niektóre aspekty życia współczesnej rodziny. Osobne miejsce poświęcone zostanie tradycji kulinarnej, estetyce kuchni japońskiej i zwyczajom żywieniowym. Zaprezentowana zostanie ponadto kultura spędzania wolnego czasu. Uzupełnieniem wykładu będzie prezentacja bogatego materiału filmowego oraz zdjęciowego (ze zbiorów prowadzącego) związanego z jego tematyką. Wskazane zostaną również źródła informacji na temat Japonii oraz sposoby ich pozyskiwania.			
Treści programowe	Geografia, klimat i przyroda Mieszkania i ubiory Tradycje żywieniowe. Regionalizmy kulinarne. Infrastruktura – energia, drogi i koleje Telekomunikacja i massmedia Uroczystości i obchody. Święta, festiwale. Japoński kalendarz. System edukacji. Życie studenckie w Japonii. Rozrywka i zabawa.			

Literatura podstawowa	Henry Joy, Japończycy: kultura i społeczeństwo, Kraków 2013 Piotr Milewski, Dzienniki japońskie, Kraków 2015. Piotr Milewski, Planeta K., Warszawa 2020. Stephen Mansfield, Tokio. Biografia, Kraków 2018.	
Literatura uzupełniająca	Piotr Milewski, Tokio. Opowieści z Dolnego Miasta, Warszawa 2023.	
Informacje dodatkowe	-	
Kierunkowe efekty uczenia się (kody)	Przedmiotowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji osiągnięcia efektu uczenia się
WIEDZA		
K_W01	Zna geografię Japonii widzianą poprzez wybrane trasy turystyczne, a także badania występujących istotnych różnic językowych, obyczajowych, mieszkaniowych i innych charakterystycznych dla poszczególnych regionów Japonii.	Ocena testu
K_W01, K_W04	Zna infrastrukturę turystyczną, komunikację, hotele, zabytki, muzea – sposoby pozyskiwania informacji.	
K_W07	Ma narzędzia do poszukiwania wiedzy oraz prezentowania multimedialnego.	
UMIEJĘTNOŚCI		
K_W01	Potrafi korzystać z dostępnych źródeł, analizować i przetwarzać pozyskane z nich informacje	Ocena testu
K_U03, K_U10	Umie samodzielnie opracować przedmiot badań oraz zrealizować prezentację multimedialną, kierując się wskazówkami opiekuna naukowego	Ocena prezentacji
K_U09	Posiada umiejętność przygotowania wystąpień ustnych w języku polskim w zakresie nauk o kulturze w oparciu o najważniejsze ujęcia teoretyczne, z wykorzystaniem różnorodnych źródeł	
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_K03	Jest gotów do respektowania zobowiązań wynikających z przynależności do własnej wspólnoty i współdziałania pod bezpośrednim nadzorem w zorganizowanych warunkach.	Ocena testu

	Jest gotów do oceniania swoich działań i przyjmowania odpowiedzialności za bezpośrednie ich skutki	
K_K02	Jest gotów do aktywnego współdziałania i pracy w grupie oraz nawiązywania kontaktów i oceniania działań, w których uczestniczy.	
K_K01	Jest gotów do otwarcia się na nowe idee i nurty oraz odmienność kulturową na funkcjonowanie w różnych rolach społecznych oraz podejmowanie podstawowych powinności z tego wynikających z samodzielnego działania oraz współdziałania w zorganizowanych warunkach.	

Nazwa przedmiotu	Kultura Korei			
Kod	KKO	Liczba punktów ECTS		2
Osoba prowadząca	mgr Karolina Tarasiuk			
Rekomendowany semestr nauczania	III (II rok, semestr zimowy)			
Liczba godzin w semestrze	Stacjonarne:	30	Niestacjonarne:	16
Forma zajęć	Wykład konwersatoryjny	Język wykładowy		Polski
Typ przedmiotu	Obowiązkowy			
Forma zaliczenia	Zaliczenie			
Warunki zaliczenia	Pisemne zaliczenie końcowe			
Cele przedmiotu	Zajęcia mają na celu przybliżyć studentom kulturę zrodzoną na Półwyspie Koreańskim. Student na zajęciach zdobywa podstawową wiedzę dotyczącą dawnej Korei, jak i współczesnej Korei Południowej, co pozwala na zasięgnięcie inspiracji do badań porównawczych między kulturą koreańską a japońską. W trakcie zajęć omawiana jest geografia kraju, historia (wraz z przyczynami podziału Korei), sztuka, kultura oraz zagadnienia społeczne.			
Treści programowe	Studia stacjonarne Podstawowe informacje na temat Półwyspu Koreańskiego, Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej oraz Republiki Korei. Historia Półwyspu Koreańskiego. Podział Korei. Tradycje żywieniowe. Etykieta przy stole. Moda i <i>dress code</i> w Republice Korei. Tradycyjne święta i obrzędy koreańskie. Koreańskie przesady i tabu. Tradycyjna sztuka koreańska – teatr, muzyka, taniec. Współczesna sztuka audiowizualna w Korei – film, serial, muzyka.			

	Tradycyjne malarstwo koreańskie. <i>Webtoon</i> i <i>manhwa</i>. Dawna i współczesna literatura koreańska. Konflikt koreańsko-japoński. Podobieństwa i różnice między kulturą koreańską i japońską. Najważniejsze zabytki Republiki Korei. Studia niestacjonarne Podstawowe informacje na temat Półwyspu Koreańskiego, Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej oraz Republiki Korei. Historia Półwyspu Koreańskiego. Podział Korei. Tradycje żywieniowe. Etykieta przy stole. Moda i <i>dress code</i> w Republice Korei. Tradycyjne święta i obrzędy koreańskie. Koreańskie przesady i tabu. Tradycyjna sztuka koreańska – teatr, muzyka, taniec. Współczesna sztuka audiowizualna w Korei – film, serial, muzyka. Tradycyjne malarstwo koreańskie. <i>Webtoon</i> i <i>manhwa</i>. Konflikt koreańsko-japoński.
Literatura podstawowa	Materiały autorskie. Lee, G.T., <i>Struktura świadomości Koreańczyków</i>, Wydawnictwo Kwiaty Orientu, 2017. Ogarek-Czój, H., <i>Klasyczna literatura koreańska</i>, Wydawnictwo Akademickie DIALOG, Warszawa 2003. Ogarek-Czój, H., <i>Literatura koreańska XX wieku</i>, Wydawnictwo Akademickie DIALOG, Warszawa 2007. Rurarz, J.P., <i>Historia Korei</i>, Wydawnictwo Akademickie DIALOG, Warszawa 2009. Rynarzewska E., <i>Teatr uwikłany. Koreańska sztuka teatralna i dramatyczna w latach 1900-1950</i>, Wydawnictwa Uniwersytetu Warszawskiego, Warszawa 2013.

Literatura uzupełniająca	Ogarek-Czoj, H., <i>Religie Korei</i>, Wydawnictwo Akademickie DIALOG, Warszawa 2015. (red.) Huszcza, R., Najbar-Miller, J., Wojakowska-Kurowska, A., <i>Koreańskie światy kobiet – między dziedzictwem konfucjanizmu a wyzwaniami współczesności</i>, Wydawnictwa Uniwersytetu Warszawskiego, Warszawa 2019. (red.) Huszcza, R., Wojakowska-Kurowska, A., <i>Kultura koreańska od kuchni – rytuały, etykieta i estetyka</i>, Wydawnictwa Uniwersytetu Warszawskiego, Warszawa 2021. (red.) Rynarzewska, E., <i>Peregrynacje, migracje i wędrowanie. Motyw podróży w kulturze koreańskiej</i>, Wydawnictwa Uniwersytetu Warszawskiego, Warszawa 2023. Satō K., Saitō T., Eom S.I., <i>Nitchūkan Manā shūkan kihonjiten</i>, Benseishuppan, Japonia 2015. Saitō A., <i>Kotoba-to bunka-no nikkān hikaku</i>, Sekaishisōsha, Japonia 2010. Yin Y.C., Ide R., <i>Hashi-to chokkaraku. Kotoba-to bunka nikkān hikaku</i>, Taishūkan Shoten, Japonia 2009.	
Informacje dodatkowe	-	
Kierunkowe efekty uczenia się (kody)	Przedmiotowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji osiągnięcia efektu uczenia się
WIEDZA		
K_W02, K_W03	Ma uporządkowaną wiedzę szczegółową w obszarze dyscypliny nauk o kulturze, a w szczególności kultury Korei.	Ocena pracy podczas zajęć, zaliczenie
K_W02, K_W05	Zna i rozumie podstawowe metody analizy i interpretacji zjawisk kulturowych, jest świadomy różnic kulturowych społeczeństw i wynikających z nich problemów w komunikowaniu się ich przedstawicieli.	
UMIEJĘTNOŚCI		
K_U01	Potrafi korzystać z dostępnych źródeł, analizować i przetwarzać pozyskane z nich informacje.	Ocena pracy podczas zajęć, zaliczenie
K_U07	Potrafi operować terminologią stosowaną do zjawisk społeczno-kulturalnych Korei.	
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		

K_K01	Rozumie potrzebę uczenia się przez całe życie i zdobywania kompetencji językowej zarówno w języku ojczystym, jak i obcym.	Ocena pracy podczas zajęć, zaliczenie
K_K03	Jest świadomy własnej tożsamości kulturowej i ma poczucie odpowiedzialności za zachowanie dziedzictwa kulturowego zarówno na poziomie lokalnym, jak i w szerokiej perspektywie globalnej, rozumiejąc jednocześnie znaczenie relatywizmu kulturowego i akceptując odmienne zachowania społeczne oraz językowe przedstawicieli innych kultur.	

Nazwa przedmiotu	Kultura literacka Japonii			
Kod	KLJ	Liczba punktów ECTS		Stacjonarne: 1 Niestacjonarne: 2
Osoba prowadząca	dr Iga Rutkowska			
Rekomendowany semestr nauczania	III (II rok, semestr zimowy)			
Liczba godzin w semestrze	Stacjonarne:	16	Niestacjonarne:	16
Forma zajęć	Wykład	Język wykładowy	Polski	
Typ przedmiotu	Obowiązkowy			
Forma zaliczenia	Egzamin			
Warunki zaliczenia	praca semestralna			
Cele przedmiotu	Wykład stanowi wprowadzenie do literackiego dorobku dawnej kultury japońskiej, nazywanej w historiografii mianem klasycznej, a przypadającej na okres od VI do XVIII w. Celem wykładu jest więc dostarczenie przeglądu najważniejszych zagadnień z dziedziny literatury z uwzględnieniem społeczno-kulturowego kontekstu jej rozwoju.			
Treści programowe	Japońska literatura klasyczna – podstawowe pojęcia, rodzaje i gatunki literackie Najstarsze formy japońskiej poezji i prozy: Manyōshū, Kojiki, Nihongi, Fudoki (VIII w.) Literatura i kultura okresu dworskiego (VIII-XII w.) Antologia Kokinshū, opowieści dworskie monogatari Genji monogatari, Murasaki Shikibu (XI w.): sylwetka autorki, struktura powieści Literatura eseistyczna (Makura no sōshi, XI w.) i pamiątnikarska Tosa nikki, Kagerō nikki, Izumi shikibu nikki, (X-XI w.) Kultura i literatury okresu samurajskiego, opowieści wojenne (XII-XV w.) Literatura średniowiecza: poezja (Shinkokinshū) i proza (Hojōki, Tsurezuregusa), zbiory eseistyczne setsuwa i bajki otogizōshi			

	Powieść i dramat epoki nowożytnej na przykładzie twórczości Ihary Saikaku (XVII w.) i Chikamatsu Monzaemona	
Literatura podstawowa	Podręczniki: Kotański W., Dziesięć tysięcy liści, Warszawa 2002 i pozostałe Melanowicz M., Historia literatury japońskiej, Warszawa 2011 Lektury – teksty źródłowe w przekładzie na język polski: udostępniona studentom w formie skanów i podana w konspekcie do zajęć	
Literatura uzupełniająca	Kordzińska-Nawrocka I., Ulotny świat ukiyo, obraz kultury mieszczańskiej w twórczości Ihary Saikaku, Warszawa 2010 Estetyka Japońska, t. I red Krystyna Wilkoszewska, Kraków 2004 Estetyka Japońska, t. II red Krystyna Wilkoszewska, Kraków 2005 Kordzińska-Nawrocka I., Japońska miłość dworska, Warszawa 2005	
Informacje dodatkowe	-	
Kierunkowe efekty uczenia się (kody)	Przedmiotowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji osiągnięcia efektu uczenia się
WIEDZA		
K_W02	Zna rozszerzony zbiór podstawowych faktów, najważniejszych pojęć i teorii dotyczących kultury literackiej i literaturoznawstwa, zna i rozumie zależności między wybranymi zjawiskami, prądami i gatunkami literackimi	Ocena pracy semestralnej
K_W01	Zna w szerszym zakresie fakty i teorie dotyczące zjawisk literackich w Japonii, zna i rozumie najważniejsze zależności między nimi oraz różnorodne uwarunkowania historyczno-społeczne związane z tradycją literacką Japonii	
K_W01	Ma w zaawansowanym stopniu wiedzę na temat wybranych faktów i teorii dotyczących różnych zagadnień tradycji literackiej Japonii, epok i gatunków literackich oraz zna różne metody badawcze i podejścia do klasycznej literatury japońskiej oraz złożone zależności między nimi.	
UMIEJĘTNOŚCI		

K_U01, K_U07	Potrafi wskazać źródła różnic kulturowych między Japonią a Polską, wyszukiwać, oceniać i wykorzystywać informacje dotyczące tradycji literackiej Japonii pochodzące z różnych źródeł oraz formułować na ich podstawie krytyczne sądy. Potrafi samodzielnie odbierać i tworzyć samodzielnie złożone wypowiedzi z zakresu zagadnień literackich	Ocena pracy semestralnej
K_U03	Potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę i wykonywać zadania oraz rozwiązywać niezbyt złożone problemy badawcze dotyczące różnorodności zjawisk kulturowych i literackich.	
K_U01, K_U03, K_U13	Posiada umiejętność prezentacji zagadnień z zakresu kultury literackiej Japonii, prowadzić samodzielnie badania dotyczące wybranych zagadnień z dziedziny badań nad tradycją literacką Japonii, samodzielnie planować własne uczenie się i komunikować się z otoczeniem.	
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_K01	Jest gotów do uczenia się przez całe życie, inspirowania i organizowania procesu uczenia się innych, aktywnego współdziałania i pracy w grupie oraz nawiązywania kontaktów i budowania relacji społecznych.	Ocena pracy semestralnej
K_K03	Jest gotów do podejmowania podstawowych obowiązków zawodowych i społecznych związanych ze znajomością kultury japońskiej, rozumienia i doceniania wartości spuścizny i tradycji kulturowej Japonii	
K_K03, K_K05	Jest gotów do kultywowania i upowszechniania wzorów aktywnego działania na rzecz wzajemnego zrozumienia i współpracy kulturalnej, udostępniania i promowania najważniejszych wytworów tradycji literackiej Japonii	

Nazwa przedmiotu	Kultury muzyczne Azji			
Kod	KMA	Liczba punktów ECTS	Stacjonarne: 1 Niestacjonarne: 2	
Osoba prowadząca	dr Radosław Siedliński			
Rekomendowany semestr nauczania	V (III rok, semestr zimowy)			
Liczba godzin w semestrze	Stacjonarne:	16	Niestacjonarne:	16
Forma zajęć	Wykład konwersatoryjny	Język wykładowy	Polski	
Typ przedmiotu	Studia stacjonarne: fakultatywny Studia niestacjonarne: obowiązkowy			
Forma zaliczenia	Zaliczenie – esej pisemny			
Warunki zaliczenia	Przedstawienie pisemnej pracy zaliczeniowej			
Cele przedmiotu	Celem zajęć jest zapoznanie studentów z częścią bogactwa tradycyjnych kultur muzycznych Azji Środkowej i Dalekiego Wschodu. Cel ów osiągany jest poprzez omówienie i prezentację audiowizualną wybranych zjawisk kultur muzycznych Iranu (Persji), Indii, Chin (przede wszystkim Hanów), Korei, Japonii, Azji Południowo-wschodniej (w szczególności Indonezji i Wietnamu), Tybetu oraz Mongolii (oraz Tuwy).			
Treści programowe	1. Etnomuzykologia i jej przedmiot. Etnomuzykologia vs etnografia muzyczna i antropologia muzyki. Obcość jako właściwy przedmiot zainteresowania etnomuzykologii. Muzyki kultur pozaeuropejskich jako „znaczący inny”. 2. Tradycyjna muzyka Indii. Muzyka hindustańska (śāstriya sangit) oraz karnataka (karnāṭaka sangitam). Instrumentarium w obu tradycjach - podobieństwa i różnice. Systemy rag i taal. 3. Muzyka chińska (etnicznych Chińczyków Han). Cechy charakterystyczne muzyki Hanów, tradycyjne systemy notacji, chińska teoria muzyki. System klasyfikacji instrumentów (bayin) 4. Charakterystyka tradycyjnej muzyki koreańskiej. Jej jej relacje do tradycyjnej muzyki chińskiej. Rodzima forma wokalno-teatralna - pansori i jej postać rozwojowa - changguk.			

	5. Tradycyjna muzyka japońska (hogaku) i jej relacje wobec muzyki chińskiej. Gagaku jako najstarsza (i w nieprzerwany sposób funkcjonująca) tradycja muzyki dworskiej na świecie. Japońskie instrumentarium i formy muzyczne. Tradycyjne teatry japońskie (noh, kabuki, bunraku) jako formy muzyczne. 6. Muzyka Azji południowo-wschodniej: piphat/pinphat/pinpeat - tradycyjna orkiestra dworska z obszaru Tajlandii, Kambodży i Laosu. Filipiński kulintang. Tradycyjna forma muzyczna Indonezji - gamelan (z Bali i z Sumatry). „Przestrzeń kulturowa gongów” w Wietnamie środkowym. 7. Muzyka tybetańska (tzw. „misy tybetańskie”, dungcheny, śpiew alikwotowy) i mongolska (chöömej - tradycyjny śpiew alikwotowy). Renesans tradycyjnej muzyki mongolskiej w twórczości współczesnych zespołów rockowych (Yat-kha, The Hu). 8. Muzyka irańska. Tradycyjne instrumentarium perskie. Wielka forma muzyczno-teatralna: ta'ziyeh. Pieśni tasnif jako przykład kameralnej liryki wokalne.	
Literatura podstawowa	Anna Czekanowska, <i>Kultury muzyczne Azji</i> , Warszawa 1981 Stawomira Żerańska-Kominek, <i>Muzyka w kulturze. Wprowadzenie do etnomuzykologii</i> , Warszawa 1995	
Literatura uzupełniająca	Karolina Golemo, <i>Muzyka w relacjach międzykulturowych</i> , „Relacje międzykulturowe”, 2017, nr 1(1)	
Informacje dodatkowe	-	
Kierunkowe efekty uczenia się (kody)	Przedmiotowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji osiągnięcia efektu uczenia się
WIEDZA		
K_W02	Student posiada usystematyzowaną wiedzę z zakresu wybranych tradycji muzyki azjatyckiej, ich historii, instrumentarium, typowych form muzycznych i związków z innymi obszarami kultury (teatrem, tańcem).	Esej końcowy
K_W06	Student rozumie związki tradycyjnej muzyki azjatyckiej ze współczesnymi zjawiskami muzycznymi we wskazanych państwach.	
UMIEJĘTNOŚCI		

K_U01	Student w oparciu o posiadaną wiedzę potrafi rozpoznać muzykę omawianych tradycji i przeprowadzić jej elementarne omówienie	Esej końcowy, aktywne uczestnictwo w zajęciach
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_K01	Student jest samokrytyczny w odniesieniu do własnej wiedzy i posiadanych kompetencji, potrafi krytycznie odnieść się do odbieranych treści audiowizualnych, dokonując ich oceny i samodzielnej selekcji	Esej końcowy, aktywne uczestnictwo w zajęciach

Nazwa przedmiotu	Lektorat języka obcego: Język angielski 1–6 (poziom B2) – studia stacjonarne			
Kod	ANG1 – ANG6		Liczba punktów ECTS:	3
Osoba odpowiedzialna	dr Małgorzata Rzeźnik-Knotek, kierownik Studium Języków Obcych			
Osoba prowadząca	Lektorzy przydzieleni przez Studium Języków Obcych			
Rekomendowany semestr nauczania	Semestr 1-3, a także 4-6 jako kontynuacja po poziomie B1			
Liczba godzin w semestrze	Stacjonarne:	6 semestrów x 60 godzin	Niestacjonarne:	Nie dotyczy
Forma zajęć	Lektorat		Język wykładowy:	Angielski
Typ przedmiotu	Obowiązkowy			
Forma zaliczenia	Zaliczenie z oceną			
Warunki zaliczenia	Podstawą oceny zaliczającej semestr są: 1) Czynny udział w zajęciach oraz pisemne i ustne prace domowe. 2) Testy sprawdzające opanowanie materiału zrealizowanego w trakcie semestru – minimum dwa. Jeden test pisemny może być zastąpiony prezentacją ustną – według uznania lektora, poziomu i potrzeb grupy. 3) Obecność na zajęciach (maksimum 2 nieusprawiedliwione nieobecności w czasie semestru, pozostałe muszą być usprawiedliwione zwolnieniem lekarskim).			
Metody dydaktyczne	Praca indywidualna, praca w parach, praca w grupach, analiza przypadku, odgrywanie ról, symulacje, dyskusja/debata, praca z tekstem, burza mózgów, ćwiczenia językowe.			
Cele przedmiotu	Celem zajęć jest doskonalenie i poszerzanie umiejętności językowych studenta poprzez ćwiczenie sprawności mówienia (przedstawianie i uzasadnianie opinii, relacjonowanie wydarzeń, opisywanie zjawisk, poprawne komunikowanie się w obrębie tematyki związanej z życiem codziennym, zainteresowaniami, uczuciami, doświadczeniami, planami i			

	ambicjami oraz dyskusje na tematy ogólne i specjalistyczne), czytania ze zrozumieniem (teksty ogólne oraz z obszaru studiowanej dziedziny), rozumienia i interpretowania wypowiedzi ustnych oraz wypowiadania się na tematy ogólne i specjalistyczne w ramach różnych form komunikacji pisemnej. Jednocześnie lektorat utrwali i rozszerzy wiadomości z zakresu gramatyki i leksyki języka obcego oraz rozwinie znajomość wybranych aspektów języka.
Treści programowe	1. Poszerzanie znajomości gramatyki, ze szczególnym uwzględnieniem: • Czasów gramatycznych (Past Perfect, Past Perfect Continuous, Future Perfect, Future Continuous) • Strony biernej • Okresów warunkowych 0-3 • Przysłówków i wyrażeń czasu • Mowy zależnej • Wyrażania prawdopodobieństwa 2. Zapoznanie z tematyką i terminologią biznesową, obejmującą następujące zagadnienia: • Kultura korporacyjna • Współczesne technologie cyfrowe • Zagadnienia z zakresu zarządzania zasobami ludzkimi • Kreowanie kariery zawodowej (zdobywanie kwalifikacji, szkolenia, awans) • Etyka w biznesie • Firma przyjazna środowisku naturalnemu • Zarządzanie czasem • Zarządzanie zmianą • Finanse i ekonomia • Pojęcie równowagi między pracą a życiem osobistym; radzenie sobie ze stresem. 3. Zapoznanie z tematyką związaną ze studiowaną dziedziną ze szczególnym uwzględnieniem kultury Japonii (literatura, sztuka, historia, tradycja, popkultura, media, społeczeństwo i obyczajowość) w oparciu o różnorodne materiały – teksty akademickie i literackie, podcasty, filmy, umożliwiające wieloaspektowe poznanie omawianej tematyki. 4. Rozwijanie umiejętności komunikacyjnych, umożliwiających efektywne porozumiewanie się w

	międzynarodowym środowisku akademickim i zawodowym: • Budowanie relacji opartych na zaufaniu • Komunikowanie się w zespole • Radzenie sobie ze złymi wiadomościami • Reagowanie na odmienne opinie • Wyrażanie obaw i reagowanie na obawy innych • Prowadzenie zebrania w efektywny sposób • Wyjaśnianie nieporozumień i prafrazowanie • Omawianie priorytetów 5. Rozwijanie umiejętności biznesowych niezbędnych do sprawnego funkcjonowania w sytuacjach zawodowych: • Autoprezentacja • Prowadzenie rozmów telefonicznych w różnorodnych kontekstach • Strategie negocjacyjne • Kierowanie zebraniem w firmie • Techniki sprzedaży produktu lub usługi • Promowanie produktu lub usługi • Radzenie sobie z trudnymi ludźmi w pracy (szefowie, koledzy, klienci) • Stosowanie burzy mózgów w trakcie zebrania 6. Rozwijanie umiejętności pisania różnorodnych tekstów użytkowych, potrzebnych do sprawnej komunikacji w środowisku akademickim i zawodowym, takich jak: • Wpis na blogu • Prośba o szkolenie • Raport • Oferta biznesowa • Roczna ocena wyników • Biuletyn firmowy • Email z uzasadnieniem • Komunikat prasowy • Streszczenie tekstu akademickiego lub specjalistycznego • Recenzja • Rozprawka 7. Ćwiczenia fonetyczne mające na celu doskonalenie wymowy, intonacji i akcentowania, obejmujące: • Łączenie wyrazów • Skróty i formy słabe • Intonacja w negocjacjach • Operowanie skalą głosu w wypowiedziach publicznych
--	--

	• Pauzowanie, akcentowanie i intonacja w prezentacjach - Ćwiczenia umiejętności językowych, słownictwa i gramatyki pod kątem przygotowania do egzaminów międzynarodowych (Cambridge, TOEIC, Pearson) - Rozwijanie umiejętności słuchania ze zrozumieniem, zarówno ogólnego kontekstu, jak i szczegółów w oparciu o różnorodne nagrania (podcasty, krótkie filmy, wywiady, rozmowy w biurze i na ulicy, prezentacje, wykłady) z uwzględnieniem zróżnicowanych dialektów języka angielskiego. - Rozwijanie umiejętności czytania ze zrozumieniem w oparciu o różnorodne teksty (artykuły, maile, raporty, instrukcje, wpisy na blogach i stronach internetowych, teksty specjalistyczne z zakresu kulturoznawstwa). - Praca z tekstem w celu zainicjowania dyskusji lub wypowiedzi pisemnej ze szczególnym naciskiem na umiejętność wyrażania opinii i argumentowania. - Odgrywanie ról/symulacje w celu nabywania umiejętności komunikacyjnych i płynności w obrębie poznanych struktur leksykalno-gramatycznych, spontanicznego reagowania w sytuacjach życia akademickiego i zawodowego (uczestnictwo w dyskusjach, zebraniach, negocjacjach, wydarzeniach biznesowych, radzenie sobie w pracy, w podróży, itp.) - Wygłaszanie prezentacji przez studentów na tematy związane z ich kierunkiem studiów z zastosowaniem poznanych technik prezentowania, odpowiedniej struktury i języka prezentacji. - Wykonywanie praktycznych, złożonych zadań w grupach (analiza przypadku), z uwzględnieniem wszystkich sprawności językowych w celu rozwijania umiejętności współpracy w zespole. - Kolokwia
Literatura podstawowa	Dubicka I. et al. Business Partner B2 (Coursebook), Pearson 2018

Literatura uzupełniająca		Materiały na platformach edukacyjnych: My English Lab Pearson, Roadmap Online Practice Pearson, linguahouse.com, onestopenglish.com, eslbrains.com	
Certyfikaty, do których przygotowuje przedmiot		W ramach lektoratu student jest przygotowywany do uzyskania certyfikatu TOEIC	
Informacje dodatkowe		Na Wydziale Kultury Japonii studenci w grupie intensywnej z języka japońskiego (na studiach zarówno stacjonarnych, jak i niestacjonarnych) mogą od III semestru obrać lektorat z języka japońskiego zamiast języka angielskiego.	
Kierunkowe efekty uczenia się (kody)	Przedmiotowe efekty uczenia się		Metody weryfikacji osiągnięcia efektu uczenia się
UMIEJĘTNOŚCI			
K_U11	Student ma umiejętności językowe na poziomie B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego. Potrafi posługiwać się angielską terminologią w odniesieniu do zjawisk społeczno-kulturowych. Ma wprawę w tłumaczeniu tekstów z języka angielskiego.		aktywność na zajęciach, testy cząstkowe, ocena wypowiedzi ustnej i pisemnej
K_U12	Student umie planować i organizować pracę indywidualną oraz w grupie.		
K_U08	Prowadzi konwersacje w języku angielskim.		
K_U13	Student potrafi realizować proces samokształcenia.		
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
K_K01	Rozumie potrzebę uczenia się przez całe życie i zdobywania kompetencji językowej zarówno w języku ojczystym, jak i obcym.		Jw.

Nazwa przedmiotu	Lektorat języka obcego: Język angielski 1–3 (poziom B1) – studia stacjonarne			
Kod	ANG1 – ANG3	Liczba punktów ECTS	3	
Osoba prowadząca	Lektorzy przydzieleni przez Studium Języków Obcych			
Rekomendowany semestr nauczania	Semestr 1-3			
Liczba godzin w semestrze	Stacjonarne:	3 semestry x 60 godzin	Niestacjonarne:	Nie dotyczy
Forma zajęć	Lektorat	Język wykładowy:	Polski i angielski	
Typ przedmiotu	Obowiązkowy			
Forma zaliczenia	Zaliczenie			
Warunki zaliczenia	Podstawą oceny zaliczającej semestr są: 1) Czynny udział w zajęciach oraz pisemne prace domowe. Prace domowe na poziomie B1 mogą mieć formę pisemną lub ustną według uznania lektora. 2) Testy sprawdzające opanowanie materiału zrealizowanego w trakcie semestru – minimum dwa. Jeden test pisemny może być zastąpiony prezentacją ustną – według uznania lektora, poziomu i potrzeb grupy. 3) Obecność na zajęciach (maksimum 2 nieusprawiedliwione nieobecności w czasie semestru, pozostałe muszą być usprawiedliwione zwolnieniem lekarskim).			
Cele przedmiotu	Celem zajęć jest doskonalenie i poszerzanie umiejętności językowych studenta poprzez ćwiczenie sprawności mówienia (przedstawianie i uzasadnianie opinii, relacjonowanie wydarzeń, opisywanie zjawisk, poprawne komunikowanie się w obrębie tematyki związanej z życiem codziennym, zainteresowaniami, uczuciami, doświadczeniami, planami i ambicjami oraz dyskusje na tematy ogólne i specjalistyczne), czytania ze zrozumieniem (teksty ogólne oraz z obszaru studiowanej dziedziny), rozumienia i interpretowania wypowiedzi ustnych oraz wypowiadania się na tematy ogólne i specjalistyczne w ramach różnych form komunikacji pisemnej. Jednocześnie lektorat utrwali i rozszerzy wiadomości z zakresu gramatyki i leksyki języka obcego oraz rozwinie znajomość wybranych aspektów języka.			

Treści programowe	1. Poszerzanie znajomości struktur gramatycznych niezbędnych do skutecznego porozumiewania się w życiu codziennym i zawodowym: • Czesy przeszłe: Past Simple i Past Continuous • Stopniowanie przymiotników i przysłówków • Czasowniki modalne • Strona bierna • Some, any, none • Okresy warunkowe 0-2 • Will i going to do wyrażania przyszłości • Kolejność przymiotników przed rzeczownikiem 2. Pogłębienie znajomości słownictwa biznesowego w następujących obszarach tematycznych: • Kariera zawodowa, awans zawodowy, umiejętności uniwersalne (transferable skills) • Sektory i branże przemysłu • Zarządzanie projektem • Globalne rynki • Innowacje technologiczne • Bezpieczeństwo i higiena pracy • Obsługa klienta • Komunikacja cyfrowa 3. Poznawanie tematyki i słownictwa specjalistycznego z zakresu studiowanej dziedziny (kulturoznawstwo) w oparciu o proste teksty i materiały audiowizualne. 4. Doskonalenie technik skutecznego komunikowania się w miejscu pracy: • Wyrażanie opinii • Nawiązywanie relacji zawodowych opartych na wzajemnym zrozumieniu • Radzenie sobie z trudnymi rozmowami i zakłóceniami w rozmowie • Reagowanie na odmienne opinie 5. Ćwiczenie umiejętności biznesowych niezbędnych we współczesnym środowisku pracy, takich jak: • Uczestnictwo w zebraniach służbowych – zabieranie głosu, wyrażanie opinii, zgody lub jej braku z podaniem powodu • Poznawanie technik sprzedaży produktu lub usługi • Prezentowanie produktu • Radzenie sobie z konfliktem w pracy
-------------------	--

	• Zarządzanie czasem, decydowanie o priorytetach i kolejności wykonania zadań • Uczestniczenie w ‘burzy mózgów’ 6. Nauka pisania podstawowych tekstów biznesowych: email, zamówienie i odpowiedź na zamówienie, zapytanie, list biznesowy, instrukcje, ostrzeżenia, opis produktu, krótki raport, ankieta, życiorys. 7. Czytanie tekstów o tematyce biznesowej i specjalistycznej w celu poszerzenia znajomości słownictwa, utrwalenia gramatyki, ćwiczenia umiejętności streszczania tekstów i udzielania precyzyjnych odpowiedzi na pytania. 8. Nauka przygotowywania i wygłaszania prezentacji – podstawowe techniki prezentowania, struktura prezentacji, użyteczne zwroty, tworzenie pomocy wizualnych. 9. Odgrywanie ról/ symulacje w celu ćwiczenia reagowania w typowych sytuacjach zawodowych. 10. Ćwiczenie swobodnego i spontanicznego wypowiadania się w dyskusjach w oparciu o teksty i materiały audiowizualne. 11. Wygłaszanie prezentacji przez studentów na tematy związane z biznesem, studiowaną dziedziną lub zainteresowaniami. 12. Doskonalenie umiejętności słuchania ze zrozumieniem w oparciu o różnorodne materiały audiowizualne o wzrastającym stopniu trudności. 13. Ćwiczenia fonetyczne: • akcentowanie wyrazowe • akcentowanie w rzeczownikach złożonych i wyrażeniach • formy skrócone w mowie • intonacja w prezentacjach • pary minimalne • krótkie i długie samogłoski
--	--

	14. Rozwijanie kompetencji leksykalnych w kontekście kulturoznawczym (terminologia dotycząca zjawisk kultury, tradycji i popkultury)	
	15. Kolokwia	
Literatura podstawowa	1. O’Keefe M., Lansford L., Wright R., Business Partner B1 (Coursebook), Pearson 2018 2. McLarty R., Business Partner B1 (Workbook), Pearson 2018	
Informacje dodatkowe	Na Wydziale Kultury Japonii studenci w grupie intensywnej z języka japońskiego (na studiach zarówno stacjonarnych, jak i niestacjonarnych) mogą od III semestru obrać lektorat z języka japońskiego zamiast języka angielskiego.	
Kierunkowe efekty uczenia się (kody)	Przedmiotowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji osiągnięcia efektu uczenia się
UMIEJĘTNOŚCI		
K_U11	Student ma umiejętności językowe na poziomie B1 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego. Potrafi posługiwać się angielską terminologią w odniesieniu do zjawisk społeczno-kulturowych. Ma wprawę w tłumaczeniu tekstów z języka angielskiego.	aktywność na zajęciach, testy cząstkowe, ocena wypowiedzi ustnej i pisemnej
K_U12	Student umie planować i organizować pracę indywidualną oraz w grupie.	
K_U08	Prowadzi konwersacje w języku angielskim.	
K_U13	Student potrafi realizować proces samokształcenia.	
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_K01	Rozumie potrzebę uczenia się przez całe życie i zdobywania kompetencji językowej zarówno w języku ojczystym, jak i obcym.	Jw.

Nazwa przedmiotu	Lektorat języka obcego: Język angielski 1–6 (poziom C1) – studia stacjonarne		
Kod	ANG1 – ANG6	Liczba punktów ECTS	3
Osoba prowadząca	Lektorzy przydzieleni przez Studium Języków Obcych		
Rekomendowany semestr nauczania	Semestr 1-3 lub kontynuacja po poziomie B2: semestr 4-6		
Liczba godzin w semestrze	Stacjonarne:	3 semestry x 60 godzin	Niestacjonarne: Nie dotyczy
Forma zajęć	Lektorat	Język wykładowy:	Polski i angielski
Typ przedmiotu	Obowiązkowy		
Forma zaliczenia	Zaliczenie		
Warunki zaliczenia	Podstawą oceny zaliczającej semestr są: 1) Czynny udział w zajęciach oraz pisemne prace domowe. Prace domowe na poziomie C1 mogą mieć formę pisemną lub ustną według uznania lektora. 2) Testy sprawdzające opanowanie materiału zrealizowanego w trakcie semestru – minimum dwa. Jeden test pisemny może być zastąpiony prezentacją ustną – według uznania lektora, poziomu i potrzeb grupy. 3) Obecność na zajęciach (maksimum 2 nieusprawiedliwione nieobecności w czasie semestru, pozostałe muszą być usprawiedliwione zwolnieniem lekarskim).		
Cele przedmiotu	Celem zajęć jest doskonalenie i poszerzanie umiejętności językowych studenta poprzez ćwiczenie sprawności mówienia (przedstawianie i uzasadnianie opinii, relacjonowanie wydarzeń, opisywanie zjawisk, poprawne komunikowanie się w obrębie tematyki związanej z życiem codziennym, zainteresowaniami, uczuciami, doświadczeniami, planami i ambicjami oraz dyskusje na tematy ogólne i specjalistyczne), czytania ze zrozumieniem (teksty ogólne oraz z obszaru studiowanej dziedziny), rozumienia i interpretowania wypowiedzi ustnych oraz wypowiadania się na tematy ogólne i specjalistyczne w ramach różnych form komunikacji pisemnej. Jednocześnie lektorat utrwali i rozszerzy wiadomości z zakresu gramatyki i leksyki języka obcego oraz rozwinie znajomość wybranych aspektów języka.		

Treści programowe	1. Tematyka i słownictwo ogólne i biznesowe z następujących obszarów tematycznych: • wynalazki, innowacje technologiczne, zaawansowane technologie • gospodarka zamkniętego obiegu – wady i zalety • ekonomia zrównoważonego rozwoju • kreatywność, pojęcie myślenia rozbieżnego i elastyczności poznawczej • inwestycje finansowe, giełda, narzędzia finansowe • strategie marketingowe i sprzedażowe • wpływ masowej turystyki na środowisko • konflikty w pracy i ich rozwiązywanie • pojęcie przedsiębiorczości w biznesie, nastawienie na rozwój i myślenie przedsiębiorcze 2. Tematyka i słownictwo specjalistyczne ze szczególnym uwzględnieniem kultury Japonii (literatura, sztuka, historia, tradycja, popkultura, media, społeczeństwo i obyczajowość) w oparciu o różnorodne materiały – teksty akademickie i literackie, podcasty, filmy oraz inne media, umożliwiające wieloaspektowe poznanie omawianej tematyki. 3. Zaawansowane struktury gramatyczne: przedimki, strona bierna, zaawansowane alternatywy do okresów warunkowych, zdania imiesłowowe, czasy narracyjne i markery dyskursu, zdania rozszczerpione, mowa zależna, nierzeczywiste czasy przeszłe, konstrukcje czasownikowe. 4. Pogłębienie umiejętności czytania ze zrozumieniem tekstów akademickich i specjalistycznych związanych ze studiowaną dziedziną. 5. Ćwiczenie umiejętności słuchania poprzez słuchanie różnych typów nagrań (biznesowe, akademickie i specjalistyczne) z uwzględnieniem różnych odmian języka angielskiego, języka potocznego, żargonu zawodowego i slangu. 6. Pisanie tekstów biznesowych: email, raport, oferta, wpis na blogu, artykuł, protokół zebrania, tekst reklamowy. Omówieniem zasad kompozycji, środków frazeologicznych oraz struktur gramatycznych typowych dla danego tekstu.
-------------------	---

	7. Elementy języka akademickiego: pisanie tekstów akademickich (esej, rozprawka, streszczenie tekstu akademickiego); prowadzenie debat akademickich ze szczególnym uwzględnieniem umiejętności wyrażania i bronięcia swojej opinii oraz argumentowania; przedstawianie danych badawczych; omawianie wykresów i grafów. 8. Umiejętności biznesowe: prowadzenie i uczestniczenie w zebraniach; skuteczne negocjowanie; prezentowanie produktu lub usługi; budowanie relacji zawodowych opartych na zaufaniu; rozwiązywanie konfliktów w miejscu pracy. 9. Umiejętności komunikacyjne: prezentowanie pomysłów na forum publicznym; przekonywanie innych do swoich pomysłów i rozwiązań; stosowanie technik perswazji; wywieranie wpływu w negocjacjach; efektywne metody prowadzenia zebrania służbowego. 10. Nauka wygłaszania profesjonalnej prezentacji: różne rodzaje prezentacji; techniki prezentacji; zasady efektywnego prezentowania; prawidłowa struktura prezentacji; stosowanie poznanej terminologii biznesowej i specjalistycznej, adekwatnych środków leksykalnych i struktur gramatycznych; tworzenie pomocy wizualnych. 11. Dyskusje i debaty w oparciu o przeczytane teksty lub materiały audiowizualne dotyczących bieżących wydarzeń politycznych, społecznych, biznesowych, kulturalnych, zainteresowań studentów i studiowanej dziedziny. 12. Odgrywanie ról/symulacji w celu rozwijania kompetencji miękkich i adaptacji do różnych kontekstów kulturowych, np.: • Prezentacja projektu kulturalnego dla zagranicznego partnera • Prowadzenie zebrania w międzynarodowej firmie • Mediacje i rozwiązywanie konfliktów w zespołach międzynarodowych • Planowanie międzynarodowego wydarzenia kulturalnego (np. festiwalu filmowego) • Planowanie spotkania z partnerem kulturalnym
--	--

	13. Ćwiczenia fonetyczne: doskonalenie wymowy; poprawne akcentowanie, intonacja i pauzowanie w różnych formach przemawiania publicznego (wygłaszanie prezentacji, wypowiedzanie się w dyskusji lub debacie)	
	14. Przygotowanie do procesu rekrutacji: pisanie cv, listu motywacyjnego, ćwiczenie odpowiedzi na pytania rekrutera.	
	15. Kolokwia	
Literatura podstawowa	Dubicka I., Rosenberg M., O’Keefe M., Business Partner C1, Pearson, 2021	
Informacje dodatkowe	Na Wydziale Kultury Japonii studenci w grupie intensywnej z języka japońskiego (na studiach zarówno stacjonarnych, jak i niestacjonarnych) mogą od III semestru obrać lektorat z języka japońskiego zamiast języka angielskiego.	
Kierunkowe efekty uczenia się (kody)	Przedmiotowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji osiągnięcia efektu uczenia się
UMIEJĘTNOŚCI		
K_U11	Student ma umiejętności językowe na poziomie C1 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego. Potrafi posługiwać się angielską terminologią w odniesieniu do zjawisk społeczno-kulturowych. Ma wprawę w tłumaczeniu tekstów z języka angielskiego.	aktywność na zajęciach, testy częściowe, ocena wypowiedzi ustnej i pisemnej
K_U12	Student umie planować i organizować pracę indywidualną oraz w grupie.	
K_U08	Prowadzi konwersacje w języku angielskim.	
K_U13	Student potrafi realizować proces samokształcenia.	
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_K01	Rozumie potrzebę uczenia się przez całe życie i zdobywania kompetencji językowej zarówno w języku ojczystym, jak i obcym.	Jw.

Nazwa przedmiotu	Lektorat języka obcego: Język angielski (poziom B1) – studia niestacjonarne			
Kod	ANG1 – ANG6	Liczba punktów ECTS		3
Osoba prowadząca	Lektorzy przydzieleni przez Studium Języków Obcych			
Rekomendowany semestr nauczania	Cały tok studiów			
Liczba godzin w semestrze	Stacjonarne:	Nie dotyczy	Niestacjonarne:	6 semestrów x 16 godzin
Forma zajęć	Lektorat	Język wykładowy:		Polski i angielski
Typ przedmiotu	Obowiązkowy			
Forma zaliczenia	Zaliczenie			
Warunki zaliczenia	Podstawą oceny zaliczającej semestr są: 1) Czynny udział w zajęciach oraz pisemne prace domowe. Prace domowe na poziomie B1 mogą mieć formę pisemną lub ustną według uznania lektora. 2) Testy sprawdzające opanowanie materiału zrealizowanego w trakcie semestru. 3) Obecność na zajęciach (maksimum 1 nieusprawiedliwiona nieobecność w czasie semestru, pozostałe muszą być usprawiedliwione zwolnieniem lekarskim).			
Cele przedmiotu	Celem zajęć jest doskonalenie i poszerzanie umiejętności językowych studenta poprzez ćwiczenie sprawności mówienia (przedstawianie i uzasadnianie opinii, relacjonowanie wydarzeń, opisywanie zjawisk, poprawne komunikowanie się w obrębie tematyki związanej z życiem codziennym, zainteresowaniami, uczuciami, doświadczeniami, planami i ambicjami oraz dyskusje na tematy ogólne i specjalistyczne), czytania ze zrozumieniem (teksty ogólne oraz z obszaru studiowanej dziedziny), rozumienia i interpretowania wypowiedzi ustnych oraz wypowiadania się na tematy ogólne i specjalistyczne w ramach różnych form komunikacji pisemnej. Jednocześnie lektorat utrwali i rozszerzy wiadomości z zakresu			

	gramatyki i leksyki języka obcego oraz rozwinięte znajomość wybranych aspektów języka.
Treści programowe	1. Poszerzanie znajomości struktur gramatycznych niezbędnych do skutecznego porozumiewania się w życiu codziennym i zawodowym: • Czasy przeszłe: Past Simple i Past Continuous • Stopniowanie przymiotników i przysłówków • Czasowniki modalne • Strona bierna • Some, any, none • Okresy warunkowe 0-2 • Will i going to do wyrażania przyszłości • Kolejność przymiotników przed rzeczownikiem 2. Pogłębienie znajomości słownictwa biznesowego w następujących obszarach tematycznych: • Kariera zawodowa, awans zawodowy, umiejętności uniwersalne (transferable skills) • Sektory i branże przemysłu • Zarządzanie projektem • Globalne rynki • Innowacje technologiczne • Bezpieczeństwo i higiena pracy • Obsługa klienta • Komunikacja cyfrowa 3. Poznawanie tematyki i słownictwa specjalistycznego z zakresu studiowanej dziedziny (kulturoznawstwo) w oparciu o proste teksty i materiały audiowizualne. 4. Doskonalenie technik skutecznego komunikowania się w miejscu pracy: • Wyrażanie opinii • Nawiązywanie relacji zawodowych opartych na wzajemnym zrozumieniu • Radzenie sobie z trudnymi rozmowami i zakłóceniami w rozmowie • Reagowanie na odmienne opinie

		5. Ćwiczenie umiejętności biznesowych niezbędnych we współczesnym środowisku pracy, takich jak: • Uczestnictwo w zebraniach służbowych – zabieranie głosu, wyrażanie opinii, zgody lub jej braku z podaniem powodu • Poznajanie technik sprzedaży produktu lub usługi • Prezentowanie produktu • Radzenie sobie z konfliktem w pracy • Zarządzanie czasem, decydowanie o priorytetach i kolejności wykonania zadań • Uczestniczenie w ‘burzy mózgów’ 6. Nauka pisania podstawowych tekstów biznesowych: email, zamówienie i odpowiedź na zamówienie, zapytanie, list biznesowy, instrukcje, ostrzeżenia, opis produktu, krótki raport, ankieta, życiorys. 7. Czytanie tekstów o tematyce biznesowej i specjalistycznej w celu poszerzenia znajomości słownictwa, utrwalenia gramatyki, ćwiczenia umiejętności streszczania tekstów i udzielania precyzyjnych odpowiedzi na pytania. 8. Nauka wygłaszania prezentacji z zastosowaniem prawidłowej struktury oraz odpowiednich środków leksykalno-gramatycznych.
Literatura podstawowa		Materiały opracowane przez lektorów, autentyczne materiały audiowizualne, artykuły prasowe, teksty specjalistyczne.
Informacje dodatkowe		Na Wydziale Kultury Japonii studenci w grupie intensywnej z języka japońskiego (na studiach zarówno stacjonarnych, jak i niestacjonarnych) mogą od III semestru obrać lektorat z języka japońskiego zamiast języka angielskiego.
Kierunkowe efekty	Przedmiotowe efekty uczenia się	
	Metody weryfikacji osiągnięcia	

uczenia się (kody)		efektu uczenia się
UMIEJĘTNOŚCI		
K_U11	Student ma umiejętności językowe na poziomie B1 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego. Potrafi posługiwać się angielską terminologią w odniesieniu do zjawisk społeczno-kulturowych. Ma wprawę w tłumaczeniu tekstów z języka angielskiego.	aktywność na zajęciach, testy częściowe, ocena wypowiedzi ustnej i pisemnej
K_U12	Student umie planować i organizować pracę indywidualną oraz w grupie.	
K_U08	Prowadzi konwersacje w języku angielskim.	
K_U13	Student potrafi realizować proces samokształcenia.	
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_K01	Rozumie potrzebę uczenia się przez całe życie i zdobywania kompetencji językowej zarówno w języku ojczystym, jak i obcym.	Jw.

Nazwa przedmiotu	Lektorat języka obcego: Język angielski (poziom B2) – studia niestacjonarne		
Kod	ANG1 – ANG6	Liczba punktów ECTS	3
Osoba prowadząca	Lektorzy przydzieleni przez Studium Języków Obcych		
Rekomendowany semestr nauczania	Semestr 1-6		
Liczba godzin w semestrze	Stacjonarne:	Nie dotyczy	Niestacjonarne: 6 semestrów x 16 godzin
Forma zajęć	Lektorat	Język wykładowy:	Polski i angielski
Typ przedmiotu	Obowiązkowy		
Forma zaliczenia	Zaliczenie		
Warunki zaliczenia	Podstawą oceny zaliczającej semestr są: 1) Czynny udział w zajęciach oraz pisemne i ustne prace domowe. 2) Testy sprawdzające opanowanie materiału zrealizowanego w trakcie semestru – minimum dwa. Jeden test pisemny może być zastąpiony prezentacją ustną – według uznania lektora, poziomu i potrzeb grupy. 3) Obecność na zajęciach (maksimum 1 nieusprawiedliwiona nieobecność w czasie semestru, pozostałe muszą być usprawiedliwione zwolnieniem lekarskim).		
Cele przedmiotu	Celem zajęć jest doskonalenie i poszerzanie umiejętności językowych studenta poprzez ćwiczenie sprawności mówienia (przedstawianie i uzasadnianie opinii, relacjonowanie wydarzeń, opisywanie zjawisk, poprawne komunikowanie się w obrębie tematyki związanej z życiem codziennym, zainteresowaniami, uczuciami, doświadczeniami, planami i ambicjami oraz dyskusje na tematy ogólne i specjalistyczne), czytania ze zrozumieniem (teksty ogólne oraz z obszaru studiowanej dziedziny), rozumienia i interpretowania wypowiedzi ustnych oraz wypowiadania się na tematy ogólne i specjalistyczne w ramach różnych form komunikacji pisemnej.		

	Jednocześnie lektorat utrwali i rozszerzy wiadomości z zakresu gramatyki i leksyki języka obcego oraz rozwinie znajomość wybranych aspektów języka.
Treści programowe	- Poszerzanie znajomości gramatyki, ze szczególnym uwzględnieniem: - Czasów gramatycznych (Past Perfect, Past Perfect Continuous, Future Perfect, Future Continuous) - Strony biernej - Okresów warunkowych 0-3 - Przysłówków i wyrażen czasu - Mowy zależnej - Wyrażania prawdopodobieństwa - Zapoznanie z tematyką i terminologią biznesową, obejmującą następujące zagadnienia: - Kultura korporacyjna - Współczesne technologie cyfrowe - Zagadnienia z zakresu zarządzania zasobami ludzkimi - Kreowanie kariery zawodowej (zdobywanie kwalifikacji, szkolenia, awans) - Etyka w biznesie - Firma przyjazna środowisku naturalnemu - Zarządzanie czasem - Zarządzanie zmianą - Finanse i ekonomia - Pojęcie równowagi między pracą a życiem osobistym; radzenie sobie ze stresem. - Zapoznanie z tematyką związaną ze studiowaną dziedziną ze szczególnym uwzględnieniem kultury Japonii (literatura, sztuka, historia, tradycja, popkultura, media, społeczeństwo i obyczajowość) w oparciu o różnorodne materiały – teksty akademickie i literackie, podcasty, filmy, umożliwiające wieloaspektowe poznanie omawianej tematyki.

	4. Rozwijanie umiejętności komunikacyjnych, umożliwiających efektywne porozumiewanie się w międzynarodowym środowisku akademickim i zawodowym: • Budowanie relacji opartych na zaufaniu • Komunikowanie się w zespole • Radzenie sobie ze złymi wiadomościami • Reagowanie na odmienne opinie • Wyrażanie obaw i reagowanie na obawy innych • Prowadzenie zebrania w efektywny sposób • Wyjaśnianie nieporozumień i prafrazowanie • Omawianie priorytetów 5. Rozwijanie umiejętności biznesowych niezbędnych do sprawnego funkcjonowania w sytuacjach zawodowych: • Autoprezentacja • Prowadzenie rozmów telefonicznych w różnorodnych kontekstach • Strategie negocjacyjne • Kierowanie zebraniem w firmie • Techniki sprzedaży produktu lub usługi • Promowanie produktu lub usługi • Radzenie sobie z trudnymi ludźmi w pracy (szefowie, koledzy, klienci) • Stosowanie burzy mózgów w trakcie zebrania 6. Rozwijanie umiejętności pisania różnorodnych tekstów użytkowych, potrzebnych do sprawnego komunikacji w środowisku akademickim i zawodowym, takich jak: • Wpis na blogu • Prośba o szkolenie • Raport • Oferta biznesowa • Roczna ocena wyników • Biuletyn firmowy • Email z uzasadnieniem • Komunikat prasowy • Streszczenie tekstu akademickiego lub specjalistycznego • Recenzja
--	---

	• Rozprawka 7. Rozwijanie umiejętności czytania ze zrozumieniem w oparciu o różnorodne teksty (artykuły, maile, raporty, instrukcje, wpisy na blogach i stronach internetowych, teksty specjalistyczne z zakresu kulturoznawstwa). 8. Wygłaszanie prezentacji przez studentów na tematy związane z ich kierunkiem studiów z zastosowaniem poznanych technik prezentowania, odpowiedniej struktury i języka prezentacji.	
Literatura podstawowa	Materiały opracowane przez lektorów, autentyczne materiały audiowizualne, artykuły prasowe, teksty specjalistyczne.	
Informacje dodatkowe	Na Wydziale Kultury Japonii studenci w grupie intensywnej z języka japońskiego (na studiach zarówno stacjonarnych, jak i niestacjonarnych) mogą od III semestru obrać lektorat z języka japońskiego zamiast języka angielskiego.	
Kierunkowe efekty uczenia się (kody)	Przedmiotowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji osiągnięcia efektu uczenia się
UMIEJĘTNOŚCI		
K_U11	Student ma umiejętności językowe na poziomie B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego. Potrafi posługiwać się angielską terminologią w odniesieniu do zjawisk społeczno-kulturowych. Ma wprawę w tłumaczeniu tekstów z języka angielskiego.	aktywność na zajęciach, testy cząstkowe, ocena wypowiedzi ustnej i pisemnej
K_U12	Student umie planować i organizować pracę indywidualną oraz w grupie.	
K_U08	Prowadzi konwersacje w języku angielskim.	
K_U13	Student potrafi realizować proces samokształcenia.	
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		

K_K01	Rozumie potrzebę uczenia się przez całe życie i zdobywania kompetencji językowej zarówno w języku ojczystym, jak i obcym.	Jw.
-------	---	-----

Nazwa przedmiotu	Lektorat języka obcego: Język angielski (poziom C1) – studia niestacjonarne		
Kod	ANG1 – ANG6	Liczba punktów ECTS	3
Osoba prowadząca	Lektorzy przydzieleni przez Studium Języków Obcych		
Rekomendowany semestr nauczania	Semestr 1-6		
Liczba godzin w semestrze	Stacjonarne:	Nie dotyczy	Niestacjonarne: 6 semestrów x 16 godzin
Forma zajęć	Lektorat	Język wykładowy:	Polski i angielski
Typ przedmiotu	Obowiązkowy		
Forma zaliczenia	Zaliczenie		
Warunki zaliczenia	Podstawą oceny zaliczającej semestr są: 1) Czynny udział w zajęciach oraz pisemne prace domowe. Prace domowe na poziomie C1 mogą mieć formę pisemną lub ustną według uznania lektora. 2) Testy sprawdzające opanowanie materiału zrealizowanego w trakcie semestru. Test pisemny może być zastąpiony prezentacją ustną – według uznania lektora, poziomu i potrzeb grupy. 3) Obecność na zajęciach (maksimum 1 nieusprawiedliwiona nieobecność w czasie semestru, pozostałe muszą być usprawiedliwione zwolnieniem lekarskim).		
Cele przedmiotu	Celem zajęć jest doskonalenie i poszerzanie umiejętności językowych studenta poprzez ćwiczenie sprawności mówienia (przedstawianie i uzasadnianie opinii, relacjonowanie wydarzeń, opisywanie zjawisk, poprawne komunikowanie się w obrębie tematyki związanej z życiem codziennym, zainteresowaniami, uczuciami, doświadczeniami, planami i ambicjami oraz dyskusje na tematy ogólne i specjalistyczne), czytania ze zrozumieniem (teksty ogólne oraz z obszaru studiowanej dziedziny), rozumienia i interpretowania wypowiedzi ustnych oraz wypowiadania się na tematy ogólne i		

	specjalistyczne w ramach różnych form komunikacji pisemnej. Jednocześnie lektorat utrwali i rozszerzy wiadomości z zakresu gramatyki i leksyki języka obcego oraz rozwinię znajomość wybranych aspektów języka.
Treści programowe	1. Tematyka i słownictwo ogólne i biznesowe z następujących obszarów tematycznych: • wynalazki, innowacje technologiczne, zaawansowane technologie • gospodarka zamkniętego obiegu – wady i zalety • ekonomia zrównoważonego rozwoju • kreatywność, pojęcie myślenia rozbieżnego i elastyczności poznawczej • inwestycje finansowe, giełda, narzędzia finansowe • strategie marketingowe i sprzedażowe • wpływ masowej turystyki na środowisko • konflikty w pracy i ich rozwiązywanie • pojęcie przedsiębiorczości w biznesie, nastawienie na rozwój i myślenie przedsiębiorcze 2. Tematyka i słownictwo specjalistyczne ze szczególnym uwzględnieniem kultury Japonii (literatura, sztuka, historia, tradycja, popkultura, media, społeczeństwo i obyczajowość) w oparciu o różnorodne materiały – teksty akademickie i literackie, podcasty, filmy oraz inne media, umożliwiające wieloaspektowe poznanie omawianej tematyki. 3. Zaawansowane struktury gramatyczne: przedimki, strona bierna, zaawansowane alternatywy do okresów warunkowych, zdania imiesłowowe, czasy narracyjne i markery dyskursu, zdania rozszczerpione, mowa zależna, nierzeczywiste czasy przeszłe, konstrukcje czasownikowe.

	4. Pogłębienie umiejętności czytania ze zrozumieniem tekstów akademickich i specjalistycznych związanych ze studiowaną dziedziną. 5. Ćwiczenie umiejętności słuchania poprzez słuchanie różnych typów nagrań (biznesowe, akademickie i specjalistyczne) z uwzględnieniem różnych odmian języka angielskiego, języka potocznego, żargonu zawodowego i slangu. 6. Pisanie tekstów biznesowych: email, raport, oferta, wpis na blogu, artykuł, protokół zebrania, tekst reklamowy. Omówieniem zasad kompozycji, środków frazeologicznych oraz struktur gramatycznych typowych dla danego tekstu. 7. Elementy języka akademickiego: pisanie tekstów akademickich (esej, rozprawka, streszczenie tekstu akademickiego); prowadzenie debat akademickich ze szczególnym uwzględnieniem umiejętności wyrażania i bronięcia swojej opinii oraz argumentowania; przedstawianie danych badawczych; omawianie wykresów i grafów. 8. Umiejętności komunikacyjne: prezentowanie pomysłów na forum publicznym; uczestnictwo w dyskusjach i debatach, wygłaszanie profesjonalnej prezentacji.	
Literatura podstawowa	Materiały opracowane przez lektorów, autentyczne materiały audiowizualne, artykuły prasowe, teksty specjalistyczne.	
Informacje dodatkowe	Na Wydziale Kultury Japonii studenci w grupie intensywnej z języka japońskiego (na studiach zarówno stacjonarnych, jak i niestacjonarnych) mogą od III semestru obrać lektorat z języka japońskiego zamiast języka angielskiego.	
Kierunkowe efekty uczenia się (kody)	Przedmiotowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji osiągnięcia

		efektu uczenia się
UMIEJĘTNOŚCI		
K_U11	Student ma umiejętności językowe na poziomie C1 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego. Potrafi posługiwać się angielską terminologią w odniesieniu do zjawisk społeczno-kulturowych. Ma wprawę w tłumaczeniu tekstów z języka angielskiego.	aktywność na zajęciach, testy częściowe, ocena wypowiedzi ustnej i pisemnej
K_U12	Student umie planować i organizować pracę indywidualną oraz w grupie.	
K_U08	Prowadzi konwersacje w języku angielskim.	
K_U13	Student potrafi realizować proces samokształcenia.	
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_K01	Rozumie potrzebę uczenia się przez całe życie i zdobywania kompetencji językowej zarówno w języku ojczystym, jak i obcym.	Jw.

Nazwa przedmiotu	Lektorat języka obcego: Język japoński 3–6 – lektorat		
Kod	JAP3lek – JAP6lek	Liczba punktów ECTS	3
Osoba prowadząca	mgr Joanna Pieronek-Saito; mgr Ewa Krassowska-Mackiewicz, mgr Karolina Tarasiuk		
Rekomendowany semestr nauczania	Od III semestru dla grup intensywnych z języka japońskiego		
Liczba godzin w semestrze	Stacjonarne:	4 semestry x 60 godzin	Niestacjonarne: 4 semestry x 16 godzin
Forma zajęć	Lektorat	Język wykładowy	Polski
Typ przedmiotu	Obowiązkowy		
Forma zaliczenia	Zaliczenie		
Warunki zaliczenia	Testy cząstkowe oraz pisemne i ustne zaliczenie końcowe		
Cele przedmiotu	Celem zajęć jest doskonalenie i poszerzanie umiejętności językowych studenta poprzez ćwiczenie sprawności mówienia (przedstawianie i uzasadnianie opinii, relacjonowanie wydarzeń, opisywanie zjawisk, poprawne komunikowanie się w obrębie tematyki związanej z życiem codziennym, zainteresowaniami, uczuciami, doświadczeniami, planami i ambicjami oraz dyskusje na tematy ogólne i specjalistyczne), czytania ze zrozumieniem (teksty ogólne oraz z obszaru studiowanej dziedziny), rozumienia i interpretowania wypowiedzi ustnych oraz wypowiadania się na tematy ogólne i specjalistyczne w ramach różnych form komunikacji pisemnej. Jednocześnie lektorat utrwali i rozszerzy wiadomości z zakresu gramatyki i leksyki języka obcego oraz rozwinie znajomość wybranych aspektów języka.		
Treści programowe	III i IV semestr (studia stacjonarne) / III – VI semestr (studia niestacjonarne) – uzupełnienie i wzbogacenie słownictwa, wyrażeń frazeologicznych, ćwiczenie strategii komunikowania się po japońsku na różnych poziomach grzeczności. Ćwiczenie zadań ze słuchu, czytanie tekstów. V i VI semestr (studia stacjonarne) - uzupełnienie i wzbogacenie słownictwa średnio zaawansowanego, wyrażeń frazeologicznych, ćwiczenie strategii komunikowania się po japońsku, ćwiczenie mowy grzecznej (keigo, business		

	Japanese). Ćwiczenie zadań ze słuchu, czytanie tekstów specjalistycznych.	
Literatura podstawowa	Materiały przygotowujące do egzaminu Nihongo Nōryoku Shiken przygotowane przez Japan Foundation.	
Literatura uzupełniająca	Materiały autorskie	
Certyfikat, do którego przygotowuje przedmiot:	Certyfikat języka japońskiego JLPT: - studia stacjonarne: poziom N3 - studia niestacjonarne: poziom N5	
Informacje dodatkowe	Na Wydziale Kultury Japonii studenci w grupie intensywnej z języka japońskiego mogą od III semestru obrać lektorat z języka japońskiego zamiast języka angielskiego.	
Kierunkowe efekty uczenia się (kody)	Przedmiotowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji osiągnięcia efektu uczenia się
UMIEJĘTNOŚCI		
K_U11	Student ma umiejętności językowe na poziomie B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego. Potrafi posługiwać się np. japońską terminologią w odniesieniu do zjawisk społeczno-kulturowych. Ma wprawę w tłumaczeniu tekstów z języka japońskiego.	aktywność na zajęciach, testy częściowe, ocena wypowiedzi ustnej i pisemnej
K_U12	Student umie planować i organizować pracę indywidualną oraz w grupie.	
K_U08	Prowadzi konwersacje w języku japońskim.	
K_U13	Student potrafi realizować proces samokształcenia.	
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_K01	Rozumie potrzebę uczenia się przez całe życie i zdobywania kompetencji językowej.	Jw.

Nazwa przedmiotu	Literatura popularna Japonii			
Kod	LPJ	Liczba punktów ECTS		2
Osoba prowadząca	dr Aneta Pierzchała-Suska			
Rekomendowany semestr nauczania	I (I rok, semestr zimowy)			
Liczba godzin w semestrze	Stacjonarne:	30	Niestacjonarne:	16
Forma zajęć	Wykład	Język wykładowy		Polski
Typ przedmiotu	Obowiązkowy			
Forma zaliczenia	Egzamin			
Warunki zaliczenia	obecność, aktywność, egzamin pisemny			
Cele przedmiotu	Wiedza z zakresu historii literatury japońskiej i estetyki. Próba definicji i opisu zjawiska literatury popularnej. Omówienie najważniejszych zjawisk literackich literatury japońskiej. Fenomeny artystyczne – Riunosuke Akutagawa, Yukio Mishima, Kobo Abe, Kez naburo Oe, Haruki Murakami (tematyka i poetyka tekstów). Wiedza o współczesnej Japonii - społeczne kwestie i problemy Japonii XXI wieku na podstawie analizy wybranych pozycji literackich (bezrobocie, choroba, obcość). Ćwiczenie zdolności analitycznych i porównawczych. Analizy utworów z kręgu japońskiej kultury popularnej w kontekście antropologicznym i estetycznym. Zagadnienie konstrukcji tekstów – m.in. analiza schematów fabularnych, gatunków, kreacji bohaterów, czasu i przestrzeni. Zagadnienie interpretacji dzieła w kontekście problematyki międzykulturowej, np. odbioru tekstów pochodzących z obcego kręgu kulturowego. Podstawowe informacje z zakresu historii współczesnej literatury japońskiej, budowanie kontekstów interpretacyjnych.			
Treści programowe	Studia stacjonarne Kategorie – popularne, masowe (omówienie). Związki kultury „wysokiej” i „niskiej”. Gatunek (literacki), konwencja, schemat fabularny. Akutagawa Riunosuke – związki z estetyką i religią Japonii.			

	Kobo Abe i egzystencjalizm (wpływy literatury zachodniej). Yukio Mishima – co to jest tożsamość narodowa? Kenzaburo Ozu czyli Nobel dla pogranicza. Haruki Murakami – popularny czy masowy? Problemy społeczne XXI- wiecznej Japonii obecne w tekstach kultury (choroba, bezdomność, bieda, obcość). Analiza konwencji literackich, gatunków – przykłady (kryminał, melodramat). Surrealizm w prozie japońskiej. Związki kultury „wysokiej” i „niskiej”. Literatura i film - związki . Literatura i narzędzia (interpretacyjne) np. psychoanaliza. Studia niestacjonarne Kategorie – popularne, masowe (omówienie). Związki kultury „wysokiej” i „niskiej”. Gatunek (literacki), konwencja, schemat fabularny. Gatunki literackie we współczesnej literaturze japońskiej. Haruki Murakami – popularny czy masowy? Kobo Abe i egzystencjalizm. Yukio Mishima – co to jest tożsamość narodowa? Surrealizm w prozie japońskiej. Literatura obyczajowa (japońska) i problemy społeczne we współczesnej prozie – próba opisu.
Literatura podstawowa	1. Akutagawa, Ryūnosuke. „W gąszczu” w <i>Życie szaleńca</i>. Przeł. Mikołaj Melanowicz. Warszawa: Państwowy Instytut Wydawniczy, 1975. 2. Murakami, Haruki. <i>Koniec świata i Hard-boiled wonderland</i>. Przeł. Anna Horikoshi. Warszawa: Muza, 2004. 3. Abe, Kōbō. <i>Kobieta z wydm</i>. Przeł. Mikołaj Melanowicz. Warszawa: Państwowy Instytut Wydawniczy, 1975. 4. Mishima, Yukio. „Umiłowanie ojczyzny” w <i>Zimny płomień i inne opowiadania</i>. Przeł. Henryk Lipszyc. Warszawa: Czytelnik, 1997.

	5. Murata, Sayaka. <i>Dziewczyna z konbini</i>. Przeł. Dariusz Latoś. Warszawa: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego, 2019. 6. Yu, Miri. <i>Stacja Tokyo Ueno</i>. Przeł. Dariusz Latoś. Warszawa: Tajfuny, 2021. 7. Sukegawa, Durian. <i>Kwiat wiśni i czerwona fasola</i>. Przeł. Anna Karpiuk. Warszawa: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego, 2017.	
Literatura uzupełniająca	1. Melanowicz, Mikołaj. <i>Literatura japońska</i>. Warszawa: Państwowe Wydawnictwo Naukowe, 1994. 2. Fiske, John. <i>Zrozumieć kulturę popularną</i>. Przeł. Katarzyna Sawicka. Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego, 2010. 3. Kozyra, Agnieszka <i>Mitologia japońska</i>. Wydawnictwo Naukowe PWN (fragmenty). 4. Arystoteles. <i>Poetyka</i>. Przeł. Henryk Podbielski (fragmenty na temat konstrukcji bohatera).	
Informacje dodatkowe	-	
Kierunkowe efekty uczenia się (kody)	Przedmiotowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji osiągnięcia efektu uczenia się
WIEDZA		
K_W01	Student zna i rozumie poszerzony zbiór podstawowych faktów, zjawisk, tekstów związanych z popularną kulturą Japonii. Dysponuje podstawową wiedzą na temat historii literatury japońskiej. Ma usystematyzowane podstawowe narzędzia niezbędne do interpretacji tekstów literackich. Rozumie problem związku literatury z tożsamością kulturową. W trakcie zajęć student poznaje wybrane teorie literatury.	Ocena – egzamin pisemny
UMIEJĘTNOŚCI		
K_U01, K_U07	Student rozumie zależności między wybranymi zjawiskami kulturowymi np. społecznymi, artystycznymi. Posługuje się podstawowymi narzędziami analizy tekstów – zna odpowiednią terminologię, rozumie podstawowe pojęcia z	Ocena – egzamin pisemny i dyskusje

	związane z metodologią badań literackich i estetyką. Umie zbudować konteksty interpretacyjne. Kształci zdolności krytycznego myślenia i analizy. Tworzy samodzielne wypowiedzi. Kształci umiejętności organizacji pracy naukowej. Potrafi uzasadnić swoje stanowisko.	w trakcie zajęć
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_K03, K_K04	Student kształci zdolności komunikacji, wymiany myśli, dyskusji, uczy się tolerancji.	Dyskusje w trakcie zajęć

Nazwa przedmiotu	Materialne dziedzictwo kultury Japonii			
Kod	MDKJ	Liczba punktów ECTS	Stacjonarne: 1 Niestacjonarne: 2	
Osoba prowadząca	mgr Urszula Mach-Bryson			
Rekomendowany semestr nauczania	II (I rok, semestr letni)			
Liczba godzin w semestrze	Stacjonarne:	16	Niestacjonarne:	16
Forma zajęć	Wykład	Język wykładowy	Polski	
Typ przedmiotu	Obowiązkowy			
Forma zaliczenia	Egzamin			
Warunki zaliczenia	praca pisemna sprawdzająca znajomość omawianej problematyki			
Cele przedmiotu	Zajęcia mają na celu zapoznanie studentów z podstawowymi zagadnieniami i problematyką związaną z materialnym dziedzictwem kulturowym Japonii, przedstawić jego bogactwo i zróżnicowanie, ukazać naturę i procesy wpływające na kształtowanie się japońskiej myśli estetycznej a także zapoznać studentów z wytworami Japońskiej kultury przez rząd japoński jak i organizacje międzynarodowe zaklasyfikowanymi jako ważny wkład Japonii w zachowywanie i wzbogacanie materialnej kultury światowej. Zajęcia są dla studentów nie tylko okazją do zdobycia teoretycznej wiedzy, ale także do obcowania z przedmiotami reprezentującymi różne dziedziny japońskiego rzemiosła artystycznego. Na zajęciach studenci zgłębiają charakterystyczne dla japońskiej wrażliwości podejście do rzemieślnika-artysty, kreacji artystycznej i sposobu odbioru dzieła. Zagadnienia opatrują własnym, osadzonym w świadomości międzykulturowego kontekstu, komentarzem. Cechy formatywne różnorodnych dziedzin sztuki japońskiej studenci mogą zaobserwować na fizycznych przykładach, a to z kolei jest okazją do zdobycia wiedzy o tym jak należy z danymi przedmiotami postępować, jak bezpiecznie je oglądać, jak przechowywać. W przypadku zajęć w pawilonie herbacianym KAIAN, udostępnionym dzięki uprzejmości Katedry Japonistyki UW, studenci mają okazję do zapoznania się z japońską przestrzenią tradycyjną, uczą się bezpiecznego z niej korzystania i właściwego w niej zachowania. Znajomość tej dziedziny			

	japońskiej etykiety może znacząco wpłynąć na charakter przyszłych interakcji absolwentów kursu z Japończykami.	
Treści programowe	Odbiór japońskiej sztuki i estetyki przez przedstawicieli Zachodu na przestrzeni wieków. Zarys japońskiego muzealnictwa, charakterystyczne cechy. Historia japońskiej architektury: przekrój, wybrane arcydzieła architektury Japonii. Japoński odbiór natury. Ogrody japońskie. Arcydzieła sztuki japońskiej: tekstylia, kaligrafia, laka, ceramika. Materialne dziedzictwo kultury tradycyjnej we współczesnej Japonii na przykładzie chanoyu. Architektura pawilonów herbacianych, zajęcia z etykiety w przestrzeni tradycyjnej.	
Literatura podstawowa	Beata Kubiak Ho-chi, Estetyka i sztuka japońska. Wybrane zagadnienia, UNIVERSITAS, Kraków 2009. Agnieszka Kozyra, Estetyka zen, Wydawnictwo Trio, Warszawa 2010. Estetyka japońska. Antologia, redakcja Krystyna Wilkoszewska, UNIVERSITAS, Kraków 2006.	
Literatura uzupełniająca	Ernest F. Fenollosa, Epoches of Chinese and Japanese Art, ICG Muse, Inc., New York, Tokyo, Osaka & London 2000 Kakuzō Okakura, Księga herbaty, Karakter, Kraków 2017 Bibliographical Dictionary of Japanese Art, ed. by Yutaka Tazawa, International Society for Educational Information, Inc., Tokyo 1981	
Informacje dodatkowe	-	
Kierunkowe efekty uczenia się (kody)	Przedmiotowe efekty uczenia się	
		Metody weryfikacji osiągnięcia efektu uczenia się
WIEDZA		

K_W01	Zna podstawowe fakty i pojęcia z zakresu japońskiej historii skoncentrowanej na historii sztuki. Zna podstawowe terminy (także w języku japońskim) z dziedziny japońskiej myśli estetycznej. Zna techniczne terminy oznaczające konkretne japońskie style architektoniczne, style i elementy japońskich ogrodów, techniki lakownicze, style ceramiczne. Zna słownictwo dotyczące japońskiej kaligrafii i oprawy zwojów. Rozumie w podstawowym zakresie charakter japońskiej myśli dotyczącej dziedzictwa kulturowego, jego zachowania i kultywowania.	Ocena pracy pisemnej
UMIEJĘTNOŚCI		
K_U01, K_U07	Potrafi w prostej formie wypowiadać się na temat charakteru różnych dziedzin japońskiej sztuki. Potrafi przedstawić główne zagadnienia z zakresu japońskiej myśli estetycznej i połączyć je z odpowiadającymi im przykładami dzieł. Może sam zdobywać wiedzę dotyczącą wyszczególnionych na zajęciach zagadnień z zakresu kultury japońskiej. Potrafi rozpoznać przykłady podstawowych technik i stylów japońskiego rzemiosła artystycznego. Umie zauważyć i docenić jego wartość. Potrafi wskazać powody, dla których jest ono godne zachowania i kultywowania.	Ocena pracy pisemnej
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_U03, K_K04	Rozumie potrzebę zachowywania kulturowego dziedzictwa. Wiedzę o rzeczywistości japońskiej odnosi do doświadczeń na gruncie lokalnej, rodzimej kultury. Ma świadomość, że dziedzictwo kulturowe musi być żywe i na bieżąco tworzone. Czuje potrzebę badania i wspierania japońskich i rodzimych tradycji związanych z rzemiosłem artystycznym. Rozumie obowiązek, jako członek danej wspólnoty kulturowej, doskonalenia własnej wrażliwości artystycznej i umiejętności odbioru dzieł sztuki.	Ocena pracy pisemnej

Nazwa przedmiotu	Monitorowanie mediów japońskich			
Kod	MMJ	Liczba punktów ECTS		2
Osoba prowadząca	dr Piotr Milewski			
Rekomendowany semestr nauczania	III (II rok, semestr zimowy)			
Liczba godzin w semestrze	Stacjonarne:	30	Niestacjonarne:	16
Forma zajęć	Wykład konwersatoryjny	Język wykładowy		Polski
Typ przedmiotu	Obowiązkowy			
Forma zaliczenia	Egzamin			
Warunki zaliczenia	Aktywność – obecność, prezentacja			20%
	Komunikatywność – dyskusja, współpraca			10%
	Wiedza			10%
	Egzamin			70%
Cele przedmiotu	Monitorując media japońskie, student orientuje się w rodzajach mediów, poznaje zagadnienia występujące we współczesnym społeczeństwie japońskim poprzez media. Student samodzielnie zbiera materiały do danego tematu, analizuje i przygotowuje prezentacje.			
Treści programowe	Charakterystyka mediów japońskich Telewizja Internet Telefon komórkowy Gazeta Książki i czasopisma Radio i inne media			
Literatura podstawowa	Jolanta Tubielewicz, Japonia – zmienna czy niezmienna, TRIO, Warszawa 1998 Jolanta Tubielewicz, Kultura Japonii - Słownik, WSiP, Warszawa 1996 Mikołaj Melanowicz, Japoński dramat telewizyjny, DIALOG, Warszawa 2009			

Literatura uzupełniająca	-	
Informacje dodatkowe	-	
Kierunkowe efekty uczenia się (kody)	Przedmiotowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji osiągnięcia efektu uczenia się
WIEDZA		
K_W01, K_W03	Obserwuje obecną sytuację w polityce, gospodarce, orientuje się w sprawach kulturowo-społecznych w Japonii na podstawie monitorowania japońskich gazet, czasopisma, programów stacji telewizyjnych i radiowych oraz stron internetowych.	Ocena z zaliczenia
K_W01	Zna i rozumie charakterystyczne terminy medialne, skróty często pojawiające się w artykułach i wiadomościach.	
K_W01	Ma orientację w postrzeganiu specyfiki działania japońskich mediów. Rozpoznaje ukierunkowania dotyczące religii, kultury i elementów charakterystycznych dla masowej rozrywki w Japonii.	
UMIEJĘTNOŚCI		
K_U01, K_U06	Potrafi czytać teksty medialne po japońsku. Umie zrozumieć i streścić wiadomości, oglądając programy telewizyjne. Potrafi korzystać z dostępnych źródeł, analizować i przetwarzać pozyskane z nich informacje	Ocena z zaliczenia
K_U10	Umie samodzielnie opracować przedmiot badań oraz zrealizować prezentację multimedialną, kierując się wskazówkami opiekuna naukowego	Ocena z prezentacji
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_K05	Potrafi współpracować w grupie studenckiej podejmując się realizacji różnorodnych zadań. Potrafi odpowiednio określić priorytety służące realizacji określonego zadania.	Ocena z prezentacji i pracy na zajęciach
K_K05	W pełni świadomie uczestniczy w całokształcie życia kulturalnego i jest otwarty na nowoczesne formy komunikowania kulturowego (ze szczególnym uwzględnieniem mediów cyfrowych)	

Nazwa przedmiotu	Negocjowanie z Japończykami – warsztaty			
Kod	NJW	Liczba punktów ECTS		2
Osoba prowadząca	dr Aleksandra Skowron			
Rekomendowany semestr nauczania	V (III rok, semestr zimowy)			
Liczba godzin w semestrze	Stacjonarne:	30	Niestacjonarne:	16
Forma zajęć	Wykład konwersatoryjny	Język wykładowy		Polski
Typ przedmiotu	Obowiązkowy			
Forma zaliczenia	Zaliczenie			
Warunki zaliczenia	obecność na zajęciach, udział w pracach warsztatowych			
Cele przedmiotu	Celem przedmiotu jest zapoznanie uczestników z problematyką negocjacji ze stroną japońską i przygotowaniem do ewentualnego uczestnictwa w takich procesach. Po ogólnym wprowadzeniu do tematyki negocjacji m.in. omówieniu podstawowych pojęć, teorii i strategii, a także rodzajów negocjacji oraz złożoności wyzwań, przed którymi stoją uczestnicy tych procesów, uwaga zostanie skierowana na zagadnienie różnic kulturowych. W tym względzie omówione zostaną wybrane modele różnic kulturowych i wymiary kultur przedstawione w ramach tych modeli, a także zaprezentowana przez nie charakterystyka kultury japońskiej. Następnie kultura japońska zostanie wnikliwie przeanalizowana pod kątem tych jej aspektów, które mają zasadniczy wpływ na procesy negocjacji. W tym względzie przeanalizowany zostanie m.in. japoński styl komunikacji, strategię podejmowania decyzji, zarządzania i organizacji, etykieta w biznesie i w dyplomacji. Następnie omówione zostaną cechy charakterystyczne japońskiego biznesu z uwzględnieniem typologii firm i ich wpływ na ewentualne procesy negocjacyjne. Ponadto przedstawione zostaną filozoficzno-duchowe aspekty, które miały znaczący wpływ na ukształtowanie się japońskiej kultury organizacyjnej czy biznesowej. Zaprezentowane przykłady negocjacji, w których partnerem jest strona japońska, pozwolą uczestnikom zrozumieć znaczenie złożoności wyzwań, a także istotność przygotowania do procesu negocjacji. Symulacje i ćwiczenia prowadzone w trakcie zajęć mają na celu przybliżenie uczestnikom wymiaru praktycznego poruszanych zagadnień, a nie tylko teoretycznego.			

Treści programowe	• wprowadzenie – podstawowe pojęcia i teorie dotyczące negocjacji • przygotowanie do negocjacji • wyzwania związane z prowadzeniem negocjacji we współczesnym świecie – m.in. globalizacja, wielokulturowość • złożona typologia wyzwań, różnice kulturowe jako jedno z wyzwań • wybrane modele dotyczące różnic kulturowych i wymiary kultur w ramach tych modeli cechy charakterystyczne kultury japońskiej na tle innych kultur w ramach wybranych modeli • japoński styl komunikacyjny, decyzyjny i organizacyjny, strategię zarządzania, japońska kultura korporacyjna – wpływ tych czynników na proces negocjacji • japońska etykieta w biznesie i w dyplomacji • typologia japońskich firm – cechy charakterystyczne i ich znaczenie w przypadku prowadzenia negocjacji • filozoficzno-duchowe podstawy japońskiej kultury biznesowej i organizacyjnej, i japońskiego stylu negocjacji • przykłady negocjacji pomiędzy, w których jedną ze stron jest strona japońska – wybrane problemy i wyzwania • symulacje prowadzone przez uczestników
Literatura podstawowa	1. Budzyńska Agnieszka, Modrzejewska Ewa, Retoryka negocjacji. Scenariusze, Wydawnictwo Poltext 2. Brdulak Halina, Brdulak Jacek, Negocjacje Handlowe, Polskie Wydawnictwo Ekonomiczne 3. Fisher Roger, Shapiro Daniel, Emocje w negocjacjach, Jacek Santorski & Co 4. Negocjacje i komunikacja. Wybrane aspekty, Leszek Gracz, Kamila Słupińska (red.), edu Libri 5. Szymanek Krzysztof, Wieczorek Krzysztof A., Wójcik Andrzej S., Sztuka argumentacji Ćwiczenia w badaniu argumentów, Wydawnictwo Naukowe PWN 6. Varley Paul, Kultura japońska, Magdalena Komorowska (przekład), Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego
Literatura uzupełniająca	1. Intercultural Negotiations, Ian MacKenzie (ed.), Routledge

	2. Komunikacja społeczna - negocjacje - edukacja. Perspektywa wielu kultur, Zbigniew Nęcki, Wojciech J. Maliszewski, Kazimierz Czerwiński (red.), legolas 3. Ting-Toomey Stella, Communicating Across Cultures, Guilford Press 4. Ury William, Fisher Roger, Patton Bruce, Dochodząc do TAK. Negocjowanie bez poddawania się, Polskie Wydawnictwo Ekonomiczne 5. Ury William, Odchodząc od NIE. Negocjowanie od konfrontacji do kooperacji, Polskie Wydawnictwo Ekonomiczne 6. Wybrane przez uczestników pozycje dotyczące kultury Japonii, w szczególności sposobów komunikacji i argumentacji. 7. The Oxford Handbook of Asian Business Systems, Redding Gordon, Witt Michael A. (red.), Oxford University Press, Oxford 2014. 8. Gesteland R., Różnice kulturowe a zachowania w biznesie, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2000. 9. Hall E.T., Hall M.R., Hidden differences: Doing business with the Japanese, New Anchor Books, New York 1997. 10. Davies Roger J., Osamu Ikeno (red.), Japanese Mind. Understanding Contemporary Japanese Culture, Tuttle Publishing, Tokyo, Rutland, Vermont, Singapore 2002. 11. March R. M., The Japanese Negotiator: Subtlety and Strategy Beyond Western Logic, Kodansha International, Tokyo 1988. 12. March R.M., Honoring the Customer: Marketing and selling to the Japanese, John Wiley, New York 1991. 13. Nishiyama Kazuo, Doing Business with Japan. Successful Strategies for Intercultural Communication, University of Hawai'i Press, Honolulu, 2000. 14. Sugiyama-Lebra Takie, Japanese Patterns of Behavior, University of Hawaii Press, Honolulu 1976. 15. Sugiyama-Lebra Takie, Japanese Social Organization, University of Hawaii Press, Honolulu 1992.	
Informacje dodatkowe	-	
Kierunkowe efekty uczenia się (kody)	Przedmiotowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji osiągnięcia efektu uczenia się

WIEDZA		
K_W01, K_W03	Posiada ugruntowaną wiedzę na temat zasadniczych elementów kultury japońskiej warunkujących zachowania Japończyków w procesach negocjacji.	zaliczenie
K_W01	Ma uporządkowaną wiedzę na temat technik argumentacji, strategii hermeneutycznych, procesów podejmowania decyzji w kulturze japońskiej, a także na temat kultury korporacyjnej w tradycji japońskiej. Zna podstawowe zasady japońskiej etykiety w biznesie i w dyplomacji, ma ugruntowaną wiedzę na temat wpływu tych czynników na proces prowadzenia negocjacji ze stroną japońską.	
K_W02, K_W05	Posiada uporządkowaną wiedzę na temat roli negocjacji w systemie nauk humanistycznych i społecznych, a także ekonomicznych. Ma ugruntowaną wiedzę na temat podstawowych pojęć i zagadnień związanych z teorią prowadzenia negocjacji (w pracy i w biznesie)	
K_W06	Ma uporządkowaną wiedzę na temat wyzwań związanych z prowadzeniem negocjacji we współczesnym świecie, w szczególności na temat takich zjawisk jak wielokulturowość i globalizacja.	
UMIEJĘTNOŚCI		
K_U12, K_U01	Potrafi wybrać źródła adekwatne do tematu badanego zjawiska, przeanalizować je i wyciągnąć logiczne wnioski na podstawie pozyskanych informacji.	zaliczenie
K_U03, K_U10, K_U12	Potrafi opracować (pod opieką opiekuna naukowego) zagadnienie badawcze dotyczące problematyki negocjacji z partnerem/partnerami japońskimi, a także przygotować prezentację multimedialną na ten temat.	
K_U08, K_U07	Ma świadomość podstawowych zagadnień kulturowych związanych z prowadzeniem negocjacji z partnerem/partnerami japońskimi. Umie posługiwać się podstawowymi pojęciami i teoriami w tym względzie, a także zastosować je w praktyce w odniesieniu do konkretnych procesów negocjacyjnych.	
K_U12	Analizując problematykę prowadzenia negocjacji z partnerem/partnerami japońskimi potrafi przedstawić merytoryczną ocenę sytuacji, odwołując się do opinii ekspertów, a ponadto jest w stanie sformułować logiczne wnioski.	

K_U08, K_U09, K_U02	Posiada umiejętności prowadzenia dyskusji eksperckich dotyczących prowadzenia negocjacji z partnerem/partnerami japońskimi, a także porozumiewania się (w języku polskim i wybranym języku obcym) ze specjalistami w tej dziedzinie przy wykorzystaniu różnych kanałów komunikacji	
K_U03, K_U01, K_U04	Potrafi przygotować projekt badawczy dotyczący problematyki prowadzenia negocjacji z partnerem/partnerami japońskimi, zdefiniować problem badawczy, dobrać narzędzia i metody badawcze prowadzące do skutecznej realizacji projektu, a następnie jest w stanie przedstawić wyniki poszczególnych etapów projektu oraz rezultaty końcowe.	
K_U09, K_U01, K_U04	Umie przygotować pracę akademicką (w języku polskim oraz w wybranym języku obcym) dotyczącą zagadnień prowadzenia negocjacji z partnerem/partnerami japońskimi. Potrafi w tym względzie wykorzystać różne źródła naukowe i ujęcia teoretyczne, a także odwołać się do konkretnych przykładów i przeanalizować je pod względem kluczowych czynników kulturowych mających wpływ na dany proces negocjacji.	
K_U14	Posiada umiejętności konsultanta doradczającego w procesie prowadzenia negocjacji z partnerem/partnerami japońskimi w kwestii zasadniczych zagadnień kulturowych mających wpływ na efekt tych negocjacji. Jest zdolny do współpracy z organami państwa czy urzędami współpracującymi z Japonią. Jest zdolny pracować jako ekspert doradczający w kwestii nawiązywania stosunków i budowania trwałych relacji (współpracy) z Japońskimi firmami. Posiada umiejętności dotyczące kulturowych aspektów negocjacji polskich firm z japońskimi partnerami biznesowymi. Ponadto może pracować jako doradca do spraw negocjacji wielostronnych, w których uczestniczy Japonia.	
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_K01, K_K03	Jest zdolny do budowania prób porozumienia i współpracy pomiędzy przedstawicielami różnych kultur i czuje się za to odpowiedzialny.	zaliczenie
K_K01, K_K02	Rozumie złożoność zjawisk współczesnego świata i jest gotów uczestniczyć w rozwiązywaniu problemów,	

	współpracując z przedstawicielami innych kultur, w szczególności z przedstawicielami kultury japońskiej.	
K_K01, K_K04	Potrafi dyskutować o odmienności kulturowej w duchu poszanowania i otwartości, zdając sobie sprawę z równości odmiennych kultur.	
K_K01, K_K03	Jest przygotowany do prowadzenia merytorycznych dyskusji z przedstawicielami innych kultur, w szczególności kultury japońskiej.	

Nazwa przedmiotu	Niematerialne dziedzictwo kultury Japonii			
Kod	NDKJ	Liczba punktów ECTS		2
Osoba prowadząca	dr Iga Rutkowska			
Rekomendowany semestr nauczania	II (I rok, semestr letni)			
Liczba godzin w semestrze	Stacjonarne:	30	Niestacjonarne:	16
Forma zajęć	Wykład	Język wykładowy		Polski
Typ przedmiotu	Obowiązkowy			
Forma zaliczenia	Egzamin			
Warunki zaliczenia	Egzamin końcowy			
Cele przedmiotu	Zajęcia mają na celu zapoznanie studentów z podstawowymi zagadnieniami i problematyką związaną z kulturą duchową Japończyków oraz pokazanie jej przejawów w konkretnych zjawiskach japońskiej kultury: obrzędowości, świętowaniu, zwyczajach i widowiskach.			
Treści programowe	Wprowadzenie: podstawowe zagadnienia związane z niematerialnym dziedzictwem kultury. Polityka dziedzictwa: niematerialne dziedzictwo kultury, żywe skarby narodowy Lokalność, państwowość, narodowość Podstawy japońskiej kultury duchowej: sintoizm, buddyzm, konfucjanizm i co jeszcze? Niematerialne dziedzictwo Japonii na przykładach wybranych zjawisk: rzemiosło Japońskie świętowanie: tańce i obrzędy. Japońskie świętowanie: lalki. Japońskie świętowanie: widowiska religijne. Japońskie świętowanie: widowiska wspólnotowe. Matsuri - czyli święto.			
Literatura podstawowa	Jolanta Tubielewicz, Kultura Japonii. Słownik, WSiP, Warszawa 1996.			

	Zmiany społeczne w Japonii w XIX i XX wieku. Wybrane zagadnienia, red. Elżbieta Kostowska-Watanabe, Universitas, Kraków 2012.	
Literatura uzupełniająca	A History of Japanese Religion, ed. by Kazuo Kasahara, transl. Paul McCarthy & Gaynor Sekimori, Kosei Publishing Co., Tokyo 2006. Herbert Plustchow, Matsuri: The Festivals of Japan, Curzon Press, Richmond 1996.	
Informacje dodatkowe	-	
Kierunkowe efekty uczenia się (kody)	Przedmiotowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji osiągnięcia efektu uczenia się
WIEDZA		
K_W01	Rozumie termin „niematerialne dziedzictwo kultury” oraz specyfikę objętych nim zjawisk, a także konieczne ich osobnego traktowania. Zna podstawowy podział japońskich form widowiskowych i ich osadzenie w życiu społecznym i religii.	egzamin
UMIEJĘTNOŚCI		
K_U07	Potrafi rozróżnić typy japońskich form widowiskowych, określić ich zróżnicowanie regionalne i historyczne, przeanalizować ich funkcje kulturowe.	egzamin
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_K03	Jest świadom złożoności omawianych zjawisk, ich znaczenia dla zachowania japońskiej tożsamości kulturowej, a także znaczenia ochrony niematerialnego dziedzictwa kultury w ogóle.	egzamin

Nazwa przedmiotu	Nowe kierunki w humanistyce			
Kod	NKH	Liczba punktów ECTS		2
Osoba prowadząca	dr Radosław Siedliński			
Rekomendowany semestr nauczania	V (III rok, semestr zimowy)			
Liczba godzin w semestrze	Stacjonarne:	30	Niestacjonarne:	16
Forma zajęć	Wykład	Język wykładowy		Polski
Typ przedmiotu	Obowiązkowy			
Forma zaliczenia	Egzamin			
Warunki zaliczenia	Egzamin końcowy			
Cele przedmiotu	Wykład ma za zadanie wprowadzić słuchaczy w temat ukazując bogactwo problemów, zagadnień i rozwiązań wiążących się z humanistyczną, akademicką refleksją nad fenomenem kultury oraz zapoznać studentów z najważniejszymi propozycjami teoretycznymi w zakresie badań nad kulturą rozwijanymi od połowy XX w.. Omawiane są propozycje teoretyczne kształtujące oblicze współczesnej humanistyki; ich poznanie wydaje się być nieodzownym elementem wykształcenia kulturoznawczego.			
Treści programowe	Studia stacjonarne 1. O tzw. „zwrotach” (lingwistycznym, performatywnym, ikonicznym) w humanistyce XX wieku. Współczesna humanistyka między naturalizmem i antynaturalizmem 2. Humanistyka 1.0 (poststrukturalna) vs. Humanistyka 2.0 (posthumanistyka) – porównanie paradygmatów 3. Feminizm i studia nad płcią kulturową (gender) oraz ich znaczenie we współczesnej teorii kultury 4. Studia nad dziedzictwem kolonializmu (E. Said, G. Ch. Spivak) i pojęcia orientalizmu/okcydentalizmu 4. Postmodernizm I (ujęcie filozoficzne – R. Rorty, J. Derrida) 5. Postmodernizm II (ujęcie kulturoznawcze – F. Jameson, J. Baudrillard) 6. Interpretacjonizm (C. Geertz, J. Clifford) i jego wpływ na współczesne badania nad kulturą			

	7. Zwrot performatywny – kultura jako odgrywanie ról, badacz jako artysta 8. Zwrot ikoniczny (iconic/visual turn) – H. Belting, G. Didi-Huberman 9. D. Haraway, R. Braidotti i problematyka post/trans-humanizmu 10. Idea humanistyki nieantropocentrycznej – studia nad rzeczami (B. Latour, B. Olsen, E. Domańska) 11. Zwrot cyfrowy – studia nad wirtualnością i interaktywnością (L. Manovich, M. Bal) 12. Kultura w dobie dominacji techniki – koncepcja technopolu N. Postmana 13. Badania nad kulturą w ujęciu psychoewolucyjnym (G. Miller, T. Szlendak) 14. Memetyka – teoria replikatorów kulturowych (R. Dawkins, S. Blackmore, D. Dennett) Studia niestacjonarne 1. Feminizm i studia nad płcią kulturową (gender) oraz ich znaczenie we współczesnej teorii kultury 2. Studia nad dziedzictwem kolonializmu (E. Said, G. Ch. Spivak) i pojęcia orientalizmu/okcydentalizmu 3. Postmodernizm (ujęcie filozoficzne i kulturoznawcze – R. Rorty, F. Jameson, J. Baudrillard) 4. Interpretacjonizm (C. Geertz, J. Clifford) i jego wpływ na współczesne badania nad kulturą 5. Zwrot performatywny – kultura jako odgrywanie ról, badacz jako artysta 6. Zwrot ikoniczny (iconic/visual turn) – H. Belting, G. Didi-Huberman 7. Idea humanistyki nieantropocentrycznej – studia nad rzeczami (B. Latour, B. Olsen, E. Domańska) Zwrot cyfrowy – studia nad wirtualnością i interaktywnością (L. Manovich, M. Bal)
Literatura podstawowa	1. D. Bachmann-Medick, Cultural turns. Nowe kierunki w naukach o kulturze, Warszawa 2012 2. Margaret Mead, Płeć i charakter w trzech społecznościach pierwotnych, [w:] „Antropologia ciała. Zagadnienia i wybór tekstów”. Warszawa 2008

	3. Henrietta L. Moore, Co się stało kobietom i mężczyznom? Płeć kulturowa i inne kryzysy w antropologii, [w:] „Badanie kultury. Elementy teorii antropologicznej”, [red.] M. Kempny, E. Nowicka, Warszawa 2006 4. Edward Said, Orientalizm, Warszawa 2005 5. Andrzej Szahaj, Co to jest postmodernizm? [w:] „Słownik społeczny”, [red.] B. Szlachta, Kraków 2003 6. Frederic Jameson, Postmodernizm i społeczeństwo konsumpcyjne, [w:] „Postmodernizm. Antologia przekładów”, [red.] R. Nycz, Kraków 1996 7. Jean Baudrillard, Precesja symulaków, [w:] „Postmodernizm. Antologia przekładów”, [red.] R. Nycz, Kraków 1996 8. Hans Belting, Obraz i kult, Gdańsk 2010 9. John McKenzie, Performuj, albo... Od dyscypliny do performansu, Kraków 2011 10. Donna Haraway, Manifest cyborga, [w:] „Magazyn Sztuki” nr 17/1998 11. Bjornar Olsen, Kultura materialna po tekście: przywracanie obecności rzeczom, [w:] „Teoria wiedzy o przeszłości na tle współczesnej humanistyki”, Poznań 2010 12. Ewa Domańska, Humanistyka nieantropocentryczna a studia nad rzeczami, [w:] „Kultura Współczesna”, nr 3/2008 13. Lew Manovich, Ku archeologii ekranu komputerowego, [w:] Widzieć, myśleć, być. Technologie mediów, [red.] A. Gwóźdź, Kraków 2001 14. Mieke Bal, Wizualny esencjalizm i przedmiot kultury wizualnej, [w:] „Perspektywy współczesnej historii sztuki. Antologia przekładów”, Poznań 2010 15. Zwrot cyfrowy w humanistyce. Internet/Nowe media/Kultura 2.0 [red.] A. Radomski, R. Bomba, Lublin 2013 16. Tomasz Szlendak, Tomasz Kozłowski, Naga małpa przed telewizorem, Warszawa 2008 17. Susan Blackmore, Siła memów, [w:] „Świat Nauki”, 12/2000	
Kierunkowe efekty uczenia się (kody)	Przedmiotowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji osiągnięcia efektu uczenia się
WIEDZA		

K_W02	Zna i rozumie podstawowe teorie oraz metody analizy i interpretacji zjawisk kulturowych	egzamin
K_W02	Ma uporządkowaną wiedzę szczegółową z zakresu wybranych współczesnych teorii kultury	
UMIEJĘTNOŚCI		
K_U01, K_U02	Student wyszukuje, analizuje, ocenia, selekcjonuje i wykorzystuje informacje ze źródeł pisanych i elektronicznych	egzamin
K_U01, K_U13	Dokonuje samodzielnej lektury i interpretacji tekstu pisanego oraz literatury fachowej dotyczącej wybranego tematu	
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_K01	Student zna zakres posiadanej przez siebie wiedzy i posiadanych umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się i rozwoju zawodowego	egzamin

Nazwa przedmiotu	Nowe zjawiska popkulturowe w Japonii			
Kod	NZP	Liczba punktów ECTS		2
Osoba prowadząca	dr Radosław Siedliński			
Rekomendowany semestr nauczania	IV (II rok, semestr letni)			
Liczba godzin w semestrze	Stacjonarne:	30	Niestacjonarne:	16
Forma zajęć	Wykład	Język wykładowy		Polski
Typ przedmiotu	Studia stacjonarne: fakultatywny Studia niestacjonarne: obowiązkowy			
Forma zaliczenia	Egzamin			
Warunki zaliczenia	esej końcowy na wybrany temat			
Cele przedmiotu	Wykład ma za zadanie wprowadzić słuchaczy w temat ukazując bogactwo problemów, zagadnień, odniesień i zapożyczeń wiążących się ze współczesną japońską sztuką komiksu (manga) i filmu animowanego (anime) oraz wyposażyć ich w narzędzia służące samodzielnej analizie i interpretacji dzieł z tych obszarów. Poruszane są m.in. kwestie relacji mangi i anime wobec rodzimej, japońskiej, tradycji estetycznej, omawiany jest wpływ estetyki zachodniej na wspomniany obszar, pokazuje się też w jaki sposób manga i anime wykraczają poza teren kultury czysto japońskiej stając się istotnym elementem globalnego zespołu treści kulturowych.			
Treści programowe	Studia stacjonarne 1. Dlaczego manga i anime (M&A)? Powody, dla których warto badać japońskie komiksy i filmy animowane 2. Krótka historia japońskiego komiksu i filmu animowanego po II Wojnie Światowej 3. M&A w kontekście tradycyjnej sztuki i estetyki japońskiej 4. M&A w kontekście amerykańskiej kultury masowej 5. Karnawał – śmiech i zabawa jako fundament dzieła (<i>Urusei Yatsura</i> , <i>Ranma ½</i>) 6. Elegia – przemijanie, smutek, tęsknota, (<i>Wolf's Rain</i> , <i>Texhnolyze</i> , <i>Uchū Senkan Yamato</i>)			

	7. Apokalipsa – animowane wizje końca (<i>Green Legend, Akira, Kaze no Namae wa Amunejiya</i>) 8. <i>Shōjo</i> – fascynacje niedojrzałą kobiecością (<i>Kaze no Tani no Nausicaa, Perfect Blue</i>) 9. Samuraj – nieśmiertelne dziedzictwo okresu Edo (<i>Kozure Ōkami, Rōruni Kenshin, Samurai Champloo</i>) 10. Cyborg – hybryda maszyny z człowiekiem i kwestia posthumanizmu (<i>Malice@Doll, Kōkaku Kidōtai</i>) 11. Natura/Historia – to co nas poprzedza, to co nas dopełnia (<i>Mononoke Hime, Tonari no Totoro</i>) 12. Technika/Przyszłość – to co nastąpi po nas (<i>Kidō senshi Gundam, Kōkaku Kidōtai</i>) 13. Wybrani twórcy anime: Miyazaki Hayao, Oshii Mamoru oraz Kon Satoshi 14. Nowe kategorie estetyczne związane z rysunkową popkulturą japońską: <i>kawaii</i> oraz <i>moe</i>. Czym są i skąd się wzięły. 15. Wpływ estetyki M&A na świat tzw. „kultury wysokiej” (Murakami Takashi i artyści z kręgu Kaikai Kiki, malarstwo Lore Eckelberry, Frédéric Boillet i ruch <i>la nouvelle manga</i>) Studia niestacjonarne 1. Dlaczego manga i anime (M&A)? Powody, dla których warto badać japońskie komiksy i filmy animowane 2. M&A w kontekście tradycyjnej sztuki i estetyki japońskiej i w kontekście amerykańskiej kultury masowej 3. Karnawał – śmiech i zabawa jako fundament dzieła (<i>Urusei Yatsura, Ranma ½</i>) 4. Elegia – przemijanie, smutek, tęsknota, (<i>Wolf's Rain, Texhnolyze, Uchū Senkan Yamato</i>) 5. Apokalipsa – animowane wizje końca (<i>Green Legend, Akira, Kaze no Namae wa Amunejiya</i>) 6. <i>Shōjo</i> – fascynacje niedojrzałą kobiecością (<i>Kaze no Tani no Nausicaa, Perfect Blue</i>) 7. Samuraj – nieśmiertelne dziedzictwo okresu Edo (<i>Kozure Ōkami, Rōruni Kenshin, Samurai Champloo</i>) 8. Cyborg – hybryda maszyny z człowiekiem i kwestia posthumanizmu (<i>Malice@Doll, Kōkaku Kidōtai</i>)
--	---

	9. Nowe kategorie estetyczne związane z rysunkową popkulturą japońską: <i>kawaii</i> oraz <i>moe</i>. Czym są i skąd się wzięły. 10. Wpływ estetyki M&A na świat tzw. „kultury wysokiej” (Murakami Takashi i artyści z kręgu Kaikai Kiki, malarstwo Lore Eckelberry, Frédéric Boillet i ruch <i>la nouvelle manga</i>)	
Literatura podstawowa	1. <i>Manga! Manga! The World of Japanese Comics</i>, Frederik L. Schodt; Kōdansha International 1997 2. <i>Manga. 1000 lat historii</i>, Brigitte Koyama-Richards, Warszawa PWN 2008 3. <i>Anime from Akira to Howl's Moving Castle. Experiencing Japanese Animation</i>, Susan J. Napier; Palgrave Macmillan 2005 4. <i>The Anime Encyclopedia. A Guide to Japanese Animation since 1917</i>, Jonathan Clemens & Helen McCarthy; Stone Bridge Press, 2004 5. <i>Studio Ghibli. Miejsce filmu animowanego w japońskiej kulturze</i>, red. Marcin Lisiecki, Joanna Zaremba-Penk, Toruń 2012 6. <i>Japonizacja. Anime i jego polscy fani</i>, Piotr Siuda, Anna Koralewska, Gdańsk 2014	
Literatura uzupełniająca	1. <i>Dreamland Japan. Writings on Modern Manga</i>, Frederik L. Schodt; Stone Bridge Press 1996 2. <i>The Anime Art of Hayao Miyazaki</i>, Danni Cavallaro; McFarland 2006 3. <i>Stray Dog of Anime. The Films of Mamoru Oshii</i>, Brian Ruh; Palgrave Macmillan 2004 4. <i>Satoshi Kon: The Illusionist</i>, Andrew Osmond, StoneBridge Press 2009 5. „Mechademia”, rocznik poświęcony badaniu japońskiej popkultury rysunkowej wydawany przez University of Minnesota Press od 2005 r.	
Kierunkowe efekty uczenia się (kody)	Przedmiotowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji osiągnięcia efektu uczenia się
WIEDZA		
K_W01	Student zna genezę japońskiego komiksu i filmu animowanego oraz rozumie na czym polega ich specyfika kulturowa i estetyczna	Ocena pracy pisemnej

K_W07	Zna i rozumie podstawowe pojęcia i zasady z zakresu ochrony własności intelektualnej i prawa autorskiego	
UMIEJĘTNOŚCI		
K_U02	Student potrafi wyszukać, wybrać oraz wykorzystać informacje pochodzące zarówno ze źródeł drukowanych jak i elektronicznych	Ocena pracy pisemnej
K_U01	Student dokonuje samodzielnej lektury oraz interpretacji tekstu filmowego i komiksowego wspierając się literaturą akademicką ich dotyczącą	
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_K01	Student zna zakres posiadanej przez siebie wiedzy i posiadanych umiejętności, potrafi się doń krytycznie ustosunkować oraz rozumie potrzebę dalszego rozwoju	Ocena pracy pisemnej

Nazwa przedmiotu	Ochrona własności intelektualnej			
Kod	OWI	Liczba punktów ECTS		2
Osoba prowadząca	dr hab. Ksenia Kakareko			
Rekomendowany semestr nauczania	I (I rok, semestr zimowy)			
Liczba godzin w semestrze	Stacjonarne:	30	Niestacjonarne:	16
Forma zajęć	Wykład konwersatoryjny	Język wykładowy		Polski
Typ przedmiotu	Obowiązkowy			
Forma zaliczenia	Zaliczenie			
Warunki zaliczenia	obecność na zajęciach, test wielokrotnego wyboru i praca pisemna			
Cele przedmiotu	Program nauczania przedmiotu oparty jest na przekazywaniu i utrwalaniu wiedzy o podstawowych uprawnieniach twórcy i zakresie uprawnień/obowiązków osób korzystających z cudzej własności intelektualnej. Osoba kończąca ten kurs powinna biegle operować podstawowymi pojęciami z zakresu prawa autorskiego. Sprawnie poruszać się po zagadnieniach z dozwolonego użytku publicznego i prywatnego. Potrafi ponadto poprawnie używać przypisów oraz tworzyć bibliografię. Prawidłowo oznacza cytaty i odsyła do źródeł z których korzysta przy tworzeniu własnych utworów.			
Treści programowe	Istota prawa autorskiego, model obowiązujący w Polsce, specyfikacja praw osobistych i majątkowych. Definicja utworu jako przedmiotu ochrony prawnoautorskiej, twórca jako podmiot ochrony prawnoautorskiej, rodzaje utworów. Dozwolony użytek prywatny i publiczny. Zasada prawa przedruku, tzw. duży cytat, ograniczenia w korzystaniu z prawa cytatu, specyfika materiałów internetowych. Podsafty i podkasty, licencja CC. Przestępstwo plagiatu i konsekwencje prawne jego popełnienia. Zasady tworzenia prac pisemnych. Metody pisania prac, rodzaje i systemy przypisów, tworzenie bibliografii.			

	Ćwiczenia z zasad tworzenia przypisów, prawidłowego cytowania i tworzenia bibliografii. Przygotowanie pracy pisemnej – zaliczeniowej.	
Literatura podstawowa	Piszę akademicką pracę promocyjną – licencjacką, magisterską, doktorską, autor: Krystyna Wójcik	
Literatura uzupełniająca	Ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych. Komentarz, autorzy: Janusz Barta, Monika Czajka-Dąbrowska, Zbigniew Ćwiąkalski, Ryszard Markiewicz, Elżbieta Traple.	
Informacje dodatkowe	-	
Kierunkowe efekty uczenia się (kody)	Przedmiotowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji osiągnięcia efektu uczenia się
WIEDZA – student zna i rozumie		
K_W07	elementarne fakty i pojęcia z zakresu własności intelektualnej oraz zależności między pracą twórczą i prawami twórcy a możliwościami korzystania z niej przez osoby trzecie.	Ocena z zaliczenia
K_W07	poszerzony zbiór elementarnych przepisów, prostych pojęć oraz zależności między uprawnieniami twórcy działającego samodzielnie i twórcy pracującego w warunkach ścisłej współpracy z innymi twórcami.	
K_W07	specyfikę prawną pracy twórczej w warunkach pracy indywidualnej, współautorskiej oraz podległości pracowniczej.	
UMIEJĘTNOŚCI – student potrafi		
K_U12	rozpoznać, które z efektów pracy ludzkiej będzie utworem i czy i w jakim zakresie prawo autorskie będzie chroniło te efekty.	Ocena z zaliczenia
K_U12	przygotować ogólne warunki współpracy pomiędzy twórcami przy jednoczesnej ochroni własnych interesów twórczych.	
K_U12	przygotować szczegółową umowę regulującą warunki stworzenia utworu, skorzystać z cudzych utworów prawnych w sposób nienaruszający praw osób trzecich, negocjować korzystne dla siebie regulacje prawne.	

KOMPETENCJE SPOŁECZNE – student jego gotów do		
K_K04	respektowania cudzych uprawnień autorskich wynikających z obowiązywania ustawy o prawie autorskim w Polsce.	Ocena z zaliczenia
K_K04	podejmowania współpracy z innymi podmiotami działającymi w sferze działalności twórczej.	
K_K01	świadomego korzystania z własnych uprawnień autorskich, korzystania z cudzych praw bez uszczerbku prawnego oraz do podejmowania aktywnych działań zmierzających do ochrony własnych interesów twórczych.	

Nazwa przedmiotu	Praktykowanie etykiety japońskiej cz. I i II		
Kod	PEJ1, PEJ2	Liczba punktów ECTS	2
Osoba prowadząca	mgr Anna Kołowiecka		
Rekomendowany semestr nauczania	V i VI (III rok, semestr zimowy i letni) – studia niestacjonarne		
Liczba godzin w semestrze	Stacjonarne:	-	Niestacjonarne: 2 semestry x 16 godzin
Forma zajęć	Wykład i warsztaty	Język wykładowy	Polski
Typ przedmiotu	Fakultatywny		
Forma zaliczenia	Zaliczenie		
Warunki zaliczenia	Aktywność na zajęciach i prezentacja		
Cele przedmiotu	Zajęcia mają na celu przedstawienie studentom sposobów właściwego zachowania się zarówno w sytuacjach codziennych jak i tych bardziej wyjątkowych (i w Polsce, i w Japonii). Celem warsztatów jest też danie studentom przestrzeni na przepracowanie tych doświadczeń i sytuacji społecznych, które są trudne w ocenie samych studentów. Oprócz ćwiczeń mających na celu wyrobienie w studentach nawyku odpowiedniego zachowania w konkretnych sytuacjach, będzie też czas na zastanowienie się nad rolą empatii w etykiecie oraz na ćwiczenia uwrażliwiające na „tego drugiego” w procesie komunikacyjnym. Warsztaty mają na celu zapoznanie młodych ludzi z właściwymi z punktu widzenia etykiety obowiązującymi obydwu krajach zachowaniami w sytuacjach codziennych (komunikacja miejska, sklep, restauracja, odwiedziny, przeprosiny, prośby, podziękowania, komunikacja mailowa, praca, sytuacje trudne, konfliktowe, komunikacja w rodzinie, homestay itp.) oraz wyjątkowych (rozmowa o pracę, urodziny, śluby, pogrzeby, inne uroczystości). Nie zabraknie też czasu na przeanalizowanie ciekawostek sytuacyjnych, które mogą wynikać z różnic kulturowych. Forma zajęć (warsztaty) ma dać studentom możliwość wyćwiczenia właściwych sposobów zachowania się i zdrowego komunikowania.		
Treści programowe	Semestr zimowy (PEJ1) Wprowadzenie. Przedstawienie założeń przedmiotu, zasad zaliczenia, podstawowa terminologia: etykieta, protokół		

	dyplomatyczny, ceremoniał, rola społeczna etykiety, przykłady etykiety. Etykieta historycznie. Rys historyczny, geneza w Polsce i Japonii, elementy składowe etykiety, szkoły etykiety. Wartości leżące u podstaw norm zachowania w Polsce i w Japonii. Koncepcja obcości. Pojęcia "ja" i "obcy" w kontekście społecznym, kulturowym i psychologicznym (Szwed, Gasiul, Nowicka, Korczyński i in.), podstawowe interakcje społeczne, o obcokrajowcach. Powitania. "Dzień dobry", czyli refleksja nad tym, co się mówi, hierarchia, honoryfikatywność w powitaniach. Sposoby przedstawiania siebie i innych, kolejność przedstawiania, gesty przy powitaniu: podanie ręki, ukłon, itp. Przestrzeń osobista. Rola przestrzeni osobistej w Polsce i w Japonii. Przestrzeń osobista w kontaktach prywatnych, zawodowych i przestrzeni miejskiej. Dotyk w kulturze. Spotkania. Sposoby spędzania czasu w Polsce i w Japonii, przechodzenie na "ty", tematy rozmów + tabu, restauracja - jak się zachować? jak to się je?, spóźnienia. Przy wspólnym stole - w Polsce i w Japonii. Nakrycie stołu. Kiedy staniemy oko w oko z rybką. Czy dawać = tracić, czyli o prezentach. "Obowiązek dawania", co i kiedy dajemy, rola prezentów w Polsce i w Japonii. Święta. Czas świąteczny w kontekście społecznym, kulturowym i psychologicznym, świętowanie w Polsce a w Japonii. Ceremonie i przyjęcia. Strój. Towarzyszenie w ważnych momentach, zachowanie w miejscach kultu. Semestr letni (PEJ2) Ceremonia herbaciana a etykieta. Rys historyczny. Wartości ceremonii herbacianej w świadomości społecznej Japończyków. Sytuacje trudne - jak sobie radzić? trudności nieoczywiste, przyjmowanie prezentów, pochwał, komplementy, chwalić się, czy się nie chwalić? Krytyka. Kłótnie, przeprosiny, komunikowanie negatywnych odczuć. Dyskusja. Umiejętność prowadzenia sporów, poszanowanie strony przeciwnej, dyskusje na forum publicznym. Rady. "Czekaj, powiem ci, jak masz żyć", kryzys rozwojowo sytuacyjny, wsparcie psychiczne, etykieta w wychowaniu dzieci i wobec dzieci w Polsce i Japonii Wyższy poziom obcości, czyli zanurzenie w społeczeństwo. Miejsca publiczne, transport publiczny i inne. Etykieta wobec
--	--

	starszych jednostek społecznych. Osoby starsze, niepełnosprawne w Polsce i Japonii Netykieta i korespondencja. Ludzie listy piszą... czy już nie? Co trzeba wiedzieć pisząc listy i pocztówki do Polski i Japonii. Poczta. Spotkanie formalne Międzykulturowość - jak się odnaleźć? Prezentacje studentów
Literatura podstawowa	R. Benedict, Chryzantema i miecz. Wzory kultury japońskiej, Warszawa 1999 B. L. De Mente, G. Botting, Etykieta japońska, Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego 2017, K. Ogasawara, Reigi to sahō, Hojoshā 2019, T. Sugiyama Lebra, Japanese Patterns of Behaviour, Hawaii 1976
Literatura uzupełniająca	Adler, Rosenfeld, Proctor, Relacje interpersonalne, Poznań 2006, E. Bonneau, Wielka księga dobrych manier, Wydawnictwo RM 2010, S. Chikamatsu, Stories from a Tearoom Window, Tuttle Publishing, 1982 Z. W. Dudek, A. Pankalla, Psychologia kultury, ENETEIA 2008, A. Gorlich, Ichigo ichie. Wchodząc na drogę herbaty, Manggha 2008, B. Hamana Sosei, 100 Beautiful Words in the Way of Tea, Tankosha, 2020 D. Hałasa, Życie codzienne w Tokio, Dialog, Warszawa 2004, Emocje w kulturze, red. M. Rajtar, J. Sitarczuk, WUW 2012, W. Jackowska, Wokół stołu, Świat Książki 2009, M. Korusiewicz, Cień wiśni, Universitas 2014, D. Matsumoto, L. Juang, Psychologia międzykulturowa, GWP 2007, H. Nakamura, Systemy myślenia ludów wschodu, Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego 2005, Shikiji, aïsatsu no kyōkasho, Tsuchiya shoten 2015 T. Orłowski, Protokół dyplomatyczny, Warszawa 2010, A. L. Sadler, The Japanese Tea Ceremony, Tuttle Publishing, 2008

	P. Varley, Kultura japońska, Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego 2006.	
Informacje dodatkowe	-	
Kierunkowe efekty uczenia się (kody)	Przedmiotowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji osiągnięcia efektu uczenia się
WIEDZA		
K_W06	Rozumie dylematy współczesności związane z takimi zjawiskami socjologicznymi, antropologicznymi, kulturoznawczymi, jak: wielokulturowość, różnice kulturowe, stosunek do „obcego”, kolektywizm i indywidualizm, komunikowanie międzykulturowe.	Ocena prezentacji
K_W02	Ma wiedzę o związkach kulturoznawstwa z innymi naukami, takimi jak: socjologia, antropologia, psychologia.	
K_W01	Rozumie pojęcie „etykiety”, jest świadom różnic kulturowych między Polską i Japonią w obszarze etykiety i przyjętych norm społecznych.	
UMIEJĘTNOŚCI		
K_U03, K_U14	Dzięki uzyskanej wiedzy na temat kultury, etykiety i procesów społecznych student jest w stanie uczestniczyć w organizacjach, projektach wymagających kontaktu z przedstawicielami kultury japońskiej.	Ocena prezentacji
K_U13	Potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać umiejętności profesjonalne związane z etykietą japońską.	
K_U01	Potrafi zidentyfikować zjawiska istotne dla porozumienia międzykulturowego, dokonywać ich analiz oraz interpretacji kulturowych.	
K_U08	Potrafi merytorycznie argumentować, wykorzystywać poglądy różnych autorów. Potrafi słuchać argumentacji przeciwnej, formułować wnioski.	
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_K01	Rozumie potrzebę uczenia się przez całe życie, potrafi być krytyczny w odniesieniu do własnych umiejętności.	Ocena prezentacji

K_K03	Rozumie, że zdobyte kompetencje mają służyć nie tylko samemu studentowi, ale także społeczeństwu.	
K_K03, K_K04	Potrafi współpracować w grupie oraz uczestniczyć w merytorycznych dyskusjach.	

Nazwa przedmiotu	Praktykowanie japońskiej codzienności			
Kod	PRJC	Liczba punktów ECTS		2
Osoba prowadząca	mgr Ewa Krassowska-Mackiewicz			
Rekomendowany semestr nauczania	III (II rok, semestr zimowy) – studia stacjonarne			
Liczba godzin w semestrze	Stacjonarne:	30	Niestacjonarne:	-
Forma zajęć	Ćwiczenia	Język wykładowy		Polski
Typ przedmiotu	Obowiązkowy			
Forma zaliczenia	Zaliczenie			
Warunki zaliczenia				
Cele przedmiotu	Przedmiot ten pozwala studentom w praktyce poznać japońskie zwyczaje i niektóre aspekty codziennego życia w Japonii. Począwszy od gier i zabaw japońskich studenci uczą się tradycyjnych sztuk, jak np.: prawidłowe postępowanie się pałeczkami, japońskim liczydłem, nakładanie i składanie yukaty, wiązanie pasów obi, wiązanie prezentów w chusty furoshiki, warsztaty kaligrafii, ikebany itp. Studenci uczą się przygotować własne wizytówki, karty noworoczne i pieczątki oraz poznają zasady postępowania się nimi, tworzą własne haiku i wiele innych. Kończąc kurs, studenci nie tylko znają teoretycznie większość podstawowych zwyczajów dnia codziennego i rutyny w sytuacjach zagrożenia w Japonii (ewakuacja, trzęsienie ziemi itp.), ale nabierają umiejętności w ich praktykowaniu.			
Treści programowe	Charakterystyka tradycyjnych gier i zabaw japońskich – prezentacja studentów Tworzenie prostych zabawek i ozdób japońskich (otedama, sugoroku itp.) Nauka tradycyjnych gier japońskich (szachy shōgi, igo, mājan, hanafuda) Pałeczki japońskie i etykieta przy stole japońskim, nauka postępowania się pałeczkami Tworzenie własnej wizytówki – zasady postępowania się wizytówką w Japonii Tworzenie własnej pieczątki japońskiej			

	Zwyczaje noworoczne w Japonii – pisanie kart noworocznych „nengajō” Japońska kultura prezentów – omówienie roli podarunku, rodzaju i znaczenia Pakowanie prezentu w tradycyjny japoński sposób: w papier i chustę „furoshiki” Geografia Japonii – praca z mapą, prezentacje na temat regionów, zabytków itp. Prezentacja kaligrafii japońskiej – wyjaśnienie utensyliów i zasad Prezentacja tradycyjnego stroju japońskiego: kimono, yukata Prezentacja i omówienie zasad sztuki florystycznej „ikebana” Warsztaty z układania japońskich aranżacji kwiatowych połączone z wystawą na terenie uczelni Japońskie liczydło „soroban” – wprowadzenie (historia, budowa, działanie, liczenie w pamięci tzw. „flash anzan” itp.) Tworzenie krótkich form poetyckich „haiku” Prezentacja japońskich oznaczeń i symboli kartograficznych	
Literatura podstawowa	-	
Literatura uzupełniająca	-	
Informacje dodatkowe	Materiały własne	
Kierunkowe efekty uczenia się (kody)	Przedmiotowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji osiągnięcia efektu uczenia się
WIEDZA		
K_W01	Ma uporządkowaną wiedzę w obszarze dyscypliny nauki o kulturze, a w szczególności kultury Japonii – jej materialnego dziedzictwa i elementów życia codziennego.	Ocena z testów i ocena z zaliczenia
UMIEJĘTNOŚCI		
K_U07	Potrafi operować japońską terminologią stosowaną do zjawisk społeczno-kulturalnych Japonii	Ocena z testów i

K_U12	Umiejętnie posługuje się japońskimi wytworami kulturowymi	ocena z zaliczenia
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_K02, K_K03	Bierze udział w wydarzeniach społeczno-kulturalnych, mających na celu popularyzację japońskiej kultury materialnej	Ocena z testów i ocena z zaliczenia

Nazwa przedmiotu	Praktyki zawodowe		
Kod	Praktyki	Liczba punktów ECTS	30
Osoba prowadząca	Pełnomocnik Rektora ds. Praktyk Studenckich – dr hab. inż. Krzysztof Szklanny, prof. PJATK Pełnomocnik Rektora ds. organizacji praktyk studenckich na Wydziale Kultury Japonii – mgr Karolina Tarasiuk		
Rekomendowany semestr nauczania	Od II semestru do końca toku studiów		
Liczba godzin	720 godzin zegarowych	Studia stacjonarne oraz studia niestacjonarne	
Forma zajęć	Praktyki zawodowe		
Typ przedmiotu	Obowiązkowy		
Forma zaliczenia	Zaliczenie		
Sposób zaliczenia	• Weryfikacja sprawozdania • Weryfikacja efektów uczenia się oraz osiągnięć studenta podczas praktyk • Rozmowa ze studentem		
Cele przedmiotu	Ogólnym celem praktyk jest weryfikacja, rozwinięcie i praktyczne zastosowanie umiejętności nabytych przez studenta w czasie studiów, jak i poszerzenie zdobytej przez niego wiedzy. Student uczy się samodzielności oraz poszukiwania rozwiązań napotkanych problemów. Może zdobyć doświadczenie, wiedzę nt. rynku pracy oraz wymaganych umiejętności, a także dokonać samooceny własnych kwalifikacji. Wszystko to zwiększa jego szanse na bycie konkurencyjnym i znalezienie dobrego zatrudnienia w przyszłości. Praktyki umożliwiają studentowi zapoznanie się z zasadami funkcjonowania różnych instytucji i zaangażowanie się w projekty wymagające wiedzy z zakresu kultur państw azjatyckich. Niekiedy okazują się również pomocne w realizacji pracy dyplomowej.		
Współpraca z rynkiem pracy	W jakiego typu firmach bądź dziedzinach gospodarki będą potrzebne umiejętności nabyte w trakcie zajęć: Agencje, ambasady, archiwa, biblioteki, biura podróży, centra i domy kultury, filharmonie, firmy o działalności kulturalnej i edukacyjnej, fundacje, galerie sztuki, instytuty, kluby, komitety, licea, muzea, ogniska artystyczne, ośrodki kultury, przedszkola, radia, stowarzyszenia, szkoły podstawowe, świetlice, teatry,		

	telewizje, towarzystwa kulturalne, uczelnie, wydawnictwa, zrzeszenia, związki. W jakich zawodach wiedza i umiejętności nabyte podczas zajęć są istotne: Animator kultury, dziennikarz, edukator, edytor, nauczyciel, organizator wycieczek, organizator wydarzeń kulturalnych, redaktor, specjalista ds. mediów.	
Kierunkowe efekty uczenia się (kody)	Przedmiotowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji osiągnięcia efektu uczenia się
	UMIEJĘTNOŚCI	Weryfikacja:
K_U02	Potrafi wykorzystać nowoczesne techniki pracy informacyjno-komunikacyjnej.	- zakresu pełnionych obowiązków; - karty oceny praktykanta.
K_U09, K_U06/11	Potrafi komunikować się w języku polskim i obcym.	- zakresu pełnionych obowiązków; - osiągnięć podczas praktyk; - karty oceny praktykanta.
K_U12	Umie realizować indywidualne projekty oraz efektywnie pracować w zespole, pełniąc różne funkcje.	- zakresu pełnionych obowiązków; - zrealizowanych projektów; - uwag praktykodawcy; - karty oceny praktykanta.
K_U13, K_U14	Umie zastosować zdobytą na studiach wiedzę w praktyce i docenić wartość kształcenia ustawicznego.	- zakresu pełnionych obowiązków; - karty oceny praktykanta.
	KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Weryfikacja:
K_K01	Jest gotów do kontaktu z ludźmi z różnych środowisk, w tym także z pracownikami o różnych specjalnościach.	- zakresu pełnionych obowiązków; - uwag praktykodawcy; - karty oceny praktykanta.
K_K02, K_K05	Jest gotów do świadomego i aktywnego uczestnictwa w akcjach promocyjnych i edukacyjnych.	- zakresu pełnionych obowiązków; - osiągnięć podczas praktyk; - zrealizowanych projektów.
K_K03	Ma obycie i zrozumienie dla kwestii kontaktów międzykulturowych.	- zakresu pełnionych obowiązków; - uwag praktykodawcy.

K_K04	Przestrzega zasad postępowania fair jako zasadniczego warunku pracy z ludźmi.	- osiągnięć podczas praktyk; - uwag praktykodawcy; - karty oceny praktykanta.
-------	---	---

Nazwa przedmiotu	Promocja kultury i sztuki			
Kod	PKIS	Liczba punktów ECTS		2
Osoba prowadząca	dr Dang Thuy Duong			
Rekomendowany semestr nauczania	V (III rok, semestr zimowy)			
Liczba godzin w semestrze	Stacjonarne:	30	Niestacjonarne:	16
Forma zajęć	Wykład konwersatoryjny, warsztaty	Język wykładowy		Polski
Typ przedmiotu	Studia stacjonarne: fakultatywny Studia niestacjonarne: obowiązkowy			
Forma zaliczenia	Zaliczenie			
Warunki zaliczenia	Przygotowanie projektu artystycznym i/lub wypowiedzi tekstowej, audialnej, wizualnej na wybrany temat. Praca semestralna i aktywność na zajęciach.			
Cele przedmiotu	Zajęcia mają cel dwojaki: - zapoznanie studentów i studentek z aktualnymi zagadnieniami dotyczącymi kulturotwórczej roli praktyk społecznych i artystycznych, rozpoznanie zjawisk transkulturowych i ich wzajemnych relacji; - włączenie studentów i studentek w proces tworzenia kultury na poziomie indywidualnym i/lub instytucjonalnym. Zajęcia łączą teorię z praktyką. Podstawą jest wykład z materiałem audio-wizualnym, stanowiący ramę teoretyczną, który przechodzi w konwersatorium rozszerzone o perspektywy interpretacyjne i próby własnego definiowania poznanych pojęć z zakresu sztuki, metodologii, krytyki. Studenci i studentki poznają działania ważnych instytucji i osoby w nich pracujących, kuratorów i edukatorów. W części praktycznej studenci i studentki uczestniczą w warsztatach kreatywnych, testują techniki i technologie, odwiedzają wystawy oraz realizują własne projekty kulturalno-artystyczne pod kierunkiem wykładowczyni.			
Treści programowe	Wykłady konwersatoryjne: Wprowadzenie. Ustalenie poszczególnych tematów zaliczeniowych realizowanych przez studentów, oraz			

	wyjaśnienie metod pracy podczas kursu. Wizualność, badanie terenowe, wywiady, dokumentacja – czyli jak samodzielnie zdobywać wiedzę? Analiza tekstów wystaw. Rola etnografii i netnografii w badaniach interdyscyplinarnych. Wybór tematu pracy semestralnej. Transkulturowość z życia codziennym. Przenikanie się kultur. Wschód i Zachód w skali lokalnej. Zagadnienia relacyjności, tożsamości, instytucjonalizacji, estetyki, habitusu, ucieleśnienia, i metodologii w ujęciu społeczno-artystycznych. Podmioty instytucjonalne i nieinstytucjonalne: – Jak odpowiedzialne promować kulturę i sztukę? Idea i praktyka równości w sztuce. Próba zrozumienia transformacji tożsamości społecznej i osobistej Korzystanie z dóbr i usług kulturalnych. Socjalizacja kulturowa. Krytyczna postawa odbiorcy w kontekście kolonizacji, dekolonizacji, postkolonizacji. Estetyka i media – wpływ przyspieszonego rozwoju technologii i sztucznej inteligencji na środowisko wizualne w codziennym życiu oraz w praktykach artystycznych. Współczesne procesy technologiczne i mediatyzacyjne a produkcja treści. Aspekty ekonomiczne: inwestycja, zakup dzieła, honorarium, partnerstwo, mecenat. Wartości społeczno-ekonomiczne w projektach kulturalno-artystycznych. Praca w kulturze. Współpraca z instytucjami. Planowanie i organizowanie wydarzeń – studium przypadku. Możliwości i trudności produkcji wystaw i organizacji wydarzeń kulturalnych. Problematyka dostępności. Projektowanie doświadczeń w przestrzeniach kultury. Warsztaty: W ramach zajęć prowadzone są konsultacje projektów studenckich, ze szczególnym uwzględnieniem wyboru tematu i odpowiadającej mu metody pracy, struktury wypowiedzi oraz technik realizacyjnych. Nie stosuje się ograniczeń dot. użytych środków artystycznych. Projekty realizowane są w grupach liczących od 2 do 5 osób. Od pomysłu do realizacji: Struktura projektu obejmuje sporządzanie wielopłaszczyznowego planu np. eseju wizualnego. Praca warsztatowa nad projektem semestralnym polega na tworzenie wypowiedzi inspirowanej sztuką lub o charakterze artystycznym, eksperymentalnym. Omówienie materiałów zebranych przez studentów/studentek.. Warsztat pracy z obrazem. Obróbka cyfrowa przy pomocy
--	---

	darmowych aplikacji oraz porównawcze testowanie generatorów obrazów opartych na AI. Prowadzenia wywiadu. Notatki terenowe. Antropologiczne praktyki fotograficzne. Równoległe stosowanie 2 różnych mediów. Eksperymentalne tworzenie treści promocyjnych i komunikacyjnych. Tworzenie bibliotekę wiedzy o pracy w sektorze kultury. Zwiedzanie wystaw i poznanie działań promocyjnych instytucji kulturalnych. Prezentacja projektu semestralnego.
Literatura podstawowa	Hans George Gdamer, Aktualność piękna: sztuka jako gra, symbol i święto, Warszawa 1993. Nicolas Bourriaud, Estetyka relacyjna, Kraków 2012. Wolfgang Welsch, Estetyka poza estetyką, Kraków 2005. Pierre Bourdieu, Szkic teorii praktyki poprzedzony trzema studiami na temat etnologii Kybalów, 2007. U. Eco, Dzieło otwarte. Forma i nieokreśloność w poetykach współczesnych, Warszawa 1994. red. Kurz Iwona, Kwiatkowska Paulina, Zaremba Łukasz, Antropologia kultury wizualnej. Zagadnienia i wybór tekstów. Warszawa 2012. Tomasz Rakowski Etnografia/animacja/sztuka. Obrona metodologiczna, Warszawa 2013. Sarah Pink, Etnografia wizualna. Obrazy, media i przedstawienie w badaniach, Kraków 2009. Gillian Rose, Interpretacja materiałów wizualnych: krytyczna metodologia badań nad wizualnością. Warszawa 2015. Marcus Banks Materiały wizualne w badaniach jakościowych. Warszawa 2013. James Clifford, O kolekcjonowaniu sztuki i kultury, przeł. J. Iracka, [w:] tegoż, Kłopoty z kulturą. Dwudziestowieczna etnografia, literatura i sztuka, Warszawa 2000, s. 233-277. Csilla E. Ariese, Magdalena Wróblewska, Practising Decolonality in Museums. A Guide with Global Examples, Amsterdam 2021.
Literatura uzupełniająca	-
Informacje dodatkowe	-

Kierunkowe efekty uczenia się (kody)	Przedmiotowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji osiągnięcia efektu uczenia się
WIEDZA		
K_W02, K_W03, K_W04, K_W06, K_W08	Zna terminy i posiada podstawową wiedzę w zakresie sztuki społecznej i jej kulturotwórczej roli. Jest świadomy procesów transkulturowych zachodzących w skali lokalnej i globalnej. Rozumie wybrane aktualne zagadnienia (relacyjność, tożsamość, instytucjonalizacja, estetyka, habitus, ucieleśnienie) i koncepcje estetyczne, które definiują współczesne praktyki artystyczne. Potrafi zastosować teoretyczną wiedzę z zakresu kształtowania znaczeń obrazu i jest zdolny do krytycznej analizy doświadczeń estetycznych. Potrafi efektywnie wykorzystać kanały komunikacyjne oraz dostępne technologie do planowania wydarzeń kulturalnych. Jest zaznajomiony z funkcjonowaniem podmiotów instytucjonalnych i nieinstytucjonalnych w sektorze kultury i sztuki, a zdobyta wiedza umożliwia mu uczestnictwo w różnych organizacjach i instytucjach, jak również samodzielne rozpoczęcie działalności. Odpowiedzialnie dzieli się wiedzą w przestrzeniach kultury.	ocena projektu semestralnego i pracy na zajęciach
K_W05	Poznaje konteksty lokalne i globalne, oraz rozumie procesy kształtowania się transkulturowości zarówno w sferze publicznej, jak i prywatnej. Potrafi metodycznie analizować treści wizualne. Umie interpretować obrazy, znaki i teksty obecne w przekazach. Zna i rozumie wpływ współczesnej technologii na praktyki artystyczno-społecznych.	
K_W08	Zna i rozumie podstawowe pojęcia i zasady z zakresu ochrony własności intelektualnej i prawa autorskiego	
UMIEJĘTNOŚCI		
K_U01, K_U02	Potrafi obserwować i interpretować złożone treści na pograniczu kultur w kontekście życia codziennego. Umie prowadzić, organizować i koordynować projekty dobierając odpowiednie metody (wizualne, etnograficzne) i techniki (manualne, aplikacje, generatory AI) do realizacji własnych projektów.	ocena projektu semestralnego

K_U08	Potrafi przedstawiać pomysły na projekt i wstępne rozpoznania nowych zjawisk społeczno-artystycznych. Ma podstawową orientację w kwestii prowadzenia dyskusji, konwersacji, wywiadów o sztuce społecznej.	
K_U10	Umie samodzielnie przygotować projektu artystycznego, badawczego, kierując się wskazówkami wykładowczyni.	
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_K01 K_K02 K_K05	Jest otwarty na współczesne działania artystyczne w przestrzeniach społeczno-kulturowych. Potrafi odnieść się tych zjawisk jako uczestnik i/lub twórca. Jest gotów do obserwacji i przyjęcia postawy krytycznej wobec zastanej wiedzy, poznawania różnych perspektyw. Potrafi pracować w interdyscyplinarnym zespole.	ocena projektu semestralnego
K_K03	Jest świadom złożonych kontekstów transkulturowości w życiu i w działaniu.	

Nazwa przedmiotu	Proseminarium licencjackie			
Kod	PROS	Liczba punktów ECTS		3
Osoba prowadząca	dr Jakub Karpoluk, dr Aneta Pierzchała-Suska, dr Radosław Siedliński			
Rekomendowany semestr nauczania	V (III rok, semestr zimowy)			
Liczba godzin w semestrze	Stacjonarne:	30	Niestacjonarne:	16
Forma zajęć	Proseminarium	Język wykładowy		Polski
Typ przedmiotu	Obowiązkowy			
Forma zaliczenia	Zaliczenie			
Warunki zaliczenia	Obecność na zajęciach, 4–5 stron streszczenia postępów z pisania pracy licencjackiej. 1. Jasne sformułowanie proponowanego tematu pracy. 2. Wyjaśnienie dlaczego autor/autorka podjął/podjęła się pisania na dany temat. 3. Przegląd dostępnej literatury dla wybranego tematu (ze wskazaniem pozycji szczególnie istotnych dla autora/autorki i wyjaśnieniem dlaczego). 4. Wyłożenie głównej tezy pracy (nadrzędny cel pracy; to, co ma zostać w pracy wykazane). 5. Opis struktury pracy (czego dotyczyć będą poszczególne rozdziały – wraz z ich ewentualnymi streszczeniami). 6. Bibliografia zebrana dotychczas przez autora/autorkę.			
Cele przedmiotu	W trakcie proseminarium licencjackiego studenci zobligowani są do sporządzenia konspektu przyszłej pracy licencjackiej oraz bibliografii. Praca podczas seminarium opiera się na referowaniu (przez uczestników zajęć) treści związanych z pracą dyplomową. Uczestnicy zajmują się także krytyczną lekturą tekstów naukowych, zaproponowanych przez prowadzących.			
Treści programowe	Wypowiedź uczestnika seminarium na temat planowanej pracy licencjackiej. Omówienie publikacji naukowych zadanych studentom do lektury. Dyskusja.			
Literatura podstawowa	Literatura dobierana jest indywidualnie, w zależności od tematu prac studenckich			

Literatura uzupełniająca	-	
Informacje dodatkowe	-	
Kierunkowe efekty uczenia się (kody)	Przedmiotowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji osiągnięcia efektu uczenia się
WIEDZA		
K_W03, K_W05, K_W08	W pogłębiony sposób zna i rozumie wybrane teorie i metody badawcze z zakresu nauk o kulturze oraz nauk o sztuce. Posiada wiedzę na temat światowego dorobku naukowego, w obrębie szeroko pojętej humanistyki oraz wynikających z niego implikacji dla praktyki zawodowej oraz kolejnych etapów studiów.	Spełnienie warunków zaliczenia, ocena
K_W07	Rzetelnie przywołuje źródła wykorzystywane w pracy licencjackiej, poprawnie buduje przypisy oraz bibliografię	
UMIEJĘTNOŚCI		
K_U01, K_U03, K_U04, K_U09, K_U10, K_U12, K_U13	Jest zdolny do dokonania analizy i twórczej syntezy dorobku naukowego i twórczego w celu identyfikowania i rozwiązywania problemów badawczych. Posiada umiejętność przygotowania akademickich prac pisemnych w języku polskim w zakresie nauk o kulturze i religii. Umie samodzielnie zrealizować prezentację multimedialną, kierując się wskazówkami opiekuna naukowego. Ma znajomość zarówno ujęć teoretycznych, jak i umiejętność wykorzystywania różnorodnych źródeł.	Spełnienie warunków zaliczenia, ocena
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_K01, K_K04	Jest gotów do tworzenia i rozwijania wzorów właściwego postępowania w środowisku pracy (związanym z odbytymi praktykami zawodowymi), jest zdolny do podejmowania inicjatyw, krytycznej oceny siebie oraz zespołów i organizacji, w których pracach uczestniczy, w ograniczonym stopniu student jest gotów także do przewodzenia grupie i ponoszenia odpowiedzialności za nią.	Spełnienie warunków zaliczenia, ocena

K_K05	Jest gotów do niezależnego badania powiększającego istniejący dorobek naukowy oraz do podejmowania wyzwań w sferze zawodowej i publicznej.	
-------	--	--

Nazwa przedmiotu	Regionalne zróżnicowanie Japonii			
Kod	RZJ	Liczba punktów ECTS		2
Osoba prowadząca	dr Iga Rutkowska			
Rekomendowany semestr nauczania	I (I rok, semestr zimowy)			
Liczba godzin w semestrze	Stacjonarne:	30	Niestacjonarne:	16
Forma zajęć	Wykład	Język wykładowy		Polski
Typ przedmiotu	Obowiązkowy			
Forma zaliczenia	Egzamin			
Warunki zaliczenia	Egzamin pisemny – pytanie otwarte, odpowiedź w formie dłuższej wypowiedzi pisemnej.			
Cele przedmiotu	Mimo dużego zainteresowania Japonią w Polsce problem zróżnicowania regionalnego, a także specyfiki japońskiej prowincji zdaje się być zupełnie pomijany i nieobecny w mediach i w publikacjach poświęconych Japonii, a nawet w programach zajęć akademickich. Przedstawianie odległej kultury jako monolitu ułatwia wprowadzić trudne kontakty międzykulturowe, jednak niejednokrotnie prowadzi do nieporozumień i przekłamań. Zajęcia mają na celu pokazanie Japonii z bardzo bliskiej perspektywy. Główny nacisk zostanie położony na zróżnicowanie regionalne oraz na etnografię poszczególnych krain. Bardzo ważnym elementem będą materiały zebrane samodzielnie przez prowadzącą podczas podróży do poszczególnych miejsc, fotografie, pamiątki, a także wrażenia i przemyślenia. Całość ma kształt przewodnika po Japonii, dzięki któremu studenci będą mogli dowiedzieć się, co jest w danym miejscu warte zobaczenia, jak po danym obszarze najlepiej się poruszać oraz co warto bliżej poznać, z naciskiem na historię i kulturę.			
Treści programowe	Studia stacjonarne Wprowadzenie - specyfika kultury japońskiej w kontekście jej położenia geograficznego. Ogólne informacje dotyczące klimatu, populacji, podziału administracyjnego i zróżnicowania regionalnego.			

	Charakterystyka regionu Hokkaido, ze zwróceniem uwagi na kulturę Ajnów i sylwetkę ich polskiego badacza Bronisława Piłsudskiego. Region Tohoku - czy to peryferie Japonii? Święto Nebuta w Aomori, legedny Hiraizumi, piękno zatoki Matsushima; dziedzictwo północnych regionów w kulturze Japonii. Wielkie trzęsienie ziemi i tsunami z 11 marca 2011 roku, jego wpływ na region Tohoku. Krajobraz przed i po. Region Kanto - najgęściej zaludniony region w Japonii. Dlaczego? Tokio - miasto, jego historia i specyfika. Jak poruszać się po Tokio, co oglądać, co jeść, jak żyć? Najpopularniejsze atrakcje dla cudzoziemców i dla Japończyków - czym się różnią? Prefektury regionu Kanto: Gunma, Tochigi, Ibaraki, Chiba, Saitama, Kanagawa - czym się różnią? Pomiędzy Kanto i Kansai - specyfika i najważniejsze cechy regionu Chūbu: Hokuriku, Nairiku i Tōkai. Region Kansai: opowieść o dawnych stolicach Japonii Narze i Kioto. Kioto a Osaka - czy mają coś wspólnego. Animozyje Kanto-Kansai, Tokio - Kioto. Czy Kansai to tylko Kioto i Osaka i skąd w Kioto te wszystkie wspaniałości? O ludowym rzemiośle regionu. Region Chūgoku - zachodni kraniec wyspy Honshū. Tragiczna historia Hiroshimy. Gdzie wudowna jest w Japonii wojna? Japonia zapomniana przez ludzi, ale nie przez bóstwa - północna część regionu. Z pielgrzymką po szlaku 88 świątyń - wyspa Shikoku - cel duchowych wędrówek i ojczyzna Sakamoto Ryōmy. Wyspa Kyūshū - otwarta na świat północ i niedostępne południe. Od Nagasaki do Satsumy. Czy Archipelag Ryūkyū to Japonia? O trudnej historii, specyfice kulturowej, poszukiwaniu korzeni i bazach amerykańskich. Studia niestacjonarne Wprowadzenie - specyfika kultury japońskiej w kontekście jej położenia geograficznego. Ogólne informacje dotyczące klimatu, populacji, podziału administracyjnego i zróżnicowania regionalnego. Charakterystyka regionu Hokkaido, ze zwróceniem uwagi na kulturę Ajnów i sylwetkę ich polskiego badacza Bronisława Piłsudskiego.
--	--

		Region Tohoku – czy to peryferie Japonii? Święto Nebuta w Aomori, legendy Hiraizumi, piękno Zatoki Matsushima; dziedzictwo północnych regionów w kulturze Japonii. Wielkie trzęsienie ziemi i tsunami z 11 marca 2011 roku, jego wpływ na region Tohoku. Region Kanto - najgęściej zaludniony region w Japonii. Dlaczego? Tokio - miasto, jego historia i specyfika. Jak poruszać się po Tokio, co oglądać, co jeść, jak żyć? Prefektury regionu: północ a południe Region Kansai: opowieść o dawnych stolicach Japonii Narze i Kioto. Kioto a Osaka - czy mają coś wspólnego. Animozyje Kanto-Kansai, Tokio - Kioto. Czy Kansai to tylko Kamigata? Pomiędzy Kanto i Kansai – specyfika i najważniejsze cechy regionu Chūbu: Hokuriku, Nairiku i Tōkai. Region Chūgoku - zachodni kraniec wyspy Honshū. Tragiczna historia Hiroshimy. Gdzie widoczna jest w Japonii wojna? Japonia zapomniana przez ludzi, ale nie przez bóstwa - północna część regionu. Z pielgrzymką po szlaku 88 świątyń - wyspa Shikoku - cel duchowych wędrówek i ojczyzna Sakamoto Ryōmy. Wyspa Kyūshū - otwarta na świat północ i niedostępne południe. Od Nagasaki do Satsumy. Czy Archipelag Ryūkyū to Japonia? O trudnej historii, specyfice kulturowej, poszukiwaniu korzeni i bazach amerykańskich.	
Literatura podstawowa		Dobre przewodniki i książki specjalistyczne (nie podróźnicze).	
Literatura uzupełniająca		Jolanta Tubielewicz, „Historia Japonii”, Zakład Narodowy Imienia Ossolińskich, Wydawnictwo, Wrocław, Warszawa, Kraków, Gdańsk, Łódź, 1984. Jolanta Tubielewicz, „Kultura Japonii Słownik”, Wydawnictwa Szkolne i Pedagogiczne, Warszawa 1996.	
Informacje dodatkowe		-	
Kierunkowe efekty uczenia się (kody)	Przedmiotowe efekty uczenia się		Metody weryfikacji osiągnięcia efektu uczenia się

WIEDZA		
K_W01	Zna na poziomie podstawowym geografię Japonii, jej podział administracyjny, klimatyczne oraz rozumie regionalne zróżnicowanie.	Egzamin
K_W01	Zna podstawowe pojęcia dotyczące opisu klimatu, geografii i zróżnicowania regionalnego, a także podstawowe wytwory kultury materialnej znaczące z punktu widzenia zróżnicowania regionalnego.	
UMIEJĘTNOŚCI		
K_U01, K_U07	Potrafi określić położenie geograficzne najważniejszych dla historii i kultury Japonii miejsc, nazywać obszary wg podziału administracyjnego, opowiadać o podstawowych cechach poszczególnych regionów.	Egzamin
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_K03	Jest świadom zróżnicowania Japonii, nie traktuje jej jako kulturowy monolit, jest świadom sytuacji mniejszości kulturowych (historycznych i obecnych), a także problemów związanych ze środowiskiem.	Egzamin

Nazwa przedmiotu	Seminarium kierunkowe – warsztaty translatorskie			
Kod	SEMK	Liczba punktów ECTS		1
Osoba prowadząca	prof. dr hab. Jerzy Wasilewski			
Rekomendowany semestr nauczania	VI (III rok, semestr letni)			
Liczba godzin w semestrze	Stacjonarne:	16	Niestacjonarne:	8
Forma zajęć	Ćwiczenia	Język wykładowy		Polski
Typ przedmiotu	Obowiązkowy			
Forma zaliczenia	Zaliczenie			
Warunki zaliczenia	Aktywny udział w zajęciach, przygotowywanie zadanych tekstów, praca końcowa			
Cele przedmiotu	Zajęcia mają na celu nabywanie umiejętności rozumienia tekstu akademickiego i popularnonaukowego w języku angielskim i jego adekwatnego przekładu na polski. Do wspólnej pracy wybierane będą fragmenty publikacji przydatnych przy pisaniu pracy licencjackiej. Teksty będą tłumaczone przez studentów, a trafność przekładu będzie wspólnie dyskutowana, by w efekcie uzyskać maksymalnie poprawny tekst, w postaci gotowej do zacytowania. Następnie spróbujemy stworzyć jej tytuł, dobry w obu językach – efektowny, ale nie efekciarski. W trakcie zajęć studenci zapoznają się z podstawami warsztatu tłumacza, a w efekcie nabiorą wprawy w operowaniu podstawową terminologią i uzusami językowymi anglojęzycznej humanistyki.			
Treści programowe	Wprowadzenie do translatoryki tekstów akademickich i popularnonaukowych Typowe błędy i zagrożenia przekładu – analiza przykładowych tekstów Praca na krótkich tekstach anglojęzycznych – indywidualne próby tłumaczenia i ich korekta Dobre i złe tytuły – na użytek pracy licencjackiej			
Literatura podstawowa	Doing Fieldwork in Japan, Theodore C. Bestor et al., eds, UHP, Honolulu 2003.			

	Unwrapping Japan: Society and culture in anthropological perspective, Eyal Ben-Ari et al., eds, Routledge, NY-London 1991. Oraz wybór fragmentów tekstów, dostosowanych do zainteresowań uczestników.	
Literatura uzupełniająca	Kimura Kan, The burden of the past. Problems of historical perception in Japan-Korea relations, UMP, Ann Arbor 2018.	
Informacje dodatkowe	-	
Kierunkowe efekty uczenia się (kody)	Przedmiotowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji osiągnięcia efektu uczenia się
WIEDZA		
K_W02	Zna podstawową terminologię stosowaną w piśmiennictwie z zakresu nauk o kulturze, także w języku angielskim	Ocena z pracy zaliczeniowej
K_W02	Ma rozpoznaną obcojęzyczną literaturę przedmiotu w zakresie dotyczącym go na etapie pisania pracy licencjackiej	
K_W07	Rzetelnie przywołuje źródła wykorzystywane w swojej pracy, poprawnie buduje przypisy oraz bibliografię	
UMIEJĘTNOŚCI		
K_U11	Potrafi poprawnie przełożyć tekst akademicki w języku angielskim	Ocena z pracy zaliczeniowej
K_U11, K_U01	Umie dobrze sformułować tytuł rozprawy (w języku angielskim), posługując się przyjętymi rozwiązaniami, idiomami itp.	
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_K01	Jest świadom obowiązku ustawicznego starania się o profesjonalizm – rzetelnego przygotowania tekstów (tłumaczonych) od strony językowej, terminowości i poprawności.	Ocena z pracy zaliczeniowej
K_K05	Jest wstępnie przygotowany do udziału w międzynarodowej komunikacji akademickiej.	

Nazwa przedmiotu		Seminarium licencjackie							
Kod		SEMLIC		Liczba punktów ECTS		10			
Osoba prowadząca		Studia stacjonarne: dr Jakub Karpoluk, dr Aneta Pierzchała-Suska, dr Radosław Siedliński Studia niestacjonarne: prof. dr hab. Lech Mróz							
Rekomendowany semestr nauczania		VI (III rok, semestr letni)							
Liczba godzin w semestrze		Stacjonarne:		30		Niestacjonarne:		16	
Forma zajęć		Seminarium dyplomowe		Język wykładowy			Polski		
Typ przedmiotu		Obowiązkowy							
Forma zaliczenia		Zaliczenie							
Warunki zaliczenia		Napisanie pracy licencjackiej							
Cele przedmiotu		Na seminarium powstaje praca licencjacka. Uczestnicy seminarium najpierw referują kolejno literaturę stanowiącą podstawę źródłową ich pracy, a potem fragmenty jej pierwszej redakcji. Potwierdzają tym swoją umiejętność analizy tekstów, formułowania pytania badawczego, tworzenia ustrukturyzowanego tekstu i pisania.							
Treści programowe		Wypowiedź uczestnika seminarium na temat planowanej pracy licencjackiej. Omówienie publikacji naukowych zadanych studentom do lektury. Dyskusja.							
Literatura podstawowa		Literatura dobierana jest indywidualnie, w zależności od tematu prac studenckich							
Literatura uzupełniająca		-							
Informacje dodatkowe		-							
Kierunkowe efekty uczenia się (kody)	Przedmiotowe efekty uczenia się							Metody weryfikacji osiągnięcia efektu uczenia się	
WIEDZA									

K_W03, K_W05, K_W08	W pogłębiony sposób zna i rozumie wybrane teorie i metody badawcze z zakresu nauk o kulturze oraz nauk o sztuce. Posiada wiedzę na temat światowego dorobku naukowego, w obrębie szeroko pojętej humanistyki oraz wynikających z niego implikacji dla praktyki zawodowej oraz kolejnych etapów studiów.	Spełnienie warunków zaliczenia, ocena
K_W07	Rzetelnie przywołuje źródła wykorzystywane w pracy licencjackiej, poprawnie buduje przypisy oraz bibliografię	
UMIEJĘTNOŚCI		
K_U01, K_U03, K_U04, K_U09, K_U10, K_U12, K_U13	Jest zdolny do dokonania analizy i twórczej syntezy dorobku naukowego i twórczego w celu identyfikowania i rozwiązywania problemów badawczych. Posiada umiejętność przygotowania akademickich prac pisemnych w języku polskim w zakresie nauk o kulturze i religii. Umie samodzielnie zrealizować prezentację multimedialną, kierując się wskazówkami opiekuna naukowego. Ma znajomość zarówno ujęć teoretycznych, jak i umiejętność wykorzystywania różnorodnych źródeł.	Spełnienie warunków zaliczenia, ocena
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_K01, K_K04	Jest gotów do tworzenia i rozwijania wzorów właściwego postępowania w środowisku pracy (związanym z odbytymi praktykami zawodowymi), jest zdolny do podejmowania inicjatyw, krytycznej oceny siebie oraz zespołów i organizacji, w których pracach uczestniczy, w ograniczonym stopniu student jest gotów także do przewodzenia grupie i ponoszenia odpowiedzialności za nią.	Spełnienie warunków zaliczenia, ocena
K_K05	Jest gotów do niezależnego badania powiększającego istniejący dorobek naukowy oraz do podejmowania wyzwań w sferze zawodowej i publicznej.	

Nazwa przedmiotu	Skład tekstu			
Kod	ST	Liczba punktów ECTS		2
Osoba prowadząca	mgr inż. Rafał Mastyk			
Rekomendowany semestr nauczania	V (III rok, semestr zimowy) – tylko studia stacjonarne			
Liczba godzin w semestrze	Stacjonarne:	30	Niestacjonarne:	-
Forma zajęć	Ćwiczenia	Język wykładowy		Polski
Typ przedmiotu	Fakultatywny			
Forma zaliczenia	Zaliczenie			
Warunki zaliczenia	Realizacja projektu semestralnego			
Cele przedmiotu	Zajęcia są przeznaczone dla osób zainteresowanych tematem składu tekstu ciągłego w języku polskim. Dotyczy to takich rodzajów publikacji jak np.: książka, gazeta, magazyn, czasopismo. W ramach tych zajęć studenci zostaną zaznajomieni z programem, który pozwala na zdobycie umiejętności zawodowych w ewentualny zawodzie związanym ze składaniem i edycją tekstów. Planowo jest to program przeznaczony na dwa semestry. W pierwszym, studenci nauczą się jak poprawnie zgodnie z regułami języka polskiego dobrze składać tekst, aby czytanie stanowiło jak najmniejszy problem. W drugim semestrze planowany jest skład tekstu japońskiego, oraz tzw. skład mieszany, czyli taki, który łączy w publikacji więcej niż tekst w jednym języku.			
Treści programowe	Wykład 1 Podkład teoretyczny – Co to jest krój pisma? Wykład 2 Podkład teoretyczny – Prosty podział krojów pism Wykład 3 Podkład teoretyczny – Architektura składu. Wykład 4 Podkład teoretyczny – Złota proporcja w projektowaniu książek. Kurs InDesign Praktyka – Tworzenie nowego dokumentu – Wymiarowanie książki Kurs InDesign Praktyka – Siatka linii bazowych Kurs InDesign Praktyka – Interface – Panel pages Kurs InDesign Praktyka – Siatka linii bazowych			

	Kurs InDesign Praktyka – Przelewane ramki tekstu z wykorzystaniem masterów Kurs InDesign Praktyka – Numerowanie stron czyli paginacja Kurs InDesign Praktyka – Ustawienia programu dla edytorów i składaczy tekstów Kurs InDesign Praktyka – Paragraph Style vs Character Style Kurs InDesign Praktyka – Ustawienia Basic Paragraph pod język polski Kurs InDesign Praktyka – Jak zapisać ustawienia w InDesign na stałe? Kurs InDesign Praktyka – Tworzenie nowego stylu – dziedziczność Kurs InDesign Praktyka – Formatowanie tekstu z wykorzystaniem stylu Kurs InDesign Praktyka – Inicjał i jego zastosowanie Kurs InDesign Podkład teoretyczny – Najczęstsze błędy składu Kurs InDesign Praktyka – Czyszczenie tekstu Kurs InDesign Praktyka – Wiszące spójniki – instalacja skryptu Kurs InDesign Praktyka – Justować? czy nie justować? oto jest pytanie Kurs InDesign Praktyka – Korekta optyczna marginesu – story Kurs InDesign Praktyka – Kosmetyka – korekta ręczna w wyjątkowych sytuacjach Kurs InDesign Praktyka – Jak eksportować pliki w InDesign?	
Literatura podstawowa	Andrzej Tomaszewski, Architektura książki wydawca: Centralny Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Przemysłu Poligraficznego Michael Mitchell i Susan Wightman, Typografia książki. Podręcznik projektanta d2d.pl Friedrich Forssman, Jak projektuję książki d2d.pl	
Literatura uzupełniająca	-	
Informacje dodatkowe	-	
Kierunkowe efekty uczenia się (kody)	Przedmiotowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji osiągnięcia efektu uczenia się

WIEDZA		
K_W08	Potrafi i zna pojęcia z dziedziny składu tekstu niezbędne do komunikacji w potencjalnym zawodzie.	Ocena zadań / postępów w trakcie zajęć
UMIEJĘTNOŚCI		
K_U02	Potrafi posługiwać się komputerem w sposób wystarczający, aby w przyszłości rozwijać swoje umiejętności.	Ocena zadań / postępów w trakcie zajęć
K_U02	Potrafi posługiwać się pojęciami z dziedziny składu tekstu i rozumie ich znaczenie.	
K_U13	Jest świadom ważności kształcenia ustawicznego i kluczowej roli wykształcenia w rynkowych realiach „gospodarki opartej na wiedzy”.	
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_K05	Potrafi dostosować się do postawionego przed nim zadania i dąży do jego jak najlepszej realizacji.	Ocena zadań / postępów w trakcie zajęć

Nazwa przedmiotu	Skład tekstu japońskiego			
Kod	STJ	Liczba punktów ECTS		2
Osoba prowadząca	mgr inż. Rafał Mastyk			
Rekomendowany semestr nauczania	VI (III rok, semestr letni) – tylko studia stacjonarne			
Liczba godzin w semestrze	Stacjonarne:	30	Niestacjonarne:	-
Forma zajęć	Ćwiczenia	Język wykładowy		Polski
Typ przedmiotu	Fakultatywny			
Forma zaliczenia	Zaliczenie			
Warunki zaliczenia	Realizacja projektu semestralnego			
Cele przedmiotu	Kontynuacja zajęć ze składu tekstu ale tym razem skupiona na składzie tekstu w języku japońskim. Po pierwszym semestrze wiemy już jak zadbać o estetykę i dobry skład tekstu na przykładzie języka polskiego. Teraz można tę wiedzę rozszerzyć o tekst japoński oraz mieszany, czyli skład w którym zaprojektowany jest układ odpowiedni dla tekstów w dwóch różnych językach.			
Treści programowe	Kurs indesign rozszerzony. Przypomnienie zasad składu i ich stosowanie. Poszerzenie wiedzy o reguły języka japońskiego. Różnica między tekstem pisanym a drukowanym. Dostosowanie składu do wymogów regionalnych na przykładzie składów książek japońskich oraz europejskich. Skład tekstów dla osób początkujących z użyciem Furigany (RUBY) na przykładzie programu WORD oraz InDesign. Importowanie tekstu dwujęzycznego do programu InDesign Automatyczne stylowanie przy użyciu GREP.			
Literatura podstawowa	Andrzej Tomaszewski, Architektura książki wydawca: Centralny Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Przemysłu Poligraficznego Michael Mitchell i Susan Wightman, Typografia książki. Podręcznik projektanta d2d.pl Friedrich Forssman, Jak projektuję książki d2d.pl			

	Marek Włodarz, GREP w InDesign. Wyrażenia regularne w zaawansowanej edycji tekstów wydawca: MAWart	
Literatura uzupełniająca	-	
Informacje dodatkowe	-	
Kierunkowe efekty uczenia się (kody)	Przedmiotowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji osiągnięcia efektu uczenia się
WIEDZA		
K_W08	Potrafi i zna pojęcia z dziedziny składu tekstu niezbędne do komunikacji w potencjalnym zawodzie.	Ocena zadań / postępów w trakcie zajęć
UMIEJĘTNOŚCI		
K_U02	Potrafi posługiwać się komputerem w sposób wystarczający, aby w przyszłości rozwijać swoje umiejętności.	Ocena zadań / postępów w trakcie zajęć
K_U02	Potrafi posługiwać się pojęciami z dziedziny składu tekstu i rozumie ich znaczenie.	
K_U13	Jest świadom ważności kształcenia ustawicznego i kluczowej roli wykształcenia w rynkowych realiach „gospodarki opartej na wiedzy”.	
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_K05	Potrafi dostosować się do postawionego przed nim zadania i dąży do jego jak najlepszej realizacji.	Ocena zadań / postępów w trakcie zajęć

Nazwa przedmiotu	Sztuka społeczna			
Kod	SZT	Liczba punktów ECTS	Stacjonarne: 1 Niestacjonarne: 2	
Osoba prowadząca	mgr Dorota Ogrodzka			
Rekomendowany semestr nauczania	IV (II rok, semestr letni)			
Liczba godzin w semestrze	Stacjonarne:	16	Niestacjonarne:	16
Forma zajęć	Wykład konwersatoryjny	Język wykładowy	Polski	
Typ przedmiotu	Obowiązkowy			
Forma zaliczenia	Zaliczenie			
Warunki zaliczenia	Aktywny udział w dyskusjach podczas zajęć oraz opracowanie samodzielnego projektu animacyjnego			
Cele przedmiotu	Zajęcia skierowane są do osób pragnących lepiej rozumieć i aktywnie współtworzyć kulturę współczesną. Ich celem jest ukazanie kultury jako przestrzeni twórczych działań oraz dostarczenie studentom narzędzi do samodzielnej pracy twórczej, z ludźmi. Refleksji poddane zostaną takie obszary jak strategię pracy twórczej, organizacja kultury, modele uczestnictwa w kulturze, współpraca ze środowiskami lokalnymi, instytucje kulturalne, finansowanie działań kulturalnych oraz edukacja kulturalna. Postawimy pytania o to, kim jest artysta społeczny, na czym polega proces twórczy w obszarze sztuki społecznej i od czego zależy jego skuteczność. W drugiej części semestru odwiedzimy najważniejsze instytucje kulturalne Warszawy, poznając ich specyfikę, zakres i charakter prowadzonych przez nie działań społecznych i artystycznych oraz strategię komunikacji z odbiorcami.			
Treści programowe	Sztuka społeczna– definicja, różne sposoby rozumienia, metody działania, podstawowe praktyki, cele i wartości Sztuka partycypacyjna i zaangażowana społecznie. Praca ze społecznością. Tożsamość artysty/artystki społecznej. Strategię działania, cele. Pułapki i wyzwania sztuki partycypacyjnej. Omówienie przykładowych projektów artystycznych, animacyjnych, partycypacyjnych.			

	Pedagogika teatru jako nowatorska dziedzina łącząca perspektywy społeczne i artystyczne Finansowanie działań kulturalnych. Edukacja kulturalna / edukacja kulturowa. Rozwój widowni.	
Literatura podstawowa	Józef Kargul, Upowszechnianie, animacja, komercjalizacja kultury. Podręcznik akademicki, PWN, Warszawa 2012 Animacja kultury. Doświadczenie i przyszłość, red. Grzegorz Godlewski, Andrzej Mencwel, Iwona Kurz i in., Instytut Kultury Polskiej UW, Warszawa 2002 Sztuka ze społecznością, red. I.Jasińska, I.Stokfiszewski	
Literatura uzupełniająca	Andrzej Mencwel, Przyczyniać się pomału; Leszek Kolankiewicz, Kultura czynna. Prahistoria animacji kultury; Grzegorz Godlewski, Animacja i antropologia (www.animusproject.com/eng/downloads/anim-pol.pdf) Ekonomia kultury. Przewodnik Krytyki Politycznej, red. zbiorowa, Wydawnictwo Krytyki Politycznej, Warszawa 2010	
Informacje dodatkowe	-	
Kierunkowe efekty uczenia się (kody)	Przedmiotowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji osiągnięcia efektu uczenia się
WIEDZA		
K_W02	Ma wiedzę o związkach kulturoznawstwa z innymi naukami, zwłaszcza humanistycznymi i społecznymi	Ocena pracy podczas zajęć
K_W04	Ma podstawową wiedzę o instytucjach kultury i orientację we współczesnym życiu kulturalnym	
UMIEJĘTNOŚCI		
K_U01, K_U02	Potrafi korzystać z dostępnych źródeł, analizować i przetwarzać pozyskane z nich informacje	Ocena projektu
K_U01, K_U03, K_U04, K_U05	Posiada podstawowe umiejętności badawcze, obejmujące formułowanie i analizę problemów badawczych, dobór metod i narzędzi badawczych, realizację projektu badawczego, opracowanie i prezentację wyników, pozwalające na interpretowanie zjawisk, wydarzeń i działalności instytucji kultury	

K_U01, K_U03, K_U04, K_U05	Potrafi zidentyfikować zjawiska istotne w całokształcie kultury, dokonywać ich analiz i interpretacji kulturoznawczych w aspekcie znaczeniowym, implikacji społecznych oraz w perspektywie diachronicznej	
K_U08, K_U09	Posiada umiejętność merytorycznego argumentowania, z wykorzystaniem poglądów innych autorów, a także formułowania wniosków	
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_K01	Rozumie potrzebę uczenia się przez całe życie	Ocena projektu
K_K02	Potrafi współpracować w grupie studenckiej, podejmując się realizacji określonych zadań, w tym wydarzeń upowszechniających kulturę	
K_K05	W pełni świadomie uczestniczy w całokształcie życia kulturalnego i jest otwarty na nowoczesne formy komunikowania kulturowego	

Nazwa przedmiotu	Techniki autoprezentacji			
Kod	TAP	Liczba punktów ECTS		2
Osoba prowadząca	mgr Sonia Ziemba-Domańska			
Rekomendowany semestr nauczania	Studia stacjonarne: IV (III rok, semestr zimowy) Studia niestacjonarne: III (II rok, semestr zimowy)			
Liczba godzin w semestrze	Stacjonarne:	30	Niestacjonarne:	16
Forma zajęć	Wykład konwersatoryjny	Język wykładowy		Polski
Typ przedmiotu	Fakultatywny			
Forma zaliczenia	Zaliczenie			
Warunki zaliczenia	Aktywny udział w zajęciach oraz przygotowywanie autoprezentacji na wybrany temat dodatkowy			
Cele przedmiotu	Celem przedmiotu jest: 1. Pozyskanie wiedzy z zakresu technik i narzędzi komunikacji interpersonalnej. 2. Nabycie umiejętności przygotowania prezentacji tematycznej z zakresu kulturoznawstwa, w oparciu o informacje pozyskane w toku studiów na WKJ 3. Zdobycie kompetencji w zakresie autoprezentacji. 4. Zdobycie kompetencji psychologicznych na poziomie panowania nad stresem, napięciem i niepewnością w komunikacji			
Treści programowe	Ćwiczenia obejmują następującą tematykę: 1. Autoprezentacja jako technika kreowania własnego wizerunku – analiza przykładów. 2. Komunikacja niewerbalna w procesie autoprezentacji – analiza przykładów, quizy. 3. Komunikacja werbalna w procesie autoprezentacji – analiza przykładów, quizy. 4. Autoprezentacja w trakcie egzaminu, spotkania zawodowego – analiza przykładów, własne prezentacje.			
Literatura podstawowa	Leary M., Wywieranie wrażenia na innych. O sztuce autoprezentacji, GWP, 2002.			

	Cialdini R., Wywieranie wpływu na ludzi. Teoria i praktyka, GWP, 2004.	
Literatura uzupełniająca	Rzędowscy A. i J., Mówca doskonały. Wystąpienia publiczne w praktyce, Wydawnictwo Helion, 2009. Stewart, J. (2000). Mosty zamiast murów. O komunikacji między ludźmi. Warszawa: Wydawnictwo naukowe PWN, s. 121- 150.	
Informacje dodatkowe	Materiały wizualne, materiały prezentacyjne będą dostarczone studentom poprzez platformę TEAMS lub Gakko.	
Kierunkowe efekty uczenia się (kody)	Przedmiotowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji osiągnięcia efektu uczenia się
WIEDZA		
K_W02, K_W05	Zna techniki pozwalające świadomie kierować wywieranym wrażeniem	Ocena z pracy na zajęciach oraz zaliczenia
	Zna taktyki autoprezentacyjne, zasady kształtowania atrakcyjności interpersonalnej i pożądanego wizerunku	
	Zna sposoby tworzenia prezentacji w sposób przejrzysty, ciekawy i zachęcający odbiorcę do dyskusji	
UMIEJĘTNOŚCI		
K_U08, K_U09, K_U10	Umie kształtować wizerunek zgodnie z oczekiwaniami odbiorcy, zastosować w praktyce taktyki autoprezentacyjne, a także zidentyfikować je w wypowiedziach i zachowaniach innych osób szczególnie uczestników prowadzonych przez siebie zajęć.	Ocena z pracy na zajęciach oraz zaliczenia
	Umie przeanalizować komunikat autoprezentacyjny na poziomie werbalnym i pozawerbalnym, potrafi panować nad stresem i napięciem, korzystać z technik komunikacyjnych w ramach relacji dialogowej	
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_K01	Potrafi wyznaczyć cele dalszej pracy nad sobą	Ocena z pracy na zajęciach
	Potrafi prowadzić komunikację w sposób ciekawy i zachęcający do zgłębiania wiedzy na temat kultury Japonii	

Nazwa przedmiotu	Warsztaty dziennikarskie			
Kod	WD	Liczba punktów ECTS		2
Osoba prowadząca	mgr Przemysław Bociąga			
Rekomendowany semestr nauczania	III (II rok, semestr zimowy)			
Liczba godzin w semestrze	Stacjonarne:	30	Niestacjonarne:	16
Forma zajęć	Ćwiczenia	Język wykładowy		Polski
Typ przedmiotu	Stacjonarne: fakultatywny Niestacjonarne: obowiązkowy			
Forma zaliczenia	Zaliczenie			
Warunki zaliczenia	Praca warsztatowa			
Cele przedmiotu	Kompetencje medialne należą do najważniejszych umiejętności służących poruszaniu się w dzisiejszym świecie. Media, rozumiane jako sposoby dostarczania informacji, działają w oparciu o zasady sztuki i zasady etyczne, ale wielki wpływ na dostarczane na rynek informacje mają rzeczy przyziemne: podział ról w firmie wydawniczej, czas dostarczania informacji, ograniczenia wynikające z praw autorskich innych graczy na rynku, czasem także z przetwarzania danych osobowych itp. Tylko dzięki praktycznemu zetknięciu się z problematyką dostarczania informacji odbiorcom – widzom, czytelnikom, użytkownikom – możemy w pełni zdać sobie sprawę, jakie mechanizmy stoją za konstruowaniem i ewentualnym przekłamywaniem informacji			
Treści programowe	Czym jest informacja (rozdzielanie informacji i opinii) Historia mediów. Podział na dyscypliny Sposoby podawania informacji: jakich mediów używają massmedia Piramida treści. Poetyka notki prasowej (jak ją poprawnie skonstruować) Informacje „do druku” i „do internetu” – jak redagować z myślą o obu Podstawy poetyki prasowych gatunków paraliterackich (esej, felieton, reportaż)			

	Omówienie prac warsztatowych	
Literatura podstawowa	Bauer Zbigniew, Dziennikarstwo i świat mediów, Kraków 2014 Grobel Lawrence, Sztuka wywiadu. Lekcje mistrza, Warszawa 2006 Harrower Tim, Podręcznik projektanta gazet, Warszawa 2006	
Literatura uzupełniająca	Gleick James, Informacja. Bit, wszechświat, rewolucja, Kraków 2012 Keen Andrew, Kult amatora – Jak internet niszczy kulturę, Kraków 2007	
Informacje dodatkowe	-	
Kierunkowe efekty uczenia się (kody)	Przedmiotowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji osiągnięcia efektu uczenia się
WIEDZA		
K_W05	Zna podstawowe formy medialne i gatunki prasowe	Ocena projektu
K_W05	Zna zasady klasycznego stylu pisania i alternatywne formy	
K_W05	Zna podstawowe pojęcia z zakresu dziennikarstwa i szerzej pojętego rynku medialnego	
UMIEJĘTNOŚCI		
K_U04, K_U05, K_U12	Potrafi wyszukiwać, analizować, oceniać, selekcjonować i użytkować informację z wykorzystaniem różnych źródeł i sposobów. Potrafi nadać informacji właściwe miejsce w hierarchii	Ocena projektu
K_U02	Potrafi nadać prostemu tekstowi przejrzystą konstrukcję zgodną z klasycznymi zasadami	
K_U02, K_U09	Potrafi sformatować tekst i umieścić go w szerszym kontekście publikacji	
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_K01	Umie przeczytać ze zrozumieniem tekst prasowy, opisując intencje autora i możliwe wpływy grup interesu	Ocena projektu

K_K01	Rozumie zasady powstawania treści medialnych i wpływ tych zasad na obieg informacji w otaczającej go rzeczywistości	
K_K01	Rozumie, w jakim stopniu praktyka pracy redakcyjnej i jej ograniczenia wpływają na ostateczny przekaz	
K_K01	Rozumie pojęcie etyki mediów	

Nazwa przedmiotu	Warsztaty oratorskie			
Kod	WO	Liczba punktów ECTS	Stacjonarne: 1 Niestacjonarne: 2	
Osoba prowadząca	mgr Dorota Ogrodzka			
Rekomendowany semestr nauczania	II (I rok, semestr letni)			
Liczba godzin w semestrze	Stacjonarne:	16	Niestacjonarne:	16
Forma zajęć	Ćwiczenia	Język wykładowy	Polski	
Typ przedmiotu	Obowiązkowy			
Forma zaliczenia	Zaliczenie			
Warunki zaliczenia	Dopuszczalne są dwie nieobecności w semestrze. Ocenie podlegają postępy studenta w skali semestru, przy uwzględnieniu indywidualnych predyspozycji oratorskich i psychologicznych każdego z uczestników. W ramach zaliczenia studenci wygłaszają przed grupą kilkuminutowe wystąpienie, podczas którego prezentują umiejętności nabyte w trakcie zajęć.			
Cele przedmiotu	Zajęcia mają charakter praktycznego kursu budowania wystąpień publicznych, zabierania głosu w dyskusji, a także tworzenia rozmaitych form przekazu ustnego. Zajęcia będą oparte na analizie wybranych, inspirujących przykładów wystąpień i przemówień oraz na doskonaleniu za pomocą ćwiczeń własnych umiejętności oraz technik. Ważnym elementem zajęć będzie także wiedza teoretyczna z zakresu retoryki, erystyki oraz komunikacji. Studenci i studentki będą pracować indywidualnie oraz w grupach.			
Treści programowe	Elementy sytuacji komunikacyjnej. Komunikacja werbalna i niewerbalna. Mowa ciała. Obecność performatywna i sceniczna. Budowanie napięcia i praca z uwagą słuchaczy. Techniki storytellingowe. Znaczenie historii w konstruowaniu skutecznego i atrakcyjnego komunikatu. Praca z rekwizytem i prezentacją.			

	Dyskusja grupowa. Umiejętności i techniki moderacyjne oraz facylitacyjne. Informacja zwrotna - sposoby konstruowania i przekazywania. Struktura wypowiedzi i sposoby jej konstruowania Sposoby korzystania z obecności słuchaczy - czerpanie inspiracji z widowni, techniki przetwarzania inspiracji, partycypacyjne tworzenie wiedzy. Trudni Słuchacze, trudni uczestnicy - jak radzić sobie z polemiką, zaburzeniami wystąpień, stresem. Różne formaty i gatunki wystąpień publicznych: przykłady i ich analiza. Przygotowywanie wystąpień - praca warsztatowa. Prezentacja wystąpień, podsumowanie, informacje zwrotne.	
Literatura podstawowa	Jon McKenzie, Performuj albo... Od dyscypliny do performansu, Wydawnictwo Universitas, Warszawa 2015 Donovan Jeremey, TED. Jak wygłosić mowę życia, Wydawnictwo Helion, Warszawa 2011	
Literatura uzupełniająca	Erving Goffman, Człowiek w teatrze życia codziennego, Wydawnictwo Aletheia, Warszawa 2011	
Informacje dodatkowe	-	
Kierunkowe efekty uczenia się (kody)	Przedmiotowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji osiągnięcia efektu uczenia się
WIEDZA		
K_W02	Zna i rozumie najważniejsze techniki porozumiewania się	zaliczenie
UMIEJĘTNOŚCI		
K_U01	Posiada umiejętność merytorycznego argumentowania z wykorzystaniem poglądów innych autorów oraz formułowania wniosków	zaliczenie
K_U08, K_U09	Posiada umiejętność przygotowania wystąpień ustnych, w języku polskim i języku obcym, dotyczących zagadnień szczegółowych, z wykorzystaniem podstawowych ujęć teoretycznych, a także różnych źródeł	
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		

K_K01, K_K04	Potrafi współdziałać i pracować w grupie, przyjmując w niej różne role	zaliczenie
-----------------	--	------------

Nazwa przedmiotu	Warsztaty pisarskie			
Kod	WP	Liczba punktów ECTS		2
Osoba prowadząca	dr Aneta Pierzchała-Suska			
Rekomendowany semestr nauczania	II (I rok, semestr letni)			
Liczba godzin w semestrze	Stacjonarne:	30	Niestacjonarne:	16
Forma zajęć	Ćwiczenia	Język wykładowy		Polski
Typ przedmiotu	Obowiązkowy			
Forma zaliczenia	Zaliczenie			
Warunki zaliczenia	Praca pisemna, obecność, aktywność (wykonanie ćwiczeń)			
Cele przedmiotu	Warsztaty przygotowujące do tworzenia różnych typów i form wypowiedzi pisemnej z naciskiem na formułę tekstów naukowych (przygotowanie do tworzenia pracy licencjackiej) Uruchamiają myślenie o tekście w perspektywie konwencji literackich, gatunków i kodów językowych. Wskazują na specyfikę tekstu naukowego. Warsztaty poświęcone są zagadnieniu komunikatu i komunikacji – w kontekście zagadnienia funkcji językowych. Rozwijają praktyczne umiejętności – tworzenia spójnego semantycznie tekstu, argumentacji, analizy, formułowania tematu, uruchamiania kontekstów interpretacyjnych.			
Treści programowe	Studia stacjonarne Różne formy wypowiedzi pisemnej (zadania) Komunikacja – podstawowe funkcje języka Funkcja poetycka wypowiedzi (w których wypowiedziach dominuje?) Konwencja, gatunek literacki – ćwiczenia Problematyka narracji. Analiza tekstów literackich. Spójność tekstu – zasady Rodzaje opisów (rzeczywistości) – analiza Środki stylistyczne, składniowe wypowiedzi - omówienie Fragmenty tekstów japońskich – analiza konwencji Film japoński – pisemna analiza konstrukcji czasu, przestrzeni.			

	Estetyka japońska – ćwiczenia z analizy pisemnej. Recenzja- próba formy Formułowanie tematów prac pisemnych. Kompozycja wypowiedzi pisemnej. Funkcje środków artystycznych. Studia niestacjonarne Różne formy wypowiedzi pisemnej Komunikacja – podstawowe funkcje języka Funkcja poetycka wypowiedzi Konwencja, gatunek literacki Problematyka narracji Spójność tekstu – zasady Rodzaje opisów (rzeczywistości) – analiza Środki stylistyczne, składniowe wypowiedzi	
Literatura podstawowa	Teksty i fragmenty tekstów, różne gatunki i formy np. „Niedźwiedzi bóg” Hiromi Kawakami – dwie wersje (analiza i porównanie). Teksty kultury, czyli filmy i fragmenty filmów , przedstawień – np. Kurosawy, Shinkaia, Tsukamoto, czy tańca butoh	
Literatura uzupełniająca	- „Teorie literatury XX wieku” , A. Burzyńska, M.P. Markowski, Kraków 2006 (fragmenty). - „Słownik terminów literackich” , red. J. Sławiński, M. Głowiński , T. Kostkiewiczowa, A. Okopień -Sławińska, Wrocław 1989.	
Informacje dodatkowe	-	
Kierunkowe efekty uczenia się (kody)	Przedmiotowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji osiągnięcia efektu uczenia się
WIEDZA		
K_W07	Kształcenie umiejętności pisania – ćwiczenie różnych form wypowiedzi pisemnej. Kształcenie obejmuje zagadnienia kompozycji, kodów językowych, konwencji – porusza problem konstrukcji tekstu. Warsztaty poświęcone są	Ocena z pracy pisemnej

	zagadnieniu komunikatu i komunikacji – również w kontekście zagadnienia funkcji językowych.	
UMIEJĘTNOŚCI		
K_U01, K_U09, K_U12	Student umie sformułować prostą, samodzielną wypowiedź pisemną na określony temat z kręgu zagadnień kulturowych (związanych z kulturą Japonii). Umie wykorzystać (w pracy pisemnej) odpowiednie konteksty interpretacyjne. Kształci umiejętności poprawnego językowo, spójnego pod względem semantycznym formułowania myśli. Kształci zdolności budowy logicznego wyводу, argumentacji, analizy tekstu. Student jest gotów do samodzielnego działania (tworzenia tekstu) i współistnienia w grupie, wymiany myśli.	Ocena z pracy pisemnej
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_K01	Student jest gotów do nawiązywania dialogu, formułowania myśli.	Ocena z pracy pisemnej

Nazwa przedmiotu	Warsztaty rękodzieła japońskiego			
Kod	WRJ1–WRJ6	Liczba punktów ECTS	2	
Osoba prowadząca	mgr Ewa Krassowska-Mackiewicz			
Rekomendowany semestr nauczania	I-VI – zajęcia możliwe do obrania na każdym semestrze tylko na studiach stacjonarnych			
Liczba godzin w semestrze	Stacjonarne:	30	Niestacjonarne:	-
Forma zajęć	Ćwiczenia	Język wykładowy		Polski
Typ przedmiotu	Fakultatywny			
Forma zaliczenia	Zaliczenie			
Warunki zaliczenia	Udział w zadaniach punktowanych, przygotowanie pokazu z wybranego tematu podczas wydarzenia szkolnego, wykonanie wybraną techniką prac / eksponatów do wystawy			
Cele przedmiotu	Przedmiot ten zapoznaje studentów z wieloma technikami japońskiego tradycyjnego rzemiosła i sztuki użytkowej. Jest to przedmiot praktyczny, każdy wprowadzony temat zwieńczony jest ćwiczeniem danej techniki rękodzieła. Głównym celem warsztatów jest zapoznanie studentów z tradycyjnymi dziedzinami sztuki i rzemiosła japońskiego, a także z wszechstronnym zastosowaniem japońskiego papieru, tuszu, tkanin jedwabnych czy drewna. Zajęcia uczą zasad japońskiej estetyki, ekologicznego i oszczędnego podejścia do surowców zgodnego z japońskimi zasadami mottainai czy wabisabi, precyzji i wytrwałości w dążeniu do osiągnięcia obranego celu. Poprzez praktykę wybranych przykładów technik rękodzieła studenci zyskują doświadczenie i wiedzę w zakresie unikalnego charakteru rzemiosła japońskiego i rozumieją wartość i kunszt pracy rzemieślnika.			
Treści programowe	Co najmniej jedna z technik pracy z papierem japońskim: - Ozdobne pakowanie podarunków - Wytwarzanie papieru czerpanego - Zdobienie papieru (stemple, gniecenie, farbowanie) - Origami pojedyncze lub modułowe - Wycinanie technikami: kirigami, kamikiri, kirie, pop art - Tworzenie lampionów			

	- Tworzenie lalek warabe ningyō Co najmniej jedna z technik pracy z tuszem: - Tworzenie obrazów sumie - Kaligrafia i techniki graficzne - Tworzenie obrazów przy pomocy dodatkowych przyborów Co najmniej jedna z technik pracy z tkaniną: - Ręczne szycie japońskiej zabawki otedama - Ręczne szycie breloczków - Ręczne szycie prostych przedmiotów użytkowych - Maszynowe szycie woreczków kinchaku, poszewek, chustek - Wykorzystanie chust furoshiki do pakowania, przenoszenia itp. - Tworzenie ozdób metodą tsumamizaiku - Tworzenie zabawek metodą kimekomi Co najmniej jedna z technik pracy z barwnikami: - Farbowanie metodą mozaikową - Farbowanie tkanin metodą shiborizome - Farbowanie tkanin metodą itazome - Farbowanie przy użyciu japońskiego barwnika indygo - Tworzenie makijażu scenicznego kumadori Co najmniej jedna z technik pracy ze złotem: - Zdobienie przedmiotów metodą kinpaku - Tworzenie obrazów i kart z wykorzystaniem płatków złota - Restaurowanie naczyń metodą kintsugi Co najmniej jedna z technik pracy ze sznurkiem i kordonkiem: - Tworzenie sznurków kumihimo - Tworzenie węzłów i splotów użytkowych - Haftowanie metodą sashiko - Tworzenie emblematów i talizmanów semori Co najmniej jedna z technik pracy z drewnem: - Malowanie lalek kokeshi - Farbowanie tkanin przy użyciu drewnianych przyborów - Tworzenie ozdób do włosów kanzashi Co najmniej jedna z technik prac plastycznych:
--	---

	- Tworzenie rysunków w konwencji japońskiej - Zastosowanie plastycznych technik relaksacyjnych - Rysowanie / malowanie japońskich wzorów geometrycznych Co najmniej jedna z technik pracy z kwiatami i liśćmi: - Tworzenie aranżacji kwiatowych ikebana - Odbijanie wzorów kwiatowych i liści na papierze lub tkaninie - Tworzenie ozdób z wykorzystaniem suchych roślin Co najmniej jedna z technik tworzenia japońskich zabawek: - Tsurushikazari - Kalejdoskop - Kule temari, shippō - Gry planszowe i edukacyjne - Odtworzenie tradycyjnej zabawki z okresu Edo	
Literatura podstawowa	Materiały własne	
Literatura uzupełniająca	-	
Informacje dodatkowe	Wybór aktywności zależy od liczby uczestników kursu (ograniczona liczba przyborów), zmienia się w każdym semestrze.	
Kierunkowe efekty uczenia się (kody)	Przedmiotowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji osiągnięć a efektu uczenia się
WIEDZA		
K_W02	Ma uporządkowaną wiedzę w obszarze dyscypliny nauki o kulturze i sztuce, a w szczególności rzemiosła japońskiego –materialnego dziedzictwa i elementów życia codziennego.	Ocena z prac
K_W07	Zna i rozumie podstawowe pojęcia i zasady z zakresu ochrony własności intelektualnej i prawa autorskiego. Zna uprawnienia twórcy i obowiązki osób korzystających z cudzej własności intelektualnej. Zna terminy z zakresu prawa autorskiego.	Ocena z prac

K_W08	W podstawowym zakresie jest zaznajomiony z realiami rynkowymi, w których może prowadzić indywidualną działalność zarobkową.	Ocena z prac
UMIEJĘTNOŚCI		
K_U07	Potrafi operować japońską terminologią stosowaną do zjawisk społeczno-kulturalnych Japonii oraz sztuki i rzemiosła japońskiego.	Ocena z prac
K_U12	Umie planować i organizować pracę – indywidualną oraz w zespole – także w oparciu o japońskie wzory i przykładowe dobre praktyki. Współdziała z innymi osobami w ramach prac zespołowych.	Ocena z prezentacji
K_U13	Jest świadom ważności kształcenia ustawicznego, potrzeby cierpliwego ćwiczenia zdobytych umiejętności oraz dążenia do uzyskania precyzji i wysokich walorów wykonywanych zadań.	Ocena z prac
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_K01	Jest samokrytyczny w odniesieniu do własnych kompetencji i umiejętności oraz potrafi zasięgać opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemu.	Ocena z prac
K_K02, K_K03	Bierze udział w wydarzeniach społeczno-kulturalnych, mających na celu popularyzację japońskiej kultury materialnej.	Ocena z prezentacji / prac
K_K04	Przestrzega zasad etycznego i prawidłowego postępowania, harmonijnych interakcji z innymi zgodnie z tradycją japońską.	Ocena z prezentacji / prac
K_K05	Jest wdrożony do uczestnictwa w życiu społecznym i kulturalnym. Umie kreatywnie brać udział w jego różnorodnych formach.	Ocena z prezentacji

Nazwa przedmiotu	Warsztaty teatralne			
Kod	WAT2, WAT4, WAT6	Liczba punktów ECTS		1
Osoba prowadząca	dr Jakub Karpoluk			
Rekomendowany semestr nauczania	Semestry parzyste tylko na studiach stacjonarnych			
Liczba godzin w semestrze	Stacjonarne:	15	Niestacjonarne:	-
Forma zajęć	Ćwiczenia	Język wykładowy		Polski
Typ przedmiotu	Fakultatywny			
Forma zaliczenia	Zaliczenie			
Warunki zaliczenia	Realizacja powierzonego zadania aktorskiego (prezentacja roli) oraz wzięcie udziału w jednym ze spektakli studenckich.			
Cele przedmiotu	Zajęcia mają charakter praktyczny. Studenci rozpoczną naukę klasycznego japońskiego teatru nō, sięgającego swoją historią XIV wieku. Dzięki zajęciom studenci w praktyce poznają treści kształcenia, związane z tradycyjną estetyką, sztuką i literaturą japońską. Działania uczestników zajęć będą się koncentrować na nauce tańca (shimai) i śpiewu (utai) teatru nō szkoły Kita. Studenci będą mieli także szansę uczestniczenia w warsztatach, które dwa razy do roku prowadzi, w Polsce, aktor shite, reprezentujący szkołę Kita, mistrz Matsui Akira, noszący tytuł Ważnego Przedstawiciela Niematerialnego Dziedzictwa Kultury Japonii. Uczestnicy zajęć będą także występować, prezentując swoje umiejętności podczas konferencji i imprez organizowanych, każdego roku, przez PJATK. Najbardziej zaangażowani studenci włączą się w prace stowarzyszenia Ryokurankai – polskiego zespołu aktorów, teatru nō szkoły Kita, założonego przez mistrza Matsuiego. Zajęcia praktyczne zostaną uzupełnione omówieniem tekstów analitycznych, dotyczących teatru nō i kwestii związanych ze sztuką aktorską w ogólności oraz prezentacją materiałów audiowizualnych: filmów oraz przedstawień teatralnych.			
Treści programowe	Projekcja wybranego dramatu teatru nō. Rozdzielenie ról, które będą realizowane w semestrze. Nauka tańców kuse mai i kiri mai oraz pieśni (indywidualnie i w chórze) z wybranych dramatów japońskiego teatru nō. Prezentacja przygotowanych ról.			

Literatura podstawowa	J. Karpoluk, Teatr nō w praktyce amatorów – Waseda Kitakai i Ryokurankai, [w:] Polska w Japonii, Japonia w Polsce. III Dni Japonii na Uniwersytecie Warszawskim, red. Beata Kubiak Ho-Chi, WUW, Warszawa 2011. D. Kenny, A Kyōgen Companion, National Noh Theatre. Tokyo 1999. T. Kern, Kyōgen and Kyōgen Performers as Mediators of Culture, History and Power, [w:] Historiography and Japanese Counsciousness of Values and Norms, ed. J.A. Fogel and J.C. Baxter, International Research Center fo Japanese Studies, Kyoto 2002. Y. Kobayashi, T. Morita, Nō. Kyōgen zuten (Ilustrowany słownik nō i kyōgen), Shgakukan, Tōkyō 1999. K. Komparu, Noh Theatre: Perspectives and Principles, Weatherhill/Tankosha, New York 1984. J. Rodowicz, Boski dwumian. O przenikaniu rzeczywistości w teatrze nō, Instytut im. Jerzego Grotowskiego, Wrocław 2009. J. Rodowicz, Duch stoi za plecami. W kręgu japońskiej wrażliwości teatralnej, [w:] Obecność aktora. Wykłady otwarte, kurator: Małgorzata Dziewulska, Teatr Narodowy, Warszawa 2008	
Literatura uzupełniająca	Y. Miura, Omote kara tadoru nōgaku 101 ban (Maski teatru nō ze 101 dramatów), Tankōsha, Kyōto 2004. Rytuał, dramat, święto, spektakl. Wstęp do teorii widowiska kulturowego, red. J.J. MacAloon, WUW, Warszawa 2009. Sources of Japanese Tradition from Earliest Times to 1600, compiled by Theodore de Bary, Donald Keene, George Tanabe and Paul Varley, Columbia University Press, New York 2001.	
Informacje dodatkowe	-	
Kierunkowe efekty uczenia się (kody)	Przedmiotowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji osiągnięcia efektu uczenia się
WIEDZA		
K_W01	Ma pogłębioną wiedzę, obejmującą terminologię, teorie i metodologię z zakresu nauk o kulturze ze szczególnym naciskiem położonym na teatrologię. Rozumie złożone uwarunkowania społeczne, polityczne i ekonomiczne sztuki	zaliczenie

	dramatycznej. Ma uporządkowaną wiedzę szczegółową z zakresu nauki o japońskim, klasycznym teatrze nō.	
K_W02	Dysponuje wiedzą na temat światowego dorobku naukowego i twórczego, dotyczącego teatru i widowisk oraz wynikających z niego implikacji dla praktyki teatralnej.	
UMIEJĘTNOŚCI		
K_U01	Potrafi korzystać z dostępnych źródeł, analizować i przetwarzać pozyskane z nich informacje dotyczące teatru nō, w językach polskim, japońskim i angielskim. Potrafi wykonywać zadania aktorskie i organizacyjne oraz formułować i rozwiązywać problemy, z wykorzystaniem nowej wiedzy. Opanował techniki autoprezentacji, emisji głosu, jest biegły w wystąpieniach publicznych	zaliczenie
K_U02, K_U03	Umie samodzielnie opracować przedmiot badań oraz zrealizować prezentację multimedialną, kierując się wskazówkami opiekuna naukowego. Ponadto potrafi dokonywać analizy i twórczej syntezy dorobku naukowego i twórczego w celu identyfikowania i rozwiązywania problemów badawczych oraz związanych z działalnością twórczą.	
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_K02, K_K05	Tworzy i rozwija sposoby właściwego postępowania w środowisku pracy i nauki, jest gotów do podejmowania inicjatyw twórczych, krytycznej oceny siebie, jest zdolny do pracy w zespole. Jest gotów do podjęcia odpowiedzialności za współtworzone spektakle teatralne oraz wszelkie inne wydarzenia kulturalne i artystyczne.	zaliczenie
K_K03, K_K04	Ma poczucie odpowiedzialności za zachowanie dziedzictwa kulturowego zarówno na poziomie lokalnym, jak i w szerokiej perspektywie globalnej (ze szczególnym uwzględnieniem kultury japońskiej i japońskiego dziedzictwa sztuk widowiskowych). Jest gotów do niezależnego prowadzenia badań powiększających istniejący dorobek naukowy w zakresie wiedzy o widowiskach, podejmuje wyzwania w sferze zawodowej i publicznej z uwzględnieniem ich etycznego wymiaru, dąży także do właściwego postępowania w takich sytuacjach.	

Nazwa przedmiotu	Wprowadzenie do kulturoznawstwa cz. I			
Kod	KUL1	Liczba punktów ECTS	Stacjonarne: 1 Niestacjonarne: 2	
Osoba prowadząca	dr hab. Anna Malewska-Szałygin, prof. UW			
Rekomendowany semestr nauczania	I (I rok, semestr zimowy)			
Liczba godzin w semestrze	Stacjonarne:	16	Niestacjonarne:	16
Forma zajęć	Wykład	Język wykładowy	Polski	
Typ przedmiotu	Obowiązkowy			
Forma zaliczenia	Egzamin			
Warunki zaliczenia	Aktywność na zajęciach W sytuacjach wyjątkowych takich jak dłuższe zwolnienie lekarskie - egzamin pisemny w formie pracy (około 2 strony) prezentującej umiejętność zastosowania jednego z pojęć omawianych na wykładach do analizy wybranego przykładu)			
Cele przedmiotu	Celem wykładu jest zapoznanie studentów z antropologiczną refleksją nad kulturami świata. Przegląd różnych ujęć, szkół i teorii ma pokazać studentom jak różnie można definiować i badać kultury. Wykład dostarcza studentom pojęć umożliwiających im samodzielną analizę zjawisk kulturowych, w tym zjawisk charakterystycznych dla kultury Japonii.			
Treści programowe	Objaśnienia pojęć: nauki o kulturze, kulturoznawstwo, antropologia kulturowa. Wykład pokazuje zmienne w czasie i przestrzeni rozumienie tych terminów, kończąc prezentację przedstawieniem najbardziej aktualnych ujęć. Sposoby opisywania innych kultur od czasów antycznych do Średniowiecza. Przykłady opisów Herodota, Tacyta, Marco Polo, Wilhelma Rubruka i innych. Sposoby opisywania innych kultur od epoki odkryć geograficznych do czasów Oświecenia. Przykłady opisów Las Cassasa, Michała Montaigne, Tomasza Hobbesa, Gimbattisty Vico, Jana Jakub Rousseau, Bougenville’a. Ewolucjonizm. Wykład dotyczy pierwszego kierunku w brytyjskiej antropologii akademickiej, kreśli sylwetki przedstawicieli (m. i. Edward Tylor, Henry Morgan, James George Frazer) i ich stosunek do badań terenowych. Ukazuje podstawowe założenia, stosowane pojęcia (ewolucja,			

	gradualizm, stadialność, przeżytek i inne) oraz ewolucjonistyczne rozumienie pojęcia kultura. Dyfuzjonizm niemiecki zwany też szkołą kulturowo-historyczną. Wykład podkreśla związek tego kierunku z powstającymi wówczas muzeami etnograficznymi. Dostarcza definicji pojęcia krąg kulturowy oraz prezentuje koncepcje dotyczące przemieszczania się kręgów kulturowych, a także metody dokumentowania tych przemieszczeń takie jak antropogeografia (Adolf Bastian, Fryderyk Ratzel, Leo Frobenius, Ankerman, Fritz Graebner, Wilhelm Schmidt). Niemieckie podejście uzupełnia brytyjska koncepcja dyfuzjonizmu heliocentrycznego (G. E. Smith i W. J. Perry). Amerykańska szkoła obszarów kulturowych. Wykład opisuje amerykańską tradycję badań terenowych. Przedstawia upowszechnianie idei relatywizmu kulturowego przez Franza Boasa oraz zwrócenie uwagi na zależność kultur od środowiska naturalnego. Objasnia za Clarkiem Wisslerem pojęcie obszaru kulturowego, relacjonuje teoretyczne rozważania o kulturze Alfreda Louisa Kroeber. Szkoła kultur i osobowości. Wykład objaśnia pojęcie wzór kultury rozumiane przez Ruth Benedict jako wzór osobowości. Relacjonuje badania terenowe Margaret Mead dotyczące enkulturacji i jej koncepcję kultur prefiguratywnych, kofiguratywnych i postfiguratywnych. Francuska szkoła socjologiczna. Wykład wprowadza pojęcie faktu społecznego stosowane przez Emila Durkheima i omawia zasadnicze założenia jego metody. Pokazuje na czym polegało całościowe ujęcie faktów społecznych Marcela Maussa i relacjonuje najstynniejsze z jego szkiców. Antropologia francuska i spór o myślenie mityczne. Wykład relacjonuje spór zogniskowany wokół myślenia mitycznego, toczony przez filozofa Luciena Levy-Bruhl'a i antropologa Maurice'a Leenhardta. Wykład kończy prezentacja książki Arnolda Van Gennepa i opracowanego przez niego schematu obrzędów przejścia.
Literatura podstawowa	Alan Barnard, Antropologia, Warszawa 2006. Fredrik Barth, Andre Gingrich, Robert Parkin, Sydel Silverman, Antropologia. Jedna dyscyplina, cztery tradycje: brytyjska, niemiecka, francuska i amerykańska, Kraków 2007 Robert Deliege, Historia antropologii, Warszawa 2011. Thomas Hylland Ericksen, Małe miejsca, wielkie sprawy. Wprowadzenie do antropologii społecznej i kulturowej, Warszawa 2009.

	Adam Kuper, Kultura. Model antropologiczny, Kraków 2005 Adam Kuper, Wymyślanie społeczeństwa pierwotnego, Kraków 2009. Adam Kuper, Między charyzmą a rutyną. Antropologia brytyjska 1922-1982, Łódź 1987. Malewska-Szałygin Anna, Nieprzemijający urok monografii terenowych, w: Antropolog wobec współczesności, Warszawa 2010, s. 52-62. Dostępny na http://www.cyfrowaetnografia.pl	
Literatura uzupełniająca	-	
Informacje dodatkowe	-	
Kierunkowe efekty uczenia się (kody)	Przedmiotowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji osiągnięcia efektu uczenia się
WIEDZA – student zna i rozumie		
K_W02, K_W03	miejsce i znaczenie kulturoznawstwa w systemie nauk humanistycznych	Ocena z egzaminu
K_W02, K_W03	terminologię, teorie i metodologie właściwe dla kulturoznawstwa	
K_W02, K_W03, K_W05	związki kulturoznawstwa z innymi naukami humanistycznymi i społecznymi	
UMIEJĘTNOŚCI – student potrafi		
K_U01, K_U04	posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi, paradygmatami badawczymi w typowych sytuacjach profesjonalnych	Ocena z egzaminu
K_U01, K_U04	posługiwać się podstawowymi pojęciami właściwymi dla kulturoznawstwa w typowych sytuacjach profesjonalnych	
K_U01, K_U04	merytorycznie argumentować i formułować wnioski z wykorzystaniem poglądów innych autorów	
KOMPETENCJE SPOŁECZNE – student jest gotów do		

K_K01	świadomego użycia nowoczesnych form komunikowania kulturowego	Ocena z egzaminu
K_K05	świadomego uczestnictwa w całokształcie życia kulturalnego	
K_K01, K_K04	zmierzenia się z problematyką etyczną związaną z odpowiedzialnością za trafność przekazywanej wiedzy, uczciwość naukową, rzetelność oraz uczciwość zawodową	

Nazwa przedmiotu	Wprowadzenie do kulturoznawstwa cz. II			
Kod	KUL2	Liczba punktów ECTS	Stacjonarne: 1 Niestacjonarne: 2	
Osoba prowadząca	dr hab. Anna Malewska-Szałygin, prof. UW			
Rekomendowany semestr nauczania	II (I rok, semestr letni)			
Liczba godzin w semestrze	Stacjonarne:	16	Niestacjonarne:	16
Forma zajęć	Wykład	Język wykładowy		Polski
Typ przedmiotu	Obowiązkowy			
Forma zaliczenia	Egzamin			
Warunki zaliczenia	Aktywność na zajęciach – ocena obliczana w zależności od częstotliwości zabierania głosu w dyskusji. W sytuacjach wyjątkowych (takich jak dłuższe zwolnienie lekarskie) - egzamin pisemny w formie pracy (około 2 strony) prezentującej umiejętność zastosowania jednego z pojęć omawianych na wykładach do analizy wybranego przykładu)			
Cele przedmiotu	Celem wykładu jest kontynuacja zapoznania studentów z antropologiczną refleksją nad kulturami świata. Przegląd różnych ujęć, szkół i teorii ma w założeniach pokazać studentom jak różnie można definiować i badać kultury. Wykład dostarcza studentom pojęć umożliwiających im samodzielną analizę zjawisk kulturowych, w tym zjawisk charakterystycznych dla kultury Japonii			
Treści programowe	Funkcjonalizm brytyjski. Wykład prezentuje terenową ścieżkę antropologii brytyjskiej i szczegółowo informuje o specyfice kierunku funkcjonalistycznego w antropologii, przedstawia definicję kultury (holistyczną, systemową, funkcjonalną) i objaśnienie podstawowych pojęć takich jak funkcja, instytucja, potrzeba, opisuje okoliczności ustanowienia nowych standardów prowadzenia badań terenowych, relacjonuje monografie trobriandzkie Bronisława Malinowskiego. Brytyjski funkcjonalizm-strukturalizm. Wykład proponuje teorię formy i struktury społecznej oraz rozważania o sposobach utrzymywania stanu równowagi społecznej. Wykład kończą informacje o badaniach i publikacjach Edwarda Evans-			

	Pritcharda powstających w ramach modelu opracowanego przez Radcliffe-Browna. Badania języków indiańskich (relatywizm językowy). Jeden z kierunków badań amerykańskich rozwijanych na pograniczu językoznawstwa i antropologii przez Edwarda Sapira i Benjamina Lee Whorfa. Badania te pozwoliły na postawienie tezy, że obraz świata jest konstrukcją uwarunkowaną kulturowo i wyrażaną w języku, a ściślej w jego strukturach składniowych i gramatycznych. Amerykańska antropologia kognitywna. Szkoła, w ramach której sformułowano nową - ideacyjną definicję kultury Warda Goudenougha oraz zaproponowano metodę analizy składnikowej. Wykład kończą informacje o subdyscyplinie etno-nauce (m. in. Charles Farke). Strukturalizm francuski. Wykład relacjonuje zasadniczą zmianę w antropologii po pojawieniu się nowej, strukturalnej definicji kultury, pokazuje badawcze konsekwencje przyjęcia takiego założenia i nowe wyzwania, przybliża postać Claude'a Levi-Straussa, jego teorię, metody analizy, opisuje jego podróże, inspiracje i publikacje. Brytyjska recepcja strukturalizmu i semiotyka radziecka. Strukturalistyczne analizy Edmunda Leacha, systemowe wyjaśnianie biblijnych zakazów alimentacyjnych, a także brudu i zmazy Mary Douglas, osiągnięcia radzieckiej semiotyki w badaniu kultury, w tym kultury ludowej (Jurij Łotman, Władimir Toporow, Borys Uspienski, Piotr Bogatyriew). Ujęcia akcjonistyczne w antropologii brytyjskiej. Szkoła manchesterska Maxa Gluckmana i jego uczniów, badania afrykańskie w pasie miedzionośnym. Procesualne podejście Victora Turnera i jego koncepcja dramatów społecznych. Tranzakcjonizm Frederika Bartha i akcjonistyczne teorie gry George'a Bailey. Fenomenologiczne spojrzenie na kulturę. Geraldus Van der Leeuw i jego „Fenomenologia religii“, różne aspekty objawiania się świętości (facinosum/tremendum i inne), Miry Eliadego zasady fenomenologicznego ujmowania zjawisk kulturowych oraz wartościowania przestrzeni i czasu. Wpływ fenomenologii na polskich etnologów: Cezaria Baudouin de Courtenay Ehrenkreutz Jędrzejewiczowa (interpretacja apokryfu o Św. Cecylii), Zbigniew Benedyktowicz (facinosum i tremendum w wyobrażeniach o obcych). Socjologiczna recepcja myśli fenomenologicznej - socjologia wiedzy Alfreda Shutza, „Społeczne tworzenie rzeczywistości” P. Bergera i T. Luckmana.
--	---

Literatura podstawowa	Alan Barnard, Antropologia, Warszawa 2006; Adam. Kuper, Kultura. Model antropologiczny, Kraków 2005 Adam Kuper, Wymyślanie społeczeństwa pierwotnego, Kraków 2009. Adam Kuper, Między charyzmą a rutyną. Antropologia brytyjska 1922-1982, Łódź 1987 Fredrik Barth, Andre Gingrich, Robert Parkin, Sydel Silverman, Antropologia. Jedna dyscyplina, cztery tradycje: brytyjska, niemiecka, francuska i amerykańska, Kraków 2007. Thomas Hylland Ericksen, Małe miejsca, wielkie sprawy. Wprowadzenie do antropologii społecznej i kulturowej, Warszawa 2009. Malewska-Szałygin Anna, Nieprzemijający urok monografii terenowych, w: Antropolog wobec współczesności, Warszawa 2010, s. 52-62.		
Literatura uzupełniająca	-		
Informacje dodatkowe	-		
Kierunkowe efekty uczenia się (kody)	Przedmiotowe efekty uczenia się		Metody weryfikacji osiągnięcia efektu uczenia się
WIEDZA – student zna i rozumie			
K_W02, K_W03	miejsce i znaczenie kulturoznawstwa w systemie nauk humanistycznych		Ocena z egzaminu
K_W02, K_W03	terminologię, teorie i metodologie właściwe dla kulturoznawstwa		
K_W02, K_W03, K_W05	związki kulturoznawstwa z innymi naukami humanistycznymi i społecznymi		
UMIEJĘTNOŚCI – student potrafi			
K_U01, K_U04	posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi, paradygmatami badawczymi w typowych sytuacjach profesjonalnych		Ocena z egzaminu

K_U01, K_U04	posługiwać się podstawowymi pojęciami właściwymi dla kulturoznawstwa w typowych sytuacjach profesjonalnych	
K_U01, K_U04	merytorycznie argumentować i formułować wnioski z wykorzystaniem poglądów innych autorów	
KOMPETENCJE SPOŁECZNE – student jest gotów do		
K_K01	świadomego użycia nowoczesnych form komunikowania kulturowego	Ocena z egzaminu
K_K05	świadomego uczestnictwa w całokształcie życia kulturalnego	
K_K01, K_K04	zmierzenia się z problematyką etyczną związaną z odpowiedzialnością za trafność przekazywanej wiedzy, uczciwość naukową, rzetelność oraz uczciwość zawodową	

Nazwa przedmiotu	Wprowadzenie do kultury popularnej Japonii cz. I			
Kod	WKP1	Liczba punktów ECTS		2
Osoba prowadząca	dr Jakub Karpoluk			
Rekomendowany semestr nauczania	I (I rok, semestr zimowy)			
Liczba godzin w semestrze	Stacjonarne:	30	Niestacjonarne:	16
Forma zajęć	Wykład	Język wykładowy		Polski
Typ przedmiotu	Obowiązkowy			
Forma zaliczenia	Egzamin			
Warunki zaliczenia	Obecność, lektura tekstów i aktywny udział w dyskusjach oraz zdanie testu końcowego.			
Cele przedmiotu	Zajęcia stanowią wprowadzenie do złożonej problematyki związanej ze znaczeniem i funkcjonowaniem kultury popularnej w społeczeństwie japońskim, od czasów nowożytnych do współczesności. W trakcie zajęć zostanie podjęta próba określenia specyficznych cech japońskiej kultury popularnej (jeżeli takie istnieją) oraz diagnoza jej globalnego sukcesu. Przedstawiony zostanie także związek współczesnej japońskiej kultury masowej ze zjawiskami wcześniejszymi, sięgającymi swoim rodowodem poprzednich stuleci. Program obejmuje wstępną analizę klasycznych gatunków japońskich sztuk widowiskowych: nō, kabuki i bunraku, następnie gatunków teatralnych, które pojawiły się wraz z XX wiecznymi przemianami kultury japońskiej: teatru shingeki („nowej dramaturgii”), teatru awangardowego oraz tańca butō. W zarysie zostaną także przedstawione gatunki tradycyjnej muzyki japońskiej a także sumo – tradycyjny sport Japonii, chanoyu – ceremonia herbaty oraz zawody geiko i maiko. Następnie w zarysie zostanie przedstawiona historia kinematografii japońskiej, poczynając od filmu tzw. niemego. Omówiony zostanie fenomen narracji kinowej, eiga setsumei, uprawiany przez artystów katsuben – narratorów kinowych. Poprzez uważne przestudiowanie spektakli, filmów, materiałów wizualnych i literatury przedmiotu studenci powinni osiągnąć etap refleksji, w którym samodzielnie będą w stanie zająć się interpretacją wybranych przez siebie mediów i konkretnych utworów. Ponadto zajęcia mają na celu zaznajomienie studentów z rolą kultury popularnej we współczesnym			

	społeczeństwie. Mają także zachęcić studiujących do poznania spektrum podejść teoretycznych i metodologicznych obecnych w badaniach japońskiej kultury popularnej w ostatnich latach. Przedstawiona zostanie także problematyka związana z procesami dynamicznej wymiany symbolicznej w obrębie globalnej kultury popularnej. Zajęcia są bogato ilustrowane materiałami audiowizualnymi. W programie znajdują się projekcje spektakli teatrów nō, kabuki i bunraku, XX wiecznych teatrów awangardowych oraz tańca butō, filmów dokumentalnych i fabularnych.
Treści programowe	Studia stacjonarne: Wprowadzenie do wiedzy o teatrze i widowiskach. Japoński, klasyczny teatr nō. Teatr nō oraz jego przemiany, w okresie Meiji (1868-1912) i współcześnie. Japoński, klasyczny teatr kabuki. Reforma teatru kabuki na przełomie XIX i XX wieku. Japoński, klasyczny teatr lalkowy bunraku. Warsztaty praktyki teatralnej (nō). XX wieczny teatr awangardowy w Japonii. Twórczość teatralna i filmowa Terayamy Shūjiego. Taniec butō. Japońska muzyka tradycyjna: od heike biwa do nagauta. Rakugo – rola narracji wokalne w kulturze oralnej. Sumo – widowisko sportowe. Minzoku geinō – tradycyjne widowiska o agrarnym rodowodzie i ich miejsce w nowoczesnej kulturze Japonii. Początki kina na świecie i w Japonii. Studia niestacjonarne: Japoński, klasyczny teatr nō. Teatr nō oraz jego przemiany, w okresie Meiji (1868-1912) i współcześnie. Japoński klasyczny teatr kabuki. Reforma teatru kabuki na przełomie XIX i XX wieku. Japoński klasyczny teatr lalkowy bunraku.

	XX wieczny teatr awangardowy w Japonii. Twórczość teatralna i filmowa Terayamy Shūjiego. Taniec butō. Sumo – widowisko sportowe.
Literatura podstawowa	Ch. Balme, Wprowadzenie do wiedzy o teatrze, PWN, Warszawa 2005. L. Dalby, Gejsza, tłum. Ewa Pałasz-Rutkowska, Wydawnictwo A. Kuryłowicz, Warszawa 2003. J. Karpoluk, Początki kina w Japonii, [w:] Japonia okresu Meiji. Od tradycji ku nowoczesności, Nozomi, Warszawa 2006, s. 268-306. T. Kawatake, Kabuki: Baroque Fusion of the Arts, International House of Japan, Tokyo 2003, s. 12-13, 21-26, 85-87. H. Lipszyc, Jak reformowano kabuki, [w:] Japonia okresu Meiji. Od tradycji ku nowoczesności. Nozomi, Warszawa 2006, s. 223-241. H. Lipszyc, Wieloryb i inni, „Dialog“, listopad 2001, nr 11(540), s. 103-112. M. Melanowicz, Formy w literaturze japońskiej, WUJ, Kraków 2003, s. 148-169. J. M. Rodowicz, Aktor doskonały. Traktaty Zeami o sztuce nō, słowo/obraz terytoria, Gdańsk 2000, s. 6-61. J. M. Rodowicz, Teatr nō w okresie Meiji, [w:] Japonia okresu Meiji. Od tradycji ku nowoczesności, red. Beata Kubiak Ho-Chi, Nozomi, Warszawa 2006, s. 206-222. A. Senda, Nostalgiczna awangarda, przeł. Henryk Lipszyc, „Dialog“, listopad 2001, nr 11(540), s. 113-121. T. Starecki, Sumo narodowym sportem Japonii, [w:] Japonia okresu Meiji. Od tradycji ku nowoczesności, Nozomi, Warszawa 2006, s. 307-326. J. Tubielewicz, Kultura Japonii. Słownik, Wydawnictwa Szkolne i Pedagogiczne, Warszawa 1996, s. 128-132. V. Turner, Teatr w codzienności, codzienność w teatrze, [w:] Antropologia widowisk. Zagadnienia i wybór tekstów, red. Leszek Kolankiewicz, WUW, Warszawa 2005, s. 450-462. E. Żeromska, teatr japoński. Powrót do przeszłości, Dialog, Warszawa 1996, s. 13-55.
Literatura uzupełniająca	D. Richie, A Hundred Years of Japanese Film, Kodansha International, Tokyo 2001.

	J.M. Rodowicz, Boski dwumian. Przenikanie rzeczywistości w teatrze nō. Ośrodek Badań Twórczości Jerzego Grotowskiego i Poszukiwań Teatralno-Kulturowych, Wrocław 2009. E. Żeromska, Japoński teatr klasyczny. Korzenie i metamorfozy, t.1 i 2, Trio, Warszawa 2011.	
Informacje dodatkowe	-	
Kierunkowe efekty uczenia się (kody)	Przedmiotowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji osiągnięcia efektu uczenia się
WIEDZA		
K_W02	Posiada podstawową wiedzę o miejscu i znaczeniu widowisk kulturowych we współczesnym społeczeństwie oraz także w perspektywie historycznej. Rozumie pryncypia antropologii widowisk oraz performatyki.	egzamin
K_W01	Zna szereg gatunków japońskich widowisk kulturowych, w tym: bugaku, gagaku, gigaku, dengaku, kagura i minzoku geinō.	
K_W01	Posiada wiedzę na temat klasycznych teatrów japońskich: nō, kabuki i bunraku oraz teatrów i widowisk powstałych w wieku XX, w tym teatru shingeki, wokalnej narracji rakugo oraz zapasów sumo.	
UMIEJĘTNOŚCI		
K_U01, K_U09	Potrafi wykonywać bardzo proste zadania, polegające na lekturze tekstów teoretycznych oraz ich komentowaniu w czasie dyskusji, podczas zajęć. Potrafi uczyć się pod kierunkiem wykładowcy.	egzamin
K_U01, K_U09	Potrafi wykonywać proste zadania polegające na referowaniu wybranych tematów w oparciu o proponowane lektury. Potrafi także formułować wypowiedzi pisemne dotyczące poruszanej na zajęciach tematyki.	
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_K04	Jest gotów do respektowania zobowiązań wynikających z uczestniczenia w zajęciach akademickich, gotów jest także do współdziałania pod bezpośrednim nadzorem wykładowcy.	Ocena pracy na zajęciach

K_K04	Jest gotów do podejmowania obowiązków wynikających z przynależności do wspólnoty studenckiej pod kierunkiem wykładowcy, w warunkach oceniania działań, w których uczestniczy i przyjmowania odpowiedzialności za swoje wypowiedzi oraz zachowanie.	
-------	--	--

Nazwa przedmiotu	Wprowadzenie do kultury popularnej Japonii cz. II			
Kod	WKP2	Liczba punktów ECTS	Stacjonarne: 1 Niestacjonarne: 2	
Osoba prowadząca	dr Jakub Karpoluk			
Rekomendowany semestr nauczania	II (I rok, semestr letni)			
Liczba godzin w semestrze	Stacjonarne:	16	Niestacjonarne:	16
Forma zajęć	Wykład	Język wykładowy	Polski	
Typ przedmiotu	Obowiązkowy			
Forma zaliczenia	Egzamin			
Warunki zaliczenia	Obecność, lektura tekstów i aktywny udział w dyskusjach oraz zdanie testu końcowego.			
Cele przedmiotu	Zajęcia stanowią wprowadzenie do złożonej problematyki związanej ze znaczeniem i funkcjonowaniem kultury popularnej w społeczeństwie japońskim, od czasów nowożytnych do współczesności. W trakcie zajęć zostanie podjęta próba określenia specyficznych cech japońskiej kultury popularnej (jeżeli takie istnieją) oraz diagnoza jej globalnego sukcesu. Przedstawiony zostanie także związek współczesnej japońskiej kultury masowej ze zjawiskami wcześniejszymi, sięgającymi swoim rodowodem poprzednich stuleci. Program obejmuje wstępną analizę klasycznych gatunków japońskich sztuk widowiskowych: nō, kabuki i bunraku, następnie gatunków teatralnych, które pojawiły się wraz z XX wiecznymi przemianami kultury japońskiej: teatru shingeki („nowej dramaturgii”), teatru awangardowego oraz tańca butō. W zarysie zostaną także przedstawione gatunki tradycyjnej muzyki japońskiej a także sumo – tradycyjny sport Japonii, chanoyu – ceremonia herbaty oraz zawody geiko i maiko. Następnie w zarysie zostanie przedstawiona historia kinematografii japońskiej, poczynając od filmu tzw. niemego. Omówiony zostanie fenomen narracji kinowej, eiga setsumei, uprawiany przez artystów katsuben – narratorów kinowych. Poprzez uważne przestudiowanie spektakli, filmów, materiałów wizualnych i literatury przedmiotu studenci powinni osiągnąć etap refleksji, w którym samodzielnie będą w stanie zająć się interpretacją wybranych przez siebie mediów i konkretnych utworów. Ponadto zajęcia mają na celu zaznajomienie			

	studentów z rolą kultury popularnej we współczesnym społeczeństwie. Mają także zachęcić studiujących do poznania spektrum podejść teoretycznych i metodologicznych obecnych w badaniach japońskiej kultury popularnej w ostatnich latach. Przedstawiona zostanie także problematyka związana z procesami dynamicznej wymiany symbolicznej w obrębie globalnej kultury popularnej. Zajęcia są bogato ilustrowane materiałami audiowizualnymi. W programie znajdują się projekcje spektakli teatrów nō, kabuki i bunraku, XX wiecznych teatrów awangardowych oraz tańca butō, filmów dokumentalnych i fabularnych. Połowa ogółu ilości zajęć kursowych jest przeznaczona na projekcje tak by prezentowane były całe spektakle teatralne bądź filmy a nie tylko ich fragmenty. Druga połowa zajęć jest poświęcona krytycznej analizie tekstów dotyczących wybranych zagadnień japońskiej kultury popularnej oraz analizie zaprezentowanych materiałów audiowizualnych.
Treści programowe	Powojenne kino japońskie. Twórczość Ozu Yasujiro, Mizoguchi Kenjiego i Kurosawy Akiry. Elementy języka filmu 1. Projekcja japońskiego filmu dokumentalnego. Poetyka filmu dokumentalnego. Telewizja. Projekcja jednego odcinka wybranego, japońskiego serialu telewizyjnego. Serial telewizyjny w Japonii - Pomiedzy sztuką a rynkiem. Projekcja filmu anime. Poetyka filmu animowanego. Anime – japoński film animowany. Historia, twórcy, współczesność. Środki ekspresji artystycznej w filmie animowanym. Projekcja współczesnego japońskiego filmu fabularnego. Kino japońskie w XXI wieku. Najważniejsi twórcy, forma i poruszane tematy. Elementy języka filmu.
Literatura podstawowa	J. Clements, H. McCarthy, The Anime Encyclopedia, Stone Bridge Press, Berkley 2006. Film i audiowizualność w kulturze, red. Seweryn Kuśmierczuk, IKP UW, Warszawa 2002. A. Helman, A. Pitrus, Podstawy wiedzy o filmie, Gdańsk 2008. J. Karpoluk, Początki kina w Japonii, [w:] Japonia okresu Meiji. Od tradycji ku nowoczesności, red. Naukowa Beata Kubiak Ho-Chi, Nozomi, Warszawa 2006.

	B. Koyama-Richard, Manga 1000 lat historii, PWN, Warszawa 2008. S.J. Napier., Anime from Akira to Howl’s Moving Castle, Palgrave Macmillan, New York 2005. D. Richie, A Hundred Years of Japanese Film, Kodansha International, Tokyo 2005.	
Literatura uzupełniająca	S. Kuśmierczyk, Zagubieni w drodze. Film fabularny jako obraz doświadczenia wewnętrznego. Wydawnictwo Skorpion, Warszawa 1999. K. Loska, Poetyka filmu japońskiego, Rabid, Kraków 2009.	
Informacje dodatkowe	Wymagane przedmioty poprzedzające (powiązania merytoryczne): WKP1	
Kierunkowe efekty uczenia się (kody)	Przedmiotowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji osiągnięcia efektu uczenia się
WIEDZA		
K_W02	Rozumie elementarne pojęcia z zakresu sztuk wizualnych.	egzamin
K_W01	Ma uporządkowaną wiedzę szczegółową z zakresu japońskiej kultury popularnej, w tym widowisk, filmu fabularnego, dokumentalnego i animowanego.	
K_W01	Zna i rozumie podstawowe metody analizy i interpretacji zjawisk kulturowych wybranych kierunków, teorii i szkół badawczych w zakresie kulturoznawstwa z naciskiem położonym na teorię kultury popularnej	
UMIEJĘTNOŚCI		
K_U01, K_U09	Potrafi wykonywać bardzo proste zadania według szczegółowych wskazówek wykładowcy, w tym potrafi korzystać z dostępnych źródeł, pisanych i audiowizualnych, potrafi analizować i przetwarzać pozyskane z nich informacje.	egzamin
K_U01, K_U09	Posiada podstawowe umiejętności badawcze, obejmujące formułowanie i analizę problemów badawczych związanych z kulturą popularną. Zdaje sobie sprawę z potrzeby doboru metod i narzędzi badawczych, jest w stanie krytycznie wypowiadać się o filmach i widowiskach (w tym teatralnych)	

	w mowie i w piśmie, w formie zbliżonej do recenzji prasowej bądź telewizyjnej.	
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_K04	Jest gotów do podejmowania obowiązków wynikających z przynależności do wspólnoty akademickiej, w tym do lektury tekstów, udziału w dyskusji podczas zajęć, wykonywania prac pisemnych oraz zdawania egzaminów. Potrafi odpowiednio określić priorytety służące realizacji określonego zadania.	Ocena pracy na zajęciach
K_K04, K_K01	Jest zdolny do pracy w zespole jeżeli zadanie tego wymaga, jest zdolny do prowadzenia dyskusji z użyciem wypracowanych samodzielnie argumentami. Student powinien być zdolnym do pracy samodzielnej, w tym do samodzielnej, krytycznej oceny źródeł (spektakle teatralne, filmy).	

Nazwa przedmiotu	Wprowadzenie do muzealnictwa			
Kod	WM	Liczba punktów ECTS	Stacjonarne: 1 Niestacjonarne: 2	
Osoba prowadząca	dr Joanna Wasilewska			
Rekomendowany semestr nauczania	IV (II rok, semestr letni)			
Liczba godzin w semestrze	Stacjonarne:	16	Niestacjonarne:	16
Forma zajęć	Wykład	Język wykładowy	Polski	
Typ przedmiotu	Fakultatywny			
Forma zaliczenia	Egzamin			
Warunki zaliczenia	Esej – recenzja z wybranej przez studenta/kę wystawy muzealnej.			
Cele przedmiotu	Wykład ma za zadanie przybliżenie zagadnień muzealnictwa, przede wszystkim europejskiego, w tym gromadzącego, badającego i prezentującego dziedzictwo kultur innych niż europejska. Mowa też będzie o szerszych procesach zmian zachodzących w funkcjonowaniu muzeów, od trendów technologicznych po postulaty głębszego zaangażowania społecznego i etycznego. Co najmniej jedno z zajęć odbywają się w przestrzeni wybranego muzeum. Celem jest zapoznanie studentów/ek z muzeum jako ważnym zjawiskiem kulturowym i społecznym, a także potencjalnym środowiskiem pracy.			
Treści programowe	Pojęcie i zmienna definicja muzeum. Historia muzeów: kolekcje „protomuzealne” od starożytności do czasów nowożytnych; powstanie muzeum jako odrębnego typu instytucji i jej rozwój XVIII-XXI w. Estetyka muzeów: architektura i jej symbolika, przestrzeń, zmiany w estetyce wystawiennictwa. Proces powstawania wystawy muzealnej. Zwiedzanie wybranej wystawy jako ilustracja tematu. Zbiory: ich gromadzenie, przechowywanie, konserwacja; kwestie prawne i etyczne; badania proveniencyjne. Funkcjonowanie muzeum; praktyka pracy muzealnej i jej zróżnicowanie.			

	Muzeum w interakcjach społecznych, zaangażowanie w aktualną problematykę. Muzea a kolonializm; powstawanie muzeów i kolekcji w kontekście epoki kolonialnej; zmienne interpretacje; procesy dekolonizacyjne jako jeden z ważniejszych trendów współczesnego muzealnictwa, w tym zwroty zagrabionych obiektów. Muzea sztuki japońskiej poza Japonią; ich konteksty.	
Literatura podstawowa	Katarzyna Barańska, „O powrót muzealnych kapci” – czyli wskazanie wybranych możliwości reagowania przez muzea na trendy zmian w środowisku naturalnym i otoczeniu kulturowym, Zbiór Wiadomości do Antropologii Muzealnej nr 8/2021, https://zwam.ptl.info.pl/wp-content/uploads/2022/01/02_17_O-powrot_Baranska.pdf	
Literatura uzupełniająca	Inne wybrane artykuły z https://zwam.ptl.info.pl/	
Informacje dodatkowe	-	
Kierunkowe efekty uczenia się (kody)	Przedmiotowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji osiągnięcia efektu uczenia się
WIEDZA		
K_W03	Zna ważne aktualne zjawiska społeczno-kulturowe w kontekście roli, jaką odgrywają w nich muzea.	Egzamin
K_W04	Ma wiedzę dotyczącą muzealnictwa, z odniesieniami do historii kultury.	
UMIEJĘTNOŚCI		
K_U01	Umie posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi, paradygmatami badawczymi i pojęciami właściwymi dla antropologii kulturowej. Potrafi przeprowadzić analizę zjawisk i treści kulturowych.	Egzamin
K_U09	Umie wypowiadać się poprawnie w mowie i w piśmie.	
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		

K_K03, K_K04, K_K05	Ma świadomość odpowiedzialności wynikającej z uczestnictwa w relacjach międzykulturowych. Rozumie ważność innej, odmiennej kultury i jej „egzotycznych” treści dla jej przedstawicieli. Jest świadom globalnych uwarunkowań kultury. Jest wdrożony do uczestnictwa w życiu kulturalnym.	Egzamin
---------------------------	--	---------

Nazwa przedmiotu	Wprowadzenie do wiedzy o teatrze			
Kod	WWT	Liczba punktów ECTS		2
Osoba prowadząca	mgr Dorota Ogrodzka			
Rekomendowany semestr nauczania	III (II rok, semestr zimowy)			
Liczba godzin w semestrze	Stacjonarne:	30	Niestacjonarne:	-
Forma zajęć	Wykład	Język wykładowy		Polski
Typ przedmiotu	Fakultatywny			
Forma zaliczenia	Egzamin			
Warunki zaliczenia	Praca semestralna			
Cele przedmiotu	Zajęcia są próbą krytycznego, wyrastającego z wrażliwości antropologicznej namysłu nad pojęciami teatru i dramatu, a także nad kategoriami z nimi związanymi, takimi jak postać, aktor, przedstawienie czy przestrzeń sceniczna. Celem kursu jest wskazanie i zrewidowanie nawyków myślowych związanych w znacznej mierze z funkcjonowaniem zachodniego teatru mieszczańskiego oraz zobaczenia zjawiska „teatru” w perspektywie międzykulturowej i postdramatycznej. W czasie zajęć wzbogaconych o materiał audiowizualny oraz oglądanie spektakli w warszawskich teatrach, studenci poznają również wybrane praktyki teatralne i dramatyczne, najbardziej emblematyczne dla współczesnego teatru. Poddają refleksji język współczesnych sztuk performatywnych, ucząc się analizy i interpretacji oglądanych prac.			
Treści programowe	Wprowadzenie: definicje teatru; podstawowe pojęcia nauki o teatrze (aktor, widz, przestrzeń, reżyser, dramat, postać, akcja dramatyczna, przedstawienie; krytyka teatralna) Teatr grecki Teatr starożytnego Rzymu Teatr Elżbietański Wielka Reforma Teatru / przemiany przestrzeni teatralnej Różne koncepcje pracy z aktorem: Konstantin Stanislawski, Bertold Brecht. Alternatywy XX wieku: Antonin Artaud i teatr okrucieństwa			

	ALternatywy XX wieku Tadeusz Kantor i jego „teatr śmierci” Performans Teatr postdramatyczny	
Literatura podstawowa	Christopher Balme, Wprowadzenie do nauki o teatrze, przeł. Wojciech Dudzik i Małgorzata Leyko, Warszawa 2002; Patrice Pavis, Słownik terminów teatralnych, przeł. Sławomir Świątek, Wrocław 2002; Mirostaw Kocur, Teatr antycznej Grecji, Wrocław 2001; Jean Starobinski, Portret artysty jako linoskoczka, przeł. Aleksandra Olędzka-Frybesowa, „Literatura na świecie” 1976 nr 9; Peter Brook, Wolność i łaska. Rozważania o Szekspirze, przeł. Agnieszka Pokojska, słowo / obraz terytoria, Gdańsk 2014; Leszek Kolankiewicz, Święty Artaud, Gdańsk 2001; Krzysztof Pleśniarowicz, Teatr śmierci Tadeusza Kantora, Chotomów 1990; Łukasz Guzek, Przez performance do sztuki, „Didaskalia” 2005, nr 69 Hans-Thies Lehmann, Teatr postdramatyczny, przeł. Dorota Sajewska i Małgorzata Sugiera, Kraków 2004.	
Literatura uzupełniająca	Charles Segal: Słuchacz i widz, w: Człowiek Grecji, red. Jean-Pierre Vernant, przeł. Paweł Bravo, Łukasz Niesiołowski-Spanò, Warszawa 2000. Mirostaw Kocur: We władzy teatru. Aktorzy i widzowie w antycznym Rzymie, Wrocław 2005 (rozdział 9: Status aktora).	
Informacje dodatkowe	-	
Kierunkowe efekty uczenia się (kody)	Przedmiotowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji osiągnięcia efektu uczenia się
WIEDZA		
K_W02, K_W03, K_W04	Zna podstawowe formacje teatralne, zarówno historyczne (teatr antycznej Grecji, teatr elżbietański, teatr hiszpański Złotego Wieku, Teatr popularny XIX wieku), jak i współczesne formy sztuki teatralnej i performatywnej.	Ocena pracy pisemnej

	Zna najważniejsze teorie humanistyczne, z których korzystają współcześni badacze teatru i performans. Zna pojęcia i kategorie teoretyczne odnoszące się do współczesnego teatru i performansu (np. performatywność, postdramatyczność, dramaturgia, pedagogika teatru, polityczność teatru, efekt obcości, mimetyczność i inne). Zna przykłady współczesnego teatru polskiego i zagranicznego, które odnoszą się do tych pojęć i są ich realizacją. Dysponuje kilkunastoma pojęciami teoretycznymi z zakresu nowoczesnej teatrologii i antropologii widowisk. Zna przykłady kilku ważnych spektakli granych w Warszawie. Obejrzał je wspólnie z grupą i samodzielnie dokonał analizy	
UMIEJĘTNOŚCI		
K_U01, K_U03, K_U04	Na podstawie zdobytej wiedzy podejmować analizę prostych, złożonych oraz bardziej skomplikowanych kwestii z obszaru historii i współczesności teatru. Potrafi porównawczo analizować przykłady współczesnych i historycznych widowisk teatralnych oraz performansów społecznych.	Ocena pracy pisemnej
K_U09	Potrafi pracować w grupie, brać udział w dyskusji formułując i dobierając adekwatne argumenty, poparte wiedzą oraz autorską refleksją.	
K_U01, K_U13	Potrafi analizować różnorodne przykłady widowisk teatralnych oraz performatywnych przy użyciu poznanych teorii, a także potrafi sam szukać nowych inspiracji teoretycznych i poszerzać tym samym zasób narzędzi analitycznych. Potrafi szukać dalszych źródeł wiedzy, planować swój rozwój w dziedzinie wiedzy o teatrze	
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_K02, K_K05	Potrafi podjąć inicjatywę związaną ze wspólnym uczestnictwem w kulturze (np. zorganizować wyprawę do teatru dla siebie i grupy). Jest gotów do animowania społeczności, której jest częścią i organizowania wydarzeń oraz sytuacji sprzyjających rozwojowi i wspólnemu działaniu	Ocena pracy pisemnej